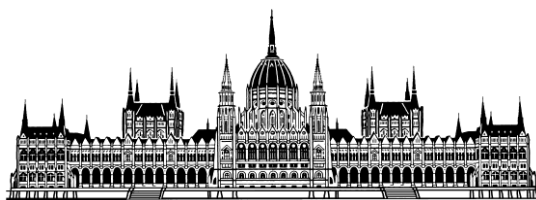

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	23579
Megemlékezés az Alaptörvény napjáról	23579
Napirend előtti felszólalók:	
Volner János (Jobbik).....	23580
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	23582
Schmuck Erzsébet (LMP)	23583
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	23585
Tóbiás József (MSZP).....	23585
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	23587
Harrach Péter (KDNP)	23588
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	23590
Németh Szilárd István (Fidesz)	23591
Konrátr Károly belügyminisztériumi államtitkár	23593
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Dr. Hiszékeny Dezső jegyző	23594
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	23595
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
Hiszékeny Dezső jegyző	23595
Döntés napirend módosításáról	23596
Az ülés napirendjének elfogadása	23597

Interpellációk

Bejelentés kérdés visszautasításáról	23597
Kész Zoltán (független) és Gógös Zoltán (MSZP) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „A vasárnapi boltzár eltörlése kapcsán tett kijelentésének megfelelően hallgatnak-e a népre a stadionépítések kapcsán is és leállítják a közpénz pazarlását ezekre az értelmetlen, fenntarthatatlan, meddő projektekre?” címmel.	23597
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára válasza	23598
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	23599
Határozathozatal	23600
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Nemzetbiztonsági kockázat-e ha egy ország miniszterelnökének családtagja és külügyminisztériuma terroristákkal üzletel?” címmel	23600
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára válasza	23601
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	23602
Határozathozatal	23603
Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „A kormány a növényvédőszer-gyártók/forgalmazók zsebében, vagy csak újabb szakmai inkompetencia?” címmel	23603
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	23604
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	23606
Határozathozatal	23606

Dunai Mónika (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Pattanásig feszült a helyzet a Teleki Blanka Gimnáziumban?” címmel	23606
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23607
Viszonzválasz:	
Dunai Mónika (Fidesz)	23609
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Miért asszisztálnak a kormányzati szervek a vagyónörök kizsákmányolásához?” címmel	23609
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	23610
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	23611
Határozathozatal	23612
Szilágyi György (Jobbik) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Önök off-shore szervezetek? Fáradjon a kasszához, a Magyar Állam szívesen fizet Önöknek! Az off-shore lovagok kora valójában csak az Önök kormányzásával virágzott fel!” címmel	23612
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára válasza	23613
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	23614
Határozathozatal	23615
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Anya, apa, gyerekek, Európai polgári kezdeményezés a házasság és a család védelmében” címmel	23615
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23616
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP)	23617
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Eredményes illetve szükséges-e az uniós pénzek lehívásának gyorsítása, vagy csak megnehezíti és meghosszabbítja a folyamatokat a kapkodás?” címmel.....	23618
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	23619
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	23620
Határozathozatal	23620
Horváth István (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Az ellenzék ígéreteivel, vagy a Kormány intézkedései mentén járunk jobban?” címmel	23620
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	23622
Viszonzválasz:	
Horváth István (Fidesz)	23623
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan épül tovább a narancs-sárga pártállam?! Avagy miért van szükség újabb központosításra? Mi lesz a nyugdíjakkal, a táppénzzel, a rokkantsági ellátásokkal és a családok támogatásaival, ha megszűnik az ONYF és az OEP?” címmel.....	23623
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23624
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	23626
Határozathozatal	23627
Bana Tibor (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mit tesz a kormány a multiknál dolgozó munkavállalók érdekében?” címmel	23627
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23628
Viszonzválasz:	
Bana Tibor (Jobbik).....	23629
Határozathozatal	23630

Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A szakközépiskolák átalakításával is az oligarchák érdekeit szolgálják?” címmel	23630
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23631
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	23632
Határozathozatal	23633
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Mindennapi hazugságaink: avagy miről és mennyiért hazudik a kormányzati mémgyár?!” címmel.....	23633
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára válasza	23634
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	23636
Határozathozatal	23636
Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Hányasra értékeli a kormány családpolitikáját? A társadalom 71%-a szerint megbukott!” címmel	23636
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	23638
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Jobbik)	23639
Határozathozatal	23640
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Volner János (Jobbik).....	23640

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Mi volt az étlapon a Matolcsy Györggyel történt titkos találkozásán?! Talán az MNB alapítványok, vagy a Quaestor ügy 'elrendezése'?” címmel... ..	23641
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza	23641
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	23642
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	23643
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	23643
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a legfőbb ügyészhez - „Miért fordított hátat az ügyészség a fagyállós borosgazdának, illetőleg név szerint melyik vezető ügyész felelőssége, hogy az ügyészség visszavonta az enyhítésért bejelentett fellebbezését, és hamut hintve a fejére sajnálkozik, hogy nem súlyosbítást kért?” címmel.....	23644
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza	23645
Viszonzválasz:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	23645
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	23646
Ikotity István (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Haverok, buli, kaszinó?” címmel	23646
Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	23647
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	23647
Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	23648
Ágh Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Mindenki látja, csak a szocialisták nem?” címmel	23648
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	23649
Viszonzválasz:	
Ágh Péter (Fidesz)	23649
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	23650

Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miről tudott?” címmel	23650
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23651
Viszonzválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	23652
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	23652
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Csehül állunk: Ha Matolcsy György cseh színvonalú fizetést rendelt magának, az egészségügyi béreket miért nem lehet a cseh szintre emelni?” címmel.....	23653
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23654
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	23655
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23655
Földi László (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Van-e lehetősége a kormánynak az országos jégeső-elhárító rendszer kiépítésére?” címmel.....	23656
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	23657
Viszonzválasz:	
Földi László (KDNP).....	23658
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	23658
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	23658
Schmuck Erzsébet (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Ideje lenne tisztán látni az állami tulajdonú Nemzeti Kereskedőház Zrt. ügyében?” címmel.....	23659
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	23659
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	23660
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	23661
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A fideszes vezetési önkormányzatokra például Dombrád, nem vonatkoznak a törvények?” címmel.....	23661
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	23662
Viszonzválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	23663
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	23663
Egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összefoglaló módosító javaslat vitája	23664
Felszólalók:	
Dr. Pesti Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	23664
Dr. Lukács László György , a Népjóléti bizottság előadója.....	23665
Dr. Bene Ildikó , a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének előadója	23666
Rig Lajos , a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének előadója	23668
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	23669
Rig Lajos (Jobbik)	23671
Szavay István (Jobbik)	23672
Dr. Bene Ildikó (Fidesz).....	23673
Szilágyi György (Jobbik).....	23674
Gúr Nándor (MSZP)	23675
Hadházy Sándor (Fidesz).....	23676
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	23677

A közigazgatási bürokráciacsökkentés keretében egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája.....	23679
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	23679
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára.....	23680
Gúr Nándor (MSZP)	23680
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára előterjesztői válasza	23682
Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	23684
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	23684
Hadházy Sándor (Fidesz)	23685
Tóth Csaba (MSZP)	23687
Gúr Nándor (MSZP)	23688
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	23688
Az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	23690
Felszólalók:	
Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	23690
Dr. Hörcsik Richárd , az Európai ügyek bizottsága előadója	23692
Dr. Józsa István (MSZP)	23692
Gúr Nándor (MSZP)	23694
Sallai R. Benedek (LMP).....	23695
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	23697
A postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	23699
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	23699
Dr. Tóth Bertalan , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	23700
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára	23702
Dr. Vas Imre (Fidesz)	23702
Sallai R. Benedek (LMP).....	23703
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	23704
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	23706
Sallai R. Benedek (LMP).....	23709
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	23709
Az igazságügyi szakértőkről szóló törvényjavaslathoz benyújtott jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	23711
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	23712
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	23712
Dr. Staudt Gábor , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	23713
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	23715
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	23717
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	23719
A védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvényjavaslathoz benyújtott jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	23720

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	23721
Dr. Vas Imre , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója	23721
Dr. Vas Imre (Fidesz)	23722
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	23722

Napirend utáni felszólalók:

Farkas Gergely (Jobbik)	23723
Novák Előd (Jobbik)	23725
Sallai R. Benedek (LMP).....	23727

Az ülésnap bezárása	23730
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, NÉMETH LÁSZLÓNÉ államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN GUSZTÁV emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
18. ülésnapja
2016. április 25-én, hétfőn
(13.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntöm a képviselő hölgyeket, urakat, munkatársakat és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 18. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyzők urak lesznek segítségemre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés 2011. április 18-án fogadta el **Magyarország Alaptörvényét**, melynek kihirdetésére öt évvel ezelőtt ezen a napon került sor.

Az Alaptörvény elfogadásával a magyar parlament történelmi kötelességének tett eleget, amikor a volt kommunista blokk országai közül utolsóként lecserélte diktatúrában született alkotmányát. Ez a kötelesség ugyanakkor történelmi felelősségvállalást is jelentett, első alkalommal fordult elő ugyanis, hogy valódi demokratikus felhatalmazással rendelkező parlament fogadott el formálisan új alkotmányt Magyarországon.

Éppen ezért az alkotmányozó feladata és felelősége nem elsősorban abban állt, hogy a legmagasabb szintű államszervezeti normákat összehangolja, hanem sokkal inkább abban, hogy olyan alkotmányt adjon Magyarországnak, ami egyszerre korszerű, és mégis kifejezi a nemzeti összetartozásunkat.

Szól a múltunkról: arról, hogy kik vagyunk mi, magyarok, és mi az, ami összetart bennünket történelmi hazánkban, a Kárpát-medencében vagy bárhol a világon. Szól a jövőnkéről: a XXI. század kihívásaira tekintettel megfogalmazza a felelősség és a minőségi élet kívánalmát. Ahogy az Alaptörvény önmagáról vallja: „szerződés a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között”.

Egy új alkotmány elfogadását kísérhetik viták, sőt, természetes, hogy arról erőteljes párbeszéd indul. Azt gondolom ugyanakkor, hogy senki nem vonhatja kétségbe az alkotmányozó azon törekvését, hogy egy érzelmi azonosulást lehetővé tevő, érthető és befogadható szöveget kívánt adni, mely nemcsak az észnek, hanem a szívnek is szól.

Erre szolgál a Himnusz első sorával nyitó Nemzeti hitvallás - Isten, áldd meg a magyart! -, valamint a történelmi vívmányaink és közös nemzeti értékeink megjelenítése. De ugyanezt célozza az Alaptörvény közérthető nyelvezete vagy az értékrendet kifejező szerkezet, amely a Nemzeti hitvallás után első helyen az Alapvetéseket és az alapvető jogok katalógusát tartalmazza, és csak legvégül rendez államszervezeti kérdéseket. Nem vonható kétségbe a fentiek mellett az Alaptörvény új megközelítésmódja sem.

A szövegen végigvonul a felelősség gondolata: az, hogy a gazdaság az értékteremtő munkán és a

vállalkozás szabadságán alapszik; az, hogy mindenki felelős önmagáért; az, hogy a tulajdon társadalmi felelősséggel jár; vagy akár az is, hogy a szülői gondoskodás mellett azt is rögzíti Alaptörvényünk, hogy a nagykorú gyermekek kötelesek rászoruló szüleikről gondoskodni; és nem utolsósorban államunk felelősége az őshonos, elszakított nemzetrészek jelene és jövője.

A másik ilyen, az egész szöveget átható gondolat a fenntarthatóság kívánalma. Értendő ezalatt a nemzeti fenntarthatósága a családok támogatásával; a gazdasági fenntarthatóság a kiegyensúlyozott és átlátható költségvetési gazdálkodással, illetve a nemzeti vagyon védelmével; és nem utolsósorban a környezeti fenntarthatóság: a természeti erőforrások, a biológiai sokféleség és a vízkészlet megőrzése, valamint a genetikailag módosított élőlényektől mentes mezőgazdaság alkotmányos védelme.

Kedves Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az elmúlt öt év alatt világossá vált, hogy az Alaptörvény a viták ellenére alkalmas arra, hogy Magyarország alapdokumentuma legyen, az említettek pedig igazolják, hogy erre méltó is: erényeire öt év elteltével is elismeréssel gondolhatunk.

A nemzetközi szocializmus diktatúrája az ezeréves történelmi alkotmányunk kiiktatásával és az úgynevezett szocialista világrendszerbe való betagozás szándékával alkotott 1949. évi XX. törvénnyel, annak ötven esztendeig eredeti szövegével, majd a rendszerváltoztatás előkészítése során alapvető módosításokkal újabb több mint két évtizedig közvetlen vagy áttételes módon hozzájárult a kommunizmus és a posztkommunizmus fönntartásához. A 2010. április 25-én elfogadott Alaptörvénnyel közjogi értelemben lezártuk Magyarország kommunista és posztkommunista időszakát.

Bízom benne, hogy Magyarország első demokratikus felhatalmazással elfogadott és az ezeréves történelmi alkotmányhoz illeszkedő Alaptörvénye ennél jóval hosszabb időn keresztül alapgondolatával is szolgálhatja a magyarokat: „Legyen béke, szabadság és egyetértés!” (Taps a kormánypartok soraiban.) Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Volner János, a Jobbik-képviselőcsoport képviselője: „Miképp gazdálkodik a Magyar Nemzeti Bank a rábízott közpénzzel?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hónapokban komoly vita bontakozott ki arról, hogy vajon az a pénz, amit a Magyar Nemzeti Bank elhelyezett a saját maga által létrehozott alapítványokban, közpénznek minősül-e vagy sem.

Én értelemszerűen azon az állásponton voltam a pártommal, a Jobbikkal együtt, hogy ez a pénz közpénz, éppen ezért fordultam Áder János köztársasági elnök úrhoz azt kérve, hogy küldje el a köztársasági elnök úr az Alkotmánybírósághoz a magyar nemzeti banki alapítványok titkosításáról szóló törvényjavaslatot előzetes normakontrollra azért, hogy ezt a pénzt

továbbra is átlátható módon lehessen elkölteni, és ellenőrizhető legyen a közpénz elköltése.

Minden józan hangú figyelmeztetésünket a kormányoldal lesöpörte, ezeket a szempontokat nem vette figyelembe, az Alkotmánybíróságnak kellett ebben a kérdésben nagyon hatékonyan rendet tennie, és egyben gyakorlatilag utasítania a kormányoldalt arra, hogy új törvényt hozzon ebben a kérdésben, olyat, amely megfelel az elnök úr által az előbb emlegetett Alaptörvény szellemének.

(13.10)

Nagyon fontosnak tartom azt, hogy amikor a jegybank elszámol a nyereségével, akkor ezt oly módon tegye meg, hogy a magyar államnak mint tulajdonosnak az érdekei, szándékai érvényesülhessenek ebben a kérdésben. Olyan jegybanki függetlenségre, amire itt Magyarországon van példa, hogy a jegybanknál a devizahitelek pénzén jelentős nyereség képződik, százmilliárdokat úgy költhet el a Magyar Nemzeti Bank, hogy eldugja ezt az ellenőrzés, eldugja ezt a nyilvánosság elől, sehol Európában nincs és nem is volt példa.

Nagyon fontos leszögezni, hogy önmagában azal lehet vitatkozni, hogy mennyire szerencsés, hogy oktatásra, közgazdasági képzésre, a magyar építészeti vagy festészeti különböző remekeire pénzt költ a magyar állam a jelenlegi helyzetben, azonban azt szerintem nehéz kétségbe vonni, hogy ez a feladat nem a Magyar Nemzeti Bank fő, törvényben rögzített feladatkörébe tartozó tevékenység, ilyen módon tehát nem is ildomos és nem is állja ki a szakmaiság követelményét, ha a Magyar Nemzeti Bank mégis az általa létrehozott alapítványokon keresztül finanszírozza ezt a tevékenységet.

De érdemes megnézni azt is, hogy pontosan mire költ a Magyar Nemzeti Bank pénzt, mert azért itt nagyon-nagyon durva részletek derültek ki. Kiderült, hogy Matolcsy György titkárnője a Matolcsy Györgyről írt könyvre 70 millió forintos támogatást kapott közpénzből, a Magyar Nemzeti Bank pénzből. *(Moraj a Jobbik és az LMP soraiban.)* Csak emlékeztetnék arra, hogy ez a 70 millió forint, még egyszer mondom, a jegybankelnök úrról szóló könyvre ment el, és ennek a könyvnek a támogatását jelenti. Mérszáros Lőrinc, aki hetente most már több közbeszerzést is elnyer, Orbán Viktor bizalmasa, sokak szerint Orbán Viktor földi helytartója és anyagi javainak kezelője, 3,7 milliárd forintot kapott a Magyar Nemzeti Bank pénzből. Nyilván itt felvetődik a kérdés, hogy milyen módon kapta ezt a pénzt, vajon versenyezni kellett-e, közbeszerzési eljárások zajlottak-e. Idézőjelben mondom, természetesen ebben az esetben sincs erről szó: megkapta csak úgy simán ezt a pénzt. De az is érdekes, hogy például Kásler Miklós úr, aki maga is az egyik jegybanki alapítvány kuratóriumi tagja, 39 millió forintot kapott egy másik könyv kiadására, ezt a könyvet is ilyen módon támogatták.

További csiklandós részlet, hogy Matolcsy György elnök úrnak az unokatestvére maga is érin-

tette volt ennek a jegybanki pénzosztogatásnak, félmilliárdot kapott arra a vs.hu portál és az ő érdekkörébe tartozó egyéb újságok, hogy különböző cikkeket jelentessenek meg. Képviselőtársaim, csak jelzem önöknek, hogy a magyar internetes világ egyik legolvasottabb hírportálja, az Alfahír ebből a pénzből körülbelül hat-hét éven keresztül teljes költségvetéssel gazdálkodik úgy, hogy ebben az újságírók fizetésétől kezdve minden benne van. Most ebben az esetben azt látjuk, hogy ha megnézzük ennek a pénznek a nagyságrendjét, és azt, hogy miért pont a jegybankelnök úr unokatestvééhez megy tovább a pénz, ez bizony nagyon komoly kérdőjeleket vet fel a kormánydallal szemben, amire tisztességes, egyértelmű magyarázatot várok. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Tállai András államtitkár úr válaszol a kormány nevében.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarországon az uniós jogszabályoknak megfelelően kialakított és az Európai Központi Bank által jóváhagyott, Magyar Nemzeti Bankról szóló CXXXIX. törvény, az úgynevezett MNB-törvény szabályozza a Magyar Nemzeti Bank működését, egyúttal szavatolja annak intézményi függetlenségét. Az MNB-törvény rögzíti, összhangban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 130. cikkelyével, hogy az MNB, valamint szerveinek tagjai a Magyar Nemzeti Bank-törvényben foglalt feladataik végrehajtása és köteleességeik teljesítése során függetlenek, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasításokat a kormánytól. Emellett azt is előírja, hogy a kormány vagy bármilyen más szervezet tiszteletben tartja ezt az elvet, és nem kísérli meg az MNB, valamint szervei tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

*(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Az MNB-t a függetlenség az MNB-törvényben foglalt valamennyi feladatának végrehajtásában megilleti. A Magyar Nemzeti Bank csak a jogszabályoknak van alárendelve, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényben meghatározott feladatai végrehajtása, szakmai döntéseinek meghozatala, gazdálkodása során független.

Az Alaptörvényben meghatározott rendszeres, éves beszámolási kötelezettség mellett a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény értelmében a Magyar Nemzeti Bank elnöke féléves rendszerességgel, írásban beszámol az Országgyűlés gazdasági ügyekért felelős állandó bizottságának, azaz a Gazdasági bizottságnak. A Magyar Nemzeti Bank féléves tevékenységéről az éves beszámolónak megfelelő tartalommal készíti el tájékoztatását. A Magyar Nemzeti Bank elnöke személyes megkeresésre az Országgyűlésben is köteles megjelenni és kérdésre válaszolni. A Magyar Nemzeti Bank elnöke írásbeli kérdésre is

köteles válaszolni. A Magyar Nemzeti Bankot az Állami Számvevőszék, az Országgyűlés alá tartozó ellenőrző szervezet ellenőrzi.

Az Alaptörvény fent hivatkozott 38. cikkelyének (5) bekezdése is megerősíti és rögzíti, hogy az állami tulajdonban álló gazdálkodó szervezetek törvényben meghatározott módon, önállóan és felelősen gazdálkodnak a törvényesség, a célszerűség és az eredményesség követelményei szerint. A jegybank tehát önállóan, mindenkor a kormányoktól függetlenül gazdálkodik, olyan nemzeti intézmény, amelynek a gazdálkodásában is megnyilvánuló függetlenség alapján törvényes lehetősége van, tehát törvényes lehetősége van, hogy eredménye terhére a közjót szolgálja, és a lehetőségekhez mérten támogatásokat nyújtson. A Magyar Nemzeti Bank-vagyon része a nemzeti vagyonnak, tehát nem az elnök tulajdona, nem az igazgatósági tagok tulajdona, nem a felügyelőbizottsági tagok tulajdona a létrehozott vagyon, nem az alapítványok kuratóriumi tagjainak a tulajdona, hanem a magyar nemzeti vagyon része a Magyar Nemzeti Bank által létrehozott vagyon.

A Magyar Nemzeti Bank gazdálkodása nem része a mindenkori költségvetési törvényben felsorolt államháztartási alrendszernek, így nem része a hagyományosan értelmezett állami újraelosztásnak sem. A Magyar Nemzeti Bank bevételeit, kiadásait ennek megfelelően nem is a mindenkori éves költségvetési törvény szabályozza, hanem független intézményként saját éves gazdálkodási tervvel rendelkezik, amiről a Magyar Nemzeti Bank igazgatósága maga dönt. A Magyar Nemzeti Bank működése törvényes és jogszerű. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Sallai R. Benedek: Bravó!)*

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportjából: „Következő lépés nélküli ország? Meddig folytathatja még Matolcsy úr az adófizetők megkárosítását?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt két évben nem volt olyan hónap, hogy a Magyar Nemzeti Bank vagy Matolcsy György ne került volna reflektorfénybe. Kezdődött azzal, hogy az Országgyűlés nem tűzhet napirendre a Magyar Nemzeti Bank korábbi felügyelőbizottságának jelentését, amely az MNB 2013. évi tevékenységéről készült, természetesen a kormánytöbbség akaratából. Pedig ebben a jelentésben, képviselőtársaim, már szerepelt, hogy mire készül Matolcsy György. Szerepelt benne, hogy a társadalmi felelősségvállalás keretében ingatlanokat, műkincseket vásárolnak, egyéneket és civileket szponzorálnak majd, sőt az is szerepelt benne, hogy alapítványokat hoznak létre. Szépen kigondolt, lépésről lépésre megtervezett ördögi programnak fektette le Matolcsy György 2013 végén az alapjait. Azonban ami ezt a

jelentést különösen érdekessé teszi, az az, hogy mindezzel a Magyar Nemzeti Bank akkori felügyelőbizottsága konszenzussal nem értett egyet, ezt a programot erősen kritizálta. A kritika alapjául a jegybanktörvény szolgált, ugyanis a törvény kimondja, hogy mi a Magyar Nemzeti Bank alapfeladata, és hogy a társadalmi felelősségvállalás program forrása a Magyar Nemzeti Bank által beszedett bírság.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2014 végén a bírság összege 4,4 milliárd forint volt, s ez nagyságrendileg most is hasonló. Micsoda különbség két év alatt közel 10 milliárd forintot elkölteni vagy pedig több száz milliárd forintot! És micsoda különbség ez a kedvezményezettek számára, akikről már nem lehet tovább titkolózni! Ha a kormánytöbbség 2014 végén elfogadja és megtárgyalja a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának a jelentését, tehát megfontolja az észrevételeit, akkor talán elkerülhető lett volna az a szegyénteljes pénzköltés, ami rokoni bizniszekről, egymásnak megszavazott támogatásokról, egzotikus tanulmányutakról, offshore háttérű ingatlanvásárlásokról, irodabérlésekről, és ki tudja még, hogy miről szólnak. Mindezt most még csak Matolcsy György neve fémjelzi, de ha Matolcsy György nem vonja le a tanulságot és nem mond le, akkor, tisztelt képviselőtársaim, menthetetlenül a kormánytöbbség nyakába ömlik ez az egész. Ha így lesz, megérdemlik.

Látva, hogy ki mindenki részesült az adófizetők pénzéből - hangsúlyozom, közpénzből, és ezt a Kúria is kimondta -, nem tudok nem gondolni a kispénzű devizahitelesekre, akik közül sokan elveszítették fejük fölül a fedelet. Képes volt a kormánytöbbség gátlástalanul úgy dönteni, hogy az MNB piaci árfolyamon forintossítsa a devizát, és ezen az ügyleten a Magyar Nemzeti Bank 134 milliárd forintot nyert. Ma már tudjuk, hogy miért. Hogy lehetnek ennyire önzők és kapzsiak? Önök szerint Mészáros Lőrincnek, Garancsi Istvánnak, Matolcsy György unokatestvérének jobban szüksége van a pénzre, mint a becsapott devizahiteleseknek?

Azt kell feltételeznem, önök már 2014-ben tudták, hogy miről szól Matolcsy György társadalmi felelősségvállalás programja: a közpénz ellopásának újabb eszközéről. Ezért nem engedték meg, hogy az Országgyűlés elé kerüljön a jelentés. Azon gondolkodtam, vajon hogyan tudnak így önök az emberek szemébe nézni. Magyarázkodni persze lehet, hogy például milyen jó könyv a Sakk és póker, vagy hogy tényleg szükség volt-e arra a ruandai tanulmányútra, amelyen az illető magánszemély, akiről nem tudjuk, hogy kicsoda, a nők politikai részvételét vizsgálta, vagy arra az afrikai tanulmányútra, amely során a tanzániai választások nemzetközi politikai következményeit vizsgálták, és szükség volt-e Matolcsy György könyvének ukrán nyelvre történő lefordítására 10 millió forintért. És hol volt eközben a Magyar Nemzeti Bank új felügyelőbizottsága? Hallgatott. Nyilván azért, mert a Papsák fizetését felemelték 3 és fél millió forintra, és félmillióért bérelnek számára autót.

Tisztelt Országgyűlés! Ideje lenne levonni a tanulságot. Nem kérdés, hogy Matolcsy Györgynek

ezek után le kell mondania, a Magyar Nemzeti Bank alapítványait meg kell szüntetni, és az Országgyűlés hívja vissza a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságát, és a korábbi szabály szerint válasszon újat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amint láthattuk, hallhattuk, a Jobbik után az LMP is politikai támadást indít *(Derűtség, zaj az ellenzéki oldalon.)* Magyarország független, az Országgyűlés alá tartozó intézménye, a Magyar Nemzeti Bank ellen. Beszélnek, beszélnek, viszont egyetlen törvénysértés, egyetlen jogsértés, egyetlen bűncselekmény gyanúját sem tudják a parlamentben elmondani.

Tisztelt Képviselő Asszony! Láttam, hogy az előző napirend előtti felszólalásnál bent volt a teremben, így hallhatta a választomat. Azt javaslom önnek, hogy ha az nem elegendő, akkor vegye elő a jegyzőkönyvet, olvassa el, hogy mit mondtam a jobbikos képviselőnek, és akkor meg fogja érteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóbiás József, a Magyar Szocialista Párt frakcióvezetője: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Öt éve született az Alaptörvény. Öt évvel ezelőtt még volt alkotmányunk és volt még Magyar Köztársaság. Az elmúlt öt év után pedig az derült ki, hogy az alkotmánnyal együtt elveszítettük a szociális jogállamot, és a köztársasággal együtt elveszítettük Magyarország nemzetközi megbecsülését és tekintélyét.

Mára világossá vált, hogy az Alaptörvény csakis a Fidesz-KDNP politikai és gazdasági elitjének érdekében készült el és működik ma is. Az érintettek zárt körben ugyan ünnepelhetnek az öt éves évfordulón, és a maguk hatalompolitikáját is éltethetik. Pedig nincs mit ünnepelni, mert kiderült az öt évvel ezelőtti konszenzus nélküli alkotmányozásukról, hogy nem teremtettek, hanem romboltak. Felszámolták a Magyar Köztársaság jogrendjét, szétverték a demokratikus intézményrendszert, megszüntették a világnézeti semlegességet.

Arról szó sincs, hogy az Alaptörvény gránitszilárdságú lenne, hiszen önmaguk öt alkalommal igyekeztek ezt módosítani, éppen az aktuális hatalompolitikai céljaiknak megfelelően. Amit ma ünnepelnek, azt a társadalom önökkel együtt le fogja váltani. *(Dr. Rétvári Bence: Ez 2014-ben miért nem történt meg?)* Akkor olyan új alkotmány lép életbe, amelyet közös erővel, a társadalom akaratával együtt kell elfogadni, amely az igazságosságon alapul, amely az emberi jogokon alapul. Újra köztársaságnak kell

lennie, amelyben az alkotmány ki kell mondja, hogy mindenkinek joga van a szociális biztonsághoz, mert a jog- és a létbiztonság megteremtése nélkül nincs valódi jogállam. Ez mindannyiunk kötelessége.

A Magyar Köztársaságban, bárhova születél is, egyenlő esélyekkel kell rendelkezned az egészség-ügyhöz, az oktatáshoz, a tudáshoz való hozzáférésben. Önök ünnepelhetnek, bár ez sokkal inkább tor, a tömegek ugyanis nem ünnepelnek, zsigereikben és hétköznapjaikban pontosan érzik, hogy egyre rosszabbul megy a sorsuk. Az elmúlt öt évben oda jutottunk, hogy az állam az alapvető feladatát, a szociális ellátást megtagadja, a szegénységet szétteríti és fokozza, és mindezek igazságát és statisztikáját elhazudja, az önkormányzatok jogát teljes mértékben csorbítja, tönkreteszi a közoktatást, és a civil jogok gyakorlóit bünteti. Nemcsak a közigazgatás rendszerét politizálta át teljes egészében, hanem az alkotmányosság független intézményeit is maga alá temette. Az Alkotmánybíróság hatáskörét leszűkítette, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, a Magyar Nemzeti Bank jelölési rendjét egypártivá tette. Szeretném megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy Tóth Bertalan képviselőtársam és Burány Sándor képviselőtársam perelte ki azokat a titkosított adatokat, amelyekről itt most beszélünk. Nagyon remélem, hogy a Fidesz-Jobbik által létrehozott közös felügyelőbizottság is meg fogja tenni a maga lépéseit, mert az elmúlt hónapokban erre nem tett semmilyen érdemi intézkedést. A centrális erőteret ezzel együtt alkotmányosnak hazudja. Ma már nincs közbizalom ezen intézmények iránt, tisztelt képviselőtársaim, hiszen nem is lehet, mert ezek nem a közösséget, hanem csak az elitet szolgálják.

(13-30)

Az emberek eközben azt tapasztalják, hogy Magyarországon nem működik az, amit ők eddig jogállamnak hittek. Viszont pontosan látjuk, hogy a nemzet egyre erősebben szólal föl az önök törvényeivel szemben. Nem hallgatnak, mert látják, hogy olyan országban élünk ma, ahol a jogállam, az emberi jogok lenézett kifejezések a hatalom birtokosai szemében, ahol a kiváltságosok a nemzetközösség földjeit kapják meg, míg a helybeliek ellehetetlenülnek; ott, ahol 5 milliós fizetés jár a kiváltságosoknak az adóforintjaikból, a nyugdíjasoknak pedig 0,9 százalékos nyugdíjmelés jut, ahol dolgozói szegénységet teremtenek, és azt önök természetesnek is tekintik, hogy 4 millió honfitársunk létválságban él ma Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem volt még ilyen igazságtalan a világ Magyarország újkori történetében, mint amióta az Alaptörvénynek nevezett Fidesz hatalompolitikai kézikönyvét elfogadták, s aszerint kormányoznak. Értsék meg, csak önök ünnepelnek, a népnek nincs oka ünnepelni. Köszönöm. *(Taps az MSZP és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében többen is jelezték, hogy szívesen válaszolnak. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

Államtitkár úrnak adom meg a szót, aki a kormány álláspontját közvetíti.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban ötéves az Alaptörvény, és valamennyien jól emlékszünk, akik itt ültünk akkor ennek a Háznak a padsoraiban, az Alaptörvény elfogadásának folyamata. Arra, hogy felváltott egy pártállami időkből eredő Alkotmányt, amit '89-ben ideiglenes jelleggel toldoztak-foldoztak, hogy az átmenetet biztosítsák, ahogy házelnök úr itt a délelőtti folyamán is elmondta, a pártállami elit a büntetlenségét és javainak átmentését biztosítsa. Ennek valóban megfelelt a korábbi alkotmány, azonban új korban élünk, új kihívásokkal kellett szembesülni, és ennek mentén kellett megalkotni azt az időtálló Alaptörvényt, ami olyan értékeket, mint a család vagy éppen a nemzet tradíciói, be tudott emelni alaptörvényi szintre. Hiszen a liberális világban, a globalizálódó világban ezek az értékek szinte mintha nem léteznének, mintha nem érdemelnének említést. Ugyanakkor sikerült olyan értékeket is beemelni, ami éppen az önök idején nem volt jellemző, például a cégek átláthatósága, amelyekkel az állam szerződik, közérdekű adatok, amikről most vitatkozunk. Éppen ez az Alaptörvény tette lehetővé, hogy ezekről vitákat folytassunk, és ezek kikövetelhetők legyenek. Vagy éppen a lefolytatott nemzeti konzultáció keretében megérkezett válaszokból sikerült azt elérni, hogy az államadósságnak csökkennie kell, nem úgy, mint az önök idejében, amikor az egekbe szökött. Alkotmányos elvárás a mindenkori kormánnyal szemben, hogy az államadósság nem emelkedhet, nem lehet a jövő nemzedékeinek kárára adósságokat felhalmozni.

Ennek az Alaptörvénynek a szellemiségéből, a kormányzat teljesítményéből ered, hogy sikerült megfékezni az inflációt. Nem kell ma már elvenni a nyugdíjasok 13. havi nyugdíját, hogy stabilizáljuk a költségvetést. És annak, hogy a nyugdíjak értékálló-sága ilyen inflációs szint mellett, ekkora emelés mellett is biztosítható, annak inkább örülni kell. *(Tóbiás József: Kérdezd meg a nyugdíjasokat!)* Főleg, ha mellévesszük a rezsi-csökkenés hatásait; amikor önök nyolc éven keresztül 2-3-szorosára emelték a rezsidíjakat, vagy éppen a mostani áfacsökkentési akciók, amelyek szintén a nyugdíjasok, az idősebb, a szegényebb rétegek védelmét szolgálják.

Nem áfacsökkentési trükkökről beszélünk, mint a 2006-os választások előtt, amikor önök februárban csökkentették, majd a választások után rögtön megemelték az áfát. Nem tudom, honnan van erkölcsi alapjuk felvetni ilyen kérdéseket egyáltalán. Először egy kicsit a tükörbe kellene nézni. Szociális jogokról beszélnek, oktatásról, egészségügyről, amit fizetősé akartak tenni, és éppen a népszavazás akadályozta meg önöket abban, hogy elvegyék a szélesebb tömegektől ezeknek a szolgáltatásoknak az ingyenességét. Teljes ellentmondás van az önök felszólalásaiban, amit ezekben az ügyekben tanúsítanak. Ugyanakkor, ha belegondolunk abba, hogy ez az Alaptörvény tudta megteremteti azt a jövőre nézve is, hogy szilárd

alapon nyugszik öt éve a magyar jogrendszer, hogy ugyanúgy biztosított a hatalmi ágak különállása, ahogy korábban volt, hogy az emberi jogok, az emberi méltóság védelme nemzetközi fórumok által megvitattottan is helyére került az Alkotmányban, mindmind azt támasztja alá, hogy azok a rágalomok, amiket ezzel kapcsolatban akkor is és azóta is hangoztatnak, nem helytállóak. Természetesen önöknek megvan a joguk, hogy vitassák azt, hogy ami ebben az Alaptörvényben benne foglaltatik, az önök számára kedvező vagy nem, hogy ez önöknek tetszik vagy nem.

(Móring József Attilát a jegyzői székben dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

Azt mondják, hogy az Alaptörvény miatt meg fog bukni ez a kormányzat. Kérem, 2011-ben fogadtuk el ezt az Alaptörvényt, '12-ben lépett hatályba, öt éve működik, és 2014-ben voltak országgyűlési választások, voltak önkormányzati választások; mindazok a jóslatok, amiket ezekkel kapcsolatban emlegettek, módjuk lett volna meggyőzni azokat a választókat, akik a választásokon részt vettek vagy éppen nem vettek részt, hogy válasszák önöket. Mert önök szeretnének egy alkotmányos felhatalmazást kapni, amit 2010-ben megkaptak a Fidesz-KDNP-kormánytöbbség, és nem kapták meg ezt az alkotmányozó többséget, sőt a kormányzó többséget sem.

Ezen kellene gondolkodniuk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban. - Kunhalmi Ágnes: A második kétharmadot ellop-tátok.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának frakcióvezetője: „Kármentés a kiskereskedelem-ben” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt a témámra térnék, egy mondatot megérdemel az alkotmány, illetve az Alaptörvény. Mindnyájan látjuk azt, hogy nemzeti értékeinket és a nemzeti szuverenitást képviseli, szemben egy olyan globalizációs értéksemlegességgel, ami valójában értékközömbösség. És az is tény, hogy ezt megelőzően, mármint az alkotmány megszületését megelőzően konzultációra került sor, ahol a magyar emberek véleményét mondtak. De leghatásosabb ez a véleménynyilvánítás '14-ben, három évvel az alkotmány megszületése után történt meg, a szavazásnál.

A témámra térve el kell mondanom, amit mindnyájan tudunk, hogy a magyar parlament nagy többséggel, a kormány javaslatára a kiskereskedelem-ben dolgozók szabadságáról szóló törvényt hatályon kívül helyezte. A kormány szempontjait megértjük, a parlament döntését elfogadjuk, de fenntartjuk véleményünket és szándékunkat, hogy valamilyen lehetőséget mégis biztosítsunk a dolgozók szabadságának. Miért döntött így a kormány? Azért, mert két nép-

szavazási kezdeményezés volt, ami összecsúszhatott volna, és ennek következtében a sokkal fontosabb, a nemzeti önvédelemről, a nemzet jövőjéről szóló népszavazás veszélybe kerülhetett volna. Ezt nem engedheti meg magának egy felelős kormányzat.

De azt mondtam az előbb, hogy fenntartjuk a véleményünket és a javaslatunkat, ami most már nem lehet más, mint kármentesítés. Ugyanis jó lenne ebben a kérdésben konszenzusos megoldást teremteni, de ismerve a munkaadók és munkavállalók viszonyát, illetve az ellenzéki pártok és a kormány-pártok közötti véleménykülönbséget, nagyon nehéz lenne konszenzust létesíteni. Viszont annak, hogy meghallgatjuk egymást és figyelembe vesszük a szempontokat, nincs akadálya. Éppen ezért magam is három szakszervezettel folytattam megbeszélést, és nagyjából saját véleményünket, illetve az övékét is beleszöve megpróbálom elmondani annak a kármentesítésnek néhány mozzanatát, amire most szükség lenne; mindezt talán kicsit humorosnak tűnő kifejezéssel, amit használni szoktak, a békés egyet nem értés kultúrájára számítva.

A munka törvénykönyvének módosítását kell mindenképpen megtennünk, hogy legalább kettőre emeljük a vasárnapok számát, amikor a kiskereskedelemben dolgozók nem kötelezhetők munkavégzésre.

(13.40)

Megjegyzem, néhány csoportnál, például a nagycsaládosoknál, a kisgyermekeseknél vagy a gyermeküket egyedül nevelőknél talán három is lehetne ez a kivételezett vasárnap. A szakszervezetek részéről felmerült az önkéntes munkavállalás lehetősége is. Ezt a munkaadók nyilván nem tudnák megvalósítani. A kiskereskedelmi dolgozók többsége minimálbért kap, ami meglehetősen kevés, de azt látjuk, hogy már a munkaerőhiánnyal küszködő multinacionális cégek is tettek javaslatot, az egyik például 16 százalékos béremelésre.

De itt kell megjegyeznünk azt, hogy nem csupán a bér, hanem a bérpótlék is fontos. Mi is támogatunk egy 100 százalékos emelést. A szabad vasárnap megszűnését követően még fontosabb a munkaügyi ellenőrzés szerepe, hiszen azt látjuk, hogy a multinacionális cégek visszaélnék dolgozóik kiszolgáltatott helyzetével. Ezért ez az ellenőrzés sokkal szigorúbb kell hogy legyen, mint eddig volt.

Meg kell még említenem azt is, hogy a különböző munkaadói, illetve munkavállalói képviselők egy vagy két műszakos nyitvatartásról is szóltak. Érdekes ezt is meggondolni, de nyilván ez a kettejük megegyezésétől függ. Mindenképpen szükség van rá, és erről még beszélnünk kell, hogy milyen kármentesítés következzen ezután. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e valaki válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Cseresnyés államtitkár úrnak adom meg a szót.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Nagyon köszönöm a felszólalását, mert az ön felszólalása egy olyan problémára irányítja a figyelmet, amelyik megoldásra vár, és megvan az a fórum, megvan az a tanácskozó testület, amelyiknek ezzel foglalkozni kell, és a lehetőség szerinti legjobb megoldást kell majd javasolnia a kormánynak vagy éppen az Országgyűlésnek.

De még mielőtt megmondanám azt, hogy melyik is ez a fórum, és mit tett eddig, az elmúlt napokban, szeretném, hogyha áttekintenénk azt, hogy mi történt az elmúlt egy évben, mióta a szabad vasárnap bevezetésre került, és milyen hatása van ennek a megváltozott helyzetnek, amikor újra nyitva lehetnek vasárnap az üzletek; és milyen feladatokat kell megoldani annak érdekében, hogy minél zökkenőmentesebben térjünk vissza egy több mint egy évvel ezelőtti állapothoz.

A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés lehetőségének a korábbi keretek közé történő visszaállításával párhuzamosan a vasárnapi pótlék mértéke tekintetében is az eredeti, a 2015. március 14-ei állapot rekonstrukciójára került sor, tehát nem történt más, annyi történt, hogy visszaállt az a helyzet, ahonnan a szabad vasárnap bevezetése kapcsán elindultunk.

Megszűnt ugyanis az a különleges helyzet, hogy az érintett üzleteket vasárnap zárva kellett tartani, és csak kivételesen, évente legfeljebb öt vasárnap nyithattak ki. Ezzel együtt megszűnt az a kettősség is, ami egy évig fennállt, nevezetesen, hogy ahol korlátozott volt a nyitvatartás, ott 100 százalékos, míg ahol a vasárnapi nyitvatartás nem került korlátozásra, ott 50 százalékos volt a vasárnapi pótlék.

Nem szabad megfeledkezni arról, hogy a benzinkutaknál, a piacokon és a várótermekben működő üzletek eladói vagy például a virágüzletek dolgozói az elmúlt egy év folyamán is 50 százalékos, tehát nem 100 százalékos vasárnapi pótlékre voltak jogosultak.

Látnunk kell, hogy a vasárnapi munkavégzés korlátozására vonatkozó kormányzati elképzelések gazdasági oldalról viszont teljesültek. A KSH adatai szerint ugyanis miközben növekedett a kiskereskedelemben foglalkoztatottak száma 2015-ben, eközben a vasárnap rendszeresen vagy alkalmanként dolgozók száma 65 ezerrel csökkent, és az arányuk ennek következtében 38 százalékról 20 százalékra mérséklődött, tehát gyakorlatilag megfelelő lett. Úgy látszik továbbá, hogy a többi ágazatban is kevesebben dolgoztak tavaly vasárnapokon, hiszen nemzetgazdasági szinten tavaly 110 ezer fővel csökkent a vasárnapi munkát végzők száma, amiből, ahogy említettem az előbb, 65 ezer következett be a kiskereskedelemben.

Az üzletek újbóli kinyitása lehetőséget teremt arra, hogy a vasárnapi pótlék mértéke átgondolásra kerüljön. Amint, ahogy az elmúlt napokban már jó néhányszor világossá tettük, a kormány nyitott az egyeztetésre a vasárnapi bérpótlékok kérdéséről, az érdekképviselői szervezetekkel - hangsúlyozom: az érdekképviselői szervezetekkel -, tehát a munka-

adók és a munkavállalók képviselőivel, ez a párbeszéd, azt lehet mondani, hogy elkezdődött, hiszen a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumának monitoringbizottságában az első ilyen jellegű napirend megtárgyalásra került. Az első felvetések elhangzottak, az első ötletelések, javaslatok elhangzottak, és már vitát is folytattunk erről.

Tehát azt lehet mondani, hogy ezen a fórumon, a monitoringbizottság keretein belül, áttekintésre kerülhet a vasárnapi munkavégzésért járó pótlék kérdése, nemcsak a kiskereskedelemben, hanem akkor ki kell terjeszteni a többi nemzetgazdasági ágazatra is. Elindult ez a munka, és várhatóan folytatódik, valószínű, hogy nem egy, hanem több fordulóban, hiszen ahogy ön is a felszólalásában említette, vita van és vita lesz e tekintetben, de természetesen egy jó vita, egy tartalmas vita végén a megoldást biztosan meg fogjuk találni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Szilárd István, a Fidesz-képviselőcsoport képviselője: „Aktuális politikai kérdések” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Még néhány héttel ezelőtt a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén kezdeményeztem, hogy a titkosítások feloldása után az Alkotmányvédelmi Hivatal hozza nyilvánosságra azokat a tanulmányokat, amelyeket a Political Capital készített a polgári elhárításnak még a Gyurcsány-kormány idején.

Most ez megtörtént. A szerződések, a tanulmányok és a teljesítésigazolások is mindenki számára hozzáférhetők az Alkotmányvédelmi Hivatal honlapján. Gyurcsány Ferenc kedvenc politikai tanácsadó cége összességében közel félmilliárd forintos megbízást kapott 2006-2010 között, amelyből csak a Nemzetbiztonsági Hivatal részére készített tanulmányokért 190 millió forintot vágtak zsebre.

A bizottság alelnökeként azért javasoltam a Political Capital által a Nemzetbiztonsági Hivatalnak írt tanulmányok nyilvánosságra hozatalát, hogy végre kiderüljön, milyen tartalmú tanulmányok írásához kellett a cég speciális tudása; miért kellett ezeket a tanulmányokat „szigorúan titkos”, „különösen fontos” minősítéssel ellátni; illetve a lényeg, hogy mire költöttek 190 millió forint közpénzt. *(Dr. Schiffer András közbeszólása.)* Mindezt úgy, hogy abban az időszakban nemcsak a Political Capitalt, de a tanulmányok szerzőinek egyetlenegy tagját sem világitotta át a Nemzetbiztonsági Hivatal.

Balajti László, a Nemzetbiztonsági Hivatal akkori főigazgatójának jelentése szerint az említett szolgáltatásokra a következő jelzők illenek: hiányos teljesítés, határidő-túllépés, politikai jellegű elemek. A Magyar Idők szerint a jelentésben az is olvasható, hogy az elemzések, beszámolók több esetben nem is jutottak el az érintett szervezeti egységekhez, többségük pedig nem is tudott arról, hogy a területen

együttműködés van egy külsős, különös tudású céggel. A cikk szerint már 2007-ben többször felmerült a cég és a hivatal közötti szolgáltatás-ellenszolgáltatás aránytalanságának kérdése. *(Dr. Schiffer András: Hat éve vagytok kormányon...)*

Engedje meg, hogy még néhány friss információt megemlítsék. A legfrissebb hír ugyanis, hogy a Nemzetbiztonsági Hivatal és a Political Capital között a kapcsolatot a sikkasztásért és csempészésért jogerősen hat év börtönbüntetésre ítélte és tavaly könnyítéssel szabadult Földesi-Szabó László tartotta. *(Szilágyi György: Zárt ülésen...)* Sőt, a Magyar Idők cikke szerint Földesi-Szabó ajánlotta a Political Capitalt a Nemzetbiztonsági Hivatal részére *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)* információszerzésre irányuló tevékenység végzésére. *(Szilágyi György: Húha!)* Az együttműködés kezdetén ráadásul a Nemzetbiztonsági Hivatal speciális működési keretéből fizették ezt a tevékenységet.

2010-ben a Nemzetbiztonsági bizottság már vizsgálta ezt a visszaélésre *(Szilágyi György közbeszólása.)* lehetőséget adó kapcsolatot, és akkor az azt lezáró jelentés elkészítésében egy szabad demokrata és egy szocialista politikus is részt vett.

(13.50)

Az akkori jelentésük szerint arra is volt példa, hogy a munka elvégzése előtt teljesítés nélkül 20 millió forintot adtak át egy szórakozóhelyen készpénzben a közvetítőnek, vagyis Földesi-Szabó Lászlónak. A tanácsadó cég vitatja ezt az állítást és azt is, hogy Földesi-Szabó Lászlóval szerződéses vagy egyéb gazdasági, pénzügyi kapcsolatba került volna.

Tisztelt Államtitkár Úr! Teljes joggal tartják felháborítónak az emberek, hogy Gyurcsányék kifizetőhelynek használták a magyar állam és a magyar emberek védelmére hivatott titkosszolgálatokat. Bár Gyurcsány Ferenc az ügyben azt nyilatkozta, nem adott utasítást a tanulmányok megsemmisítésére, erős a gyanú, hogy ez mégsem fedi a valóságot, és jelenleg csak a jéghegy csúcsát látjuk. A Magyar Idők ugyanis nemrég arról számolt be, hogy a baloldali kormányok 2006 és 2010 között legalább 17 milliárd forint közpénzt költöttek el közvélemény-kutatási, kommunikációs és tanulmánykészítési megbízásokra és tanácsadásra. *(Kunhalmi Ágnes: Nem egy év alatt, hanem nyolc év alatt.)* Ez az összeg ráadásul nem tartalmazza például a szocialisták reklámköltségekre kifizetett milliárdjait, ami szintén többszöröse, mint amennyit a jelenlegi kormány erre a célra költ.

A gyurcsányi titkosszolgálat kifizetőhelyként való kezelése ügyében kezdeményezésemre a Nemzetbiztonsági bizottság már ténymegállapító vizsgálatot rendelt el. Azonban a fentiek tekintetében kiemelten fontos lenne megismerni, hogy mi a kormány álláspontja a milliárdos tanulmányok nyilvánosságával kapcsolatban, illetve milyen intézkedéseket tesz a kormány annak érdekében, hogy az összes ilyen tanulmány, ha egyáltalán ezek fellelhetők, megismerhető legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogyan ön is említette, az Alkotmányvédelmi Hivatal nemrégiben nyilvánosságra hozta azokat a tanulmányokat, amelyeket a korábbi baloldali kormányok idején rendelt meg a Nemzetbiztonsági Hivatal a Political Capitaltól. Mint ismert, a cég 190 millió forintos nagyságrendű megrendeléshez jutott csak ebben az időszakban, tehát csak ettől a hivataltól. A Political Capital többek között kommunikációs tanácsokat adott az akkori Nemzetbiztonsági Hivatalnak, de imázsformálással kapcsolatban is tettek javaslatokat. Joggal kérdezheti, tisztelt Országgyűlés, bárki, hogy mi szüksége van egy olyan hivatalnak, amelynek a tevékenységét egyébként a diszkréció jelenti, imázsjavításra vagy imázsnövelésre. A válasz annyi, hogy semmi.

Tisztelt Országgyűlés! Ezeket a tanulmányokat a Nemzetbiztonsági Hivatal mint titkosszolgálat rendelte meg, úgy gondoljuk, hogy egy titkosszolgálat alapvető imázsa az, hogy titkos. Nem ismerünk más titkosszolgálat tekintetében ilyen imázsnövelő tevékenységet vagy gyakorlatot. Ez egy hibás döntés volt az akkori Nemzetbiztonsági Hivatal részéről, amelyet 2010-ben felszámoltunk.

A cég által készített tanulmányok esetenként felesleges és komolytalan javaslatokat is megfogalmaztak, a tanulmányok meghatározó része csupán sajtófigyelés, és gyakorlati bennük a tartalmi ismétlődések is. Egyes anyagoknál több helyen is indokolt lenne a forrásmegjelölés, ennek ellenére azonban nincsenek hivatkozások. Mindezek mellett az elemzések jelentős részénél az is felmerül, hogy azokat miért kellett kiszervezni, hiszen az ilyen jellegű feladatokat a hivatal főállású munkatársai is képesek lettek volna elvégezni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy néhány konkrét példát is említsek. A kommunikációs terv a Nemzetbiztonsági Hivatal részére című 2009-es anyagban a Nemzetbiztonsági Hivatal évkönyvével kapcsolatban többek között azt javasolták, hogy azt, idézem: „gazdagítani kell képpekkel”; idézem tovább: „bulvárosabb híreket is bele kellene tenni”; és idézem: „jobb minőségű papírra kell nyomtatni”. De a Nemzetbiztonsági Hivatal imázs váltása másik eszközeként azt ajánlották, hogy a hivatal egy szociális akció keretében jótékonyági bált - jól hallották, jótékonyági bált - szervezzen, az ugyanis megjelenést biztosít a bulvársajtóban. Jó napot kívánok!

Mindezek alapján úgy tűnik, hogy sem a megrendelő, sem a tanácsadó cég nem vette komolyan a megbízást. Az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága a múlt héten döntött, hogy egy tényfeltárási bizottság fogja vizsgálni a Political Capital és a Nemzetbiztonsági Hivatal közötti szerződéseket. A döntés értelmében nemcsak azokat az anyagokat kell majd

megismerni, amelyeknek az Alkotmányvédelmi Hivatal megszüntette a minősítését, hanem egyéb dokumentumba is betekinthetnek majd a képviselők. A vizsgálat eredményéről a bizottság tájékoztatást fog adni. Tehát, tisztelt képviselő úr, a válasz az, hogy a kormánynak az az álláspontja, hogy ezeket az iratokat, ezeket a papírokat meg kell ismerni.

Tisztelt Képviselő Úr! A Gyurcsány- és Bajnai-kormányok súlyos összegeket fizettek ki hasonló megrendelésekre más cégeknek is. Csak a 2006-2010 közötti időszakban a hírek szerint legalább 17 milliárd forintot költöttek tanácsadó szerződésekre, az összeg nagyobb része tíz cégcsoporthoz ment. A kormány meg fogja vizsgálni ezeknek a kifizetéseknek a jogszerűségét, és ki kell vizsgálni azt is, hogy egyáltalán történtek-e teljesítések. A kifizetések alapjául szolgáló tanulmányok ugyanis sok esetben nincsenek meg, vagy még annak a gyanúja is felmerül, hogy ezek a tanulmányok a mai napig el se készültek.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt tudom válaszolni önnek, hogy ha a vizsgálatok törvénysértést állapítanak meg, akkor a kormány haladéktalanul meg fogja tenni a szükséges jogi lépéseket. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

DR. HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Farkas Gergely, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Sallai R. Benedek, LMP; Tóth Bertalan, MSZP; Magyar Zoltán, Jobbik; Hollik István, KDNP; Kósa Lajos, Fidesz. A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Ander Balázs, Jobbik; Lukács László, Jobbik; Bana Tibor, Jobbik, Schmuck Erzsébet, LMP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérem, foglalják el helyüket, ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el. Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat azt kezdeményezi, hogy a magyar egészségügy jelenéről és jövőjéről szóló V/9837. számú előterjesztést az Országgyűlés négyórás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret

felosztását. A Fidesz, az MSZP, a Jobbik, a KDNP képviselőcsoportja, illetve öt független képviselő kérésére az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgyalás elfogadása esetén a képviselőcsoportok, valamint a független képviselők rendelkezésére álló időkeret a kétszeresére emelkedik. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 164 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 92 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 82 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 76 perc; az LMP képviselőcsoportjának 24 perc; a független képviselőknek pedig 9 perc, amelynek duplázását kezdeményezték, tehát összesen 18 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést a jegyző által ismertetett és a Fidesz, az MSZP, a Jobbik, a KDNP képviselőcsoportja, valamint a független képviselők kérése alapján **módosított időkeretben** tárgyalja. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 119 igen szavazattal, 22 nem ellenében, 12 tartózkodás mellett az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat azt kezdeményezi, hogy a 2007-2013 közötti időszakban Magyarországnak járó uniós források felhasználásáról szóló V/10090. sorszámú előterjesztést az Országgyűlés négyórás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Öt független képviselő kérésére az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgyalás elfogadása esetén a független képviselők rendelkezésére álló időkeret a kétszeresére emelkedik. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, a füg-

getlen képviselőknek pedig 9 perc, melynek duplázását kezdeményezték, tehát összesen 18 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést a jegyző által ismertetett és a független képviselők kérése alapján módosított időkeretben tárgyalja. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 117 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 12 tartózkodás mellett az előterjesztés **időkeretben** történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirendi javaslat módosítására vonatkozó javaslatokról döntünk.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés mai ülésnapján a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló T/9785. sorszámú törvényjavaslat bizottsági jelentéseinek és összegző módosító javaslatának vitájára az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/10092. sorszámú törvényjavaslat bizottsági jelentéseinek és összegző módosító javaslatának vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **javaslatot elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, az állami tisztviselőkről szóló T/10267. sorszámú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig az Országgyűlés szerdai ülésnapján utolsó napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **javaslatot elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az egyes honvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló T/10311. sorszámú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig az Országgyűlés holnapi ülésnapján utolsó napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **javaslatot elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról szóló T/10297. sorszámú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig az Országgyűlés holnapi ülésnapján, a magyar egészségügy jelenéről és jövőjéről szóló V/9837. sorszámú politikai vita után kerüljön sor. Ezt kövesse a Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormánya közötti légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló T/10312. sorszámú törvényjavaslat és az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és annak kiotói jegyző-

könyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény, valamint az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételéről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról szóló T/10314. sorszámú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Aki ezt megértette és ezzel egyetért, az kézfelemeléssel szavazzon! *(Derült-ség. - Balla György: Az ellenzék nem értette! - Dr. Vadai Ágnes: Mi megértettük! - Zaj. - Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **javaslatot elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbiekből elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Most, 14 óra 8 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati hárszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörével élve Magyar Zoltán képviselő úr K/10201. sorszámon a földművelésügyi miniszterhez benyújtott **írásbeli kérdését visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a miniszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Kész Zoltán független képviselő és Gógös Zoltán, az MSZP képviselője közös interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„A vasárnapi boltzár eltörlése kapcsán tett kijelentésének megfelelően hallgatnak-e a népre a stadionépítések kapcsán is és leállítják a közpénz pazarlását ezekre az értelmetlen, fenntarthatatlan, meddő projektekre?”** címmel. Az ülést vezető elnök az interpelláló, frakcióhoz tartozó képviselőnek adja meg a szót az interpelláció elmondására, amennyiben viszont ezt a jogot átadja a független képviselőnek *(Gógös Zoltán: Átadom.)*, akkor természetesen a független képviselő úr, Kész Zoltán mondja el az interpelláció szövegét. *(Gógös Zoltán igent int.)* Jelzi Gógös úr, hogy igen. Ön é a szó, képviselő úr.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A kormány megfutamodott a vasárnapi zárvatartás kérdésében, gyávan próbálja elkerülni, hogy a magyar emberek népszavazáson mondhassák el a véleményüket a Fidesz-KDNP-kormánykoalícióról.

(14.10)

Nyilvánvaló, hogy rettegnek a magyar választóktól, félnek a népakarattól. Szeretném megtudni, ha-

sonlóan jobb belátásra tér-e a kormány az értelmetlen stadionépítés erőltetésében is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön minisztere a vasárnapi kötelező zárvatartás megszüntetését azzal indokolta, hogy a kormány meghallgatta a nép szavát. Az ön főnökének, Habony Árpád miniszterelnök úrnak nem lehet túl éles a füle, ha egy év kellett ahhoz, hogy meghallja a választók túlnyomó többségének követelését. A kérdés most az: valóban az emberekkel együtt, a többségi akaratot meghallva végzik a dolgukat, vagy a boltzár eltörlése csak gyáva megfutamodás volt? Meghallják-e vajon azt is, hogy a többségnek elege van abból, hogy kétes körülmények között árusítják ki a magyar földet? Meghallja-e, hogy az embereket felháborítják az állami vezetők pofátlan fizetései, hogy például egy postás a 2 százalékat keresi annak, mint a nála ötvenszer többet kereső vezérigazgató? Meghallja-e vajon azt is, hogy az embereknek elégük van abból, hogy a kormány tetemes összegeket költ el stadionok építésére?

A stadionkormány öncélú mániája nemcsak értelmetlen, de káros is. Az Orbán-Habony-rezsim 2018 végéig várhatóan 300 milliárd forintot költ el összesen futballpályák építésére, amelyek jövőbeni fenntartása évente több tíz milliárd forintba kerül majd az adófizetőknek, hiszen az óriási létesítmények költségeit a múltbeli tapasztalatok alapján a tulajdonosok és a csapatok várhatóan nem tudják majd kitermelni. Ezzel pedig tisztában vannak a magyar állampolgárok is, akik látványberuházások helyett minőségi oktatást és egészségügyet akarnak, és tisztességes fizetést az orvosoknak, a tanároknak.

A stadionkormány által a Századvégtől megrendelt kutatások és más felmérések egyértelműen alátámasztják, hogy a többség nem kér többet a stadionépítésekben. A szükségtelen építkezések mégis folytatódnak. Miért mennek szembe a népakarattal? Ezzel is csak az a céljuk, hogy az 1 százaléknyi hűbérésüket kifizessék, hogy a baráti zsebeket ki tudják tömni? Ebből Magyarország többségének elege van, ezért eljött az ideje, hogy a kormány beszüntesse a szükségtelen beruházások támogatását.

Megértem, hogy Rogán Antal propagandaminiszter gyáva ahhoz, hogy parlamenti képviselőként a munkahelyén válaszoljon a kérdésre *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)*, mégis kérdezem államtitkár urat: a vasárnapi boltzár eltörlése kapcsán tett kijelentésének megfelelően hallgatnak-e a népre a stadionépítések kapcsán is, és leállítják a közpénz pazarlását ezekre az értelmetlen, fenntarthatatlan, meddő projektekre? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kész Zoltán képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak. *(Zaj. – Az elnök csenget.)*

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy válaszomat egy idézettel kezdjem. Az idézet úgy kezdődik, hogy: „Magyarországon jelenleg nincs és a stadionrekonstrukciós program lezárásá-

val sem lesz UEFA-licences stadion. Elképzeléseink szerint nagyon fontos, hogy három-négy-öt ilyen stadionnal rendelkezzen Magyarország, ezzel ki tudjuk szolgálni a futball számára fontos létesítményeket.” Jó pár éve annak, hogy elhangoztak ezek a mondatok itt a Házban, egy sportért felelős államtitkár mondta el őket, Mesterházy Attila a neve. Most is ott ül abban az MSZP-ben, amely önt is támogatja. (Zaj, közbeszólások.) Beszédes tény az is, hogy 2007-ben a baloldali kormány támogatta a soron következő foci-Eb pályázatát, és támogatást ígért a stadionfejlesztési programhoz. Jól látszik tehát, hogy a kormányzása alatt a baloldal fontosnak tartotta ezeket a beruházásokat, most meg a politikaibalhé-keresés miatt foglal el teljesen ellentétes álláspontot. Ezt egyébként szabadon megteheti, most tapsolhat az ellentétes álláspontnak, de attól még képmutató hozzáállás. Engedje meg, hogy azt mondjam, hogy ami jelenleg zajlik Magyarországon, az nem egy szűk értelemben vett stadionfejlesztés, hanem az elmúlt évtizedek legnagyobb sportlétesítmény-fejlesztési kezdeményezése. A polgári Magyarország alapfeltétele, előfeltétele ugyanis, hogy a magyarok megfelelő, XXI. századi körülmények között tudjanak sportolni. Ez nemcsak az élsportra igaz, hanem vonatkozik a tömegsportokra és a szabadidősportokra is.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezért újul meg több száz sportlétesítmény szerte az országban. Ezért lesz majd uszoda minden járásban, és ezért épül rengeteg helyen új tornaterem. Azt gondoljuk, hogy a megújuló sportlétesítmények hozzájárulhatnak ahhoz, hogy többen sportoljanak. Ön fiatal képviselő, talán ön sem vitatja el annak jelentőségét, hogy az elmúlt években több mint százezerrel nőtt az igazolt, utánpótláskorú sportolók száma az országban. Az elmúlt hónapokban, tisztelt Ház, úgy tűnt számomra, hogy a baloldalt is foglalkoztatja a magyar egészségügy helyzete. Jó hír számukra is, hogy a következő évi költségvetés több száz milliárdos többletforrást tartalmaz majd, és ha valóban foglalkoztatja az egészségügy helyzete a baloldalt, akkor talán az önök számára sem lehet közömbös, hogy hányan sportolnak ebben az országban. A sport ugyanis azon túl, hogy hozzájárul nemzeti büszkeségünkhöz, az egyik garanciája az egészséges életnek. A mozgásban gazdag életmód a jövőbeni egészségügyi kiadásokat is nagymértékben csökkentheti.

Tisztelt Képviselő Úr! Sajnáljuk, hogy az egyértelmű politikaibalhé-keresés szempontjai miatt erről egyáltalán nem vesznek tudomást, ha meg akarjuk őrizni a jövő generációinak egészségét, akkor ahhoz megfelelő színvonalú sportlétesítmények is kellenek. Erről szól a kormány sportlétesítmény-fejlesztési programja. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Gógós Zoltán képviselő urat, elfogadják-e az államtitkári választ.

GÓGÓS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, az az igazság, hogy nem

azzal van a baj, hogy az egészséges életmódra akarunk nevelni, hanem elvétették a sorrendet. Ugyanis mi 2002-ben lehet, hogy beszélünk arról, hogy szükség van stadionokra, de először 50 százalékos béremelést adtunk az egészségügyben meg az oktatásban. (Felzúdulás, közbekiáltások a kormánypártok soraiból, köztük: Utána meg elvették egyhávi bért.) Majd ha önök ezt megteszik most, akkor senki nem fogja vitatni, hogy utána mire költik el a közpénzt. (Zaj, közbekiáltások a kormánypárti pad-sorokból. - Az elnök csenget.)

Úgyhogy, államtitkár úr, az a baj önökkel, hogy fontosabbnak tartják azokat az építkezéseket, amiből hatalmas pénzeket le lehet nyúlni, mint az emberek egészségét. Nem tudjuk elfogadni a választ. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem az Országgyűlést, elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 41 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az előbbi interpelláció elhangzásával (Zaj. - Az elnök csenget.) az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (1) bekezdése és a 2/2014. évi házbizottsági állásfoglalás alapján a rendes ülészakon belül a független képviselők számára havonta egy alkalommal biztosított interpelláció elmondásának lehetősége az előbbieken felhasználásra került április hónapban.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Nemzetbiztonsági kockázat-e, ha egy ország miniszterelnökének családtagja és külügyminisztériuma terroristákkal üzletel?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr kérésére Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, Gyöngyösi képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormánypárti politikusok részéről kínos csend övezi azt a több mint két hete napvilágot látott, minden részletre kiterjedő hírt, miszerint Orbán Viktor és a kormány közvetlen közelében felbukkant egy szaúdi olajmagnás, Ghath Pharaon, akit a Forbes magazin 2008-ban a világ tíz legkeresettebb fehérgalléros bűnözője közé sorolt (Felzúdulás az ellenzéki pad-sorokban.); akit az FBI is körözött pénzmosásban és fegyverkereskedelemben finanszírozásában érdekelt amerikai pénzintézetek bedöntése miatt; és aki - egy 2002-es francia parlamenti jelentés szerint - kapcsolatban áll a terrorszervezetek által is használt, havala nevű iszlám pénzügyi hálózattal.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az, hogy Halász János, a Fidesz szóvivője nem tudott érdemben reagálni a

Pharaon-üggyel kapcsolatos kérdéseinkre, és némi maszatolás után kovácsbélázni kezdett, kevesünket lepett meg. Viszont az, hogy a botrány kirobbanása után egy héttel tartott szokásos csütörtöki sajtótájékoztatóján Lázár János azt mondta, a nevét sem ismeri Ghaith Pharaonnak, igencsak meglepő. Lázár János hatáskörébe tartozik ugyanis a hírszerzéssel foglalkozó Információs Hivatal irányítása, így meglehetősen pikáns, hogy az FBI által korábban körözött Pharaonról még sohasem hallott.

Tisztelt Államtitkár Úr! Pharaon a volt Postabank-székház vételével került kapcsolatba Orbán Viktor vejéhez, Tiborcz Istvánhoz köthető céggel. Bár a BDPST Ingatlanforgalmazó és Beruházó Zrt. adatai között nem található Tiborcz neve, de az érintettséget jelzi, hogy a BDPST Zrt. alakulásakor ő fizette be a kötelező illetéket, továbbá a cég jogi ügyeit Hamar Endre ügyvédi irodája intézi. Ő intézte a korábban szintén Tiborczhoz köthető Elios Zrt. milliárdos üzletet hozó közbeszerzési pályázatokat is.

(14.20)

De közös cége is volt Tiborczcal Hamar & Tiborcz Tanácsadó Kft. néven. Pharaon nemcsak Orbán Viktor rokonával, de a magyar kormánnyal is kapcsolatban állt. 2015 decemberében jegyezték be azt az élelmiszer-nagykereskedelemre szakosodott Prominence Food Zrt.-t, melyben Pharaon egyik cége mellé kisebbségi tulajdonosnak a külügyi tárca által felügyelt Magyar Nemzeti Kereskedőház is beállt. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiban.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Miközben az Orbán-kormány két minisztériuma is terrorveszélyre hivatkozva igyekszik korlátozni a legalapvetőbb szabadságjogokat, addig Orbán veje és külügyminisztere terroristákkal üzletel? Mennyire hiteles így az Orbán-kormány terrorellenes küzdelme, illetve külügyminiszterének keletinyítás-politikája?

Ön szerint jelent-e nemzetbiztonsági kockázatot hazánkra nézve az, hogy Orbán családja és minisztere FBI által körözött, terrorizmust szponzoráló személyekkel áll közvetlen üzleti kapcsolatban? *(Moraj az MSZP és a Jobbik padsoraiban.)*

Nem gondolja, hogy Orbán ezáltal zsarolhatóvá válik? Hogyan bízzanak a magyar emberek a kormány terrorellhárítási képességeiben, ha az IH-t felügyelő minisztere, Lázár János még csak nem is hallott Pharaon nevééről? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön felszólalásában nemzetbiztonsági kockázatokról beszélt, és ha jól értem, megkérdőjelezi a kormány terrorellenes intézkedéseinek hitelességét. Szeretném arról biztosítani, hogy a magyar hatóságok, illetve az arra hivatott szolgálatok folyamatosan figyelemmel kísérik minden, a minden-

napok biztonságát befolyásoló eseményt. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiban.)*

Ön egyébként hivatkozott a kormány terrorellenes törvénycsomagjára is. Ennek éppen az a célja, hogy megerősítse a kormány eszközeit ezen a téren, ebből a szempontból egyébként fontos körülmény, ha már a szabadságjogokról van szó, hogy a kormány nem kér sem többet, sem kevesebbet annál, mint ami más tagországokban rendelkezésre áll. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)*

Ön egyébként kétségbe vonja a magyar hatóságok képességeit, de szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy épp a magyar hatóságok komoly teljesítményének köszönhető, hogy az elmúlt hónapokban Magyarországon nem került sor olyan súlyos incidensekre, mint például Párizsban vagy Brüsszelben. *(Dr. Vadai Ágnes: Na, na, na, na! - Felzúdulás a kormánypártok padsoraiban. - Dr. Vadai Ágnes ismét közbeszól.)* Amit lehetett, a magyar hatóságok megtették a magyar családok biztonsága érdekében.

Ön az imént biztonsági kockázatokra hívta fel a figyelmet. Tette ezt úgy, hogy a Jobbik 2010-ben még az iráni Forradalmi Gárdát hívta volna Magyarországra választási megfigyelőnek. Nem olyan meglepő ez egyébként egy olyan párttól, amelynek elnöke korábban úgy fogalmazott, hogy az iszlám az emberiség utolsó reménye. *(Dr. Schiffer András: Válaszolj! Válaszolj!)* Éppen ezért különösen abszurdnak tartom azt, amikor egy jobbikos politikus kéri számon a kormányon a biztonsági szempontok érvényesítését. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból és dr. Vadai Ágnestől.)*

Önök egyébként felszólalásaikban következetesen foglalkoznak politikusok családtagjaival, amikor mindenféle összefüggésekkel dobálnak; valójában, azt gondolom, hogy a saját gyakorlatukból indulnak ki. A Jobbik nyolctagú elnökségéből ugyanis hétnek a rokonságához jutott pénz: valamilyen pozícióhoz a pártban jutottak, vagy valamilyen pozícióhoz, pénzhez jutottak a pártban, hozzájuk kötődő szervezetekben. *(Dr. Schiffer András: Hol a válasz? - Szilágyi György: Hol a válasz? - Dr. Bárándy György: Két perced van válaszolni, vigyázz!)* Kinek a felesége, kinek a testvére, kinek az édesapja.

Nem véletlen, hogy az elmúlt napokban komoly elszámolási vita robbant ki a Jobbikon belül. Ezt a kormány különösen nem szeretné kommentálni, de egy dolgot szeretnénk kérni: ne vitassák el azt, hogy az ország védelméért felelős rendvédelmi szervek szakszerűen végzik a dolgukat. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Schiffer András: Hol a válasz? - Közbeküldések a Jobbik padsoraiból: Hol a válasz? - Taps a kormánypártok padsoraiban. - Egy hang a Fidesz soraiból: Ez a válasz! - Z. Kárpát Dániel: Köszönjük a beismerő vallomást!)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdem Gyöngyösi képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)*

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Már az önmagában elmond

sokat ennek a kérdésnek a súlyáról, hogy olyan kérdésben, ami közvetlenül érinti Orbán Viktort és családját, egy olyan kérdésben, amely közvetlenül érinti a Külügyminisztériumot, egy olyan kérdésben, amely közvetlenül, a hírszerzés okán érinti a Miniszterelnökséget vezető minisztert és az ő tárcáját, ide ön beül a kormánypropagandáért felelős miniszteri székbe (*Dr. Schiffer András: Így van!*), és önre szignálják ki ennek a kérdésnek a megválaszolását (*Közbeszólás és szórványos taps a Jobbik padsoraiban: Így van!*), ön beszél két és fél percen keresztül mindenféle dolgról, aminek az ég egy adta világon semmi köze nincs ahhoz (*Dr. Schiffer András: Így van!*) a kérdéshez, amit én itt fölvettem.

Tudom, hogy ez önöknek ráfér a képes felükre. Tudom, hogy ez önöknek bőségesen befér abba a kormányzásba, amit itt az elmúlt hat évben folytattak. De itt olyan kérdéseket tettem fel, amelyekben önök korrupcióban még az MSZP-t is lekörözik, és önök nemcsak korrupcióban (*Közbeszólások és zaj a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.*) jelentenek oltári kockázatot és erkölcsi fertőt ennek az országnak, hanem nemzetbiztonsági kockázatot is jelentenek. (*Az elnök többször csenget.*) Köszönöm szépen. (*Nagy taps és közbekiáltások a Jobbik padsoraiban: Így van!*)

ELNÖK: A képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a földművelésügyi miniszterhez: „**A kormány a növényvédőszer-gyártók/forgalmazók zsebében, vagy csak újabb szakmai inkompetencia?**” címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A következő interpelláció majd az lesz, vajon miért kerüli a parlamentet Fazekas Sándor, és miért nem jön be ilyen kínos válaszokra, miért az államtitkárát küldi, amikor ha döntéseket hoz, kellene hogy itt helytálljon.

Ötödik évfordulója van az Alaptörvénynek, és az Alaptörvény XX. cikke rögzíti: mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez. Azt hiszem, hogy ezt pártoktól, ideológiától függetlenül a magyar Országgyűlés el tudja fogadni. A XXI. cikk azt is kimondja, hogy Magyarország elismeri és érvényesíti mindenkinek jogát az egészséges környezethez is. Nyilvánvalóan, ha évforduló ezeket a cikkeket emlegetjük, akkor felmerülhet az, vajon mit tett az elmúlt öt évben, az Alaptörvény születése óta ez ügyben a kormányzat.

Sajnos azt kell látni, hogy hiába van az Alaptörvényben Magyarország GMO-mentessége, a genetikailag manipulált élő szervezetekkel kapcsolatos

kereskedés itt van mindennapjainkban, itt van Magyarországon mind takarmányokban, mind vetőmagokban.

Nyilvánvalóan ez azért merül fel, mert az elmúlt időszakban több olyan eset történt, amikor úgy tűnt, hogy a magyar kormány inkább a Monsanto nevezetű óriáscég érdekeit képviseli, mint a magyar állampolgárokét. (*Dr. Schiffer András: Így van!*) Így van ez a neonik... (*Derültség. - A képviselő többször kezdi el a mondatot.*) Így van ez a neonikotinoidok... (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Ajánlom a tisztelt képviselőtársaim figyelmébe: a neonikotinoidok nevezetű méhgyilkos növényvédő szerek magyarországi engedélyezését európai uniós tiltás után engedélyezi most a magyar kormány.

Ugyanígy a glifozát nevezetű hatóanyagokat tartalmazó, alapvetően GMO-rezisztens növényekkel kapcsolatos totális növényirtó szer engedélyezéséhez is a magyar kormány hozzájárul. Nyilvánvalóan felmerül az, hogy amennyiben ezek az engedélyezések valamilyen szinten sértik a magyar emberek egészségét, akkor hogyan tud érvényesülni az a pontja is a magyar Alaptörvénynek, amit a XXVI. cikk mond ki, hogy a magyar állam törekszik az új műszaki megoldások és a tudomány eredményeinek alkalmazására.

Ugyanis ezen szerekről egyértelműen kiderült és bizonyította a nemzetközi ügynökség, hogy ezek közvetlenül egészségkárosító és rákkeltő hatásúak. Nyilvánvalóan ezért merül fel a kérdés: amennyiben tudjuk tudományos tényekkel alátámasztani, hogy ezeknek nincs helyük a magyar mezőgazdaságban, akkor miért a Monsanto pártját fogja a magyar kormány a magyar emberek egészségével szemben? Vajon mi az oka annak, hogy akár vetőmagról van szó, akár növényvédő szerről, egyre kevésbé igyekszik a saját Alaptörvényét e tekintetben megvédeni a kormányzat?

Erre várnám államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, képviselő úr (*A beszélgető Sallai R. Benedekhez:*), Sallai képviselő úr, kérdezem a jegyzőkönyv hitelessége miatt, jól mondom-e: neonikotin? (*Sallai R. Benedek; hangosítás nélkül: Neonikotinoid.*) Jó, akkor ezt hallották. (*Derültség.*) Köszönöm szépen.

Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

(14.30)

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg nekem, hogy a válaszomat ne csak mint a Földművelésügyi Minisztérium parlamenti államtitkára fogalmazzam meg, hanem úgy is, mint gyakorló méhész. Nagyon remélem, hogy gyakorló méhészként az a válasz, amit a tudományos intézetek kutatásai is megalapoznak, az ön számára elfogadható lesz.

Az Európai Bizottság 2013 decemberétől korlátozta három növényvédőszer-hatóanyag, a klotiani-

din, a tiametoxám és az imidakloprid felhasználását, ugyanis az európai élelmiszer-biztonsági hivatal megállapításai szerint a rendelkezésre álló vizsgálatok alapján csávázószerként történő használatuk kockázatos lehet a méhekre nézve. Az óvatosság elve alapján további vizsgálatok szükségesek a hatóanyagcsoport értékesítésének és értékelésének lezárásához. A hatóanyagokat az Európai Unióban nem tiltották be, hanem bizonyos használatukat függesztették fel további vizsgálatok elvégzéséig és az európai szintű végleges döntésig. A hatóanyagok bizonyos kultúrákban és időszakokban - őszi búza csávázásában vagy gyümölcsösben virágzás után - továbbra is Európa-szerte alkalmazottak és engedélyezettek.

Magyarország végrehajtotta az EU korlátozott felhasználásra vonatkozó döntését, és két éven keresztül nem adott ki semmilyen engedélyt a szerek használatára. Ezzel szemben több EU-tagállam már a korlátozások elrendelése után szükséghelyzeti engedélyt adott ki, így a környezetvédelemben élen járó Finnország és Dánia is. Az említettekén túl Észtország, Bulgária és az egyik legerősebb növényvédelmi szakhatósággal rendelkező Egyesült Királyság is adott ki szükséghelyzeti engedélyt.

A neonikotinoid hatóanyagú csávázószerke használatainak felfüggesztése óta semmilyen olyan új információ nem látott napvilágot, amely szerint a korlátozásoknak köszönhetően javult volna a méh-egészségügyi helyzet. Ezzel szemben a korlátozások egyetlen látványos hatása az volt - és nagyon kérem kedves képviselőtársaimat, hogy ezt nagyon figyeljék meg -, hogy jelentősen megnőtt az állománykezelésre használt, valamint a talajfertőtlenítő szerek forgalma. Tehát egy intézkedéssel sokkal nagyobb kárt okoztunk, mint ha engedtük volna továbbra is azt a szert.

A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal az önkéntes állításával szemben az elővigyázatosság elve mentén és a tapasztalatok alapján döntött, amikor a kétéves moratórium után korlátozott területen újra lehetővé tette azon hatóanyagok használatát, amelyek kivonása sem a termelők, sem a méhészek számára nem járt pozitív következményekkel. A szükséghelyzeti engedély behatárolt területen a hatóanyagok csávázással történő alkalmazására és kizárólag a vetőmagtermesztésre terjed ki, és a kukorica- és napraforgó-kultúrák területének csak egytized százalékát érinti. Nyilván tudjuk, a kukorica nem is érdekli a méheket, a napraforgó viszont igen.

A növényvédők szerek szabályos felhasználásával, a kockázatok csökkenésével és a növényorvosi felügyelet mellett a csávázott vetőmagok elvetése nem okozhat méhpusztulást. Méhpusztulás nem történt akkor sem, amikor ezeket a szereket több százezer hektáron használták.

A méhészek és a termelők közös érdeke az egészséges, virágzó növényállomány. A hatóság ezt szem előtt tartva kizárólag olyan engedélyeket ad ki, amelyek előírásainak betartása során a kezelések következtében a méhek nem károsodnak. A szabálytalan használatból adódó méhmérgezők esetén eljárás indul, és bizonyítottság esetén bírság kiszabá-

sára, valamint kártérítésre kerülhet sor. A hatóság az Országos Magyar Méhészeti Egyesülettel együttműködik, s a vetések elvégzése után tájékoztatja a területek pontos helyszínéről.

Csak tájékoztatásul szeretném mondani, kedves képviselőtársam, a Monsanto volt az a cég, amelyet a magyar kormány perelt be a Monsanto kukorica-vetőmaggal kapcsolatban, és ezt a pert meg is nyerte. Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Ezt nem lehet elfogadni, ugyanis az történt, hogy nagyjából most az államtitkár úr elismerte azt, hogy a Monsanto érdekeit képviseli. Most, amikor azt mondta, hogy a vetőmagterületeken akarják ezt engedélyezni, és tudjuk azt, hogy Magyarország vetőmagjainak 70 százalékát három cég forgalmazza, és ebből a második a Monsanto, akkor nyilvánvalóan arról van szó, hogy kizárólag az ő érdekeit képviselik ennek az engedélyezésével. Ezért nem lehet elfogadni. Nem lehet elfogadni azt, hogy amennyiben az Egészségügyi Világszervezet állásfoglalásban megállapítja egy másik szerről, a glifozátról azt, hogy garantáltan többféle rák kialakulásához vezethet, Magyarország az európai engedélyezését nem próbálja gátolni és a GMO-rezisztens növények terjedésének ezáltal valamilyen szinten gátat szabni, ez elfogadhatatlan.

Én értettem a választ, és teljes mértékben világos volt: ez azt jelenti, hogy a magyar kormánynek fontosabb a Monsanto érdeke, mint a magyar állampolgárok egészsége. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tehát nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika, a Fidesz képviselő asszonya, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Pattanásig feszült a helyzet a Teleki Blanka Gimnáziumban?”** címmel. Dunai Mónika képviselő asszonyt illeti a szó.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Aki tanárként, szülőként találkozott már ilyen helyzettel, tudja, milyen súlyosan megterhelheti az intézmény légkörét a vezetők és a beosztott pedagógusok vagy a pedagógusok egymás közötti konfliktusos helyzete. Megszűnnek az eredményes tanítás feltételei, a gyerekekre, a munkára irányuló kellő figyelem, a megfelelő nevelőtestületi együttműködés, és megszűnik a bizalom is. Aki dol-

gozott már olyan helyen, ahol a vezetés megfélemlítette, eltávolította vagy ellehetetlenítette a kritikusa- it, éket vert a munkatársak közé, belháborút szított, az tudja, hogy az ilyen szervezet már rövid távon is képtelen eredményekre, különösen, ha pár év alatt kicserélődött a munkatársak fele, vagy ha egy iskolában érettségi előtt a helyzet túrhetetlensége miatt távoznak a diákok megszokott pedagógusai. Bármely munkavállalóban okkal kelthet riadalmat az állandó- sult egzisztenciális fenyegetettség, az ezzel társuló vezetői nyomásyakorlás. Összeegyeztethetetlen a vezetés kultúrájával az ilyen légkör kialakítása. Tisz- telt Képviselőtársaim! Az a tanár, akinek a gyomra görcsbe áll, ahogy nap mint nap a felettesével talál- kozik, képtelen rendesen tanítani.

A híradások szerint pattanásig feszült a helyzet a Telekiben. Okkal gondolhatjuk, hogy azok a tanárok, akik önként távoztak, nyomós okkal mondtak le a kenyérkeresetükről. A maradék az intézményvezetés vezényletével, fenyegetése és megosztó kijelentései kíséretében nemrég nyilatkozatot szavaztak meg a volt kollégák ellen, úgymond az iskola tekintélye védelmében. Mi igaz, mi nem, nem tudjuk. Csak azt tudjuk, hogy a szülők nem ezt várják az iskolától, és a kialakult állapot veszélyezteti a tanulók érdekeit. És ez az a pont, amitől fogva az arra illetékes felettes szervezet sem nézheti ölbe tett kézzel, ha ebben szakmailag tönkremegy az iskola és felőrlődik a ne- velőtestület.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kezdeményez-e vizsgá- latot az iskolában kialakult állapotok és a pedagógu- sok nagyarányú távozása miatt? Az iskola egyik volt tanára úgy nyilatkozott, hogy az intézményvezető terrorizálja a vele egyet nem értőket. A nevelőtestü- let megszavaztatásakor helyettese is érzelmileg zsa- roló kijelentést tett a híradások szerint. Az erőszak minden formája megengedhetetlen. A lelki terror alkalmas emberek testi, lelki, egzisztenciális tönkre- tételére.

Tisztelt Államtitkár Úr! Vizsgálják-e ennek a nyilatkozatnak a valóságtartalmát? Mire számíthat az, akivel szemben ilyen vád megalapozottnak bizo- nyul? Tisztelt Államtitkár Úr! Várom válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válasz- adásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

(14.40)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Amit ön mondott, az egy régebbi folyamat, hiszen a Teleki Blanka Gimnáziumban jelenleg 46 pedagógus dolgozik, 2013 óta azonban összességé- ben 36 fő munkaviszonya szűnt meg. Ez is mutatja azokat az állapotokat, amelyek ott nyilván valamiféle vezetési problémát is jelentenek.

Ugyanakkor az is beszédes szerintem, hogy bár a múlt héten a Pedagógusok Szakszervezete által meg-

hirdetett sztrájk lezajlott Magyarországon, jóval ke- vesebben csatlakoztak hozzá szerintem, mint a szak- szervezet ezt várta, hiszen öt pedagógusból négy dolgozott, felvette a munkát, és nem a politikát, ha- nem a diákokat választotta. Jól látjuk, hogyha egy iskola falai közé, a hétköznapokba belopódzik a min- dennapi politika, az aktuális politikai kérdések, ak- kor ez mit jelent az iskola jövőjére nézve, az ottani diákok mennyivel nehezebb helyzetbe kerülnek, hogyha nap mint nap, inkább azt mondom, hétről hétre politikai döntés elé állítják őket, és a gyermeket használják ki politikai eszközként, politikai célok elérésére.

Ugyanakkor az, hogy a pedagógussztrájk után az ellenzék egyetlen felszólalása sem szól sem okta- tási, sem a sztrájjal kapcsolatos kérdésekről, azt mutatja, hogy itt most már olyan irányba terelődött ez a folyamat, amely jól mutatja, hogy merre, milyen irányba lesz az előrelépés, a továbblépés, hogyan fog kialakulni a következő hónapokban, években a köz- nevelés jövője. Éppen ezért már egyre kevesebben látnak ebben politikai tőkét szerencsére, így talán nagyobb lehetőség van a békés körülmények közötti tárgyalásra, és talán azok, akik eddig távol maradtak a tárgyalásoktól, azok odaülnek a tárgyalóasztalhoz, hiszen látják, hogy politikai vitorlák duzzasztásával már itt előrébb nem tudnak jutni.

Az iskolák számára a kiszámíthatóság, a nyuga- lom és a biztonság fontos, az iskola a tanulás színte- re, nem pedig a politikai csatatér, ahol politikai csa- tákat lehet a gyermekek között hétről hétre megvív- ni. A nemzeti köznevelésről szóló törvény is úgy fo- galmaz, hogy nevelési-oktatási intézmény helyisége- iben politikai célú intézmény nem működhet, nem lehet ott a folyamatos működési helyszíne, az ügyin- tézésének a helyszíne, és tanítási idő alatt nem lehet politikai célú tevékenységet sem folytatni.

Akinek szakmai javaslata volt, annak volt min- dig hely a köznevelési kerekasztalban és a munka- csoportjaiban. Az eddigi munkában összesen 66 szervezet vett részt, és eddig 243 pedagógus, akadé- mikus, intézményfenntartó, vezető volt részese en- nek a munkának; összességében több mint 30 ülése volt magának a kerekasztalnak és a munkacsoport- nak.

És ebből a munkából most már egy egyértelmű jövőkép vázolható, hiszen nemcsak azzal foglalkozott a kerekasztal, hogy ezt a 38 milliárd forintot, amely szükséges volt a KLIK adósságrendezéséhez, azt a költségvetésre a köznevelési kerekasztal javaslatára biztosította, hanem előkerült a hét évvel nyugdíj előtt álló pedagógusoknak is a kérdése, amelyben szintén van javaslata a kerekasztalnak, a pedagógus II. fokozatba való automatikus beemelésük kapcsán; az ideiglenes pedagógus II. minősítést kapók száma- ra egy állandó minősítés megadására; a nyugdíjba vonuláskor a pedagógusok számára az adott tanítási időszak végéig való jogviszony meghosszabbítására, pontosan a gyermekek érdekében, hogyha valakinek a tanára, mondjuk, május 5-én tölti be a nyugdíjkor- határt, akkor még az adott időszak végéig tovább tudja vinni a saját osztályát vagy a tanítványait. A

minősítéssel kapcsolatos adminisztratív terhek egyharmadra - nem egyharmadával - való csökkentésében szintén nemcsak megállapodás született, hanem már az utasítás is kijött.

Abban is megállapodás született, hogy ha valakit minősítenek, akkor három évig ő tanfelügyelet alá nem kerülhet. Mindemellett a pedagógusoknak 2013 óta 40 százalékkal nőttek a bérei. Azt a pénzt, amely a szocialisták által kivonásra került az oktatásügyből, azt folyamatosan pótolta a kormányzat. Folytatódik a pedagógusbér-emelés idén is, jövőre is, az idei évben többletjuttatást, a jövő évben pedig fizetés-emelést kaphatnak a pedagógus végzettséggel nem rendelkező nevelő-oktató munkát segítőik. És arról is folyamatosak a tárgyalások, hogy az intézményfenntartás közel százmilliárdos pluszforrása mire fordítható.

Kérem képviselő asszonyt, fogadja el a választomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem Dunai Mónika képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A választ tisztelettel elfogadom. Kérem, hogy a tárca a továbbiakban is ilyen gondosan tárgyaljon a nemzeti kerekasztal-tárgyalásokon a meghívott partnerszervezetekkel, továbbra is vegye figyelembe a pedagógusok véleményét. És köszönöm azt, hogy abban nagyarányú segítséget nyújtanak a gyermekeknek, hogy az iskolában valóban - még a Teleki Blanka Gimnáziumban is - a gyermek lehessen az első és ne a pártpolitika.

Köszönöm szépen, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, a Magyar Szocialista Párt képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszter úrhoz: „**Miért asszisztálnak a kormányzati szervek a vagyonőrök kizsákmányolásához?**” címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! A vagyonvédelmi cégek dolgozói a munkavállalók egyik leginkább kizsigerelt, legkiszolgáltatottabb csoportja; bérminimum alatti fizetések, ki nem adott szabadságok, kifizetetlen túlórák és a bejelentés nélküli foglalkoztatás nagy aránya jellemzi ezt a szektort ma is. Ezen a helyzeten az alvállalkozói láncok egyébként indokolt betiltása sem sokat változtatott. E tiltó rendelkezés kijátszásának módját szinte azonnal megtalálták a fekete- és szürkefoglalkoztatásból busás hasznót bezsebelő piaci szereplők: alvállalkozói szerződések helyett a munkaerő-kölcsönzés intézményével visszaélve tartják továbbra is kiszolgáltatott helyzetben a munkavállalókat. A színjáték tehát változatlanul

folytatódik, a teljes szektorban továbbra is dübörög a feketegazdaság, munkaerő-kölcsönző cégek alakulnak és szűnnek meg, pörögnek a számlagyarak. A legtöbb vagyonőrnek egy év alatt papíron több munkáltatója is van, miközben ugyanott dolgozik, ugyanazt a formaruhát viseli, és ugyanattól a személytől kapja az utasításokat.

A hatóságok látszólag eljárások tömegeit folytatják le a vagyonőröket papíron foglalkoztató kamucégekkel szemben, miközben a hatalmas profitot bezsebelő fővállalkozók érintetlenek maradnak. Sőt, mi több, az állami szervek megrendelőként még elő is segítik a munkavállalók kizsigerelésén alapuló pénzszivattyú fenntartását. Legutóbb egy internetes hírportál közölt részletes cikket egy olyan cégről, amely a jól ismert módszerekkel, alvállalkozók közbeiktatásával látja el számos állami és önkormányzati épület őrzés-védelmét. Korábban még a Nemzeti Adó- és Vámhivatal is magyarázkodni kényszerült az objektumait védő vagyonőrök munkajogi helyzetét illetően.

Kérdezem tehát államtitkár urat, hogy a kormányzati szervek meddig asszisztálnak még a vagyonőrök kizsákmányolásához. Legalább az állami szervek miért nem követelik meg a nekik dolgozó őrző-védő cégektől a munkajogi szabályok maradéktalan betartását? Mikor lesznek végre hajlandók a törvény szigorával véget vetni ennek a munkavállalók megnyomorítására alapozott üzleti modellnek? Várom választ. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Pörögnek a számlagyarak - ezt a mondatot mondta ön. Én arra kérem önt, hogy teljesítse országgyűlési képviselői kötelezettségét, és ha ilyen számlagyárról tud, azonnal tegyen följelentést, mert szeretném elmondani, hogy a nyomozó hatóságok azonnal megindítják az eljárást. Képviselő úr, ha ilyenről tud, az ön szavainak hitelességét aláhúzza vagy megkérdőjelezi, hogy tesz vagy nem tesz följelentést. *(Dr. Bárándy Gergely: Kezdjétek a Matolcsyékkel!)*

A személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység folytatásának feltételeit és azok érvényesülésének ellenőrzését a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvény, valamint az ennek végrehajtásáról rendelkező belügyminisztériumi rendelet szabályozza. A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2012-es módosítást követően a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytató vállalkozás további vállalkozással csak a feladat ellátására eredetileg megbízást adó vállalkozással előzetes hozzájárulással köthet szerződést, és a vállalkozó a szerződés teljesítése érdekében további alvállalkozóval már nem szerződhet.

Ezen túl 2015. február 28-án lépett hatályba a minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezsióradíj

bevezetéséről szóló 360/2014. (XII. 30.) kormányrendelet, amely meghatározza a vagyonvédelmi tevékenységgel kapcsolatos közbeszerzési eljárásokban a vagyonvédelmi szolgáltatási rezsiorádij minimális összegét. Az ebben foglalt óradíj meghatározását hosszas egyeztetési folyamat előzte meg. És azt is el kell mondanom sajnálattal, tisztelt képviselő úr, hogy az MSZP nem szavazta meg azt a törvényt, amely felhatalmazza a belügyminisztert arra, hogy a rezsiorádij elemeit meghatározza. Hitelesebb lenne az ön interpellációja, hogyha ezt a törvényt megszávozták volna, hiszen ez nagy lépést tett pontosan azoknak a céloknak az elérése érdekében, amit ön a kormánnyal szemben vagy a Belügyminisztériummal szemben kritikaként megfogalmazott.

(14.50)

A tevékenység folytatásának feltételeit és azok érvényesülésének ellenőrzését a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól és annak végrehajtásáról rendelkező jogszabályok határozzák meg, ezek részletesen tartalmazzák a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység megkezdésének, folytatásának, ellenőrzésének, az esetleges jogsértések szankcionálásának részletszabályait. Az e jogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységek hatósági ellenőrzését jelenleg a rendőrség, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, valamint a munkaügyi hatóságok végzik, ebből fakadóan a személy- és vagyonvédelmi, magánnyomozói tevékenységet végzők szoros, különböző szempontrendszerű ellenőrzésnek vannak kitéve annak érdekében, hogy biztosítsák a munkavállalók alapvető garanciális jogainak minél szélesebb körű érvényesülését.

Tisztelt Képviselő Úr! Az interpellációban is elhangzott munkaerő-kölcsönzés szabályait a munka törvénykönyvéről szóló törvény tartalmazza, az abban foglaltak megvalósulásának ellenőrzése pedig a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény rendelkezései alapján a munkaügyi hatóságok feladatkörébe tartozik. Így a munkaerő-kölcsönzés szabályainak ellenőrzése tekintetében nem a rendőrség, hanem a munkaügyi szerv rendelkezik érdemi hatáskörrel.

Tisztelt Képviselő Úr! Az interpellációjában feltett valamennyi kérdésre válaszoltam, konkrét választ adtam, ezért kérem a tisztelt képviselő urat, hogy erre tekintettel fogadja el a válaszomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Nyilván nem lehet elfogadni az ön választát. Ha az ön válasza egy percig is igaz lenne, és önök ezt a kérdést komolyan vennék, akkor nem születnének olyan cégek, amelyek konkrétan leírják, hogy ma is hogyan működik ez. Tíz- és százazteket a mai napig bejelentés nélkül kizsigerelnek, ellopják a

pénzüket, államtitkár úr, de önök semmit nem csinálnak. *(Kontrát Károly: Tegyen feljelentést!)* Érttem, hogy személyében vannak összefüggések a Fidesz meg akár a belügyminiszter úr és ezen terület között, de ez akkor is skandalum. Tízezreket rabszolgasorban tartanak, és önök páholyból nézik ezt! Kétezer forintos elnyert fővállalkozói díjból 400-500 forintot visz haza a nap végén a melós, a többit a munkaerő-kölcsönző cég és az egyszeres alvállalkozói szinten kilopják ebből.

Egyébként nem kell feljelentést tennem, mert Baranya megyében nem is olyan régen egy fél várost elvittek számlagyártás és ilyen ügyek miatt, államtitkár úr. De a rendszer továbbra is azon alapul, hogy a nap végén a melós éhezik, nincs bejelentve, s végül se nyugdíja, se egészségügyi ellátása nem lesz. Nem lehet elfogadni a választát, amíg ezen nem változtatnak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Önök offshore szervezetek? Fáradjon a kasszához, a Magyar Állam szívesen fizet önöknek! Az offshore lovagok kora valójában csak az Önök kormányzásával virágzott fel!”** címmel. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2014. április 1-jén a Miniszterelnökség közzétette az átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű, azonban ennek ellenére is EU-támogatásban részesített offshore cégek listáját. Amint azt gondolom, ön is tudja, a vonatkozó jogszabályok szerint az átláthatatlan társaságok támogatásban részesítése törvénytelen, ahogyan törvénytelen az ilyen gazdálkodó szervezetek részére teljesített bármilyen kifizetés is.

A közérthetőség kedvéért mindjárt itt egy kézzelfogható példa: a Montana Tudásmenedzsment Kft. a Gyurcsány-Bajnai-kormányok alatt öt jogcímen 660 millió forint vissza nem térítendő támogatásban részesült, majd ezt követően önök 2012. április 12-én jogellenesen további 70 millió forint támogatásban részesítették ezt a céget. Majd 2014. április 1-jén átláthatatlan szervezetnek minősítették a Montana Kft.-t, és ezt közzé is tették, amely információ bárki számára elérhető ma is. Az önök offshore besorolása egyébként fedi a valóságot, a Montana tulajdonosi körében 2009. december 30. óta mind a mai napig megtalálható a Luxemburgban jegyzett átláthatatlan Yes Investment.

A megdöbbentő tény azonban csak most következik. A cég azok után, hogy homlokára került a Miniszterelnökség általi offshore billog, továbbra is

dúskál az állami megrendelésekben. Szerződött vele az Országos Rendőr-főkapitányság, a GYEMSZI, az MNB háttérintézménye, a Pénzügyi Stabilitási és Felszámoló Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság, az Állami Egészségügyi Ellátó Központ, a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap, de kapaszkodjanak meg, még a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság is. Impozáns lista, ugye? A szerződések összértéke több mint 15 milliárd forint. 15 milliárd! Az eset kapcsán - és ez nem egyedi eset - egy hete ugyancsak bemutatam önöknek egy másik szervezetet, a Szaktudás Kiadó Ház Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. esetét, amelyik szintén annak ellenére nyeri az állami megrendeléseket, hogy elvileg az állam offshore-nak minősítette és a listán szerepel.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat, miképpen fordulhat elő, hogy az egyes költségvetési szervek egy luxemburgi hátterű offshore cég zsebeit tömik, ráadásul úgy, hogy a céget egyszer már hivatalosan is átláthatatlannak minősítették. Miután elkészült a 260 offshore szervezetet tartalmazó lista, miként intézkedtek arról, hogy ezek a cégek valóban kizárásra kerüljenek az állami megrendelésekből? Természetesen azt is kérném, hogy amennyiben mégis tudja, ki vagy kik állnak e mögött a páratlan sikerű cég mögött, amelyet a Gyurcsány-Bajnai- és az önök kormánya is láthatóan tenyérből etet, úgy ossza meg ezeket a neveket most itt a teljes közvéleménnyel.

S azt is szeretném megtudni, nem tartja-e furcsának azt, hogy pont a kormány és a hozzá tartozó szervezetek nem tartják be Magyarországon a törvényeket. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretném azzal kezdeni, hogy elmondom, honnan indult a jelenlegi kormány akkor, amikor átvette a kormányrudat. 2010 előtt a közbeszerzési szabályok alapján senki nem vizsgálta a közbeszerzéseken induló cégek tulajdonosi hátterét. A jelenlegi kabinet egyik első dolga volt mindezért, hogy változtatott ezen a gyakorlaton. A jelenlegi törvények már garantálják az átláthatóságot, ma már mindenki számára nyilvános, hogy ki indul el egy közbeszerzésen és kik kapnak megbízásokat. Biztosan lehet ennél többet tenni, de azt nem mondhatja, hogy a kormány semmit nem tett az átláthatóság megteremtése érdekében, főleg úgy nem, hogy csak az uniós pénzek esetében 44 ezer cégnek kellett arról nyilatkoznia, hogy mi a tulajdonosi háttere. A magyar állam számára világos szabályok vannak arra vonatkozóan, hogy kívül lehet szerződést kötni és kívül nem, és ezeket a szabályokat mindenkinek be kell tartania.

Van ennek a kérdésnek egy másik szála is, amelyik a panamai iratokhoz köthető. Szeretném tájékoztatni arról, hogy a Belügyminisztériumban és a Nemzetgazdasági Minisztériumban munkacsoport

jött létre annak érdekében, hogy egyenként megvizsgálja a panamai offshore ügy lehetséges magyar szárait. Az adóhatóság is bekapcsolódik majd ebbe a vizsgálatba. Az állampolgárok joggal várják el, hogy világos képet kapjanak arról, hogy a tőkével rendelkezők eleget tettek-e adófizetési kötelezettségeiknek, a fő kérdés ugyanis ez.

A sikeres munkához egyébként az is kell, hogy a nemzetközi szervek és az alacsony adókulcsot alkalmazó országok is együttműködjenek. Ez nem mindig könnyű. Például az MSZP egyik volt alelnökének ügyében az osztrák hatóságok nem adtak át minden információt azzal kapcsolatban, hogy hogyan kerültek százmilliók Simon Gábor számlájára. Van tehát bőven tennivaló.

De azt hiszem, hogy az átláthatóság ügyében önöknek is van tennivalója. Szeretnék itt utalni arra, hogy az önök pénzügyi beszámolóit az Állami Számvevőszék vizsgálata alapján többször nem feleltek meg az alapvető követelményeknek. A beszámolók, így a jelentés nem mutattak valós és megbízható képet a párt gazdálkodásáról, így például nem tüntettek fel pénzügyi támogatásokat. Ilyen zavaros körülmények között aztán semmi csodálkozni való nincs azon, hogy kirobbant a jobbikos belháború. Az önök belső elszámolási vitája, merthogy erről van szó, minden bizonnyal azért van, mert a jobbikos vezetők egy jelentős része saját rokonait alkalmazza, a frakcióköltségek jelentős része egyetlen rejtélyes cégcsoporthoz megy, önök cégtemetőket hagynak maguk után, és még a kémkedéses botrány pénzügyi vonatkozásait sem tisztázták.

Ebben a kérdésben, ebben az elszámolási vitában a kormány természetesen nem kíván részt venni, de továbbra is azon dolgozik, hogy átlátható viszonyokat teremtsen az állami kiadások terén. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szilágyi György képviselő urat kérdezem, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

(15.00)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr zavaros körülményekről beszélt. Tudja, mi az a zavaros körülmény? Az ön hazugságtól hemzseggő válasza, az egy zavaros körülmény. Államtitkár úr, elmondtam értelmesen: Magyarországon a törvények tiltják, hogy offshore céggel szerződést kössenek. Tiltják a törvények. Önök mit csinálnak? Szerződést kötnek folyamatosan offshore cégekkel, és közpénzből tömik a zsebüket. Ez a két cég közel 20 milliárd forintot tett zsebre törvénytelenül, úgy, hogy önök tették lehetővé. Önök törvénysértést követtek el.

Hogy várják el az állampolgároktól a törvénykövető magatartást, ha pont a kormány és a háttérintézmények magáról tesznek a törvényekre? Államtitkár úr, erre válaszoljon! Ne mellébeszéljen állandóan, ne mindig másra mutogasson! Nézzzen magára, és nézzék meg, hogy mennyi közpénzt herdáltak el!

(*Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.*) Nézzék meg, hogy hogy tömök a zsebeit azoknak a haveroknak, akik tele vannak offshore céggel! Napkollektorok meg mosógépek, ezek számítnak önöknek, nem a magyar állam, nem a magyar állampolgárok és nem a magyar nemzet. Szégyelljék magukat! (*Közbeszólások a kormánypárti padsorokból. - Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Anya, apa, gyerekek, Európai polgári kezdeményezés a házasság és a család védelmében”** címmel. Szászfalvi László képviselő urat illeti a szó, az ülés vezetését pedig átadom Jakab alelnök úrnak.

(*Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2012. január 1-jén hatályba lépett új Alaptörvény preambuluma rögzíti, idézem: „Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet.” Az Alaptörvény L. cikke külön is kiemeli, hogy: „Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját.” Valóban, a család társadalmunk alapegysége, az a gerinc, ami ha erős, akkor ennek erejéből további közösségek épülnek, és végül is maga a nemzet az, ami az erős családok összességéből kirajzolódik. Az Európai Unióban időről időre olyan újabb közösségi jogszabályok kerülnek elfogadásra, amelyek utalást tesznek a házasságra és a családra. Azonban egyre inkább megfigyelhető az eltérés ezen házasság- és családdefiníciók és a nemzeti meghatározások között.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Bizottsághoz 2015. október 15-én nyújtották be, majd az december 11-én regisztrálta, az apa, anya, gyerekek - házasság és családvédő európai polgári kezdeményezést, amelynek célja, hogy az Európai Unió jogszabályaiban olyan házasság- és családdefiníciót használjanak, amivel minden tagállam egyetért. A házasság egy férfi és egy nő szövetsége, és a család házasságon és/vagy leszármazáson alapul. Ezek azok a minden tagállam által elfogadott definíciók, amelyeket a kezdeményezésen keresztül az uniós állampolgárok is támogathatnak. A kezdeményezés tiszteletben tartja az EU alapjogi chartájának 9. cikkét, amely a házasság és a család definícióját a tagállamok hatáskörébe utalja.

Az európai polgári kezdeményezésekről szóló EU-rendelet szerint 12 hónap áll a szervezők rendelkezésére legalább 1 millió aláírás összegyűjtésére, legalább 7 uniós tagállamban. Az aláírásgyűjtés 2017. április 3-án ér véget. Magyarországnak és Európának egyaránt nagy szüksége van arra, hogy erős családok alkossák a nemzetet, illetve az európai nemzeteket. Különösen igaz ez a mai időkben, amikor Európában erodálódik a család intézménye, és egyben az európai kultúrától idegen népcsoportok áramlanak kontinensünkre, ahol a család erős köteléket jelent.

Tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy mit tesz a kormány a családok védelmének érdekében, és hogyan tudja erősíteni a család fontosságának gondolatát Európában. Várom államtitkár úr megítélt válaszát. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Ön é a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azok az európai politikusok, akik hisznek az európai emberekben, az európai emberek jövőjében, teljesítményében, azok a családpolitikában látják a demográfiai helyzetből való kilábalás útját Európán belül. Akik pedig nem hisznek benne, azok a betelepítésben, bevándorlásban, emberek szervezett beállításában látják Európa jövőjét.

Mi azok közé tartozunk, akik hisznek az európai emberekben, éppen ezért inkább támogatjuk a családpolitikai intézkedéseket, mintsem az eléggé magas költséggel járó európai betelepítéseket, amit itthon elsősorban a baloldal hangoztat. Az Alaptörvény L. cikke is rögzíti, hogy Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony. Pontosán öt esztendővel ezelőtt írta alá a köztársasági elnök az Alaptörvénynek ezt a szövegét.

Leszögezi még az Alaptörvény, hogy az élet is védelmet élvez, és ez a védelem a fogantatástól kezdve illeti meg a magzati életet is. Nemcsak az Alaptörvény, de a családok védelméről szóló sarkalatos törvényünk is egyértelműen fogalmaz, idézem: „A család Magyarország legfontosabb nemzeti erőforrása, a társadalom alapegységeként a család a nemzet fennmaradásának biztosítója. A családban történő nevelkedés biztonságosabb minden más lehetőséghez képest. A család létrejöttének biztos alapja a házasság, amely az egymás szeretetén és tiszteletén alapuló életközösség, ezért az mindenkor megkülönböztetett megbecsülést érdemel. A gyermekek születése és a családok gyarapodása nélkül nincs fenn tartható fejlődés és gazdasági növekedés.” Így fogalmaz a családok védelméről szóló sarkalatos törvény.

Amikor Magyarországnak vagy a kormánypártoknak nemzetközi téren kellett bizonyítani ebbéli elkötelezettségüket, természetesen meg is tettük. Sőt, tavaly, talán képviselő úr is emlékszik, novemberben, 2015 novemberében európai demográfiai fórumot rendeztünk itt Budapesten, 16 országból érkeztek ide demográfusok, politikusok, szakemberek, családügyi szervezetek vezetői, és együtt vitattuk meg, hogy hogyan lehet pozitív demográfiai fordulatot elérni itt, Európában, és milyen problémákkal küszködik több ország, és milyen megoldásokat találtak az országok többségében. Tehát nem pusztán deklarálni szeretnénk volna a családok iránti elkötelezettségünket, nemcsak Magyarországon belül szeretnénk törvényeket hozni ezzel kapcsolatban, amelyekre majd mindjárt kitérek, de szeretnénk európai, sőt világszinten is a demográfiai pozitív intézkedések motorjai lenni, az európai családpolitikának is motorjává válni.

Természetesen, ha bármikor azt tapasztaljuk, hogy az Európai Unióban belül családelenes vagy a család alapvető értékeit tagadó vagy relativizáló előterjesztések vannak, akkor azokat Magyarország nem tudja elfogadni. Vannak olyan európai döntések, amelyek nem igényelnek konszenzust, természetesen a többi állam, ha úgy dönt, akkor le tudja szavazni a magyar álláspontot, de ahol egyhangúságra van szükség, egyhangú szavazásra van szükség, ott Magyarország sokszor Lengyelországgal vagy Máltával, vagy más országokkal közösen az Alaptörvényből fakadó kötelezettségét teljesíti. Tette ezt pár hónappal ezelőtt is, amikor a Bizottság által a tanácsnak benyújtott list of action, akciólistával kapcsolatban fejtejtette ki elutasító álláspontját, nem egyedül.

Amit pedig az országon belül tenni tudtunk, azt 2010 óta megtettük, elég visszagondolni a 2011 óta bevezetett családi típusú adórendszerre, amelynek 2014-ben olyan nagy mértékű kiterjesztését valósítottuk meg a járulékokra, amelyek, mondjuk, egy háromgyermekes család esetében még nagyobb támogatást jelentenek, még nagyobb ott hagyott jövedelemrészt jelentenek, mint az eredeti családi adókedvezmény bevezetése. Beszélhetünk itt az ingyenes gyermekétkeztetésről vagy a felmenő rendszerben ingyenessé váló tankönyvekről, amelyek azért fontosak, mert nem pusztán szociális támogatásként tekintünk rájuk, hanem ezek már családtámogatások, mert az állam vállalja, hogy aki gyermeket vállal, annak a gyermek étkeztetésével vagy a gyermek tankönyvköltségével az állam is hozzájárul a gyermeknevelés költségeihez. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen megtisztelő válaszát, amelyet elfogadok. Azt gondolom, hogy a magyar társadalom jelentős többsége családbarát és gyermekbarát országot,

nemzetet szeretne Magyarországon. Azt gondolom, hogy természetesen ennek a célnak, társadalmi és nemzeti célnak jelentős eszközrendszere a kormányzati programok megvalósítása kormányzati eszközökkel.

(15.10)

Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy jelentős mértékben befolyásolhatja és kell befolyásolnia a közbeszédnek és annak a lelki, szellemi közegnek, amely körülveszi Magyarországon a családokat, és nyilvánvaló az is, hogy ezt a közhangulatot, ezt a közbeszédet nem lehet értéktelen és értékközömbös gondolkodással elérni, csak értékközpontú gondolkodással. Mi ezt szolgáljuk, és ezt szeretnénk Magyarországon megvalósítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Eredményes illetve szükséges-e az uniós pénzek lehívásának gyorsítása, vagy csak megnehezíti és meghosszabbítja a folyamatokat a kapkodás?”** címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr képviselőjében Fónagy János államtitkár úr válaszol. Megadom a szót képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az európai uniós támogatások óriási és megismételhetetlen lehetőséget jelentenek az ország társadalmi és gazdasági fejlődése szempontjából, de egyre inkább azzal kell szembesülnünk, hogy a kormány ezzel nem tud élni. A növekedést a válság kitérését követő nyolcadik évben is az európai uniós források határozzák meg, a magánszektor beruházásai messze a válság előtti szint alatt vannak, a GDP mindössze 2,5 százalékkal nagyobb, mint 2008-ban volt.

Az Orbán-kormány többnyire rossz célokra és alacsony hatékonysággal használta fel az uniós forrásokat. Az EU-s pénzek eltorzítják a magyar gazdaság szerkezetét, nem a fontos fejlesztések valósulnak meg, hanem olyanok, amelyeknél könnyen lehet milliárdokat juttatni barátoknak. Nem azok a vállalkozások nyertek forrásokat, amelyek alkalmasak azok megvalósítására, és amelyek piaci alapon is életképesek, hanem a haverok. A kormány előzetes terveihez képest a 2014-20-as EU-s forrásokból még mindig nem történt egyforintnyi lehívás sem, ennek ellenére a költségvetésből már 26 milliárdnyi összeg került előfinanszírozásra.

A kormány azt hirdeti, hogy 2019-ig minden európai uniós forrást ki akarnak fizetni, ami 2023-ig elérhető. Ehhez képest a legújabb hírek szerint újabb 420 milliárd forintnyi forrást fagyasztottak be, ami-

vel közel 700 milliárdra nőtt a befagyasztott összeg. Ennek oka, hogy a Nemzeti Fejlesztési Programiroda egyszerre 420 milliárd forintnyi építőipari beruházást hirdetett meg. A régióként 70 milliárd forintos keretnél a cégeknél munkamenetre kell ajánlatot tenni, azaz anélkül hirdetnek győztest, hogy a pályázó konkrét projektre konkrét árat mondana. Ez a rendszer a túlárzásra lett kitalálva. Mi sem bizonyítja jobban, hogy a pályázó cégekkel szemben olyan feltételeket szabnak, melyeknek szinte csak Mészáros Lőrinc tud megfelelni.

A Fidesz-kormány azt gondolja, hogy a néhány saját nagyvállalkozónak juttatott megbízások a hazai gazdaságot erősítik, ezért fessegeti a korlátokat. Tévednek. A hazai gazdaságot nem néhány oligarcha túlárzott projektekkel való ellátása erősíti, hanem az, ha életképes hazai vállalkozások széles köre jön létre egy-egy szektorban. Az EU-s pénzcseppek lezárultával pedig mindannyian szembesülni fogunk a rideg valósággal: elpazaroltunk egy történelmi lehetőséget, a mostani mesterségesen feltáplált, életképtelen cégek pedig rövid tüdőklés után eltűnnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az EU-s pénzek gyors kiszórása baráti cégeknek nem szolgálja az ország érdekét. Hajlandók-e megfontolni egy olyan stratégiát, ami nem a pillanatnyi előnyökre koncentrál, hanem az ország gazdaságának hosszú távú érdekeire? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm kérdését, mert lehetőséget ad számomra, hogy önt is és a közvéleményt is a valós helyzetről tájékoztassam. A valóságot ugyanis jelentős távolság választja el attól, amit ön kérdésében gyakorlatilag állításként megfogalmazott.

Mindenekelőtt egyértelművé kell tenni, hogy az ön állításával szemben semmilyen forrás befagyasztására nem került sor. Az említett keretközbeszerzéssel kapcsolatban az Európai Bizottság információt kért az irányító hatóságtól, amelyre a válasz összeállítását folyamatban van. Az említett közbeszerzési eljárás - már amit ön kifogásolt - az Európai Parlament és a Tanács a közbeszerzésről és a 2004/18. irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló irányelvbe foglaltak szerint a preambulum 60. pontjában megjelenő és elsőbbséget élvező beszerzési formában, vagyis keretmegállapodásban történik. Az irányelv szerint a keretmegállapodást széleskörűen és hatékonyan alkalmazzák az Európai Unióban.

Nem helytálló az a megállapítás, hogy a kiírt feltételeknek csupán egy-két pályázó tudna megfelelni. Tekintettel arra, hogy uniós nyílt eljárásban zajlik a beszerzés, így az Európai Unió összes tagállamának összes cége vagy azok konzorciuma tehet ajánlatot. Reméljük, hogy a verseny ilyen nagy mértékű kiszé-

lesítése, amely szerint a teljes Európai Unióból jöhetnek ajánlattevők, összhangban van az LMP piaci versenyt támogató értékrendjével. Állításomat mi sem igazolja jobban, hogy egy másik ellenzéki képviselőtársa éppen azért támadta és támadja a kormányt, hogy egy sokkal inkább elkülönülő egységből álló beszerzés esetében miért nem ezt az ön által kifogásolt eljárást alkalmaztuk.

Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány nemcsak megfontolja, hanem tesz is azért, hogy az ország hosszú távú érdekei mentén a magyar vállalkozások is hozzájuthassanak a nagy építőipari szerződésekhez. Ezzel véget vetettünk a korábbi gyakorlatnak, amikor ilyen típusú közbeszerzéseken kizárólag a külföldi multinacionális cégek juthattak lehetőséghez. Ezzel az utóbbival, gondolom, ön és önök is egyetértenek. Ennek reményében kérem a válaszom elfogadásának megfontolását. Köszönöm figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem fogadom el a választ. Államtitkár úr, tény, hogy ebből a programozási időszakból több mint két év eltelt, és eddig egyetlen forint európai uniós támogatást sem tudtunk lehívni. Az is tény, hogy az Európai Unió rákérdezett erre a pályázatra, és a kérdésében azt a nehezményezést megtette, hogy a versenyt ez a pályázati kiírás csökkenteni fogja.

De az tény, hogy pénz nem érkezett, de azt sem lehet letagadni az európai uniós támogatások felhasználásánál, hogy ezek a pénzek kézen-közön elfolynak. Ma a korrupció egyik fő területe az európai uniós támogatások, a pénzek szétlopása, másrészt pedig azt látjuk, hogy az európai uniós támogatásokból elsősorban azok a cégek, pályázók részesülnek, amelyek a Fideszhez közel állnak. Mi azt gondoljuk, hogy bizonyos meneteket lassítani kellene. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Például az is egy elhibázott, gyors lépés, hogy 2019-ig ki akarják szórni az összes támogatást.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Horváth István, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Az ellenzék ígéreteivel, vagy a Kormány intézkedései mentén járunk jobban?**” címmel. Horváth István képviselő urat illeti a szó.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Idén janu-

ártól 27-ről 5 százalékra csökkent a sertés tőkehúsok áfája, mely a 2014-ben elkezdett áfacsökkentési intézkedések eddigi talán legfontosabb lépése volt. A korábbi áfacsökkentések leginkább a termelői szektorra gyakoroltak pozitív hatásokat, a legtöbb életbe lépett intézkedés azonban már közvetlenül a fogyasztóknál érezteti a hatását.

Ezt az adócsökkentést több meghatározó kiskereskedelmi lánc is érvényesítette az áraiban. Az év első időszaka hangos volt az áfacsökkentésnek köszönhető akcióktól, egyes termékek ára jelentősen csökkent, ami a piaci szereplők első beszámolóit szerint még inkább növelte a tőkehúsok iránti keresletet. Remélhetőleg ilyen pozitív hatása lesz majd a 2017-es költségvetésbe tervezett újabb adócsökkentéseknek, melyek a tejet, a tojást és a baromfihúst fogják érinteni.

(15.20)

Ezekkel az áfacsökkentésekkel a kormány elsősorban a lakosság megélhetési terheit kívánja csökkenteni, de további jótékony hatásokra is számíthatunk, például a sertés- és baromfihús vagy a tejtermékek iránti kereslet hosszabb távú növekedésére, amivel a tisztességesen működő vállalkozások helyzete javul, így az intézkedések teljes ágazatok versenyképességének megőrzését és növekedését is segíthetik.

Ellenzéki képviselőtársaink természetesen rendkívül szkeptikusak, és a tényleges eredményeket is próbálják bagatellizálni. Szocialista és jobbkios képviselőtársaink például sorozatban nyújtották be a különféle áfacsökkentési javaslatokat, amelyekkel szélesebbnél szélesebb termékköröket vonnának kedvezményes áfakörbe. Teszik ezt mindenféle felelősség nélkül, hiszen a költségvetést nem nekik kellene egyensúlyban tartani egy-egy ilyen intézkedés után. Ellenzékben könnyen csinálnak politikai témát az áfacsökkentésekből, ugyanakkor például a szocialista kormányok idején ilyen alacsony áfakulcsa egyetlen élelmiszernek sem volt.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogyan vizsgálja és értékeli a korábbi és az idéntől életbe lépett áfacsökkentések eredményét a minisztérium. Mik az eddigi tapasztalatok? Hogyan alakulnak a sertéshúsok fogyasztási adatai? Milyen eredményeket mutatnak a szarvasmarha-, a juh- és kecskéágazatokban bevezetett adókedvezmények? Milyen hatással vannak az intézkedések más termékpályák termékeinek, például a baromfihúsok a fogyasztására? Milyen további intézkedésekkel segíti a tárca az adócsökkentéssel érintett ágazatokat? Milyen hatásokra, eredményekre számít a tárca a jövőre tervezett intézkedések kapcsán? Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Czerván György államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány általánosforgalmiadó-csökkentési programja 2016. január 1-jével új szintre lépett. A sertés tőkehúsok 5 százalékos áfakörbe vonásával a köztes termékek után immár a végső fogyasztókhoz is elérő általánosforgalmiadó-csökkentés valósult meg. A Földművelésügyi Minisztérium csakúgy, mint korábban a köztes termékek esetében fontosnak tartja az intézkedések hatásainak széles körű vizsgálatát. Ennek érdekében monitoringrendszert működtet, amelyben az összes rendelkezésre álló adatot és információt összegyűjti és értékeli.

A minél alaposabb monitoringmunka elsődleges célja, hogy a kormány elvárt, statisztikailag kimutatható eredmények bemutatásával mérje fel az áfakulcs csökkentés gazdasági hatásait, beleértve nemcsak a fogyasztói árak alakulását, hanem a fekete gazdaság visszaszorításában elért eredményeket. A végső fogyasztókat elsőként elérő áfacsökkentés az első negyedév tapasztalatai és rendelkezésre álló hivatalos adatai alapján beváltotta a jogalkotói és az ágazat által támasztott elvárásokat. A sertéshús fogyasztói ára a teljes ártranszmissziót jelentő mértékkel közel megegyezően csökkent, amellyel párhuzamosan a sertés tőkehús iránti kereslet érezhetően emelkedett.

Az eddigi tapasztalatok ugyanakkor nem mutatnak keresletcsökkenésre utaló jeleket a baromfihúsok piacán. A fogyasztói árak csökkenése az eddig eltelt és vizsgált időszakban tartós volt. Fontos tapasztalat, hogy a kiskereskedelmi láncok betartották az intézkedés életbelépése előtt tett vállalásaikat mind az árcsökkenés, mind a kommunikáció terén. A Földművelésügyi Minisztérium szakmai álláspontja továbbra is az, hogy a hazai mezőgazdaság és élelmiszeripar helyzetének, regionális versenyképességének javítása szempontjából a leghatékonyabb megoldást az alapvető élelmiszerek széles körére kiterjedő általánosforgalmiadó-csökkentés jelentheti. Az elmúlt évek tapasztalatai ugyanakkor megmutatták, hogy az általánosforgalmiadó-csökkentés csak lépésről lépésre, a költségvetés teherbíró képességéhez igazodva valósítható meg, legalábbis felelősen. Az ma már kijelenthető, hogy a magas áfakulcs csökkentése elősegítette az érintett ágazatok féléredését, munkahelyek megővését a vidéki területeken, valamint a munkaintenzív ágazatokban, emellett hozzájárul a lakosság megélhetési terheinek a csökkentéséhez.

A kormány döntése értelmében az áfacsökkentés következő ütemében 2017. január 1-jétől - természetesen a parlamenti jóváhagyás után - a baromfihús, a tojás és a tej általánosforgalmiadó-kulcsa csökken 5 százalékra. A csökkentés révén várhatóan az emberek többet fognak vásárolni, hiszen csökkenni fog a fogyasztói ár, emelkedni fog a fogyasztás, és visszaszorul a fekete gazdaság.

Számításaink szerint ez az intézkedés összesen mintegy 59 milliárd forint megtakarítást jelent a háztartások számára, míg egy családnál évi 35-40

ezer forint megtakarítást jelent. Tehát az áfacsökkentéssel egyaránt jól járnak a gazdák és a családok is. Köszönöm a figyelmet, és kérem válaszom elfogadását. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem Horváth István képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó, képviselő úr.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Örömmel hallgattam választát, és nagy tisztelettel el is fogadom az interpellációra adott választ. Szeretném megköszönni a Földművelésügyi Minisztériumnak azt a fajta szakmai előkészítést, illetve a kormánynak a támogatást, hogy ezeket az áfacsökkentéseket eszközölni tudtuk.

Ahogy már az államtitkár úr is említette, az áfacsökkentésnek két része van. Kell hozzá egy politikai bátorság, és kell hozzá egy gazdasági erő. Az elmúlt időszakban a Földművelésügyi Minisztérium többször kezdeményezte nemcsak a sertés-, hanem a többi ágazatban is az 5 százalékra való áfacsökkentést, tehát a politikai bátorság mindig is megvolt a szakpolitika részéről. Nyilván kellett az elmúlt időszak gazdasági teljesítménye, hogy az a gazdasági erő is meglegyen, hogy az a fokozatosság az áfabevezetésnél is életszerű legyen, és a gazdaság teherbíró képességét is megőrizze.

A 2017-es áfacsökkentés mintegy 56 milliárd forintot fog a családok zsebében hagyni, a tökehűsből lévő áfacsökkentés mintegy 20 milliárdos többletet ad majd a magyar családoknak, tehát két év alatt a Földművelésügyi Minisztérium munkájának és a kormány gazdasági erejének, bátorságának köszönhetően *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* közel 80 milliárd forint fog a családoknál maradni az áfacsökkentésből, és jelentősen fognak fehéredni az ágazatok. Még egyszer köszönöm a munkájukat, és megerősítem a válasza elfogadásával. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan épül tovább a narancssárga pártállam?! Avagy miért van szükség újabb központosításra? Mi lesz a nyugdíjakkal, a táppénzzel, a rokkantsági ellátásokkal és a családok támogatásaival, ha megszűnik az ONYF és az OEP?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tudjuk, hogy a magyar reformok működnek *(Taps a Fidesz soraiból.)*, hirdeti úton-útfélen kormányzati propaganda, és ebből tudhatjuk azt is, hogy nagyon sok háttérintézményt felszámolnak vagy beolvasztanak az államigazgatás központi rendszerébe.

Nemrég Lázár János bejelentette, hogy idén júliustól nemzeti családtámogatási és társadalombiztosítási hivatalként működne tovább két nagy biztosítási alap. Ezek szerint összevonnák az Országos Egészségbiztosítási Pénztárat és az országos nyugdíjpénztárat, illetve Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságot. Az átszervezés következtében, ahogy lehet hallani a hírekből, az is kiderült, hogy ezt két lépésben kívánják végrehajtani, hiszen egy év múlva ezt a létrehozott, újonnan létrehozott intézményt is beolvasztanák a Magyar Államkincstárba.

Éppen ebből adódóan azt mondta a kancelláriaminiszter, hogy az egészségpénztári és nyugdíjbiztosítási pénzeket is innen utalják majd át, minden más kifizetőhely gyakorlatilag meg fog szűnni. A hírek szerint ezek az átszervezési tervek még az adott szakminisztereket is meglepték, amikor először értesültek róla. Azt látjuk, hogy a Fidesz valójában egy pártállamot épít átszervezésekkel, azzal, hogy minden intézményt a minisztériumok alá rendelnek, még közvetlenebbül kell majd megvalósítani a kormányzati politikát.

Kézi vezérlés lesz minden területen, minden ágazatban az egyetlen irányítási metódus, és lassan a nyugdíj-megállapításokról, a gyerekek után járó kedvezményekről, ellátásokról vagy akár a gyógyászati segédeszközökről is úgy fognak határozatokat hozni, mint egy miniszteri döntést igénylő pályázatról, és a végén majd csak azt vesszük észre, hogy a fideszes klientúra tagjai előnyt élveznek egyes ellátások igénybevételénél, legyen szó mosógépről, napkollektorról vagy éppen családi pótlékról.

(15.30)

Mindezek miatt kérdezem a miniszter urat, illetve államtitkár urat - megelőlegeztem neki a következő titulust -: mi lesz a nyugdíjakkal, a táppénzzel, a rokkantsági ellátásokkal és a családok támogatásával, ha megszűnik az ONYF és az OEP? Mi a garancia arra, hogy minden hónapban időben és megfelelő összegben megérkeznek majd a jogosultak ellátásai, amikor ezt most sem tudják működtetni és megfelelő időben utalni? Mi lesz a mostani két biztosítási alappal és azok feladataival, továbbá kérdésem: pontosan melyik tárca vagy ki fogja irányítani az új szervezetet, ki felel majd az ellátások megállapításáért és folyósításáért? További kérdésem: hogyan akarnak különböző elven és szabályozás alapján működő ellátásokat egységes rendszer alá helyezni? Még egy kérdésem: hová akarják még csökkenteni az amúgy is leterhelt intézmények létszámát?

Végezetül azt kérdezem az államtitkár úrtól: mi szükség van valójában erre az egészre? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sokszor sokan hangoztatták, hogy bürokrácia-csökkentésre van szükség, csak a szocialista kormányok, amikor lépni kellett volna, akkor hirtelen megtorpantak, és lehet, hogy lózungokban ezt hangoztatták, de tényleges intézkedésekben nem tették meg. Ennek is volt a következménye az, hogy a szocialisták elvesztették a választók bizalmát, hiszen az államot nem tudták normális módon működtetni (*Gúr Nándor közbeszól.*), márpedig a bürokrácia-csökkentés a bürokratikus intézményeknek, a hivataloknak a számával is együtt jár.

Sokszor mondták önök az elmúlt hat évben, hogy ezek az átalakítások, amelyek előtt éppen az aktuális kormányzat állt az elmúlt hat évben, működési zavarokat, problémákat fognak okozni; mondták ezt akkor is, amikor a kormányhivatalok, a járási és megyei kormányhivatalok létrejöttek, mégis azóta ezek a hivatalok működnek, és semmifajta kigyózó sorok nem állnak ezek előtt, pedig már öt éve működnek, és első fokon nagyon sok ügyet elbírálnak.

Az állampolgárok szempontjából, akik jogosultak egyes ellátásokra, lényegi változást ez nem fog jelenteni, hiszen aki eddig is jogosult volt, ezután is jogosult lesz, nem a jogosultsági szabályok változnak, nem itt kell bárkinek bármire felkészülni, egész egyszerűen az ezt intéző, az ezt folyósító háttér szerinti rendszer lesz az, amelyik megváltozik, egyszerűsödik, sokkal átláthatóbbá válik a mi szempontunk szerint. A hozzáférési szabályok, a társadalombiztosítási alapfeladatok viszont ugyanazok maradnak, nem lesz ebben változás. Nem változnak sem a társadalombiztosítással kapcsolatos hozzáférési jogosultsági szabályok, sem a családtámogatások esetében nem változnak.

Ugyanakkor az nagyon határozott elképzelésünk volt, hogy minél közelebb kerüljön az ügyfelekhez az a hely, ahol az ügyüket el tudják indítani. Ezért nyitottuk meg és hónapról hónapra most is bővítjük a kormányablakoknak a számát, pontosan azért, hogy egy hivatali ügyintézésbe kezdő állampolgár ne kelljen hogy többféle hivatalhoz menjen, hogy neki fejből kell tudni, hogy A, B vagy C hivatal illetékes az ő ügyében; egész egyszerűen a járási kormányhivatalnak a kormányablakánál tudjon eljárást indítani. Itt lehet tehát az ügyfelekhez közelebb az igényeket bejelenteni, adatkéréseket kérni; egy átláthatóbb szervezetrendszer, egy lakosságközelebbi szervezetrendszer az, aminek a kiépítése most is folyamatban van.

Három alapvető ügyintézési szintet szeretnénk: a járási, a megyei és a minisztériumi. A járási szinten történik a tényleges találkozás az ügyfelekkel, ez természetesen megtörténhet elektronikus úton, ügyfélkapun keresztül is; a második a megyei szint, ahol a tényleges ügyintézés az ügyek legnagyobb részében folyik; a harmadik, legfelsőbb szint pedig a minisztérium, amelyik szakmai irányítást gyakorol, illetőleg stratégiát alkot, jogszabálytervezeteket készít elő, vagy jogszabályokat fogad vagy fogadhat el a kormányzattal. Ezáltal mindenki számára tisztább és egyértelműbb, hogy a közigazgatás melyik szintjének milyen feladata van. Nincsenek párhuzamos-

ságok, nincsenek olyan feladatok, amelyeket egy központi hivatal is elvégez, egy minisztérium is elvégezne, és ezáltal adódik irányítási vagy szabályozási gond; egyértelmű, hogy ki az, aki szabályozásért, elsőfokú, másodfokú eljárásért felel.

Így kerülnek ezek a különböző hatáskörök egyes háttérintézményekből, hivatalokból egyrésről minisztériumokhoz, másrésről kormányhivatalokhoz. Ezáltal lesz egy szétagoltabb és párhuzamos működést is produkáló rendszerből egy egységesebb rendszer. Ez könnyebben átlátható, bízunk benne, az állampolgárok számára is, de az biztos, hogy gyorsabb, szakszerűbb, és reméljük, közmegelegedésre is jobban igényt tarthat.

Az talán föl se tűnt a képviselő úrnak, de a családtámogatásokat például már jelenleg is a kormányhivatalok folyósítják, intézik és megállapítják, az ONYF már csak másodfokú hatóságként jár el ezekben az ügyekben. Tehát ezeknek az átalakításoknak egy része egyébként már megtörtént korábban, egy elektronikus rendszer üzemelteti a legtöbb esetben ezeket a folyósításokat, és ezek az elektronikus rendszerek kerülnek egyik intézménytől a másikhoz. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) De azt is elmondhatom a bürokrácia-csökkentés kapcsán, hogy amikor 2015. április 1-jével a 17 egészségügyi intézményből 12 lett, akkor ennek semmifajta lakossági panasz nem lett a következménye. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Kérdezem Korózs Lajos képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Sajnálom, de nem tudom elfogadni a választát, államtitkár úr. A közel-múltban éppen azt bizonyította ez a rendszer, hogy nem működőképes, hiszen pedagógusok ezrei, tízezei nem kapták meg időben az ellátásukat. A kórházak adósságállományának jelentős része abból adódik, hogy képtelenek a finanszírozást a jelenlegi helyzetben is megoldani, vagy időben utalni azokat a pénzüsségeket, amellyel ki tudnák egyenlíteni a számlát.

Ezen túlmenően én úgy látom, hogy a bürokrácia-csökkentés úgy működik a Fidesznél, hogy akik ott vannak az ügyintézés kellős közepében, akik a félfogadásokat bonyolítják, akik a pult mellett állnak, azoknak a létszámát csökkentették, a vezetők létszámát meg emelték, és a bérüket is emelték, miközben emberek ott is szinte rabszolgaként dolgoznak ezrével, tízezrével az államigazgatásnak ezen a helyén. A szakemberek, akik ott dolgoznak a MÁV-nál, egyértelművé tették, hogy egy év alatt képtelenek átállni az új rendszerre, ezért nem tudom elfogadni a választát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mit tesz a kormány a multiknál dolgozó munkavállalók érdekében?”** címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet. Ez az idézet az Alaptörvényből való, amelyet 2011-ben fogadtak el, mint ahogy az új munka törvénykönyvét is. Mai interpellációm arról szól, hogy a két törvény mennyire nincs összhangban, mennyire családelles az új munka törvénykönyve. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)*

2009-ben kezdték el bevezetni a hazánkban tevékenykedő nagyobb cégek, gyárak az úgynevezett munkaidőkeretet, természetesen először csak néhány részlegen, hogy teszteljék azt. Ez azt jelentette, hogy ha adott hónapban 8 hétvégi nap volt, 4 szombat, 4 vasárnap, akkor ebből 6 napon, 3 szombat és 3 vasárnap délelőtt, délután, éjszaka kellett munkát végezni. A családelles munkaidőkeretet a céges lobbinak 2012-ben sikerült törvénybe iktatnia, többek között KDNP-s képviselők javaslatára; innentől kezdve aztán már csak a szakszervezetek erején múlt, hogy hol került bevezetésre ez a foglalkoztatási modell.

Érdemes kiemelni, hogy Ausztriában, Órvidéken, ahol a szakszervezeti támogatás 70 százalékos, még nem tudtak a szombati naptól hétköznapot csinálni, de hazánkban, ahol a jellemző szakszervezeti támogatás 20 százalék körül mozog, már elterjedt ez a foglalkoztatási módszer. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!)* Az ingyen-hétvégeztetés legnépszerűbb formája 2016-ra több cégnél az 5/2-es modell lett, melynek lényege a szombati munkavégzés egy hétköznapi pihenővel. Ezt a dolgozók elsősorban többsége elutasítja. A lepihentetéses műszakmodell általában nem egyszerre vezet be, hanem mindig megvárják, hogy a részlegen elcsituljanak az indulatok, majd jöhet a következő részleg. A cégek vezetői szinte mindig a törvényre hivatkoznak.

Tisztelt Államtitkár Úr! 600 ezerre teszik azok számát, akik elhagyták az országot, többségében képzett fiatal munkaerőről van szó. A kormány szerint ők kalandvágyból mentek el. Mindeközben az önök által meghirdetett „Gyere haza, fiatal!” program annyira sikeres volt, hogy már az alapítója is külföldön dolgozik. A betegséget jobb megelőzni, mint kezelni. Ha a cégek a fiatalok körében csúcsra járatják a munkaidőkeretet, a nyugati országok fognak profitálni a jól képzett, jól terhelhető, fiatal magyar munkaerőből, itthon meg készíthetik a törvényt a nyugdíjkorhatár emeléséről, tovább stresszelve a munkavállalót.

Annak a melósnak, aki éjszakás, és bemegy hétfőn, kedden dolgozni, szerdán otthon marad, majd csütörtökön, pénteken, szombaton is éjszakázik, annak a bioritmusát jobban megbolondítani már

nem lehet. Azokról már nem is beszélek, akiknek két éjszakás hét jut az adott hónapban - ők vasárnap reggel lefeksznek, majd délben felkelnek azzal, hogy jövő héten lesz egy teljes vasárnapjuk.

Az elmondottakat figyelembe véve látható, hogy a munka törvénykönyve nincs összhangban az Alaptörvényvel, hiszen nem biztosítja a feltételeket az abban megfogalmazott elvek és a harmonikus családi élet számára. Várom az államtitkár úr érdemi választát az alábbi kérdésekre. Mikor lesz végre a munka törvénykönyve is család- és nemzetbarát, mint amilyen állítólag a jelenlegi kormány?

(15.40)

Várhatók-e érdemi egyeztetések a felsorolt problémákkal kapcsolatban a szakszervezetekkel és más érintettekkel? Várom érdemi választát, államtitkár úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A vasárnapi munkavégzés többnyire a társadalmi közszükségletet kielégítő szolgáltatások teljesítését, illetve a gazdaság működőképességének biztosítását szolgálja. A munka törvénykönyve ennek érdekében szabályozza, hogy vasárnap mely esetekben lehet munkát végezni, és a munka végzéséért milyen díjazás jár.

A garanciák érvényesülése érdekében azonban vasárnap csak olyan tevékenység keretében foglalkoztathatók rendes munkaidőben a munkavállalók, amelyek végzése vagy közérdeket szolgál, vagy a munkáltató rendeltetésszerű működése szempontjából objektíve szükséges. Ez a rendező elv egységesen érvényesül a szabályozásban, azaz egyes munkavállalói csoportok között nincsen különbségtétel a törvényben.

Meg kell jegyezni, hogy az elmúlt négy év vizsgálata alapján a vasárnap foglalkoztatottak száma a nemzetgazdaságban folyamatosan, trendszerűen csökken, ahogy az egy napirend előtti felvetés kapcsán el is hangzott. Ezen túlmenően a munkaügyi ellenőrzés kiemelten, folyamatosan figyelemmel kíséri azokat az ágazatokat, szektorokat, ahol az ellenőrzési tapasztalatok alapján gyakoribbak a jogsértések. Az interpelláció tárgyához kapcsolódóan a gép- és feldolgozóiparban, illetve a kereskedelemben, ahol a több műszakos, munkaidőkeretben történő foglalkoztatás a legjellemzőbb, az ellenőrzések az összes ellenőrzött munkáltató közel harmadát, pontosan 31,5 százalékát, az összes foglalkoztatott 42,5 százalékát érintették.

A magyar szabályozás a vasárnapi rendes munkaidőben történő munkavégzésről a kiskereskedelemben és annak ellentételezéséről nem tér el az európai uniós trendektől. Az Európai Unió tagállai-

mainak jelentős részében engedélyezett a vasárnapi nyitvatartás, például Lengyelországban, Svédországban vagy Szlovákiában, a másik részénél a vasárnapi nyitvatartás rugalmas korlátozása érvényesül, ilyen például az Egyesült Királyság vagy Franciaország, Görögország, Németország. A vasárnapi nyitvatartás szigorúbb korlátozása kismértékben jellemző az Európai Unióban, egyet tudnék megemlíteni példaként, Ausztriát.

A magyar szabályozás szerint az 50 százalékos vasárnapi bérpótlék mind a kereskedelmi tevékenységet folytató munkáltatónál, mind a több műszakos tevékenység esetén biztosított, tehát kapnak ellentételezést azok a munkavállalók, akik vasárnap, hétvégén dolgoznak.

Megjegyzem továbbá, hogy az interpellációban foglalt adat nagyságát az országot elhagyó munkakerőről semmi sem támasztja alá. Szeretném pontosítani, és sokszor elhangzott már itt a parlamentben, hogy az Egyesült Királyságban a brit statisztikai hivatal 2014-es adatai szerint körülbelül 55 ezer Magyarországon született személy dolgozik. Ez valamivel növekedett az elmúlt évben természetesen, ezt ön is gondolja, és akár viszonyulásában fel is hányhatja ezt, de nem olyan nagyságrendű az a szám, mint amit ön megemlített. A német szövetségi statisztikai hivatal adatai szerint Németországban a magyar munkavállalók száma 2015 szeptemberében 83 ezer fő körül volt. Az osztrák minisztérium által közzétett adatok alapján ez Ausztriában 73 ezer fő, de 60-70 százaléku nap ingázással jár munkába, tehát nem életvitelszerűen tartózkodik Ausztriában.

És meg kell mondani, ki kell emelni azt is, hogy az elmúlt időszakban a kint dolgozó magyar állampolgárok visszaáramlása jelentős mértékben, trendszerűen megnőtt. Egyébként, ha a külföldről hazatérő munkavállalókról beszélünk, sok esetben tapasztalhatjuk azt, hogy ott aztán tényleg csúcsra járatják a külföldön így-úgy foglalkoztatott munkavállalók munkaidejét. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Kérem, tájékozódjon e tekintetben is.

Azt hiszem, minden kérdésére válaszoltam, úgyhogy kérem önt *(Az elnök ismét csenget.)*, fogadja el válaszomat. Egyébként megtisztelő figyelmüket köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Örülök, hogy a mai napon kerülhetett sor erre az interpellációra, hiszen az Alaptörvény ünnepe van. Annak idején volt alkotmány ünnepe Rákosi alatt, itt tartunk most 2016-ban, Orbán Viktor és a Fidesz kormányzása idején. *(Moraj a kormánypárti oldalon.)* Sajnálatos módon a szép és hangzatos mondatok mellett ön egyetlen szót sem szólt arról, hogy a munkavállalók érdekében milyen módon kívánják megváltoztatni a munka törvénykönyvét. Mint ahogy egyébként hiába mondja azt, hogy mindenre választ adott, a szombattal

kapcsolatban sem hallhattunk az elmúlt négy percben semmit az államtitkár úrtól. *(Cseresnyés Péter: Nem is kérdezte!)*

És lehet itt vitatkozni a nagyságrendekről, hogy mi is a helyzet azzal kapcsolatban, hogy hányan hagyták el az országot, de egy biztos: Vas megyei tapasztalat a tavalyi évre vonatkozóan és az idei évben eltelt hónapok alapján, hogy a nagyvállalatoktól rengetegen áramlottak újra Ausztriába, folytatódott tehát az a folyamat, ami korábban elkezdődött. Több helyről érkeztek ilyen irányú megkeresések, és látható az, hogy szerencsére szervezkednek egyes cégek, vállalatoknál. Nem tudom, ha önöknek az a céljuk, hogy minél többen hagyják el az országot, akkor ezt jól csinálják.

Nem tudom elfogadni az államtitkár úr válaszát, amelyben mellébeszél. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Iktity István, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A szakközépiskolák átalakításával is az oligarchák érdekeit szolgálják?**” címmel. Iktity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A tavaly elfogadott szakképzési törvény módosításainak értelmében idén szeptembertől átnevezik a szakközépiskolákat szakgimnáziumokká.

Nem csupán egy megtevesztő névváltoztatásról van szó, hanem a napokban nyilvánosságra került kerettanterv-koncepciók szerint meg is reformálják a szakközépiskolákat. A tervek szerint jelentősen átalakulna a szakközépiskolai tananyag: jövőre olyan osztályok indulnának, ahol az eddigiekhez képest sokkal több szakmai ismeretet, de jóval kevesebb közismereti tárgyat tanulnának, mint eddig. A Szalay utcában megint kitalálták a tutit: megmondják, hogy például földrajzot csak az tanuljon, aki földmérő lesz, fizikát az tanuljon, aki gépész, biológiát az, aki erdész, kémiát pedig csak az, aki vegyész. Minek is tanuljon mindenki mindenfélét? Ez a sok felesleges tantárgy csak hátráltatja a diákokat, mondja a Fidesz-KDNP. Továbbtanulás? Szakmaváltás? Pályamódosítás? Alapvető műveltség megszerzése? Ugyan már!

A módosítás iránya beilleszkedik a kormány eddigi politikájába, amely a szakképzés lezüllesztését, a gazdasági érdekeknek való kiszolgáltatottságát célozza. Nem előzmény nélküli mindez: a szakiskolákból már az előző ciklusban gyakorlatilag száműzték a közismereti tárgyakat, alig adva esélyt a diákoknak az érettségi megszerzésére vagy a továbbtanulásra.

Tisztelt Államtitkár Úr! A szakközépiskolák tantervének beszűkítése élesen megmutatja a kormányzat oktatáspolitikája és az LMP elképzelése közti különbséget. A kormány azt akarja, hogy a gazdaság érdekeltségei olcsó munkaerőhöz jussanak, tanulják meg a szakmát valahogy, a többi nem számít. Menjenek robotolni, az összeszerelő üzemekben dolgozzanak minimálbéren valamelyik gyárban a szalag mellett. A Lehet Más a Politika ezzel szemben az egész gazdaság és a társadalom érdekeit képviseli. Szerintünk olyan szakképzésre van szükség, amely nem számúzi a közismereti tárgyakat, vagyis az alapvető civilizációs ismereteket; amely nem mellőzi a mindennapos boldoguláshoz, a XXI. századhoz szükséges készségek és kompetenciák fejlesztését vagy akár a nyelvtanulást.

Az LMP olyan szakképzést akar, amely ugródeszkát jelent a felsőoktatásba, dobantót a szakmaváltáshoz, lehetőséget annak, aki pályát akar módosítani. A változó világ változó igényeihez kell felkészíteni a fiatalokat, különben még többen fognak elmenni ebből az országból, mint ahányan most elmennek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért akarják leszűkíteni a szakképzést a szakismereti tárgyakra? Meddig fogják még a szűk gazdasági érdekeket és az oligarchákat szolgálni? Mikor veszik észre, hogy a XXI. század a tudás gazdaság igényeit kell hogy kiszolgálja? Válaszát előre is köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Abban egyetérthetünk, hogy a változó világ változó elvárásaihoz kell igazítani a szakképzést, és pontosan ezt tesszük. Sajnálom, hogy nem tanulmányozták megfelelő módon, hogy hogyan alakul át a szakképzés, hisz minden egyes pontja, minden egyes változás abba az irányba mutat, hogy a munkaerőpiac által kívánt jól képzett, a szakmáját jól gyakorló és mélyen ismerő szakemberek kerüljenek ki a munkaerő világába, a munkaerőpiacra.

(15-50)

Ennek érdekében a magyar kormány 2010 óta folyamatosan kiemelt figyelmet fordít a szakképzés területére, és az elmúlt években jelentős, láthatóan eredményes tevékenységet végzett a szakképzési rendszer átalakításában.

Az elmúlt évben a kormány által elfogadott, „Szakképzés a gazdaság szolgálatában” című koncepcióban megfogalmazottak alapján megtörtént törvénymódosítások irányai mentén már az elmúlt időszakban is jelentős lépések történtek. Ennek keretében, mint azt az interpellációjában a képviselő úr jelezte, és jól, a 2016-2017-es tanévtől, pontosan

2016 szeptemberétől, az új képzési struktúra részeként felmenő rendszerben elindulnak a szakgimnáziumi képzések. A szeptembertől bekövetkező változás nem egyszerűen névváltozást jelent, hanem a képzési szerkezet átalakítását is, amely a XXI. századhoz szükséges készségek, kompetenciák fejlesztését és a nagyon-nagyon fontos informatikai és nyelvtanulási igények kielégítését szolgálják.

A szakgimnáziumi képzésben tervezett új közismereti képzési struktúra a korábbiaknál több lehetőséget biztosít a nyelvi, a pénzügyi-vállalkozói és informatikai ismeretek, valamint a szakmai többlettudás megszerzésére, hiszen az átalakulás eredményeként a szakgimnáziumban tanulmányaikat megkezdők az érettségi keretében már szakképesítést is szereznek majd. A jelzett változás azonban nem érinti a kötelező érettségi vizsgatantárgyak órakereteit, szeretném hangsúlyozni, amelyek így változatlanok maradnak, továbbá az új kerettantervi tervezet azt is biztosítja, hogy a gimnáziumi képzésben tanulónak egy, a választott szakirányhoz kapcsolódó természet-tudományos tantárgy esetén akár emelt szinten is az érettségire történő felkészülése biztosított lesz. Ez a képzési szerkezet a szakgimnázium alapcéljaihoz igazodóan az érettségire épülő technikus szakképesítés megszerzéséhez és a szakirányú felsőoktatási továbblépéshez is segítséget nyújt, tehát nem igaz az, hogy zárt ez a rendszer, tovább lehet tanulni a felsőoktatásban is. Ez a rendszer segíti ezt, de nem teszi lehetetlenné más irányú továbbtanulási pályák elérését sem.

A szakgimnáziumi tanuló az érettségit követően, a gimnáziumban végzett társához hasonlóan, bármelyik ágazatban továbbtanulhat a szakképzésben, és két év alatt bármelyik iskolai rendszerben oktatott szakképesítést szerezhet. Tehát ha nem a szakgimnáziumi tananyag alapján szerzett szakképesítésének megfelelő szakmát akar szerezni, akkor két évet kell tanulni. Ha egyébként a szakgimnáziumban szerzett szaktudását akarja kamatoztatni, akkor egy év képzéssel már megszerezheti a szakmáját, és technikus végzettséget is szerezhet.

A felsőoktatás irányába továbblépni nem kívánó szakgimnáziumi tanuló tehát ötéves képzést követően két szakképesítéssel, technikus végzettséggel és az érettségi keretében megszerzett szakképesítéssel, a gyakorlatorientált tudást biztosító duális képzés nyújtotta előnyökkel, valamint a megemelt nyelvi óráink biztosította stabilabb nyelvtudással széles körű, megalapozott, a XXI. században szükséges tudással léphet ki a piacra. Azt hiszem, az az aggodalom, az az aggodás, amit ön megfogalmazott az interpellációban, nem állja meg a helyét, ezért kérem, hogy a válaszat fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Mindenképpen örömmel hallom azt, hogy ha

jól értelmezem az államtitkár úr szavait, nem fog csökkenni a közismereti tárgyak óraszámát. Látjuk majd, ha ez pontosan megjelenik. Eddig nyilván sajtóinformációkra alapoztuk ezt.

Viszont ami miatt nem tudom elfogadni, államtitkár úr, a válaszát, az az alapvető különbség, amivel önök a szakképzésre tekintenek. Csak hogy néhány kulcsszót vagy néhány szóösszefüggést kiemeljek abból, amit használ: a gazdaság szolgálatában, vagy: a munkaerőpiac által kívánt. Azt gondoljuk, hogy a XXI. században is nagyon fontos egyrészt látni azt, hogy nem fejen állnak a dolgok, tehát azt gondoljuk, hogy a gazdaság szolgálja az embert, és nem pedig az embereket kell úgy alakítani, hogy a gazdaságot szolgálják. Ez egy alapvető eltérés.

A másik, amire felhívnám az államtitkár úr figyelmét, hogy Nyugat-Európában, nálunk sokkal fejlettebb társadalmakban egy szakmunkás életében legalább hatszor képzik át magát. Minél szélesebb lehetőséget kell arra hagyni, hogy ezt meg tudja tenni. Hogyha ezt leszűkítik (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), akkor nagyon kevés lehetősége lesz az elhelyezkedésre. (*Taps az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Mindennapi hazugságaink: avagy miről és mennyiért hazudik a kormányzati memgyár?!”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hazug propagandára mindig van pénze a kormánynak. Sokak a postaládájukban már megtalálhatták a kormány legújabb memkiadványát, amely (*Font Sándor közbeszólása.*) boldog családok mosolygó képei mellett vicces feliratokkal hirdetik hogy a magyar reformok működnek.

Kezdjük az elején, ahol az adócsökkentés politikájáról értekeznek a kiadvány: csak azt az apróságot felejtették el leírni, hogy a magyar családok háromnegyede rosszabbul járt az egykulcsos adóval, mivel egyúttal megszűnt az adójóváírás intézménye is, amivel havi 12 ezer forintot vettek ki az alacsony keresetű dolgozók zsebéből.

Azt írja a propagandaanyag: az adócsökkentésnek köszönhetően egyre több embernek éri meg segély helyett a munkát választania. Mintha bárki is a 22 800 forintos segélyből meg tudna ma élni Magyarországon. Aztán jön a következő ordas hazugság, miszerint: nő a családi adókedvezmény. Ez azért nem igaz, mert sem az egygyermekes családok támo-

gatása nem változik, sem a három vagy több gyermeket nevelőké, sőt ötödik éve változatlan. A kétgyermekeseké is csak néhány év alatt emelkedik olyan mértékben, ahogy azt két éve a választások hevében megígérték. De még nem beszéltünk arról a több százezer családról, amelyek semmilyen módon nem részesülnek ebben a kedvezményben, a nekik járó családi juttatások pedig már nyolcadik éve nem emelkedtek.

A családok otthoneremtési kedvezményének bővítésénél egy szóval nem említik meg, hogy ma a magyar lakosság közel egynegyedének van valamilyen típusú lakhatási kiadással összefüggő hátraleka.

A legnagyobb kamu a minimálbér emelkedéséről szóló rész, államtitkár úr. Valójában az, amit kézhez kapnak az emberek, 60 236 forintról 73 815 forintra változott. Tehát nem 37 ezer forinttal nőtt a minimálbér, ahogy hazudják, hanem csupán 13 ezer forinttal.

Sokat elárul a kormány nyugdíjpolitikájáról, hogy a minimálbérről szóló oldalon emlékeznek meg, egyetlennyel mondat, a nyugdíjakról és a nyugdíjasokról. Azt nem reklámozzák, hogy idén mindössze 1,6 százalékos emelést adnak, ami sokaknak néhány száz forintot jelentett csupán, miközben milliós nyugdíjak is vannak. Persze, kiderült, hogy a következő évben ehhez képest csak 0,9 százalékos nyugdíjemelés lesz.

Szóval, bárhogy is hirdetik, hogy „Magyarország jobban teljesít”, és hogy „a magyar reformok működnek”, eközben a valóság nem az. Mi sem mutatja ezt jobban, hogy mintegy 33 ezren hagyták el az országot a KSH adatai szerint a múlt évben.

E miatt kérdezem, államtitkár úr: hazugságok hirdetése helyett miért nem a családok valódi támogatására fordítják az ország pénzét? Ha a magyar reformok működnek, akkor miért katasztrofálisak az állapotok az egészségügyben? Miért stadiont építenek, ha annyira működnek a reformok, miért nem a családokra fordítják? Várom válaszát, államtitkár úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Ön a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Hogyha jól értem a szavait, akkor ön is elismeri, hogy „A magyar reformok működnek” kiadvány a külsejét tekintve egy jó minőségű kiadvány (*Bangóné Borbély Ildikó: Jó minőségű!*), de a tartalmával kapcsolatban (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Hazugság!*) kicsit elégedetlen. Úgyhogy akkor érdemes a tartalmáról beszélni. (*Korózs Lajos: Csúszik nagyon!*) Sajnálom, hogy a mém szót a tény szóval következetesen összekeveri, ugyanis ez a kiadvány nem a kormány valamiféle véleményét, hanem a tényeket mutatja be. Így aztán azt javaslom, hogy menjünk is végig ezeken a tényeken.

Kezdjük, mondjuk, az első oldalpáron szereplő személyi jövedelemadóval. Tény, hogy januárban 15

százalékra csökkent az szja kulcsa. Ezzel pedig ma már Magyarországon az egyik legalacsonyabb az szja-kulcs egész Európában. Ezzel szemben, amikor önök kormányoztak, volt olyan, hogy a legmagasabb adókulcs 36 százalékos volt. 36! Ordas nagy különbség ez!

Folytathatjuk a sort a családtámogatásokkal. Sajnálom, hogy elvitatják, hogy a gyermeket nevelő családoknak jelentős segítség az adókedvezmények rendszere. A két gyermeket nevelőknek havi 12 500 forint jár gyermekenként. Ez pont 12 500 forinttal több annál, mint amit az MSZP tudott biztosítani. Háromgyermekesek esetén 100 ezer forint a kedvezmény (*Bangóné Borbély Ildikó: 600 ezer forintos fizetésnél...*) - ez pont 100 ezer forinttal több annál, mint amit az MSZP biztosított. (*Zaj és közbeszólások az MSZP padsoraiból.*)

A kiadvány részletesen foglalkozik az otthontermelés kérdésével is. Kiemeli például azt a tényt, hogy 27 százalékról 5 százalékra csökkent a lakásépítés áfája. Önök kétszer emelték azt. És benne van egy táblázat is, amelyből mindenki megtudhatja, hogy milyen állami támogatásra számíthat akkor, amikor új lakást szeretne vásárolni. Ez akár 10 millió forint is lehet.

(16.00)

Tény, hogy a kormány ma már öt különböző módon segíti az otthontermelést, ez pontosan négyszer több, mint amit önök tudtak biztosítani, és az az egy is a devizahitelezés volt. Ön egyébként joggal mondja azt, hogy probléma, ha minden negyedik magyar embernek hátraléka van, mondjuk, devizahitelekben. De azt is hozzátehetjük: hogyha van politikai felelős a kialakult helyzetért, a devizahitelezésért, az pont a Magyar Szocialista Párt. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem így van. - Kósa Lajos: Úgy van!*) Az is tény, hogy ma már növekedő pályára állt a gazdaság, az önök idejében volt olyan esztendő, amikor 7 százalékkal csökkent. Ez a növekedés teszi lehetővé, hogy például a jövő évben 100 milliárdos nagyságrendben biztosítson a kormány többletforrásokat az egészségügyben, és ez teszi lehetővé, hogy a legfontosabb élelmiszerek áfáját jelentősen csökkentse.

Van még itt egy kérdés, amit szeretnék felhozni. A kiadványban szó esik a bevándorlás kérdéséről is, arról például, hogy működik a határzár. Nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy a baloldal most úgy engedne nagyobb teret a bevándorlásnak, hogy korábban hangos nemet mondott a határon túli magyarokra, a kettős állampolgárságra. Mindannyian emlékszünk arra a gyomorforogató kampányra, amelyet a Gyurcsány-kormány a határon túli magyarok ellen folytatott; ön is emlékezhet rá, hiszen ön volt a kampány egyik plakátarca. (*Kósa Lajos: Szégyen!*) Önök kiadványt is készítettek, itt tartom a kezemben, „A felelős döntés” címmel, ebben azzal riogattak, hogy a kettős állampolgárság bevezetése minden magyar embernek fejenként 167 ezer forintjába kerülne. Azóta már van kettős állampolgárság, így az is kide-

rült, hogy amit állítottak, az nettó hazugság, csupa-csupá nagybetűvel.

Ön úgy fogalmazott a felszólalásában, hogy mindennapi hazugságok; amit önök csináltak, az nem mindennapi hazugság volt, hanem történelmi hazugság. Tisztelt Képviselő Asszony! Van tehát egy alapvető különbség a jelenlegi és a korábbi, baloldali kormányok hozzáállása között. A mostani kormányzati kiadványok a magyarok közös eredményeiről szólnak, a tényekről, míg az önök célja az volt, hogy egymás ellen ugrasszák a magyarokat. Úgy látom, hogy most is erre játszanak. Ennek ellenére arra kérem, hogy ne vitassák Magyarország elmúlt években felmutatott eredményeit, és ne harcoljanak farkarddal a tények ellen. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem fogadom el a válaszát. (*Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Kósa Lajos: Bocsánatot kérsz a magyar néptől?*) Tudja, államtitkár úr, ez a kép a legbicskanyitogatóbb. (*Felmutatja a kiadványt.*) Nettó 73 ezer forintból műszempillával, frissen fodrászoltva, szoláriumozós, vigyorgó hölgyet tettek az újságba. 73 ezer forintért ma ilyen egy boldog család édesanyja. Hát nem ilyen! (*Taps az MSZP soraiból. - Nagy zaj. - Az elnök csenget.*)

A másik, államtitkár úr, ezt írják a kiadványban: „Célunk az, hogy 2016-ban mindenki tehessen egy lépést előre a saját életében.” Kívánom önöknek, hogy önök is tegyenek egy lépést hátra, és tűnjenek el a magyar emberek érdekében. Köszönöm szépen. (*Németh Szilárd István: Már megint hazudtak a szocialisták.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen, 30 nem szavazat és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Hányasra értékeli a kormány családpolitikáját? A társadalom 71%-a szerint megbukott!”** címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr képviselőként Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Képviselő úr, ön a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Asszony! A kormánypártok ma ünneplik az Alaptörvényüket, mely számos olyan lözongot tartalmaz, melyet nem követtek érdemi intézkedések. Például az Alaptörvény egyik vállalása szerint Magyarország védi a családot mint a nemzet fennmaradásának

alapját. A népítelek szerint azonban ez nincs így. Az Iránytű Intézet legutóbbi reprezentatív közvélemény-kutatása szerint arra a kérdésre, hogy ön szerint a magyar népesedési válság kezeléséhez elegendő-e a kormányzat jelenlegi családpolitikája, 71 százalék válaszolt nemmel, akik szerint tehát nem elegendő, azaz elégtelen, azaz megbukott a kormányzat családpolitikája. *(Felzúdulás a kormánypartok soraiban. - Kontrát Károly: Radikális!)* Csupán a társadalom 21 százaléka véli úgy, hogy elegendő.

A korrektség kedvéért azt is elárulom, hogy az Iránytű Intézetet már tavaly is kértem, hogy tegyen fel egy ilyen kérdést, és 2015-höz képest 6 százalékpontot nőtt azon választók aránya, akik szerint elegendő a magyar népesedési válság kezeléséhez a kormányzat jelenlegi családpolitikája. De a pozitív irányú változás ellenére is még mindig kiemelkedően magas, 71 százalék azok aránya, akik szerint az Orbán-kormány családpolitikája megbukott.

A katasztrofális demográfiai helyzet miatt radikális változás nélkül nemhogy a nyugdíjrendszer, de az egész államháztartás fenntarthatatlan. A kormánytársadalom kellene néznie a társadalom elöregedésével, a cigányság népességrobbanásával és az aktív korú, dolgozó magyarok már közel egymilliószámában történő Nyugatra emigrálásával. *(Kósa Lajos: Ebből így nem lesz alelnökség!)* Nehéz ezt felbecsülni, de összességében ezek miatt még a hivatalos KSH-adatoknál is jóval rosszabb a helyzet. A hivatalos számok szerint a népességfogyás a 2014. évi 35 ezerrel szemben 2015-ben 40 ezer főre nőtt.

Ezért a Jobbik ismét komolyabb népesedéspolitikai lépéseket szorgalmaz, benyújtottuk például a gyermekneveléshez szükséges termékek áfaterhének 5 százalékra csökkentését célzó törvényjavaslatunkat, melyet azonban önkéntesek leszavaztak. Szorgalmazuk az első gyermek születésének nagyságrendileg nagyobb támogatását; a főállású anyaság támogatásának kibővítését és a párhuzamosan munkát választók számára a bölcsődei gondozási díj eltörlését, amelyre vonatkozó javaslatunkat a múlt héten nyújtottuk be. Sürgetőnek tartjuk a kiszámítható, a nyugdíjakhoz hasonlóan inflációkövető családtámogatási rendszer kiépítését, a népbetegségnek minősülő meddőség miatt a lombikbébi program fokozottabb támogatását, a családbarát felsőoktatást, a demográfiai földprogramot az ez iránt fogékony fiatal párok földhöz juttatása érdekében - Angyán József tudna még önkéntesekről mesélni -, valamint a szülői életjáradék bevezetését, hogy a gyermek személyi jövedelemadójaiból automatikusan támogassák szüleiket.

Államtitkár asszony, hányasra értékeli a kormány családpolitikáját a népességfogyás számainak ismeretében? Kérem, a kormányzati önfényezés, az eddigi lépések ismertetése helyett beszéljünk a jövőről! *(Balla György: Beszéljünk a jövőről!)* Belátja-e, hogy elégtelenek a kormány családpolitikai erőfeszítései, és hajlandók-e az előbbi javaslatok legalább némelyikének megfontolására, elfogadására? Kérem, csak arról beszéljen, amelyiket valamilyen formában támogatná. Előre is köszönöm, ha erre képes lesz

legalább most az egyszer. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Megadom a szót, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, hogy is nevezte: népíteleknek nevezte az Iránytű Intézetnek egy kutatását? Én nem tudom, megpróbáltunk utánanézni, hogy az Iránytű Intézetnek a kutatása egyáltalán hozzáférhető-e. Kerestük, szerettem volna belőle én is okulni. Nem találtuk. Nem találtuk meg sehol, úgyhogy én népíteleknek ezt finoman szólva sem merném elnevezni.

Kezdjük azzal szerintem, hogy tegyük helyre a számokat, amiket itt képviselő úr is említett! Nemzethalál-víziót vázol itt fel, szerintem erre itt semmi szükség sincsen. Az, hogy egyébként fontos a népességfogyás problémája, ezt éppen az Orbán-kormány ismerte fel először, és a mi kormányunk az első, amelyik szembenézett ezzel, és igyekszik is valamit tenni ennek a folyamatnak a megfordítása érdekében.

És hogy hogy is állunk az adatok, a számok tekintetében: éppen azzal látom visszaigazolván a kormány családpolitikájának a sikerességét, hogy soha, illetve nem mondom, hogy soha, bocsánat, húsz éve nem született ennyi gyermek átlagosan egy családban. A termékenység az utóbbi időszakban folyamatosan növekedett: az 1,24 százados legalacsonyabb szintről, ami éppen a baloldali kormányok hatásának is volt köszönhető, most felemelkedett 1,44 századra. Nem mondom, hogy ez már elég, de egy nagyon jelentős emelkedés volt. Gondoljon bele, hogy az elmúlt öt évben a házasságkötések száma 30 százalékkal növekedett! Ugyanez a szám 2002-2008 között 23 százalékkal csökkent. Ez mindenképpen szintén egy visszaigazolás, hogy optimisták a családok, optimistábbak a fiatalok, és mernek családot alapítani. Éppen az ön által emlegetett népességfogyásra is megvannak a legfrissebb adatok. A népességfogyás az utóbbi hónapokban 42 százalékkal csökkent az előző év azonos időszakához képest.

És hogy mit is teszünk annak érdekében, hogy jobb legyen ma gyermeket vállalni, mint korábban, hogy bátrabban merjenek gyermeket vállalni a családok? Éppen ezért vezettük be az államtitkár úr által is emlegetett családi típusú adózást, amire nem volt példa korábban Magyarországon.

(16.10)

Ma már egy átlagos keresettel rendelkező kétkezes, háromgyermekes családban nem fizetnek egyáltalán személyi jövedelemadót a szülők. Ezért vezettük be azt az otthonteremtési programot, amely szintén eddig nem látott mértékű, és amely családok

tömegét tudja akár családi segítség nélkül is otthonhoz juttatni. Ezért vezettük be a gyed extrát, ezért tesszük lehetővé az édesanyáknak a választás szabadságát, hogy otthon maradjanak akár három évig a gyermekükkel, visszavezettük a baloldali kormány által elvett harmadik évi gyst, és ezzel párhuzamosan vezettük be a gyed extrát most már hat hónapos kortól. Vagy erről szólnak éppen a bölcsődeépítések, amelyek szintén a családok munkavállalását és gyermekvállalását teszik lehetővé.

Folyamatosan előrelépünk a családtámogatások tekintetében. Ha a 2017-es költségvetés tervezését nézi meg, akkor is az látható, hogy a korábbiaknál is nagyobb előirányzatokat határoztunk meg. 2010-hez képest a pénzbeli családtámogatások 43 százalékkal növekedtek, 261 milliárd forinttal. Az OECD-átlaghoz képest, amely 2,55 százalék, mi 4 százalékot költünk családtámogatásokra. Úgyhogy azt gondolom, a családok támogatása igenis a kormányzat törekvéseinek homlokterében van, és ezt bizony visszaigazolja a családok is, akik szívesebben vállalnak gyermeket, mint korábban, akik nagyobb optimizmussal tekintenek a jövőre.

Úgyhogy arra kérem a képviselő urat, hogy nemzethalál-vízióval ne fenyegetőzzünk, és talán a demográfiai válság mellett a Jobbik válságára is koncentráljanak kicsit. *(Derűtség, nagy taps a kormánypártok padsoraiból. - Közbekialtások: Így van!)* Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár asszony válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Államtitkár asszony, ismer és tudja, hogy konstruktívan támogatjuk a kormányzat családpolitikai erőfeszítéseit. Azonban kérem, hogy a kormányzati önfényezés helyett a jövőről beszéljünk. *(Közbekialtás a Fidesz padsoraiból: Arról beszéltünk!)* Arról, hogy az általam mondott jobbikos javaslatok közül van-e akár egyetlenegy darab is, amelyet támogatandónak vél. *(Nagy zaj.)* Erről nem beszélt egyetlenegy szót sem, ezért a választ elfogadhatatlannak tartom.

Sajnálom, hogy az Iránytű Intézet kutatásai nem ismertek önök előtt *(Közbekialtás a kormánypárti padsorokból: Jó sötéten látod a jövőt!)*, pedig például a Facebook-oldalamon is közzétettem a grafikonokat, sőt... *(Felzúdulás, derűtség a kormánypárti padsorokból.)*, sőt a népesedési kerekasztalon is. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Államtitkár asszony, ha ön eljárna a népesedési kerekasztal ülésére vagy képviseltetné magát ott, akkor tudná, hogy ott is kiosztottam. A tavalyi évben is a tavalyi kutatásokat is, azonban sajnos sem ön, sem a képviselője nem vesz részt a népesedési kerekasztal ülésén. *(Veresné Novák Katalin: Három képviselő vesz részt!)* Egyedüli párt a Jobbik, amely ennek a minden párthoz elküldött meghívásnak eleget tesz, és minden ülésen képviselteti magát. *(Lázár János: Milyen minőségben, képviselő úr?)* De azt kérem, hogy ha nem hisznek az Iránytű Intézetnek *(Lázár*

János: Melyik párt, melyik frakció?), akkor mérjék fel önök maguk, és legyen szíves, máskor válaszoljon arra a feltett kérdésemre, amiről a cím is szólt, hogy hányasra értékeli ön a kormány családpolitikáját akkor *(Móring József Attila: Nincs már kérdés!)*, amikor igen, egyes mérések szerint, 71 százalék szerint megbukott.

Várom ezzel kapcsolatban, legalább majd a folyosón az őszinte, beismerő válaszát. Köszönöm szépen. *(Kósa Lajos: Indulj elnökként! Te leszel az elnök! - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen, 31 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 13 perc van, az interpellációk tárgyalásának végére értünk. Kérem, egy pillanatig maradjanak még! Mielőtt az azonnali kérdések tárgyalására rátérünk, **ügyrendi kérdésben** kért szót Volner János képviselő úr, Jobbik. Megadom a szót.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ügyrendi javaslatot szeretnék tenni. A javaslatom lényege az, hogy kérem elnök úrtól a Házbizottság összehívását.

Az indoklása pedig ennek a javaslatnak az, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság körébe tartozó adatok kezelése és a minősített adatok nem számítanak játéknak, Németh Szilárd képviselő úr. Azok az adatok, amelyeket ön itt megosztott a széles nyilvánossággal, immár nem először, minősített adatnak minősülnek. Erről megkérdeztem a nemzetbiztonsági átvilágítással rendelkező, az illetékes szakbizottságban tagsággal rendelkező Mirkóczki Ádám képviselőtársamat. Én támogatom azoknak az adatoknak a nyilvánosságra hozatalát, amelyeket ön közzétett, azonban az nem járja, hogy ön rendszeresen az Országgyűlésben falurádiót játszik, képviselő úr, és kihozza ezeket az adatokat, mintha ennek a titkosításnak a feloldása kizárólag önre lenne bízva.

Kérem tehát, elnök úr, hogy a Házbizottság vizsgálja meg, történt-e ebben az esetben visszaélés, és számoljon be az Országgyűlés előtt erről. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Házzsabály értelmében a Házbizottság ülését az ülés végéig össze kell hívni ebben az esetben is. Tehát erről intézkedés történik az elkövetkező időszakban, és az értesítést önök is megkapják. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Most az **azonnali kérdésekkel** folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Mi volt az étlapon Matolcsy Györggyel történt titkos találkozásán?! Talán**

az MNB-alapítványok, vagy a Quaestor-ügy elrendezése?” címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Legfőbb ügyész úr, ön március elején, március 10-én, csütörtökön a Magyar Nemzeti Bank elnökével, Matolcsy Györggyel töltött egy kellemes éttermi találkozót, amelyről aztán kép is készült, és az önök hivatalos kommunikációja szerint az MNB által tett feljelentésekről ejtettek szót. Állítólag.

Utólag azonban a találkozó körülményei és az időzítése egész más megvilágításba teszik a helyzetet. Azok után találkoztak önök ugyanis, hogy az Alkotmánybírósághoz került az a szégyenletes MNB-törvény, amelyet a Fidesz megpróbált a Házon áterőszakolni, amely minden idők egyik legnagyobb Barba-trükkjével eltüntette volna a több mint 200 milliárd forintos MNB-s pénzeknek a közpénz jellegét. Önök ezek után kedélyesen, barátiilag, mondhatni, családias környezetben beszélgettek a Magyar Nemzeti Bank elnökével.

Két kérdés adódik, hiszen azóta kiderült még valami: az, hogy a legfőbb ügyész úr legközvetlenebb hozzátartozója, felesége nemcsak az MNB egyik vezetője, de jelesül ezen cégek felügyelőbizottságai közül többnek elnöke és tagja. Ezeket most nem sorolom fel, de ilyen minőségében az itteni pénzköltésekkel kapcsolatban konkrétan büntetőjogi felelősséggel rendelkező tagja és vezetője ezeknek az alapítványoknak.

A másik kérdés, ami adódik természetesen, hogy azóta szintén világossá vált, legfőbb ügyész úr, hogy a Quaestor-ügyben önök képtelenek voltak még csak vádat emelni is normálisan. Azóta is vitában állnak a bírósággal, mégpedig egy olyan ügyben, amelyben szintén a Magyar Nemzeti Bank érintett, hiszen az ő felelősségi és felügyeleti jogkörébe tartozó ügyben sikerült Magyarország minden idők legnagyobb brókerbotrányát végrehajtani.

Kérdezem tehát legfőbb ügyész urat, hogy miről beszéltek ezen a megbeszélésen, és személyes érintettsége miatt milyen következményei lesznek ezeknek a kérdéseknek. Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Polt Péter legfőbb ügyész úr válaszol. Megadom a szót.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Úr! Ön a kérdés címében titkos találkozó-ról beszélt, amit - gondolom - titkos módon, életét és biztonságát nem kímélve fedett fel az ön egyik politikustársa, és készített róla fényképet. Talán kicsit túl sok kémfilmet néz ön. Ez egy nyilvános helyen, egy vendéglőben, nyitvatartási időben történt, és nem hiszem, hogy bármi olyan konspiráció lett volna, ami ilyen titkos találkozóra okot adhatott volna. Természetesen van miről beszélni a Nemzeti Bank elnökének és a legfőbb ügyésznek. Az utóbbi

időben több olyan bűncselekmény is történt, többek között az ön által említett Quaestor-ügy is, amelyeknek az általános tapasztalatait le kell vonni. A büntetőeljárás törvény szerint az ilyen bűnügyeknek és minden bűnügynek a megakadályozása érdekében is szükséges intézkedéseket tenni. Ezek olyan módszerekkel, informatikai körülmények között lettek elkövetve, amelyek tényleg általános tapasztalatok levonására alkalmat adtak.

(16.20)

Ezeket osztottuk meg egymással. Én elmondtam, hogy milyen, nem konkrétan az ügyre vonatkozó kérdések merültek fel, elnök úr pedig a Nemzeti Bank ellenőrzési tapasztalatairól számolt be. Úgy gondolom, hogy ez teljesen normális, minden jogállamban elfogadható, és semmiféle kételkedésre okot nem ad.

Afelől pedig megnyugtatom, hogy ha bárhol, bármikor bűncselekmény gyanúja merül fel, akkor abban az ügyben az ügyészség el fog járni, függetlenül attól, hogy milyen bűncselekményről és milyen személyről van szó. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm legfőbb ügyész úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Legfőbb ügyész úr, akkor beszéljünk csak a legfontosabb kérdéstről! Ön most azt akarja mondani - illetve nem is mondott semmit - a teljes magyar nyilvánosságnak, hogy önnek mint a törvényesség legfőbb őrének nincs mondanivalója és nincs kötelezettsége abban az ügyben, hogy az ön felesége konkrétan, személyesen érintett a Magyar Nemzeti Bank alapítványai körüli ügyekben, és büntetőjogi felelősséggel tartozik azért, hogy ott mi történt, s ezzel önnek nincs teendője, nincs még egy mondata sem.

Legfőbb Ügyész Úr! Szerintünk, szerintem az lenne az egyetlen tisztességes dolog, amivel megmentheti az egyébként az ön személye által már évek óta terhelt ügyészséget, valamint a tisztességes ügyészek munkáját és feddhetetlenségét, ha lemond a legfőbb ügyészi pozíciójáról, addig - de nem is addig -, amíg a Magyar Nemzeti Bank ügyeit tisztességesen kivizsgálják.

Quaestor-ügyben Kovács Zoltán kormányzóvívót megkérdezheti, milyen a népharag. Szerintem nem kéne megvárnia az ügyészségnek, amíg ez a népharag eléri önöket abban az ügyben, amiben még csak vádat emelni sem képesek.

Harmadrészt, és ez a személyes megjegyzésem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* - tíz másodpercet kérek szépen -, szerintem egy normális országban, legfőbb ügyész úr, Hiszékeny Dezső felmentése után önnek már egyébként is be kellett volna adni a lemondását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg legfőbb ügyész urat. Az időkiegészítés természetesen a legfőbb ügyész úrra is vonatkozik. Megadom a szót.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Képviselő úr, ön fenyegetőzött, és ezt a leghatározottabban visszautasítom.

1. Ön azt állítja, hogy valaki, jelesül az én feleségem, bűncselekményt követett el. Én azt gondolom, hogy még eljárás sincs. (Dr. Harangozó Tamás: *Én ezt nem állítottam!*) Ön ezt állította, képviselő úr.

2. Megvannak erre a megfelelő eljárási szabályok. Egyébként a legfőbb ügyész - tán jó lenne az Alaptörvényt egy kicsit tanulmányozni - nem a törvényesség legfőbb őre. (Dr. Bárándy Gergely: *Nem is az, de ezt várjuk tőle.*)

3. Tisztelt Uram! Az, hogy ön, hogy úgy mondjam, egy ügyben milyen következtetéseket von le, azt gondolom, egy magánvélemény és politikai vélemény, és nem a hatóságok eljárását tükrözi.

4. Hogy egy kicsit megnyugtassam, nem önt, hanem a közvéleményt, most nyújtottuk be Budacash-ügyben a vádiratot ugyanolyan módon, mint ahogy a Quaestor-ügyben is. A bíróság befogadta, problémát nem okozott a bizonyítékok megfelelő csoportosítása, és június 30-ára kitűzte a tárgyalást. Meglesz ez a Quaestor-ügyben is. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: *És mi van Hiszékeny Dezső ügyével?*)

ELNÖK: Megköszönöm legfőbb ügyész úr viszonzását. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Válaszolna-e Miniszterelnök Úr arra az ügy tünik, igen csak kínos kérdésre, hogy kicsoda az Ön által letagadott Habony Árpád?**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszadásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Megvárom a miniszterelnök urat, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „A Föld napja alkalmából kifejtene-e, miért mondta Orbán Viktor miniszterelnök úr Illés Zoltának azt, hogy 'a környezetvédelem baloldali issue, a gazdag országok ügye, akadályozza a gazdasági fejlődést, ilyenre mi nem költethünk?'” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszadásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Maga süket?! Stílszerűen ezt kérdezhetnénk Orbán Viktortól a kormányzatából kiebrudalt...

ELNÖK: Képviselő úr, a válaszát kérdezem!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Hát pontosan azt mondom, hogy Illés Zoltán pusztába kiáltott szavai miatt...

ELNÖK: Elfogadja-e vagy nem a válaszadó személyét?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...azonban azt gondolom, hogy jó lenne, ha...

ELNÖK: Képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tehát tisztelettel megvárom. Köszönöm.

ELNÖK: A válaszát várom tisztelettel!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ugyanezt teszem én is.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszterelnök úrnak a **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Miért fordított hátat az ügyészség a fagyállós borosgazdának, illetőleg név szerint melyik vezető ügyész felelőssége, hogy az ügyészség visszavonta az enyhítésért bejelentett fellebbezését, és hamut hintve a fejére sajnálkozik, hogy nem súlyosbítást kért?**” címmel.

Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Legfőbb Ügyész Úr! A fagyállós borosgazda ügyében a Pest Megyei Ügyészség szóvivője az ítélethirdetés után azt mondta, hogy a vádlott súlyosabb büntetést kapott, mint amennyit az ügyészség arányosnak tart, s enyhítésért fellebbezést jelentett be, mert az ügyészség szerint a vádlott még eshetőlegesen sem akart embert ölni. A törvényszék több emberen elkövetett emberölés kísérlete, valamint több ember életét veszélyeztetve elkövetett emberölés miatt mondta ki bűnösnek, és hét év börtönre ítélte a borosgazdát. Ehhez képest bombaként robbant a hír, hogy a fellebbezési főügyészség az enyhítésért bejelentett fellebbezést visszavonta, és nyilatkozatuk szerint, ha tehetnék és jogi lehetőségük lenne rá, akkor súlyosabb minősítést és súlyosabb büntetés kiszabását indítványoznák az ügyben.

A fenti eset több kérdést is felvet. Egyrészt a jogos védelem kérdését, annak érvényesülését. Hasonló ügyek rendezése, rendezetlensége miatt egyébként törvénymódosítást kezdeményeztem, amit az MSZP és a Fidesz azzal söpört le a bizottsági szakaszban, hogy a borosgazda ítélete abszurd, de a másodfok

helyre fogja rakni ezt az egész ügyet, és nem jogalkotási kérdés.

A tárgyaló ügyészek függetlensége a másik kérdés, hiszen azt látjuk, hogy a törvény szerint a felettes ügyészek utasíthatják a tárgyaló ügyészeket, és gyakorlatilag bármit elrendelhetnek, annak ellenére, hogy a tárgyaló ügyész az, aki részt vett a tárgyaláson, aki leginkább a legtöbb információ birtokában van.

Fentiek alapján kérdezem legfőbb ügyész urat, hogy miért történhetett meg az ügyészi pálfordulás a fagyállós borosgazda ügyében, és értelmezheti-e ezt egyértelmű üzenetnek minden állampolgár, aki a vagyonát és a személyét próbálja a jövőben védeni. S arra is kíváncsi lennék, hogy név szerint ki az a vezető ügyész, aki az enyhítésért benyújtott fellebbezés visszavonásáért felelős. Legfőbb ügyész úr, erre várom a válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön egy konkrét, de még mindig folyamatban lévő ügyre kérdezett rá. Hadd mondjam azt, ami egyébként az előző válaszból időhiány miatt kimaradt, mindig várjuk meg, hogy mi lesz az ügyben a jogerős döntés, sőt még lehet, hogy rendkívüli jogorvoslat is következik a jogerős döntést követően.

Ami a konkrét kérdést illeti: úgy vélem, abból kell kiindulni, hogy a jelenlegi szabályozás szerint a felettes ügyészségnek joga van felülbírálni az alatta lévő ügyészség munkáját, és joga van a döntését megváltoztatni. A jelen esetben is így történt. Ebben az ügyben a minősítés kérdésében és a minősítés következtében a büntetés kérdésében is ellentmondásos vélemények alakultak ki az ügyészségen belül, mint ahogy az ügyészség és az elsőfokú bíróság között is. A szakmai véleményét mindenki fenntartotta, és ennek a következménye lett az, hogy a felettes ügyészség végül a jogkörével élve visszavonta az ön által említett fellebbezést. Ugyanakkor másodfokon folytatódik az ügy, védelmi fellebbezés folytán a bíróság vizsgálni fogja azokat a körülményeket, amelyeket az ügyész egyebekben az eredeti fellebbezésében megjelölt. Úgy vélem, hogy a tárgyalás eredményéhez képest az ügyész majd a másodfokú eljárásban nyilatkozni fog arról, hogy melyik álláspont az, amit végül is helyesnek tart. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm legfőbb ügyész úr válaszát. Viszónválaszra megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

(16.30)

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tudja, legfőbb ügyész úr, az a probléma, hogy akkor viszont a törvényekkel van a baj, ha önök képesek voltak teljesen ellenkezően értelmezni

azt, ami ott történt, és enyhítésért bejelentett fellebbezést visszavonni, és elmondani azt, hogy akkor súlyosbításért kellene fellebbezni, akkor el kellett volna fogadni, és ezt képviselőtársaimnak mondom, azt az indítványt, amit újra be fogok nyújtani jogos védelemmel kapcsolatosan. Tehát ez már akkor egy törvényalkotási kérdés, és akkor, amit legfőbb ügyész úr elmondott hivatalos és felsőbb álláspontként, az ön álláspontjaként is felfoghatjuk ezek szerint, hogy ebben az ügyben az ügyészség gyakorlatilag a hét év büntetést túl enyhének tartja.

A tárgyaló ügyészeket felülbírálva, nem tudom, hogy miért, ön tudna erre választ adni, de akkor ennek a visszavonásával elismerték azt, hogy meghoztak egy olyan döntést, amivel üzennek a személyüket és vagyonukat védő állampolgároknak, hogy ne tegyék. Az állam nem védi meg őket, de úgy tűnik, hogy ők sem tehetik, ha nem szeretnék börtönbe menni hosszú évekre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszónválasz illeti meg legfőbb ügyész urat. Oné a szó.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő úr valószínűleg félreértett engem. Én nem foglaltam állást ebben a kérdésben, mint ahogy konkrét ügyben egyébként sem foglalt állást a legfőbb ügyész. A legfőbb ügyész általános ügyekben, elveken állást foglal, és úgy irányítja az ügyészi szervezetet.

Én azt mondtam, hogy ellentétes vélemények alakultak ki, mint ahogy egyébként a bíróságokon is első-, másodfokon, sőt harmadfokon is ez megtörténik, és azt mondtam, várjuk meg a végét, a tárgyalás eredményéhez képest lehet majd azt mondani, hogy az a büntetés és az a minősítés helyes volt-e, amit végül első fokon kiszabtak. A másodfokú döntés után térhetünk vissza arra, hogy vajon van-e teendő akár a jogalkalmazás, akár pedig a jogalkotás terén. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm legfőbb ügyész úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Haverok, buli, kaszinók?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Miniszter Úr! A szerencsejáték-függőség elleni küzdelem olyannyira fontos a kormánynak, hogy nyár végén megnyílik a 9. magyar kaszinó, ezúttal Győrben. Az RTL Klub oknyomozó riportjából tudjuk, hogy milyen kapcsolatok fűzik a Fidesz-KDNP-t és miniszter urat az új győri kaszinóhoz. Az új kaszinót Treff Klub Kft. nyitja, ennek tulajdonosa Rákosfalvi Zoltán, aki egy győri ügyvéd, többek között a győri fideszes önkormányzat ügyeit is intézi, ügyvezetője pedig Kruppa Zsolt, miniszter úr régi kisvárdai ismerőse.

Úgy tudni, az önök családjaikat üzleti kapcsolatok is összefűzik, de már korábban is segítette miniszter úr ügyvédként Kruppa Zsoltot különböző céges ügyekben. Nyilván jól ismerik egymást, mondhatjuk talán, ennyi üzleti kapcsolat után talán jó barátok is. Ahogy Andy Vajna vagy Szima Gábor kormányközeli kaszinócézároknak sem volt korábban semmilyen szerencsejáték-működtetéssel kapcsolatos tapasztalatuk, úgy miniszter úr ismerősének sem volt ilyen. Kertészeti vállalkozása van Amerikában vagy éppen ingatlan-bérbeadással foglalkozott.

Most mégis ő lesz a busás haszonnal kecsgetető győri kaszinó vezetője. Csak a tavalyi évben rekordszámú látogató fordult meg a kaszinókban, 1,2 millió fő, akik körülbelül 180 milliárd forintnyi rekordbevételt generáltak. Ezután mégis csupán néhány milliárd forintot kell játékadóként befizetni a költségvetésbe. Az ajándékba kapott kaszinók után ajándékba kapott könnyített adózás is jár. Még a NAV sem ellenőrzi őket rendszeresen.

Tisztelt Miniszter Úr! Ön személyesen milyen szerepet játszott régi kedves ismerőse kaszinóhoz jutásában? Hogy megy ez, miniszter úr? Aki megbízható, régi jó barát, az kap egy kaszinót? Vagy pusztán a véletlen műve, hogy Andy Vajna és Szima Gábor után miniszter úr jó barátja is kaszinót kapott, és milliárdos üzletet bonyolíthat?

Várom válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Seszták Miklós miniszter úrnak.

SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Két dologról szeretném tájékoztatni. Javaslok valamit: ha bármiről meg akar győződni, ne az RTL tényfeltáró riportját vegye alapul, mert, fogalmazzunk úgy, hogy az igazság nem abban van. A másik, hogy a magyar cégjogi szabályok szerint, aki egy cég ügyvezetője, az nem tulajdonosa a társaságnak. Tehát az az állítása, hogy a nevezett személy kaszinót kapott, az fizikailag kizárt. A harmadik, amit el szeretnék önnek mondani, olvassa el a jogszabályt, a koncessziós jogról nem az NFM minisztere dönt. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Természetesen tudjuk azt, hogy nem ön dönt erről, hanem kollégája. Az a kérdésem nyilván, tudott-e róla, hogy a barátja pályázott erre a kaszinóra, és tájékoztatta-e illetékes miniszter kollégáját arról, hogy egy barátja pályázik erre. Hiszen annyiszor láthattuk már az elmúlt években azt, hogy minden ehhez hasonló ügyet vagy egy Andy Vajna, vagy egy Szima Gábor, vagy egy Habony Árpád nyer meg. Azt gondoljuk, hogy ennyi véletlen egybeesés nem működhet így.

Itt valaminek kell lennie a háttérben. Azt gondoljuk, tisztelt miniszter úr, hogy igaz az a török közmondás, ami úgy hangzik, hogy nem elég tisztességesnek lenni, annak is kell látszani. *(Dr. Rétvári Bence: Ez nem török. Kósáné Kovács Magda.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Igen. Csak szeretném megerősíteni, hogy nem Kruppa Zsolt nyerte el a kaszinójogot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Mindenki látja, csak a szocialisták nem?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádsra Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét *(Ágh Péter: Köszönöm szépen, elfogadom.)*, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. Igen, öné a szó, képviselő úr.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország kormánya az illegális bevándorlási válság kezdetétől fogva ugyanazt az álláspontot képviseli. A külső határokat meg kell védeni, a szabályokat be kell tartani. Ellenőrizetlen tömegek nem vonulhatnak végig Európán, így hazánkon sem. Jelenleg már Magyarország korábbi bírálói is elismerik, hogy egyedül a magyar megoldás működik, az Európai Unió már a külső határok védelmére helyezi a hangsúlyt, és láthatjuk azt, hogy több ország kerítés-sel zárta le a zöldhatárát.

Ugyanakkor az MSZP és a DK képviselői a sajtóban nyilatkoztak arról, hogy azért nem támogatják a határvédelmi beszerzéseket, mert nem látják, hogy a beszerzendő eszközök valóban a határvédelmet segítenék. A szociálliberális ellenzék korábban is ellenezte a déli határszakasz biztosítását, minden létező dolgot kifogásoltak ezzel kapcsolatban. Alapálásuk ugyanis az, hogy ellenzik a határvédelmet, a műszaki határzárát, valamint azt, hogy Magyarország a migrációt már a határon fel tudja tartóztatni. Sajnos, ennek alapján kijelenthetjük azt, hogy ha a baloldali pártokon múltna, akkor Magyarország ma tele lenne potenciális terroristával. Ugyanis ellentmondtak mindazoknak az intézkedéseknek, amelyeket a kormány ennek feltartóztatása kapcsán megfogalmazott. Pedig ezeknek a hatására mentesült Magyarország attól, hogy az illegális migráció okozta események itt is megtörténhessenek.

Tisztelt Államtitkár Úr! A korábban bevezetett intézkedések mehozták eredményüket. Fenn kell tartani ezeket a határvédelmi intézkedéseket, hogy garantálni lehessen a magyar állampolgárok biztonságát. Ennek fényében kérdezem államtitkár urat, hogy minden határvédelmet érintő beszerzés és in-

tézkedés valóban Magyarország határainak biztonságát és ellenőrizhetőségét segíti-e elő. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót válaszára Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném itt, a tisztelt Ház előtt kijelenteni, hogy minden, a határvédelmet érintő beszerzés és intézkedés Magyarország biztonságát, a magyar emberek biztonságát segíti elő. Engedje meg, hogy itt, a tisztelt Ház előtt mondjak köszönetet a Fidesz és a KDNP képviselőinek, akik támogatták ezeket a döntéseket, hogy ezeket a beszerzéseket meg tudjuk tenni.

Az elmúlt egy esztendőben történelmi mértékű népvándorlásnak volt kitéve Magyarország, több százezer illegális migráns lépett be az ország területére. De a megtett intézkedések, amikor is 2015. szeptember 15-től, illetve október 15-től létrehoztuk a fizikai védelmet, az ideiglenes biztonsági határzárat, megalkotta a parlament a törvényeket a jogi védelemről, és az élőerős védelmet is megvalósítottuk, határvadász századokat vezényeltünk a déli határra, és a honvédség erőit is igénybe vettük, tehát ez a hármas védelem, valamint a meghozott anyagi áldozat, összességében 85 milliárd forintot fordítottunk az elmúlt egy esztendőben erre a célra, a határvédelemre Magyarország, a magyar emberek biztonságára, tehát ezek az intézkedések eredményesek voltak, és ezek meghozták azt az eredményt, amit az intézkedések meghozatala előtt elvártunk.

De soha nem lehetünk elégedettek, mindig új kihívások vannak. Januártól ismételtén megélni kült a déli határon az illegális migráció, ezért a kormány úgy döntött, hogy fizikailag is meg kell erősíteni a déli határt.

(16.40)

Ennek érdekében terjesztette elő a javaslatát a szükséges határvédelmet elősegítő beszerzésekre és intézkedésekre, és köszönöm azoknak a képviselőnek, minden képviselőnek, aki ezt a bizottságban támogatta. Szeretném elmondani, hogy elszántak vagyunk, megvédjük a magyar embereket, megvédjük Magyarországot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a választ államtitkár úrnak, azt gondolom, rámutatott arra, hogy milyen sorsdöntő küzdelmet vezényelt le a kormány a déli határszakaszon. Ugyanakkor azt is kijelenthetjük, hogy ha a baloldali pártokon múlna,

akkor ma Magyarország valóban tele lenne potenciális terroristával, mert a szocialisták végig bevándorláspártiak voltak. Nem támogatták a bevándorlási szabályok szigorítását, nem támogatták a kerítés megépítését, és nem támogatták a honvédség bevetését sem a határokon, holott mára egyértelművé vált, hogy ezen intézkedések révén tudtunk mentesülni az illegális migráció okozta kihívások alól.

Arra kérem tisztelettel a kormányt, hogy álljon ki továbbra is a magyar emberek védelme érdekében, és egyúttal megköszönöm minden egyes rendőrnek és katonának azt az áldozatos munkát, amelyet ott, a déli határszakaszon végez. Sajnos szükség lesz rá a továbbiakban is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném megnyugtatni önt, hogy a kormány elszánt annak érdekében, hogy a terrorizmussal szemben hatékonyan fellép, hiszen úgy, ahogy ön is mondta, az illegális migrációra bizonyos terrorista csoportok megpróbáltak rátelepedni. Elég, ha utalok a párizsi vagy a brüsszeli brutális terrortámadásra, amelyet nem lehet elégszer elítélni. Magyarország Kormánya mindent megtesz annak érdekében, hogy a magyar embereket megvédje, jogi eszközökre is szükség van, ezért szeretném bejelenteni, hogy ezen a héten szerdán kezdi meg a parlament annak a törvényjavaslatnak a tárgyalását, amely a terrorizmus elleni fellépéssel összefüggő törvények módosításáról szól. Itt több mint 23 törvényt módosítunk annak érdekében, hogy Magyarország felkészült legyen, megvédje polgárait, megvédje az országot, megvédje a magyar embereket a terrorizmussal szemben.

Kérem önöket, kérem a parlament valamennyi képviselőjét, hogy ezt a nagyon fontos törvényjavaslatot támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Miről tudott?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Igen, köszönöm, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország

egyik legnagyobb botrányáról kezdett el lehullni a lepel az elmúlt egy hónapban. Amint az ön előtt is ismert - remélem, hogy önnek nem egy kis buta Nokiája van, mint Németh Szilárdnak -, tehát mint ismert, sikeres adatigénylések nyomán minden titkolozási kísérlete kudarcot vallott Matolcsy Györgynek, és a Magyar Nemzeti Bank alapítványairól az elmúlt egy hónapban mindenki számára nyilvánvalóvá vált, hogy attól még a közpénz nem veszíti el közpénz jellegét, hogy Matolcsy Györgyre van bízva. És kiderült, hogy a jegybank haveroknak, rokonoknak osztott közpénzből milliárdokat ahelyett, hogy ezt valóban a közjó érdekében vagy alapfeladatainak teljesítése érdekében használta volna fel.

Ez a botrány kétségkívül rendkívül kínos lehet Matolcsy Györgynek, más normális országban már rég lemondott volna a jegybank elnöke, de a jegybanknak is kínos, és néhány lelkiismeretes és ártatlanul érintett újságírónak is. De van ennek a botránynak egy olyan vonulata, amely miatt a nemzetgazdasági miniszter is kerülhet kellemetlen helyzetbe. Ez pedig az MNB alapítványainak állampapírvásárlásai miatt van.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az ismertté vált, a Nemzeti Bank által létrehozott alapítványok több mint 200 milliárd forintnyi közpénzt tettek magyar állampapírba. Ezzel a döntéssel a jegybank az alapítványokon keresztül finanszírozta a magyar államot. Magyarul, a frissen nyomtatott pénzből fedezték a költségvetési hiány 0,7-0,8 százalékát. Ezt pedig tiltja mind az uniós alapszerződés, mind pedig a jegybankról szóló törvény. Ezt tette szóvá az Európai Központi Bank is már több alkalommal.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat: miről tudtak önök? Tudtak-e a trükkös monetáris finanszírozásról? Tudtak-e arról, hogy a Magyar Nemzeti Bank a Pallas Athéné alapítványokon keresztül finanszírozta Magyarországot? Tudott-e a kormány arról, hogy az alapítványoknak az volt a dolga, hogy állampapírokat vásároljanak és a költségvetést finanszírozzák? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ma már nem először kerül szóba a parlamentben a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodása. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: És még milyen sokáig fog! Hónapok témája lesz.)* Akkor is elmondtam, most is szeretném elmondani, de ezt önnek is tudnia kell, hogy a Magyar Nemzeti Bank egy független intézmény, ami az Országgyűlés alá tartozik. Az Országgyűlésnek számol be félévente, a Gazdasági bizottságnak. Személyesen lehet kérdezni a parlamentben a Magyar Nemzeti Bank elnökét, illetve annak helyettesét. Írásbeli, szóbeli kérdést lehet feltenni a kormánynak. Nemhogy nem ad utasítást, nem is adhat utasítást, és a kor-

mány nem is él ezzel a lehetőséggel, nem is élhet ezzel a lehetőséggel, hiszen betartja ezeket a törvényeket, ezeket a törvényeket is.

Ugyanez vonatkozik természetesen a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodására és döntésére is. Ha a Magyar Nemzeti Bank alapítványt hoz létre, és az alapítvány törvényesen működik, annak van kuratóriuma, nyilvánvalóan a felelős vezetők hozzák meg az alapítványra vonatkozó döntéseket. Tehát azt sugallni, hogy a kormánynak, a nemzetgazdasági miniszternek vagy a minisztériumnak, vagy bárkinek a minisztériumból, a kormányból ráhatása van a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodására, ezzel megsértve annak függetlenségét, ez nem más, mint politikai rágalom.

Az ön felszólalása semmi másról nem szól, mint a Magyar Nemzeti Bank függetlenségének a gyengítése, a Magyar Nemzeti Bank Magyarország életében, a magyar pénzügyi rendszerben betöltött felelős szerepének a meggyengítése és hogy a feladatát egyre nehezebben tudja ellátni. Önnek semmi más célja nincs ezzel a felszólalással, mindössze ennyi. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. -Közbeszólás az MSZP soraiból: Meg kell tapsolni.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kikérem magamnak, hogy ebben az ellenzéknek bármi felelőssége lenne, hiszen az önök által nagyon kedvelt gazdaságpolitikusként, volt nemzetgazdasági miniszter és most jegybankelnök kuratóriumi elnökként is hozott olyan döntéseket, ami most a nyilvánosság számára elérhető, hogyan finanszírozták ezek az alapítványok a jegybankelnök unokatestvéreinek cégeit *(Dr. Bárándy Gergely: Konkretan, loptak.)*, konkrétan két unokatestvérenek a cégét, hogyan juttattak különböző forrásokat különböző médiumokhoz, hogyan finanszírozta a jegybankelnök a saját könyvének kiadását, és hogyan vásároltak az alapítványok több mint 200 milliárd forintnyi állampapírt. És innentől kezdve önöknek igenis van hozzá közük, mert ha ez tiltott monetáris finanszírozásnak minősül, akkor önök bajban lesznek a költségvetéssel kapcsolatban az elmúlt évekre visszamenőleg is.

És azt azért ne tagadja el a Nemzetgazdasági Minisztérium, hogy a tulajdonosi joggyakorló Varga Mihály, tehát tulajdonosi joggyakorlóként igenis van ráhatása a Magyar Nemzeti Bank legalábbis alapító okiratának alakítására. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Tállai András államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Akkor

most nézzük meg, hogy a Magyar Szocialista Pártnak mi az ideális magyar nemzeti banki politika, jó?! (Dr. Szakács László: *Nem kérdezte senki.*) Az az ideális, mert volt önöknek nemzeti banki elnökük, Simor András (Közbeszólás az MSZP soraiból: *Nem kell elmondani, tudjuk.*), aki a pénzeit külföldi offshore cégekbe teszi, akinek a fizetése 8 millió forint, majd fölveszi a fizetését és kiutalja offshore cégekbe. (Közbeszólások az MSZP soraiból.) Akkor az MNB elnökének a fizetése európai összehasonlításban is a legmagasabb volt. Olyan az önök Magyar Nemzeti Bank-stratégiája, amikor évről évre veszteséges a Nemzeti Bank, és a költségvetésnek kell kipótolni; amikor folyamatosan nő az államadósság és folyamatosan csökken a devizatartalék; amikor magasak az alapkamatok, a jegybanki alapkamat, és az visszafogja a gazdaságot; amikor nő a devizahitelek száma és a kiszolgáltatók száma Magyarországon; amikor megszűnik a bankok ellenőrzése, és folyamatosan magasban van tartva az infláció.

Na, ez az önök magyar nemzeti banki modellje. Köszönöm. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Csehül állunk: Ha Matolcsy György cseh színvonalú fizetést rendelt magának, az egészségügyi béreket miért nem lehet a cseh szintre emelni?**” címmel.

(16.50)

A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Csehül állni annyit jelent, rosszul állni, de ha a jegybank elnöke áll csehül, az már teljesen mást jelent. A költségekben igen bőkezű jegybanki alapítványok szülőatyja, Matolcsy György ugyanis az elmúlt napokban úgy érvelt saját fizetésével kapcsolatban - amely 5 millió forintra nőtt -, hogy neki az jár, mert ő azt megérdemli, mint ahogyan a cseh jegybank elnöke is ennyit keres, és úgy érzi, dolgozik ő olyan jól, mint cseh kollégája.

Sokan úgy érezzük, hogy dolgozunk olyan jól, mint a csehek, és szívesen állnánk úgy, mint a cseh lakosok, mégis vannak olyan ágazatok, amelyek különösen örülnének, ha legalább őket a cseh bérekhez akarnák felzárkóztatni. Merthogy csehül vagy ha úgy

tetszik, mégsem a cseh bérszínvonalon áll az egészségügyi vagy akár a szociális szférában dolgozók fizetése.

Az egészségügyi ágazatban dolgozók az utolsó előttiek, amíg a szociális ágazatban dolgozók utolsó színvonalú, illetve utolsó helyen álló béreket kapnak. Ha az egészségügyből hiányzó alapítványokon keresztül milliárdokat eltapsoló Matolcsy György havi keresetét arányaiban megnézzük, akkor azt látjuk, hogy egy 45 éves munkatapasztalattal bíró orvosnak, akinek tudományos fokozata is van, egész éves keresetét futja Matolcsy elnök úr fizetése, de ha egy 124 ezer forintot kereső, 30 éves munkaviszonnyal rendelkező szakdolgozót nézünk, nála negyvenszer többet, havonta negyvenszer többet keres a jegybankelnök. Mindenképpen tehát azon kell dolgozni, hogy valamilyen módon elsősorban a legszegényebb rétegeknél, a szakdolgozóknál az állomány fizetését emeljük, és nagyjából úgy is látjuk, annyiból lehetne érdemi béremelést megkezdni, amelyből a jegybankelnök gazdálkodik. Az a 250 milliárd forint bőségesen elég lenne.

A Jobbik gondoskodni fog a költségvetésben olyan módosítókról, amelyekkel lehetőségük lesz az egészségügyi dolgozóknak a cseh színvonallal előállni. A kérdés már csak az, dolgoznak-e úgy a magyar egészségügyi dolgozók, mint a cseh kollégáik, és csakúgy mint a jegybankelnök, érdemelnek-e annyi fizetést, mint a cseh kollégák. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt években, 2012 óta szinte nem múlt el úgy esztendő, hogy valamiféle fejlesztést, bérfejlesztést is az egészségügyben ne hajtottunk volna végre, amellet, hogy 500 milliárd forint értékben pedig maga az épület, az infrastruktúra, a berendezések tudtak megújulni. 2012-2013-ban volt az első bérfejlesztési időszak, amikor átlagosan 23 százalékkal emelkedtek az egészségügyben dolgozók bérei. Ez összességében 75 milliárd forint pluszt jelentett, amit ebbe az ágazatba tudtunk juttatni. Ez annak volt köszönhető, addigra már pontosan a Matolcsy - akkor még pénzügyminiszter, gazdasági miniszter - úr által vitt reformok elkezdtek működni, és lett a gazdaságnak olyan pluszteljesítménye, amiből az egészségügyben is tudtunk bérfejlesztési alapot képezni.

Ezt követte a tavalyi év, amikor az év második felében a mozgóbér-elemeket - ügyeleti díj, túlmunkadíj és hasonlók - tudtuk ugyanolyan mértékben megemelni, mint korábban az alpbért. A kettő között - ön is tudja - a rezidenstámogatási programmal, letelepedési pályázattal, praxispályázattal az alapellátásnak nyújtott plusz 10 milliárd forinttal igyekeztünk az alapellátásban dolgozók helyzetén is segíteni és a fiatal orvosok helyzetén is segíteni.

Elindítottuk a rezidensprogram mellett a fiatal szakorvosi programot is, és a múlt héten pedig elindultak azok a tárgyalások, amelyek a 2017-es költségvetésről szólnak, különböző ágazati szervezeteket, orvosi kamarát, Kórházszövetséget, de szakdolgozói kamarát szintén, illetőleg az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetét szintén azért hívtuk el ezekre az egyeztetésekre, hogy közösen nézzük át, abból a több mint 100 milliárd forintos pluszforrásból, amiből 2017-ben az egészségügynek többletforrása lesz, milyen hosszú távú programokat tudunk beindítani, hogyan lehet évről évre mindenkinek egy-egy előrelépéssel jobb az anyagi helyzete.

Tisztelt Képviselő Úr! Mi ezzel foglalkozunk, nem pedig a magyar orvosok külföldre közvetítésével, mint ön vagy az ön rokonai. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzás illeti meg a képviselő urat. Parancsoljon!

(Gelencsér Attila elfoglalja jegyzői székét.)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Úgy látszik, a kormány nemcsak a bérekkel áll csehül, hanem a tényekkel hadilábon, azon viszont mindenképpen érdemes elgondolkozni, hogy ugyanez a kormány vagy majdnem változatlan kormány ígértett 2010 óta folyamatosan béremelést egyébként a dolgozóknak. És 2010 óta várta magára az az életpályamodell, ami ha beindult volna, már rég nem tartanánk itt, hogy ilyen és ehhez hasonló felszólalásokban kell kérni azt, amit egyébként nemcsak a Jobbik, hanem a szakmai szervezetek is kérnek, hiszen magát ezt a levelet és magát az egész megfogalmazást az 1001 Orvos Hálózat Nélkül Csoport indította el, hiszen ők maguk is úgy érzik, hiteles szakmai képviselőként, benne dolgozó orvosokként, benne dolgozó egészségügyi szakdolgozókként, hogy az ő bérük egyébként statisztikailag kimutathatóan is az európai színvonal legalját üti, és már olyan országok, mint Románia, olyan országok, mint Szlovákia vagy Csehország már bezzegországgént vannak... - sőt, az országnak vannak egyes olyan régiói, ahova járnak át az egészségügyi dolgozók azért, hogy tisztességes béreket kapjanak.

Tehát mindenképpen a kormánynak, ha nem is a csehül állást kell ebben az esetben megfogadnia, hanem azt a cseh színvonalat, ahova emelni kellene az egészségügyi dolgozók bérét mellébeszélés nélkül. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány pontosan azon dolgozik, hogy az ágazati szervezetekkel közösen alakítsa ki azt a módot, hogy jövőre, az az utáni évben, az azt követő

évben miként fognak akár az ápolói bérek, akár az orvosi bérek emelkedni Magyarországon, hogy mindenki jobban érezze a munkájának megbecsültségét itt, amikor itt dologzik közfinanszírozott kórházakban. Ezeknek az intézkedéseknek nemcsak a béremelésekben látszódhat és látszódik már eredménye, hanem abban is például, hogy a fiatal orvosok tekintetében, akik rezidensnek jelentkeznek, amíg ez a szám 2010-ben 480 körül volt, már 920 környékére emelkedett. Több mint kétszeresére nőtt azoknak a fiataloknak a száma, akik úgy gondolják az egyetemről kikerülve, hogy igenis itt, Magyarországon fogják elkezdni az orvosi tevékenységüket, és mindemellett természetesen a külföldi munkavállalási engedélyek száma is csökkent.

Megnéztem gyorsan azt a honlapot, a premiumdoctors.hu-t, amit annak idején még ön jegyeztetett be, aztán gyorsan most valamelyik rokona nevére átíratott. Itt valóban csak Belgium, Ausztria, Egyesült Királyság, Svédország, Németország, Franciaország, Írország, Svájc és Dánia mint európai ország szerepel, ahova az önök cége vagy az ön által bejegyzett honlapon szereplő cég orvosokat közvetített. Csehország valóban itt nem szerepel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Van-e lehetősége a kormánynak az országos jégeső-elhárítási rendszer kiépítésére?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Czerván György államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Igen elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! A mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény és annak végrehajtására kiadott miniszteri rendelet rendelkezései az elemikár-események által a termesztett növényekben okozott károkat kompenzálják. Így a kárenyhítő juttatás az elemikár-esemény által okozott 30 százalékos meghaladó mértékű hozamcsökkenést, illetve üzemi szinten a 15 százalékos meghaladó mértékű hozamérték-csökkenést kompenzálhatja.

2015-től már az üvegházi és fóliás termesztéssel foglalkozó mezőgazdasági termelők is tagjai lehetnek a 2012-ben megreformált, agrárkárenyhítési rendszernek. Az utóbbi idők szélsőséges időjárásának köszönhetően megnövekedett az esetenkénti hirtelen lezúduló csapadék mennyisége, illetve különösen nagy gondot okoz, amikor ez a csapadék jég formájában jön és óriási pusztításokat okoz. A jégkár megelőzése érdekében Baranyában, Tolnában és So-

mogyban már 1991-ben összefogtak az üzemek és jégeső-elhárítást alkalmaznak. Talajgenerátor segítségével ezüst-jodidot juttatnak a levegőbe, amely anyag magához vonzza a vizet, megakadályozva a nagyobb jégdarabok képződését. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara tájékoztatása alapján 2014-ben 1 forintos ráfordítással 32 forintnyi termelési értéket sikerült ilyen módon megmenteni.

Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar mezőgazdaság versenyképességének megőrzése érdekében, illetve az agrárkarenyhítés mellett a megelőzésre is fókuszálva van-e lehetősége a kormánynak arra, hogy akár anyagilag vagy más egyéb módon az országos jégeső-elhárító rendszer kiépítését támogassa? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót a szót Czerván György államtitkár úrnak válaszára. Parancsoljon, államtitkár úr!

(17.00)

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Földünket érintő klímaváltozás következtében a szélsőséges időjárási jelenségek különösen érzékenyen érintik a mezőgazdaságot. Mára az agrárkarenyhítés és a mezőgazdasági biztosítási-támogatás mellett egyre nagyobb hangsúly helyeződik a kockázatmegelőzésre is, amelynél a jégesőkárok megelőzése biztosíthatja az egyik legnagyobb hozzáadott értéket az agrárágazat és a társadalom számára. Jégeső az országon belül bárhol előfordulhat, de hatékony jégeső-elhárítási rendszer eddig csak kevés területen épült ki. Az ön által is említett példa jó példa, a '91 óta működő dél-dunántúli talajgenerátoros rendszer.

Az FM kiemelt figyelmet fordít a jégeső-elhárítás országos rendszerré történő fejlesztésére, és az új vidékfejlesztési program forrásai is lehetőséget teremthetnek az országos jégeső-elhárítási rendszer kiépítésére. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara vállalta az országos talajgenerátoros jégeső-elhárítási rendszer közeljövőben történő kialakítását és annak működtetését, amelyhez egyébként az FM minden szakmai és a működtetéshez szükséges minden anyagi támogatást megad. A tervek szerint az ország öt régióba történő beosztásával öt diszpécserközpont kialakítására kerülne sor. A Dél-Magyarországon működtetett talajgenerátorok integrálásával és az újonnan beszerzett eszközökkel létrejöhet a mintegy ezer talajgenerátorral működő országos rendszer.

Az országos jégeső-elhárítás működtetése következtében azzal kalkulálunk, hogy a termelői károk mintegy 40-70 százalékkal fognak csökkenni a jövőben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Visszaválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a válaszát, államtitkár úr, amely számomra megnyugtató, annál is inkább, mert a mi vidékünkön is egyre több új fiatal gazda lép úgymond a termelésbe, egyre többen vesznek földet és fognak bele mind a növénytermesztésbe, mind pedig az állattenyésztésbe, és az új gazdáknak - de a régieknek is természetesen - nagyon lényeges, hogy azokat az elemi károkat, amelyek eddig komoly veszélyt jelentettek az ő megélhetésükre, a kormány támogassa. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: A károkat?)*

Bízom benne, hogy a következő években ez a rendszer kiépül, és valóban meg tudjuk akadályozni azokat az elemi károkat, amelyeket a jég okozhat a magyar mezőgazdaságnak. Köszönöm válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszaválasz illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy az előbb említettem, mintegy 40-70 százalékos jégkárcsökkenéssel kalkulálunk az új rendszer kiépítésével. Egyébként a karenyhítési alap továbbra is működni fog, az idei év után várhatóan mintegy 23 milliárd forint áll majd a karenyhítési alapon rendelkezésre a különböző természeti károokra, elemi károokra, így például a múlt hét csütörtöki tavaszi fagykárookra is.

Egyébként a tervezett jégkarelhárítási rendszer további nagyon fontos eleme, hogy az országos bevezetése kapcsán a működtetése nem fogja terhelni a gazdálkodókat, azt a karenyhítési alaphoz tervezük majd finanszírozni, viszont mindenképpen szeretnénk ösztönözni a termelőket arra, hogy önkéntes alapon járuljanak hozzá ennek a rendszernek a működtetéséhez. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Magyarország jobban teljesít: milliárdokat a milliárdosoknak?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közzeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): A miniszter úr elnézését kérem, ne vegye tiszteletlenségnek, de megvárom a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a harmadik **SORON KÖVETKEZŐ** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Ideje lenne tisztán látni az állami tulajdonú Nemzeti Kereskedőház Zrt. ügyében?”**. A miniszter úr választhatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Szabó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. (*Schmuck Erzsébet: Igen, elfogadom.*) Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Sajtóértesülések szerint újabb több mint 10 milliárd forintot költhet a kereskedelmi irodák létesítésére a világ különböző pontjain az állami tulajdonú Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. A Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. először akkor került az érdeklődés középpontjába, amikor Sziijártó miniszter úr és Tarsoly Csaba, a Quaestor bróker cég vezetője megnyitotta a moszkvai kereskedőházat, majd később sajnálatosan akkor, amikor a Quaestor bróker cég bedőlt, amelyben a miniszter úr által felügyelt Kereskedőház Zrt. 3,8 milliárd forint közpénzt tartott, ezt a pénzt a Quaestor bedőlése napján vonták ki onnan, nyilván jól értesült információk alapján. Csak megjegyzem, hogy az adófizető kisemberek százezreinek nem voltak meg a belső információi. További érdekesség, hogy bár az állami kereskedőházak weboldalán az a jelmondat áll, „4 kontinens, közel 40 ország, 3 milliárdos piac”, mégsem világos, hogy a társaság pontosan hol van jelen, hol vannak irodái, azok saját tulajdonú ingatlanok-e vagy bérlik azokat, vagyis mennyibe kerül az adófizetőknek, és megéri-e a befektetés.

Lehet, hogy ez a ködösítés nem véletlen? Elég csak egy példát kiragadni, Azerbajdzsánt. Orbán Viktor 2014 novemberében a kétoldalú stratégiai dokumentum aláírásakor a magyar parlamentben mintaállamnak nevezte. Ez a mintaállam az olajárak összeomlása miatt azóta az államcsőd szélére sodródott.

A Külügyminisztérium által körbeudvarolt diktatúrák és féldiktatúrák most egymás után zuhannak mély válságba. Nem jött be a keleti nyitás - ismerte be Sziijártó miniszter úr egy februári fórumon, amelyet a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara rendezett. Nos, ezzel teljesen egyet tudunk érteni. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*)

Államtitkár úr, mi a garancia, hogy megint nem a külkereskedelemben is utazó Fidesz-közeli meg támogatására, a Tarsoly Csaba-félék feltőkésítésére lesz az új 10 milliárdos projekt? (*Sallai R. Benedek tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak, aki válaszol a kérdésre.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Azt kell mondjam, hogy jó híreim

vannak, ugyanis amiről a kereskedőház az elmúlt évben híres volt, és a sajtóban elég sokat is lehetett róla hallani, az az, hogy 2015 a rekordok éve volt. 2015 volt ugyanis az első olyan év, amikor ez az integrált, új külgazdasági rendszer - ami egyrészt a diplomáciai gazdasági fókusz megalapítása, másrészt pedig a külgazdasági háttérintézmények, név szerint a Magyar Kereskedőház Zrt., illetve az Eximbank és a HIPA, a Befektetési Ügynökség - egészében el tudta azt érni, amit szerettünk volna, és amit kitűztünk egymásnak.

Gyakorlatilag nincs olyan külgazdasági célkitűzés és nincs olyan külgazdasági mutató, ami ne ért volna el rekordszámot az elmúlt évben. 90,7 milliárd eurót exportáltunk, 7,4 százalékos a növekedés egyébként az előző évhez képest. A külkereskedelmi többletünk ugyancsak a valaha volt legnagyobb számot, 8,1 milliárd eurót ért el, ami 28 százalékos növekedés. Ezeket a rekordokat nem lehetett volna elérni nagyon komoly exportpromóció nélkül. Ezt végzi a kereskedőház.

Magyarország egyébként a régióban az egyik legkevesebbet költi exportpromócióra, tehát jó hírem van önnek: igenis megéri ez a költség, és a még jobb hír, úgy érzem, az, hogy a profit a cégeknél, a magyar kis- és középvállalkozóknál keletkezik. Gyakorlatilag most már több mint 4 ezer magyar kis- és középvállalkozás áll szerződéses kapcsolatban a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt.-vel. Tavalyelőtt 760 milliárd forintot exportáltak, tavaly 830 milliárd forintot exportáltak, ez 9 százalékos növekedés.

Az Eximbank 500 milliárd forintot is meghaladó refinanszírozásban adott hitelt kis- és középvállalkozóknak, most már több mint 2 milliárd eurónyi hitelállománya van kis- és középvállalkozóknál a banknak, a HIPA pedig 67 projekt segítségével a magyar GDP több mint másfél százalékát, 1,4 milliárd eurót tudott hozzáadni a magyar gazdasághoz. Én úgy érzem, hogy büszkének kell lennünk arra, amit végzett a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt., és remélem, hogy erről lesz híres majd a továbbiakban is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ennek ellenére pontosan nem tudjuk azt, hogy a társaság hol van jelen, azok saját tulajdonú ingatlanok-e, vagy bérlik azokat. Amiket ön felsorolt, hogy a gazdasági fejlődéshez ezek hogyan járultak hozzá, túl általános számok.

(17.10)

A 10 milliárd forint az nem kevés, amit önök most újabbban ebbe be akarnak fektetni, különösen akkor, ha például mellétezzük a jövő évi egészségügyre szánt százmilliárd forintot, ennek a tízszeresét.

Mi azt gondoljuk, hogy nincs szükség olyan irodákra, amelyek nem térülnek meg, tehát az, amit ön felsorolt, ez egyáltalán nem bizonyítja azt, hogy ezek

megtérülnek, mert más is eredményezheti a gazdasági növekedést és az exportsikert, amit ön felsorolt. Mi úgy látjuk - ahogyan Sziijártó miniszter úr is mondta -, hogy a keleti nyitás politikája nem jött be. Éppen ezért fontosnak tartjuk, hogy a keleti nyitás politikáját és ezt a külgazdasági politikát felülvizsgálják. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Képviselő asszony, hogyha megengedi, én vitatkoznék azzal, hogy bejött-e a keleti nyitás politikája. Annak ellenére, hogy az orosz gazdaság az összeomlás szélén van; hogy ukrainai exportunk is 25 százalékkal csökkent; hogy például a Nokia gyárnak a mobiltelefon-exportja az arab világba teljesen leállt 2013 után, annak ellenére növekedett keleti irányba az exportunk.

Nagyon szívesen segíték abban is, bár ez a kereskedőház honlapján megtalálható, hogy mely országokban vagyunk jelen. Jelenleg itt van nálam az a lista (*Mutatja.*), oda fogom önnek adni, ahol 45 országban nyitjuk az irodákat, illetve újítjuk meg most is a szerződéseket; és négy kompetenciaközpontot is fogunk nyitni, ezeket teljesen nyilvánosan, transzparens módon, közbeszerzési pályázat során nyerik el.

Én bízom abban, hogy ön is - úgy, ahogy más objektív külső intézetek is - elismeri azt, hogy Magyarország milyen sikeres. Az fDi Magazine, amely a Financial Times kiadványa, tavaly is és idén is Budapestet sorolta be a legattraktívabb befektetési célpontnak, sőt idén már Gyórt is beválasztották egy ilyen attraktív közép-kelet-európai célpontnak. A Site Selection magazin és a Forbes is a világ legkecsesebb befektetési helyszínévé tette Magyarországot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**A fideszes vezetési önkormányzatokra, például Dombrád, nem vonatkoznak a törvények?**” címmel. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Azzal kell kezdenem, hogy sajnos elírás történt a címben, és nem Dombrád városáról szeretnék beszélni, bár lehetne ott is miről beszélni, hanem Demecser városáról szeretném kérdezni miniszter urat.

Tisztelt Miniszter Úr! Demecser egy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei város, a képviselő-testületben hat képviselő és egy polgármester foglal helyet. 2014 októberében az önkormányzati választások után felállt a testület és a polgármester, és elkezdték a közös munkát. Sajnos az elmúlt durván másfél év

alatt úgy alakult a helyzet - ennek okait természetesen nem itt a Ház falai között szeretném taglalni -, hogy úgy néz ki, a munka nem megy közösen a képviselőknek és a polgármester úrnak. Ennek következtében 2016. március 30-án a hat önkormányzati képviselőből négy önkormányzati képviselő írásban kezdeményezte az önkormányzatnál a rendkívüli ülés összehívását, megjelölve a napirendi pontot, egészen pontosan Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 44. §-ának megfelelően az ülést kezdeményezték, megjelölve a napirendi pontot a város képviselő-testületének feloszlata címen.

Ennek a törvénynek a 44. §-a elég egyértelműen és világosan rendelkezik: az ülést 15 napon belüli időpontra össze kell hívni a települési képviselők egynegyedének, a testület bizottságának, valamint a kormányhivatal vezetőjének a testületi ülés összehívásának indokát tartalmazó indítványára. Az indítvány alapján a testületi ülést a polgármester hívja össze a testületi ülés indokának, időpontjának, helyszínének és napirendjének meghatározásával. Március 30-án az önkormányzati képviselők, a hat önkormányzati képviselőből négy kezdeményezte az ülés összehívását, azóta sem történt meg az ülés összehívása. Ráadásul az önkormányzati képviselők ezen beadványukat a megyei kormányhivatalnak is eljuttatták. Az, hogy a polgármester nem hívta össze a testületi ülést, nagyon sajnálatos, de a megyei kormányhivatal sem tett annak érdekében semmit, hogy az önkormányzat törvényesen járjon el, és a törvényeket betartva összehívják ezt a bizonyos testületi ülést.

Kérdezem miniszter urat, kíván-e valamit tenni ennek az ügynek az érdekében, hiszen önköz tartoznak a kormányhivatalok is. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Először is, köszönöm a kérdését, annak ellenére, hogy a névben elírás történt. És köszönöm szépen a tájékoztatást is, amit kaptam ezzel kapcsolatban.

A kérdésre a következő választ tudom adni. Utasítottam Kozma Péter kormány megbízott urat, hogy soron kívül vizsgálja meg, mi a helyzet Demecserben. Azt tudom önnek mondani, hogy a polgármester úrral is beszélt a kormányhivatal, tekintettel arra, hogy a polgármester úr nem tartja jogszerűnek a képviselő-testület összehívását. Gondol itt arra, hogy a képviselő-testület összehívásának formai kellékei, így például a szükséges döntéssel kapcsolatos költségvetési hely megjelölése elmaradt a képviselőtársaink, a helyi települési képviselők kezdeményezéséből, ezért ő formai hibásnak látja a képviselő-testület összehívásával kapcsolatos kezdeményezést. Ez meggyőződésem szerint természetesen nem elégséges, ezért azt kértem Kozma kormány megbízott úr-

tól, hogy sürgősen intézkedjen, és amennyiben a képviselő-testület tagjai újra beadják a polgármesterhez címezve - immáron a kormányhivatal által követve - a kezdeményezésüket, akkor soron kívül össze kell hívni azonnali hatállyal a képviselő-testület ülését. Tehát Kozma Péter kormánybizottonál intézkedtem ebben az ügyben. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr, köszönöm természetesen a választát. Annak megítélése nem az én tisztem, hogy miért romlott meg a munkaviszony a polgármester úr és az önkormányzati képviselők között, az viszont elég érdekes, hogy polgármester úr egy szórólapjában azt írta, hogy „fenntartom azt a jogot, hogy akkorra hívjam össze és rendeljem el a testület feloszlását, amikor én úgy látom, hogy azzal a legkevesebb hátrányt okozzuk városunknak”. Miniszter úr, én azt gondolom, polgármester úrra is egyértelműen vonatkoznak a magyar törvények, a helyi önkormányzatokról szóló törvény is egyértelműen vonatkozik, amennyiben érkezik egy ilyen beadvány, neki ezt 15 napon belül meg kellett volna tennie, ezt nem tette meg.

A hivatkozás, hogy egyébként ennek milyen költségvetési vonzata van, az meg egészen egyszerűen, ne haragudjanak, nevetséges.

Úgyhogy - és értettem, hogy megyei kormány megbízott urat utasította miniszter úr, hogy tartsák be a törvényeket - számomra az lesz a megnyugtató, hogyha ott egyértelműen rendeződik majd ez a helyzet. Úgyhogy remélem, hogy ez minél hamarabb meg fog történni.

Megítélésem szerint nem kellene újra beadniuk ezt a képviselőknek, de természetesen, hogyha a megyei kormányhivatal ezt fogja tőlük kérni, akkor valószínűleg ők ezt haladéktalanul meg fogják tenni. Köszönöm szépen, miniszter úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg a miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy a négy helyi képviselőtársunk március 30-án kezdeményezte a képviselő-testület összehívását, én azt tartom célszerűnek, hogyha újra a polgármesterhez fordulnak. Tekintettel arra azonban, hogy nem élünk Demecseren, ezért kellő távolsággal szemlélem az eseményeket. Nagy bájja van annak, hogy a helyi közéletben legalább vannak érzelmek. Ahhoz képest egy hétfő délutáni parlamenti ülés lapos, mint amilyen érzelmeket kivált a helyi közélet vagy a helyi politika vagy a helyi különböző viták a demecseri ügyeket illetően.

A kormány nem kíván beavatkozni. A törvényeséget természetesen garantálni kívánjuk, de hogy egy

vitában kinek van igaza, abban nem fogunk állást foglalni, nem a mi dolgunk, és nem is tudjuk innen megmondani. Az az én meggyőződésem - tapasztalatból mondom, voltam ilyen ügynek részese még 1998 és 2000 között -, amikor a képviselő-testület és a polgármester között áthidalhatatlanul megromlik a viszony, akkor célszerű visszaadnia a bizalmat a választópolgároknak, hogy ők tegyenek rendet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 18 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10099. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Pesti Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Képviselő úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2016. április 21-én a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a T/10099. számon benyújtott, az egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 19 igen, 1 nem és 7 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

(17.20)

Az összegző javaslat csupán a Népjóléti bizottság indítványát tartalmazza, amely iromány rendelkezései közül a legfontosabbakat szeretném kiemelni.

A törvényjavaslat módosított szövege immáron meghatározza a taktikai medicina fogalmát is. Ez alatt a normaszöveg azt érti, amikor a rendészeti szerv által meghatározott és lezárt műveleti területen a rendészeti szerv kijelölt szervezeti egysége, egészségügyi szolgáltatója egészségügyi tevékenységet végez. Ez a tevékenység ugyanis eltér az általános rendtől, ezért szükséges a külön szabályozás. A police medic tevékenység pedig a rendőri szervek által végzett, a rendőri intézkedésbe épített elsősegélynyújtást jelenti, amely szintén speciális körülmények között történik, ezért különleges szabályozást igényel.

Az e-cigaretta-kérdéssel kapcsolatban pedig szeretném itt is elmondani, hogy ma a világon vita zajlik, az amerikai és az európai szakirodalom különböző álláspontot képvisel, tehát nem tudjuk eldönteni, nincs egységes szakmai álláspont, hogy az elektromos cigaretta segíti a leszokást, vagy éppen a do-

hányzáshoz való hozzászokást támogatja. Ezért tisztelettel kérek mindenkit, hogy a szakmához való hűséggel fogadjuk el, hogy ebben a kérdésben az államtitkárságnak valamilyen álláspontot kell képviselnie. A nemzeti dohányboltokban történő forgalmazás mellett több érv szól, amit én magam is megfelelő szabályozásnak tartok.

Végezetül szeretném kiemelni, hogy az előttünk lévő törvényjavaslat a kor kihívásához igazodva megteremtí a lehetőséget az egészségügyi vészhelyzet kihirdetéséhez is. Ahogyan a javaslat számos eleme, ennek az intézménynek a bevezetése is előremutató, ezért tisztelettel kérem a képviselőket, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottságban kisebbségi véleményként azok a kisebbségi vélemények és azok, ha úgy tetszik, opponens vélemények jelentek meg, amelyek meg fognak jelenni a másik bizottság előadásában is. Ezek kettő, de akár mondhatjuk, három téma köré csoportosultak. Az egyik ilyen téma volt a jogszabályban a taktikai medicina és az ahhoz kapcsolódó egészségügyi válsághelyzet elrendelésével kapcsolatos olyan kritérium, amelyben lényegében a jogszabály meghatározza azokat a taxatív feltételeket, amelyekben el lehet rendelni az egészségügyi veszélyhelyzetet, majd egy újabb rendelkezésében egy nagyon tág és széles kaput nyit a minden, az előbbi okokra való tekintet nélküli elrendelésre. Ezzel kapcsolatosan annyi fogalmazódott meg tehát, hogy ez mindenképpen egy olyan gumiszabály, vagy egy olyan szélesre táró, egy kaput szélesre nyitó szabály, amelynél sokkal egzaktabban kellene fogalmazni, ha úgy tetszik, az előtte lévő rendelkezéseket rontja le ez a (4) bekezdés a jogszabályban. De erre volt módosító javaslat is, nyilvánvalóan módjában állt volna a kormánynak ezt is értékelnie, ettől függetlenül ez nem került elfogadásra.

A másik, amellyel kapcsolatosan vita volt, illetve elhangzott ellenvélemény, az az egészségügyi dolgozóknak a munkaidő-beosztásra vonatkozó értesítési lehetősége, illetve kötelezettsége, amelyet korábban a munka törvénykönyve 30 napos, illetve egy hónapos szabályban állapított meg, azaz egy hónappal előtte közölték, hogy milyen munkaidő-beosztás várható a dolgozóknál, a jelenlegi szabályozás 15 napra rövidíti ezt a közlési időtartamot, illetve időközt. Elhangzott, és nyilván el is fog hangzani, hogy az államtitkárság ezt a szakmai szervezetek felvetésére tette így, illetve alakította ki. Itt akkor az lenne a legfontosabb, hogy akkor jelöljük meg, hogy mely szakmai szervezetek - és elnézést, hogy ez kimaradt

a Törvényalkotási bizottságban, de akkor esetleg most ezt lehet korrigálni -, hogy mely szakmai szervezetek kérték kifejezetten, hogy a munkaidő-beosztás közlésével kapcsolatosan a közlési határidő csökkenjen le a felére. Ezzel kapcsolatosan én a szakmai konzultáció során csak ellenkező véleményeket hallottam, nyilván a kormány ebben ismételtén más, ellenkező véleményen van.

Ami pedig az elektronikus *(sic!)* cigarettát illeti, úgy gondolom, hogy az e-cigi összességében, bár most itt egy hitvitába ment át, hogy mely tudomány, illetve mely országokból származó tudomány hogy ítéli meg annak káros, illetve nem káros hatását, de ha van is káros hatása, akkor még mindig meg lehet csinálni, hogy az egyébként jól működő és meglévő gazdasági szektort nem kell beteregni egy meglévő gazdasági érdekközösségbe, és hogy itt ne bikkfanyelven beszéljek, semmi sem indokolja, hogy ezeket a nagyobb részt a kormánypártokhoz köthető trafikokba betereljük. Ez semmi más, mint piacszerzés, és nyilvánvaló, mondhatnánk olyanokat, hogy az önök egyik egészségügyi szakpolitikusa, Molnár képviselő asszony gyermeke is trafikot üzemeltet, és mekkora égbekiáltó tett az, hogy egy egészségügyben elkötelezett személynek a fia pont a betegségből húzza a hasznot, de nem ezt fogjuk mondani, hanem azt mondjuk, hogy igenis egészségügyi köntösbe egy gazdasági piac átszabását, átrendezését nem ildomos behozni. Lehet abban hitvitát és tudományos vitát is folytatni, hogy mi egészséges, mi káros, de a gazdasági oldalát oldotta meg előtte is a törvénytervezet, amelyet egyébként már el is fogadott a többség, és most is csak egy ugyanilyen és ehhez egy apró adalékot fűző kiegészítés van. Tehát úgy gondolom, hogy az e-ciginél nem a tudományos vitának, hanem a gazdasági vitának kellett volna teret nyernie, amelyben semmi nem indokolta, hogy ezt az egyébként működő és egyébként szabályozható piacot a trafikokba behajtsák.

Összességében ezek voltak sommásan, amelyek megfogalmazódtak a Törvényalkotási bizottságban mint kisebbségi vélemény. Úgy gondolom, hogy a kormánynak még mindig lett volna lehetősége ezeket meghallgatni, de kíváncsian várjuk a zárószavazást. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e most felszólalni vagy a vita későbbi szakaszában. *(Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán: Nem, csak a végén.)* A vita későbbi szakaszában, akkor majd 10 perces időkeret áll államtitkár úr rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bene Ildikó képviselő asszonynak, a kijelölt Népjóléti bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. BENE ILDIKÓ, a Népjóléti bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Népjóléti bizottság mint kijelölt bizottság a törvényjavaslat részletes

vitáját a szabályoknak megfelelően lefolytatta. Ezen a vitán részt vett Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár úr, és ott volt Mészáros János és Beneda Attila helyettes államtitkár úr is, akik a képviselői módosító javaslatok vonatkozásában tárcavéleményt fogalmaztak meg. Ehhez a törvényjavaslathoz összesen hét módosító javaslat érkezett, képviselőtársaim mind a többségi, mind pedig a kisebbségi vélemény alapján azokat a sarkalatos módosító javaslatokat, amiről szót váltottunk a bizottsági ülés kapcsán, már elmondták.

Igazából véve valóban a legfontosabb javaslatok között szerepelt a munkaidőre vonatkozó 15 napos vagy 30 napos határidő, ahogy a Jobbik képviselőcsoportja javasolta. Mind a plenáris vitában, mind a bizottsági vitában államtitkár úr és az ott lévő szakmai szervezetek is egyébként megerősítették, hogy valóban a 15 napos határidő az ő kérésükre vonatkozik, pontosan azért, hogy a munkaidő-beosztást pontosan és jól el tudják készíteni a kollégák.

Az elektronikus (*sic!*) cigaretta tekintetében én úgy gondolom, hogy ezt inkább mégiscsak szakmai vita kell hogy megelőzze, és ez a Népjeléti bizottságban több alkalommal is már egyéb törvényjavaslat révén is lezajlott. Én vallom azt mint egészségügyben dolgozó, hogy az elektronikus cigaretta tekintetében a leszokásról való segítség nem valósul meg (*Szavay István: Ez nem igaz!*), és gyakorlatilag...

Én szakmai szempontból szeretném ezt mondani, képviselő úr, nyilván erről fogunk vitatkozni feltehetőleg a holnapi nap folyamán is, de én úgy gondolom, hogy szakmai szemmel az államtitkárság álláspontját tudjuk támogatni. Államtitkár úr elmondta, hogy a törvényjavaslathoz érkező módosító javaslatokat a tárca nem támogatja. Egy módosító javaslatra került sor még, ami gyakorlatilag egy olyan módosító javaslat, amelyik bizottsági módosító javaslatként került előterjesztésre, ez elsődlegesen pontosításokat tartalmaz, de erről is már képviselőtársaim beszéltek.

(17:30)

A vita lezárása után a jelentés elfogadásáról döntött a bizottság, és a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta.

Fontosnak tartom azt is megemlíteni, hogy a törvényjavaslat több szempontból is fontos kérdéseket szabályoz. Bár mondjuk, egy salátatörvényről van szó, ezt tudjuk, több törvény megnyitásával számos területen pontosítást fogalmaz meg, támaszkodva a gyakorlati tapasztalatokra.

A fentiekre is figyelemmel kérem képviselőtársaimat, támogassák. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, aki a bizottsági kisebbségi véleményt ismerteti, 3 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS, a Népjeléti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Lukács képviselőtársam nagyjából elmondta azt a véleményt, ami a Népjeléti bizottságban is megfogalmazódott kisebbségi véleményként. Maga az egészségügyi salátatörvény jó utat mutat az egészségügyben, viszont van egy-két olyan aggályos része, amit a bizottsági ülésen is felvetettünk, akár az e-cigaretta szabályozásával, akár a 15 napos rendelkezéssel, a munkaidőkeret beosztásával kapcsolatban. De ott az államtitkár úr megnyugtatót minket, hogy ez a szakmai érdekképviseltek kérése volt. Ha lehet ilyet mondani, ez már egy finomított, sőt lebutított verzió, hogy 15 nap. Lehet, hogy ennél kisebbet kértek, ami, úgy gondolom, már átláthatatlan lett volna, és beláthatatlan következményei lettek volna munkavállalói részről. Hiszen hozzá kell tenni, hogy ez a 15 nap is kevés egy munkavállalónak ahhoz, hogy előre tudjon tervezni akár a jövő hónapra, mert nagyon sok egészségügyi dolgozó, be kell ismerni, másodállással is rendelkezik, és a másodállásában is le kell adni azt az időkeretet, amit ott le szeretne dolgozni.

Az egészségügyi válsághelyzettel kapcsolatos aggályaink is felmerültek, hiszen ilyen lehetőség a korábbi szabályozásban is volt. Mellette a parlament előtt lévő törvényjavaslatban megjelent a „vészhelyzet” kifejezés is, ez még alcímként is bekerült a jogszabályba. A törvényjavaslat indoklása szerint ily módon kezelhetővé válnak azok az események, amelyek során az állami szerveknek a normál működéshez képest fokozottabb intézkedésére van szükség, de a különleges jogrend, a katasztrófavédelem és a honvédség erőt is mozgósították, és voltak az árvíz által sújtott területeken ilyen rendelkezések, és ezt hozták fel példaként. Mindez még logikus és érthetőnek is tűnik, a parlament előtt lévő törvényben azonban van egy olyan bekezdés, amelyben nemes egyszerűséggel kijelentik, hogy az egészségügyi vészhelyzet a miniszter jóváhagyásával kihirdethető akkor is, amikor katasztrófahelyzet nem áll fenn, de az egészségügyi feladatok más módon nem biztosíthatók. Arra, hogy ilyesmi a mai magyar valóságban mikor és miért következhet be, alighanem csak a fantázia szab határt, sajnos a törvény nem.

A betegek és orvosok számára is biztató talán az lehet, hogy az egészségügyi vészhelyzet időtartama a tíz napot nem haladhatja meg, arról viszont nem rendelkezik, hogy ez a tíz nap hányszor ismétlődhet meg. Tehát aggályosnak tartjuk még továbbra is. A vészhelyzet idejére a fővárosi és a megyei kormányhivatal az illetékességi területén átmenetileg módosíthatja az alapellátás körzethatárait, sőt az ellátási terület határait is, a járó-, illetve fekvőbeteg-szakellátásokon belül alakíthatnak a tevékenységek szakmai megoszlásán. Ez érintheti, hogy mikor kell valakit kórházba küldeni, átszabhatják a betegbeutalás rendjét, de ki is rendelhetnek egészségügyi dolgozókat akár a migránshelyzet fokozódása miatt. A mostani finanszírozási helyzetben nem lehet mellékes az sem, hogy a vészhelyzet idején igényelhető egészségügyi anyagok (*Az elnök a csengő megkocog-*

tatásával jelzi az idő leteltét.) és eszközök az állami egészségügyi tartalékból lesznek felhasználva.

Vitát válthatott volna ki, de az államtitkár úr felől (*Az elnök ismét csenget.*) nem kaptunk megfelelő választ - de akkor majd a 9 percben folytatnám. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport, aki írásban jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ugyebár megint nem ért bennünket meglepetés, hogy a módosító indítványokat a bizottsági ülésen megint sikerült leszavazni. Én most egy egyéves anyaggal készültem egy konferenciáról, és én ezt szeretném szó szerint felolvasni. Témába vág, elnök úr, mindenféleképpen, úgyhogy...

ELNÖK: Összesen 9 perce van, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Igen, köszönöm szépen. „Az egészségügy feszültségeinek feloldásához ki kell egyezni a politikával, az egészségügyben dolgozókkal és a társadalommal. Az elmúlt 25 évben nem szakmailag, hanem a politika érdekei mentén ítélték meg mindig az egészségügy kezdeményezéseit. Ahhoz, hogy valami változzon, ki kell szabadítani az ágazatot a politika csapdájából. Ha csak az egyik oldalt nézzük, azt láthatjuk, hogy öt év alatt 30 százalékkal nőttek az egészségügy forrásai, óriási mértékben nőtt a beruházási ráta is, fél évtized alatt 1,7 milliárd eurót fordítottak az ágazatban fejlesztésekre. Ugyanakkor azt is be kell vallani, hogy az egészségügyre fordított kiadások GDP-aránya Európában továbbra is a legalacsonyabb, a bérek tekintetében is az utolsók között vagyunk, ráadásul a körülbelül 500 milliárd forintos fejlesztés is olyan területeken történt, ahol évtizedek óta semmilyen beruházás nem volt. A legnagyobb ellátási területről, Budapestről nem is beszélve, ahol a beruházási ráta az 1 százalékot sem éri el, tehát a pozitív eredmények, a meggyőző növekvő számok ellenére egyértelmű, hogy mindez nem elég a feszültség feloldásához.

Ugyanakkor nagy levegőt kell venni, és azzal is szembe kell nézni, hogy mi az igazság a kórházakkal. A jelenlegi helyzeten, amely az ellátás iránti kereslet növekedését jelentő idősödő társadalommal, a folyamatos migrációval magától várhatóan nem javul, csak konszenzussal lehet változtatni, szükség van hosszú távú megállapodásra az ágazatban dolgozókkal és a kormánnyal is legalább öt évre. Emellett minél előbb meg kell emelni az egészségügyre fordított közkiadásokat, amely forrásokat nagyobb mértékben is lehetne bővíteni, ha konszenzus lenne ar-

ról, hogy ez a pénz hogyan költődjön el.” Nem tudom, rájöttek-e, hogy kitől hangzott el ez a beszámoló: ezt Zombor Gábor volt egészségügyi államtitkár úr mondta 2015. VI. hó 4-én az egészségügyben történt konferencián. Ha ezt az egész anyagot elolvassuk, akkor nem fogunk meglepődni, hogy miért is mondott le. Látta a problémákat, látta, hogy mire lett volna szükség, csak nem volt hozzá kormányzati akarat. Én a múltkor is kérdeztem államtitkár úrtól, hogy ugyebár államtitkár úr tett egy kijelentést, hogy ha az OEP-et megszüntetik, akkor ön le fog mondani, és én mondtam, hogy remélem, nem így van, mert legalább államtitkár úrtól látjuk azt a jóakarást, jóindulatot, amit Zombor államtitkár úrtól is láttunk, csak magától a kormánnytól nem látjuk azt, hogy az előbb felsoroltakat valami úton-módon meg akarná oldani.

Ennek a salátatörvénynek az egyik sarkalatos pontja - idézem önt, államtitkár úr -, hogy „Ma rengeteg kórházi ágyon fekszenek olyan, főként idős emberek, akik nem szorulnak aktív ellátásra, a krónikus ágyak nagyobbik részén konkrétan szociális ellátás folyik. Mindez úgy, hogy a bennfekvések indoklásához számos labor- és egyéb vizsgálatokat végeztetnek az intézmények. Ez így nem mehet tovább!”. A mintegy 27 ezer krónikus kórházi ágyból, amennyit csak lehet, át akarnak csoportosítani az egészségügyből a szociális ágazatba úgy, hogy ott már jelenleg is több mint 50 ezer időst ápolnak, gondoznak, akik nagyobb része már most is a szociális ellátáson túli szakápolást igényel. Arról pedig, hogy mindez kinek és mennyibe kerül, egymásnak ellentmondó híreket lehet olvasni. Nem világos, hogy a krónikus ágyakkal együtt az állami támogatás is átkerül-e a szociális ágazathoz, vagy ha nem, akkor honnan lesznek ott újabb források erre az ellátási rendszerre.

Az elmúlt napokban elég sok hír megjelent erről, és egyre vadabb hírek vannak a médiában, hogy mennyibe fog most már kerülni akár a családnak egy-egy idős ember ellátása. Szeretném megkérdezni államtitkár úrtól, hogy tud-e ebben valami előremutatót vagy újabb híreket, hogy megnyugtassa a kedélyeket. Szeretnék erre választ kapni.

Szeretném azt is megkérdezni, államtitkár úr, hogy tudom, furcsa, hogy ilyet kérdezek, miért kell minden jobbító módosító javaslatot leszavazni. Értjük, hogy a Fidesz-KDNP kormányoz ebben az országban, de miért kell, amikor mindenki elmondja, hogy az egészségügy a szakadék szélén áll, vagy lehetne azt mondani, hogy fél lábbal, a másik fele a lábának már hiányzik, vagy már benne is van. Miért nem lehet azt, amit a volt államtitkár úr elmondott, hogy ki kell egyezni az egészségügyben dolgozókkal és magával a társadalommal is a politikának? Legalább egy szektorban tegyék már meg a maradék két évben, mert nagy szükség lenne rá!

(17.40)

Én erre kérem az államtitkár urat. Bízom a jóhiszeműségében. Gondolom, hogy a holnapi napon

meg egy elég kemény vitában fogunk itt majd vitatkozni az egészségügy állapotáról. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk.

Rig Lajos képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Megadom a szót. A frakciónak összesen 9 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor folytatnám ott, ahol abbahagytam. Vitát válthatott volna ki a Népjóléti bizottság ülésén a krónikus és az ápolási ágyak átadásáról és egy új szociális ellátórendszer létrehozásáról szóló jogalkotás, amely a kormányt rendeletre kényszeríti, felhívja a kormányt, hogy készítsen rendeletet ennek a tervzetnek az elkészítéséről és magának a rendeletnek a végrehajtásáról.

Az a baj, hogy nagyon sok orvos, kórházigazgató és dolgozó csak az írott és olvasott sajtóból, illetve a tévén keresztül közvetítve értesül olyan hírekről és híradásokról, amelyek a krónikus ágyakról, a krónikus osztályokról és azok kiszervezéséről szólnak. Semmi olyan választ nem kaptunk, amire szerettünk volna választ kapni, mint például, hogy az E-kasszában marad-e az az összeg, ami eddig a finanszírozásban benne volt a krónikus ágyak kapcsán, vagy átkerül a szociális szférába, és ott képez egy nagyobb összeget, vagy magát ezt az egész ellátórendszert, ugyanúgy, ahogy az ápolási osztályokat is, fizetőssé tennék.

Sajnos a mi elképzelésünk az, hogy pont efelé fog menni ez a rendelet és törvénykezés, hogy azokat az ágyakat, amelyeket így kivesszünk az egészségügyi ellátórendszerből, hiszen van olyan része természetesen, azzal egyetértünk, amelyeken effektív gyógyító funkció nincsen, csak ápolási mechanizmus, és ez a krónikus ágyak nagy részére jellemző. Az ápolási ágyaknak pedig a 100 százaléka ebből áll, hiszen a nevében hordozza azt, hogy milyen ellátás folyik azokon az ágyakon. Viszont ami továbbra is aggályos még a számunkra, hogy nem látjuk még most sem, és valószínűleg csak a rendelet megalkotása után szembesülünk azokkal a dolgokkal, hogy egy krónikus ágyat, itt például 17 ezer ágyról van szó, átviszik a szociális ellátórendszerbe, és ott fizetőssé teszik. Ez a családok kasszájában kell hogy megjelenjen, illetve mínuszként fog megjelenni, hogyha csak egy 3000 forintos napidíjban gondolkodunk, ami az ápolási osztályok nagy részén van.

Hasonló forrásvesztés volt az Országos Mentőszolgálatnál is, amikor a betegszállítást kivették a mentés hatásköréből. Azt is elismerik, hogy maga a betegszállítás nem az OMSZ feladata, hiszen ott olyan betegek vannak, akiket nem sürgősségi betegellátás keretén belül látnak el, hanem kórházból kórházba szállító transzport van, vagy otthonból kórházba szállítják egy felülvizsgálatra.

Ami még elgondolkodtatott minket, az a nagyobb rendezvényekre kihelyezett fiókgyógyszertá-

rak létrehozása. Ez egy jó ötlet természetesen, hiszen ott valószínűleg meg fog nőni a fejfájás-csillapító gyógyszerekre az igény, viszont amit kifogásoltunk, és szeretnénk egy határozott igennel vagy nemmel történő választ is kapni arra, hogy olyan gyógyszereket, amelyek alkohol fogyasztása mellett kábító hatást válthatnak ki, mint például a Rivotril, a Xanax és egyéb kedélyjavító gyógyszerek, ilyeneket ne lehessen ott forgalmazni, hiszen ez véleményem szerint nem tartozik abba a tárgykörbe, ami egy ilyen óriási rendezvényen sorra kerülhetne, és ne ott váltsák ki ezt a receptet, akik ezzel a szerrel élnek, akár rendszeresen. Én bízom abban, hogy ez nem fogja erősíteni az illegális kábítószeresek használatát.

Nagyjából ennyi merült fel még bennünk, ezekre szeretnénk választ kapni, államtitkár úr. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bene Képviselő Asszony! Amikor ezen elektromos cigaretta forgalmazásának és használatának a korlátozásáról először vitatkoztunk a Házban, akkor is egy salátatörvény keretében, egészen elképesztő érvek azért akkor is elhangzottak már, például az, hogy legalább olyan káros az elektromos cigaretta, mint a dohányzás, meg voltak ilyen veretesek is, hogy tűzveszélyes a cigarettatöltő akkumulátor.

De azért olyan elképesztő érvhez, amit ön most mondott ebben a vitában, hogy az elektromos cigaretta használata nem segít a leszokásban, azért abban a vitában sem tudtunk idáig eljutni. Képviselő Asszony! Legyen kedves - van még önöknek bőven idejük, 17 perce a Fidesznek, ahogy látom -, árulja el nekem, hogy melyik egészségügyi szakmai háttérintézmény készített Magyarországon erről felmérést. Mert erről sem nekem, sem az érdekképviseleti szervezeteknek nincsen tudomása, hogy Magyarországon ilyen felmérés vagy ilyen vizsgálat készült volna. Ha van, akkor kérem, hogy ossza meg velünk. Én magyarországi vizsgálatról nem tudok.

Tudok másmilyen vizsgálatról. A CDC, azaz az Amerikai Egyesült Államok járványügyi hivatala készített ezzel kapcsolatban felmérést, kedves képviselőtársaim, és ennek a felmérésnek az eredményei alapján 2014-ben az Egyesült Államokban a dohányzásról leszokottak 54 százaléka a dohányzásról való leszokás közben igénybe vette az elektromos cigarettát nyújtotta segítséget. A dohányzásról leszokottaknak több mint a fele úgy gondolja, hogy az elektromos cigaretta őket ebben segítette.

Hasonló a véleménye egyébként a magyarországi szakmai szervezeteknek, így például a Villanypára Egyesületnek, amelyek leginkább képviselik az érintetteket, amelyekkel egyébként önök az égvilágon semmilyen szakmai egyeztetést nem folytattak. Önök az érintettek véleményét erről a kérdéssel nem kér-

ték ki. Az érintetteket nem kérdezték meg arról, hogy ők mit gondolnak arról, hogy az elektromos cigaretta számukra jelent-e, és ha igen, akkor milyen segítséget a dohányzásról való leszokásban. Van az egyesületnek is több saját kutatása. Ezek között az egyik többek között arról szól - ez is egy megdöbbentő szám egyébként -, azt mondja, hogy Magyarországon az elektromos cigarettát használók közül az 1 százalékot is épphogy csak eléri azoknak az aránya, akik úgy használják az elektromos cigarettát, hogy korábban egyébként nem dohányoztak. Semmilyen olyan adat és releváns felmérés nincs, képviselő asszony, ami alátámasztaná az ön véleményét, ellenében az érintettek mind úgy gondolják, hogy ez számukra igenis egy hasznos segítség volt.

Nem tudom egyébként, mi lesz a következő ebben a demagógiában. Nagyon remélem, odáig nem fogunk eljutni, mert önöknek az lesz a következő érve, hogy az elektromos cigaretta már a dohányzásra való rászokásnak az előszobáját jelenti.

Önök ezt a törvényt felelőtlenül, az érintettekkel való egyeztetés nélkül tették meg. De felmerül a kérdés, hogy akkor, ha nem ez, akkor mi segíti a dohányzásról való leszokást? Csak nem esetleg azoknak a gyógyszergyártóknak a termékei, amelyekkel önök vagy a kormányzat ilyen-olyan stratégiai megállapodást kötöttek? Mert bizony ez a szempont ezzel kapcsolatban nyilvánvalóan felmerülhet.

Mint ahogy az is egy szempont, és akkor most ugorjunk át a fogyasztásról a terjesztésre, hogy önök azzal, hogy az elektromos cigaretta forgalmazását a szaküzletekből, ahol szakszerűen ki tudják szolgálni az érintetteket, a nemzeti dohányboltokba tették, ezzel csak azt érték el, és ennek csakis egyetlenegy célja volt, hogy a fideszes haverokat, a trafiktulajdonosokat egy újabb 4 milliárdos üzlethez hozzá tudják juttatni.

Ez a két legfontosabb érv egyébként ezek ellen a javaslatok ellen. Sajnálom, de nincsen több időm erre, köszönöm szépen, de várom megtisztelő válaszáat. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Bene Ildikó képviselő asszonynak, Fidesz. *(Dr. Józsa István: Salgótarjánból? - Bangóné Borbély Ildikó: Nem, Szolnok.)*

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Nem tudom, az miért számít a képviselő úrnak, hogy én honnan származom, de a következőt tudom önnek elmondani. *(Gúr Nándor: Számon tartja az egészségügyi intézményeket...)* Végül is a képviselő úr elmondta azoknak a szervezeteknek a véleményét és az általuk végzett kutatásokat, amelyek ezeket az elektromos cigarettákat használják, használni szeretnék vagy alkalmazzák.

Én egyszerűen úgy tudom önnek megfogalmazni, és lehet, hogy a legnagyobb veszélye ennek az elektromos cigarettának demagógiának tűnik, de mégis csak az, hogy minden olyan eszköz, amely egyébként a

dohányzást imitálja, fogalmazzunk így, az bizony sajnós, és főleg a gyerekek esetében, nagyon komoly károkat tud okozni, tekintettel arra, hogy a rászokást bizony elősegíti. És... *(Szávay István: Ez csak demagógia...)* Én nem szóltam bele a képviselő úr mondanójába, tisztelettel végighallgattam.

Azt tudom önnek mondani, és még egyszer mondom, hogy a szakmai gyakorlati tapasztalat alapján valóban nagyon nehéz a dohányzásról való leszoktatás, és nagyon nehéz azt elérni a betegek esetében, hogy ez sikeres legyen. Ennek valóban vannak olyan szakmai programjai, ahol ezen szakmai programok során az egészségügyi intézményekben - nagyon sok TÁMOP-os program van, dohányzásle-szoktató program van - szakmai felügyelet mellett, komplex segítséggel a dohányzásról való leszoktatást tudják megfelelő módon alkalmazni.

(17:50)

Azt tudom önnek mondani, hogy miután nagyon sok fiatalok érint, és nagyon sok fiatal esetében sajnós a dohányzásra való rászokás egészen apró korban, az általános iskolában megtörténik, én azt gondolom, hogy minden olyan dolog, ami ez ellen tesz lépést azért, hogy ne lehessen hozzájutni, hogy ne lehessen a mindennapi gyakorlatban az ő közelükben és a kezükben ilyen típusú eszköz, egy nagyon fontos szakmai feladat. Erről vitatkozhatunk és elmondhatjuk a pró és kontra véleményeket.

Önök nyilván vannak olyan pozitív tapasztalatai, amelyek alátámasztják azt, amit elmondott. Én pedig azt tudom mondani, abban hiszek, hogy a dohányzásról való leszoktatásnak megvan a szakmai programja, megvan az a szakmai protokollja, amivel eredményeket érhetünk el. Meg kell akadályozni, hogy a gyerekeink rászokjanak bármiféle dohánytermékre, mert ön is tudja, hiszen önök is nagyon sokszor elmondják, hogy ma Magyarországon a szív- és érrendszeri betegségek a vezető halálokok, és ezek elsődleges és legfontosabb rizikótényezője a dohányzás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! *(Szávay Istvánnak:)* Képviselő úr, még az önök számára is van időkeret, ami a rendelkezésükre áll. Most felszólalásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselő-csoport, a rendelkezésre álló időkeretben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ahogy képviselőtársam mondja, semmilyen kimutatás és semmilyen vizsgálat nincs arra vonatkozóan, hogy ez káros-e vagy sem. Hadd idézzek valamit a képviselő asszonynak: az 1999. évi XLII. törvény definiálja azt, hogy mi a dohányzás. A dohányzás dohánytermék füsttel történő elégetése. Ez a dohányzás definíciója. Hol van itt a dohánytermék? Hol van itt a füsttel való égetés? Sehol. Az elektromos cigarettát tehát nem lehet dohányterméknek nyilvánítani. Önök dohányterméknek

nyilvánítják, hogy ezt a piacot is megszerezzék a haveroknak.

De, tudja, ennyi erővel azért is veszélyes az elektromos cigaretta, mert felrobbanhat az akkumulátor. Ha beviszik a dohányboltokba az elektromos cigarettát és a haverok úgy gondolják, akkor lehet, hogy majd a rádiótelefonok, a mobiltelefonok árusítását is be lehet vinni, mert azoknál is felrobbanhat az akkumulátor. Körülbelül ennyi köze van az elektromos cigarettának a dohányzáshoz, és ennyi köze lesz a mobiltelefonnak ahhoz, hogy azt is a dohányboltokban lehessen árulni.

Ez sem szól semmi másról, mint ahogy a trafiktörvény sem szól semmi másról, mint hogy a haveroknak adjanak egy többmilliárdos piacot. Itt ugyanez van. Nem keresnek elég jól a haverok, nem keresnek elég jól a rokonaik - mert a trafikokat nagy többségben ők vitték el -, ezért be kell vinni egy olyan újabb területet, ami esetleg nagyobb bevételeket szerez önöknek, de nem a dohányzásról szól. Nem arról szól, mert akkor még a passzív dohányzásról is beszélhetünk és hasonlókról; most nincs időm, hogy ezeket elmondjam és ezekről vitatkozzunk, de hogy nincs igazuk, az biztos. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindössze két kérdéssel szeretnék röviden foglalkozni. Azt egyik kapcsolódik az e-cigaretta történetéhez. Én nem vagyok dohányzó ember, de a laikus is látja, nem kell ahhoz dohányzó embernek lenni, hogy aki le akar szokni a dohányzásról, de bürokratikus eszközök keretei között visszakényszerítik arra a helyszínre, ahol a dohánytermékekhez való hozzáférés lehetősége megadatik, az jóval nehezebben tud leszokni, mint akkor, ha valami egészen más keretek között történhet például az e-cigarettahoz való hozzáférés lehetősége. Ez nem mondat, nem mondatthat mást velem, de senki mással sem, aki egy picit is gondolkodik, mint hogy ez egyfajta gazdasági érdek, egy lobbierdek. Ez arról szól, hogy nem tudom, hány, 3-5-8 milliárd forintos nagyságrendű piacot gyakorlatilag bent akarnak tartani a nemzeti dohányboltok keretei között.

S akkor nem megyek tovább, mint ahogy képviselőtársam mondta, hogy innentől kezdve hogy jutunk el a telefonokig, majd a szeszes italokig vagy a jóisten tudja, mi minden másig. Azt akarom mondani, hogy legalább ne akarjanak hülyének nézni minket. Mondják ki világosan, hogy ezt a bizniszt is oda akarják adni a haveroknak, ugyanúgy, ahogy azt megtették akkor is, amikor a nemzeti dohányboltokat, a koncessziókat szétosztották. Csak a példa kedvéért mondom, visszautalva: annak idején Miskolcon 80 vagy 82 koncesszió elosztására került sor, s ebből a 80-ból vagy 82-ből 20-at két fideszes önkormányzati képviselő és családtagjai

kaptak meg. Értik, ugye? Akkor nem kell, hogy tovább beszéljek erről a történetről. Legalább mondják a szemünkbe, hogy mit akarnak csinálni, ne hazudozzanak összevissza, és ne akarják hülyíteni az embereket e tekintetben.

A másik dolog, amiről mindenképpen beszélni kell, az a munkaszervezéssel kapcsolatos kérdések körét érinti. Tudják, amikor olyan munkatörvénykönyvet szültek 2011-ben 2012-től hatályosulva, hogy a munkaidőkeret figyelembevétele mellett akár egy évre előre lehet tenni azt, hogy hogyan és miképpen kívánják foglalkoztatni az embereket - nyilván nem csinálják ezt a munkáltatók, mert mindez beláthatatlan ilyen hosszú időtartamra -, akkor azt gondolom, hogy magának a munkaidőbeosztásnak az értesítésével kapcsolatos időintervallum 30 napról 15 napra való szűkítése nem igazán tekinthető logikusnak, mert tervezhetetlenné teszi a munkavállalók életét, ami egyébként is az egészségügy színpadán a mai időszakban nem igazán tervezhető. Nem igazán tervezhető, mert olyan leterheltség mellett végzik ezek az emberek a munkatevékenységüket, ami gyakorlatilag nem elfogadható. A szakmai szervezetekre való hivatkoztás e tekintetben meg álságos.

Államtitkár úr, annak örülök, hogy itt van és hogy időben sikerült ideérnie. Legalább már annyiban javult a rendszer, hogy önt tájékoztatják, mikor kell a Parlament falai között lenni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az egészség védelme és megőrzése talán mindenki számára a legfontosabb. A kormány ezzel teljes mértékben azonosult az elmúlt időszakban. Számos olyan intézkedés, törvényalkotás, rendeletalkotás és egyéb intézkedés történt, ami azt a célt szolgálja, hogy minél aktívabban tudják élni az emberek az életüket, minél jobban részt tudjanak venni a munka világában, a családi életben, a sportoláshoz meglegyen a lehetőségük, az egészségük, magyarul, teljes életet éljenek. Közgazdászok nagyon pontosan kimutatták, hogy egy egészséges nemzet jobban teljesít a gazdaság világában és a munka világában is; az nemcsak tartalmasabb életet tud élni, hanem több produktumot is képes előállítani.

Örülök annak, hogy ez a kormány teljes mértékben azonosult ezzel. Bevezettük a mindennapos testnevelést, a sport világot messzemenően kiemelten támogatjuk, és az egészségügyben is olyan kiemelt fejlődések történtek az elmúlt időszakban, amelyek mind azt szolgálják, hogy ez a nemzet egészséges legyen. Ma nem az! Ezt tudjuk, érezzük, és sokba is kerül ez nekünk. Nem elég az, hogy az ember rosszul érzi magát, mert nincs jó kondícióban, egészségi állapotban, hanem ráadásul még rengeteg

pénzt is kell áldoznia arra, hogy az egészségét valamilyen szinten megtartsa, megőrizze. S nemcsak személy szerint neki kell erre pénzt fordítania, hanem ilyen formában az egészségügyi ellátórendszer terhelése is megnövekszik, és ez mind rengeteg forrást von el egyéb, sokkal jobb feladatok elől.

Azt gondolom, hogy ez az intézkedés is ezt a célt szolgálja. Kérem tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat, lássák be, hogy például az elektromos cigaretta megítélése szakmai szempontból nem egyértelmű. Vizsgálják, hogy ez milyen hatást fejt ki. Nyilvánvalóan lehet érvelni amellett, hogy ez beviszi a dohányos embereket a dohányboltokba, és akkor értelemszerűen könnyebben választanak a rendes dohány és az e-cigaretta között.

(18.00)

Ugyanakkor pedig nagyon sok szakmai szervezet aggódva hívja fel a figyelmet arra, hogy igenis ennek is vannak egészségügyi kockázatai és ártalmai, amelyekkel szembe kell nézni. És igazából ez is lehet egy közbenső lépcső a dohányzásra való rászokásra, mert valaki úgy gondolja, hogy mondjuk, a dohányzást nem választom, de kipróbálom az e-cigaretta, mert az egy puha dolog, de igenis megvan a veszélye, hogy egy idő után átáll, és a rendes dohány felé nyúl.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Úgyhogy azt gondolom, érdemes ezt a kockázatot kiszűrni, érdemes ezt is figyelembe venni. Azt gondolom, éppen ezért ez a javaslat is támogatható. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Nézem, hogy a képernyőn több hozzászóló neve nem jelent meg.

Megkérdézem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Tízperces időkerete van Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár úrnak.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Szeretnék tematikusan végigmenni a dolgokon, de egy-két ügyben szerintem holnap fogok tudni majd válaszolni, mert a vitában úgylétező fog kerülni. Úgyhogy, ha megengedik, a vitára fogom hagyni azt, ami politikai jellegű volt és kevésbé szakmai.

A 15 nappal kezdeném azért is, mert összefügg azzal, amit egyébként Bangóné képviselő asszony mondott nekem, hogy álljunk szóba azokkal, akik az egészségügyben dolgoznak. Most éppen ez történik, folyik egy sztrájk tárgyalás, lassan már több mint egy éve. Szerintem minden második héten kell találkoznom a dolgozókkal, és ennek keretén belül jött ez a kérdés elő. Azzal vádolni minket, hogy álságosak vagyunk, hadd utasítsam ezt vissza. Nem mi találtuk ezt

ki. Az a helyzet, hogy a dolgozók számára is fontos az, hogy tudjanak változtatni időnként bizonyos munkaterveken. Neki is fontos az, hogy lehessen betartatni a szabályokat. A 30 napos időkeretnél gyakran volt az, hogy a dolgozó hiába kérte, hogy módosítsák ezt, a jogszabályra hivatkozva nem tették meg.

Azt gondolom, hogy akkor, amikor ezt hozzánk kötik, szerintem elárulják azokat, akiket egyébként védeni szeretnének. Azt gondolom, a dolgozók érdekeit kellene ez ügyben védeni. Nem mi találtuk ki, van egy tárgyalópartner a jogszabály szerint, az MSZ EDDSZ. Az MSZ EDDSZ behozta a kereszttal mellé a kamarákat, az Orvosi Kamarát, a Szakdolgozói Kamarát és a Gyógyszerészi Kamarát is. Minden asztal mellett ülő tárgyalópartner egységesen támogatta ezt az álláspontot. Az én dolgom csak annyiban merült ki, hogy behoztam ide, önök elé. Ha leszavazák, az az önök dolga.

És ha már erről a zombori beszédről beszélgetünk, akkor hadd tegyem azt is hozzá, hogy amikor ez elhangzott, nyilván nem volt tudomásuk arról sem, hogy csak az elmúlt év végén több mint 40 milliárd forintnyi fejlesztés valósult meg, többségében a fővárosban. Hiszen az elmúlt év végén a képalkotóparkot le lehetett cserélni itt Budapesten. *(Dr. Józsa István: Így van. Uniós pénzből.)* Így van. Amit egyébként lehetett volna máshová is tenni, de a magyar kormány idetette ezt a forrást, ami korábban máshol volt.

Az e-cigaretta szakmai vitájáról azt gondolom, hogy ha valaki a cigaretta helyett e-cigin keresztül elégti ki a nikotínéhségét, azt én nem nevezném leszokásnak. Az a kérdés, hogy amikor valaki e-cigaretta használ, tudja-e kontrollálni azt a nikotínmennyiséget, amit bevisz a szervezetébe. Amikor ön azzal vádol minket, hogy a gyógyszerlobbit szeretnénk támogatni, akkor az azért furcsa, mert a nikotintapaszt nikotintartalma fix, mérhető, a dózisa lehet követni. Ugyanakkor, amikor valaki e-cigaretta használ, akkor részben nem tudja azt, hogy éppen milyen patron van benne, annak milyen nikotintartalma van, hiszen gyakran a gyártók nem jól teszik bele a patron feliratába. Kettő: nem tudja kontrollálni, hogy hányat szív el naponta. Tehát azt gondolom, hogy a nikotínéhség ledolgozására nem az e-cigaretta hivatott.

A szociális ellátórendszer szeretném utoljára elővenni. Szeretném, ha a tisztelt Ház nem mosna össze két különböző dolgot. Az egyik az, hogy a lakosság öregszik, ezért muszáj egy olyan emelt szintű ápolási kapacitást létrehozni, amivel jelenleg az ország nem rendelkezik. Ez azért van így, mert a 72 év feletti lakosság több mint fele egyedülállóként lakik otthonában, nincs, aki segítsen rajta. Ez a szám évről évre növekedni fog. A másik az, hogy az E-kasszát, azaz az E-alapot most terheli egy olyan ellátási forma, amit nem abból kellene finanszírozni. Egyszerűen ki kell vezetni az E-alapból azokat a tevékenységeket, amiket nem onnan kell működtetni. A krónikus ellátás Európában nem ebből van finanszírozva.

Egyszerűen ez nem tehető meg a többi beteggel szemben, hogy ezt a forrást olyanra pazaroljuk, ami

akár az onkológiai betegek ellátására kellene hogy fordítódjon. Tehát a kettőt ne kössük össze! Ha ki lesz vezetve az ellátások közül a krónikus ellátási forma, és megürülnek ingatlanok, egyébként máskor is van ilyen, hogy egy önkormányzat szól, hogy nekik kell egy épület vagy egy üres telekrész, mert nem használja az egészségügy. Évente kétszer hoz erről döntést a kormány. Ez fog történni. Miközben kialakul az emelt szintű ápolás, aközben ki kell vezetnünk ezt a tevékenységet az E-alap forrásai közül. És hangsúlyozom, a gyógy-meg. kassza, és könyörgők, ezt ne kelljen minden alkalommal elmondanom, a gyógy-meg. kassza mérete 2010-hez képest, ha beletesszük a tavalyi 60 milliárd forintot, több mint 200 milliárd forinttal nőtt. Nem pénzkivonás történt, hanem pénzbetétel. Azért vagyok ennyire bátor ebben a szociális kérdésben, mert nem csökkenő források mentén szeretnénk változtatni, hanem pont ellenkezőleg, emelkedő források mentén szeretnénk változtatni azért, hogy ne pazaroljuk el az E-alap forrásait olyan ellátási formára, amit nem erre szánt a magyar társadalom.

Szeretném megköszönni a vitában való részvételt, szeretném megköszönni a konstruktív kritikát, és arra szeretném önöket kérni, hogy támogassák a törvényjavaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közigazgatási bürokráciacsökkentés keretében egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításokról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10096. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2016. április 21-i ülésén megvitatta a közigazgatási bürokráciacsökkentés keretében egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló T/10096. számú törvényjavaslatot. A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 22 igen szavazattal, egyhangú döntéssel fogadta el.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza az Igazságügyi bizottság módosító indítványait, valamint a Törvényalkotási bizottság nyelvhelyességi pontosításait. A javaslat célja, hogy már az őszi ülészakában elfogadott, a közigazgatási bürokráciacsökkentés folytatása keretében egyes adminisztratív terheket keletkeztető kötelezettségek megszűnjenek.

Tehát olyan törvények hatályon kívül helyezése a cél, amelyek még hatályosak, de nem fejtenek ki érdemi joghatást, tekintettel arra, hogy normatív tartalommal alig rendelkeznek. A jogalkotó egyben törekszik a jogi túlszabályozás megszüntetésére.

Mindezekre tekintettel kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vas Imre képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most pedig megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, államtitkár úr, akkor öné a szó. Tízperces időkeret áll rendelkezésre az esetleges zárszó ismertetésével együtt.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Ahogy az elnök úr kéri, így a zárszó, ha nincs más felszólaló, akkor...

ELNÖK: Nem, bocsánat, ez csak...

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, értem. Az egységes javaslatot a kormány támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megköszönöm az előterjesztő felszólalását, a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót, most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Elsőként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt. Öné a szó, jegyző úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az általános vita keretei között is meg az azóta eltelt időszakban is van néhány kérdés, ami még foglalkoztat minket ennek a kérdéskörnek a kapcsán. Ugye, ha jól emlékszem, államtitkár úr úgy kezdte a mondandóját akkor is, hogy nem ez az első lépés. Igaza van, tényleg nem ez az első lépés. Folytatni kell. Ebben is egyetértünk, nyilván olyan irányba, hogy ez a gazdálkodó szervezeteknek, illetve az állampolgároknak az érdekeit szolgálja.

Itt, nem nagyon akarok aprólékos lenni, de tételre bontva, ugye a sommás ügyek tekintetében is, illetve a függő hatályú döntések vonatkozásában is szó esett arról, hogy milyen előrelépések történtek, megduplázódott az ügyeknek a 8 napon belüli elintézése a sommás ügyek tekintetében, a függő hatályú döntéseknél ez a két hónapos időintervallum és azon belüli teljesítések hogyan és miképpen alakultak. Itt igazából az volt a kétely, és azóta is próbáltuk kontrollálni a dolgokat, hogy gyakorlatilag itt nem az ügyek elintézésére került sor elsődlegesen, hanem adott esetben a két hónapból való kicsúszásnak a következményeképpen a különféle díjtételek visszafizetése vagy elengedése következett be, és nem az

ügyek döntő többségének az elintézése. Tehát van mit tenni is még e tekintetben.

A törvénytervezet gyakorlatilag 73 törvényt érint olyan formában, hogy ezeket hatályon kívül helyezi, és 40-nel többet, azaz 113-at úgy, hogy valamilyen szempontból pedig alakítja, formálja ezeket a törvényeket. A cél nyilván nem lehetett, nem lehet más most sem és a következő időszakban sem, mint az, hogy az ügyfélnek az adminisztrációs kötelezettségei szűküljenek, csökkenjenek. Nem fogom megismételni, én a múltkori alkalommal mondtam példákat arra vonatkozóan, hogy hogyan és miképpen alakultak át, nem csökkentek, hanem alakultak át, mondtam példákat arra vonatkozóan, hogy hogyan és miképpen bővültek ki az ügyfélnek az adminisztrációs kötelezettségei. És arra is mondtam példákat, hogy a jogi úgymond túlszabályozás megszüntetése, ami helyes cél, az hogyan és miképpen érvényesült a tekintetben, hogy az úgymond törvénytelenesség törvényessé való tételének a lehetősége vagy annak az eszköztára megnyíljon. Azt gondolom, hogy ezek nem jó utak. Ezek azért nem jó utak, mert még azt is lehetne mondani, hogy bizonyos dolgok egyszerűsítéséhez vezetnek, de a másik oldalról nézve, ha nem a köz érdekét szolgálják, akkor nem szerencsések.

Nem akarok visszautalni államtitkár úr záró gondolataira a múltkori vita kapcsán, feltétlen módon, nem, nem akarok, de csak annyit akarok mondani, hogy ebben a vonatkozásban, amikor Magyarországon a bürokrácia terhe olyan mértékkel, olyan súllyal nehezedik rá a társadalomra, és ennek a költségvonzata is gyakorlatilag a megtermelt anyagi javainknak a 9-11 százaléka között mozog ma az európai 3 százalékos mértékkel szemben, akkor van mit tenni. És akkor, amikor arról beszélnek, hogy azok az intézkedések, amelyek vonatkozásában a bürokratikus lét csökkenését próbálják életre hívni, ez nagyjából egy 10 milliárd forintos nagyságrendet ölel fel, akkor azt is látni kell, hogy ez még a tizedszázalékok szintjét is alig éri el a teljes egészen belül. Tehát a „van mit még tenni” tekintetében nyilván csak megerősíteni tudom a gondolatokat.

Összességében, hogy feleslegesen ne beszéljek a dolgról, azt szeretném kérni államtitkár úrtól, hogy a bürokrácia valós csökkentésének az eszköztárát kellene növelni, olyan intézkedések sokaságát bevezetni, amely tényleg, valójában a gazdálkodó szervezeteknek és az állampolgároknak az érdekeit szolgálja. Olyat, amely nem különféle lobbierdekek kiszolgálásával párosul, hanem tényleg az állampolgárok érdekeinek a kiszolgálásával, illetve annak a jóságfokának az erősítésével párosul.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalás lehetőségével élni. Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és akkor most megadom a szót az előterjesztőnek, Kovács Zoltán államtitkár úrnak azzal, hogy 9 perc 42 másodperce van.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni a bizottságoknak, illetve a képviselőtársaknak a konstruktív hozzáállást az előterjesztéshez, a módosító javaslatokat, és - mint ahogy említettem - ezeket a módosításokat a kormány támogatja.

Gúr Nándor képviselőtársam valós eszköztárra hívta fel a figyelmet a bürokráciacsökkentés keretén belül. Szeretném megnyugtatni a képviselőtársamat, hogy ezen az úton vagyunk, ezen az úton haladunk. Itt valós történések voltak a 2015. év végén történt törvényjavaslat elfogadása óta. Nemcsak a függő hatályú döntésről beszélek, nemcsak a sommás eljárásról beszélek, hanem több száz eljárásban 25 százalékkal csökkentettük az ügyintézési határidőt. Azt gondolom, az egy valós, ügyfélbarát, ügyfélorientált intézkedés volt, de ezen kívül bejelentési kötelezettséggé alakítottunk át engedélyezési eljárásokat, és az állami rezsicsökkentés keretében valóban a vállalkozások számára, illetve az állampolgárok számára mintegy 10 milliárd forint értékben - azt gondolom, hogy azért ez elég érdemi, és ennek a folytatása is következik a kormány eltökélt szándékai szerint is - hagytunk az állampolgárok úgymond zsebében illeteket, illetve igazgatási szolgáltatási díjakat.

Ami a következő lépést illeti, január 1-jén 1952 törvény volt hatályban ma Magyarországon. Ebben voltak még nemzetközi egyezményeket kihirdetett törvényerejű rendeletek is, ebből mintegy 300 körüli volt az a releváns törvénycsomag, amit a bürokráciacsökkentés jegyében vizsgálhattunk, és ebből - úgy van, ahogy Gúr képviselő úr is mondta - 113-nak az átvizsgálására és mintegy a felében érdemi eljárási szabályokra is, illetve tartalmi szabályokra is tettünk változtatási javaslatot. Ebből az egyik fontos dolog, ami az ügyfelet illeti, hogy csökkentjük annak a számát, hogy minél többször kelljen hatósághoz fordulni. Ez ügyben átfogó koncepcionális javaslatunk, hogy a közhiteles hatósági nyilvántartásban, mondok egy példát, például lakcímnnyilvántartásban szereplő adat változását a jövőben nem kell minden szervezet számára bejelenteni, hanem elég egy szervezetnek, és majd az állam az államon belül elintézi ezeknek az átjelentését.

Az egyes nyilvántartásokért felelős szervek adatai alapján az adatváltozással kapcsolatos bejelentések száma éves szinten mintegy 100 ezres nagyságrendet jelent a csökkenés következtében, tehát ennyivel csökken.

(18.20)

Az adatok alapján a legtöbb ügyfelet érintő változás az lesz, hogy a jövőben a lakcímváltozásról a lakcímnnyilvántartó értesítheti az ingatlan-nyilvántartást például. Ez jelenleg az ingatlanulajdonos kötelezettsége. Magyarországon mintegy 4 millió ingatlanról beszélhetünk. Évente mintegy 1 millió 300 ezer esetben kerül sor lakcímváltozásra. Tehát jelentős létszámú ügyféli kör spórolhatja meg az

ismételt bejelentéseket. Azt gondolom, hogy ez időt és energiát takarít meg az ügyfelek számára.

A közfoglalkoztatásról szóló törvényt mondhatnám másik példaként. Tavaly több tízezer bejelentést tettek az állami közfoglalkoztatási szerv felé az ügyfelek. Innentől kezdve nem neki kell ezt bejelenteni, hiszen az állami adóhatóság az adózás rendjéről szóló törvény alapján értesül, tehát a két szerv tudja bejelenteni egymásnak, a foglalkoztatási szervet az adóhatóság tájékoztatja. A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és azonosítási kódok használatáról szóló törvény módosítása a következő példa. Egy évben 6-7 ezer úgynevezett tájkártya vagy adókártya eltulajdonítására kerül sor. Ezt be kell jelenteni az állami adóhatóságnál, az egészségbiztosítási szervnél. Most ha ezt a rendőrségnek bejelentik, a rendőrség értesíti ezeket a szervezeteket, nem kell külön az ügyfélnek ezzel foglalkozni.

De mondhatnám a hegyközségi névjegyzékben történő könnyítéseket is, vagy akár a kis- és középvállalkozások kapcsán az ügyfélbarát adóigazgatási rendszer megteremtésére irányuló célkitűzéseink közül, hogy a kisadózó vállalkozások csaknem 16 ezer, közhiteles nyilvántartásban szereplő adattal kapcsolatos változásbejelentést tettek. Tehát ez kiemelkedő számú ügyfelet érint, ezzel a tehercsökkenéssel ennyi ügyfélnek tudunk segíteni ebben az ágazatban. A kisajátítási eljárásokról volt szó az általános vitában. Annak az egyszerűbbé és gyorsabbá tétele fontos lehet, azt gondolom, a jövőt illetően. Illetve az ingatlan-nyilvántartási törvényben sokszor egy ranghelyet foglal el egy nyilvánvaló elutasításra szolgáló bejelentés vagy kérelem. Ezek ne foglalhasák a ranghelyet. Ezek soron kívüli elintézésével gyakorlatilag nem késleltethetik további változások bejelentését.

Azt gondoljuk, hogy ez egy következő, de nem az utolsó állomása a bürokráciacsökkentésnek. Szeretnénk ebben az ügyben továbblépni, és ezért egy újabb lakossági konzultációt szervezünk a korábbihoz képest, ahol 389 ezren nyilvánítottak véleményt az állami rezsicsökkentés keretében. Most részben a bürokráciacsökkentés kapcsán várunk javaslatokat az állampolgároktól a kormányablakoknál, illetve az ügyfélszolgálatain keresztül, illetve újabb állami rezsicsökkentésre tehetnek javaslatot az állampolgárok. Ezeket május és június hónapban szeretnénk ebben a konzultációban az állampolgárokkal együtt elvégezni.

Úgy gondoljuk, hogy a törvényjavaslat előkészítése során figyelembe vettük az állami ügyintézés reformjával kapcsolatos stratégiai elképzeléseket, a hatósági jogalkalmazás tapasztalatait és a hatályos joganyag elemzése során levont következtetéseket. Úgy gondoljuk, hogy a törvényjavaslat ügyintézési terheket csökkentő hatása elvitathatatlan lesz, és ha így nézzük, gyakorlatilag több mint kétszáz törvényhez nyúltunk hozzá mintegy fél éven belül a bürokráciacsökkentés jegyében.

Azt gondolom, hogy ez mind a vállalkozások, mind pedig az állampolgárok számára könnyebbséget jelent, és összességében javíthatja Magyarország

küzdelmét a bürokrácia ellen és javíthatja az ország versenyképességét is. Köszönöm szépen, elnök úr, köszönöm szépen, képviselőtársak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A határozathozatalokra holnap kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9369. sorszámon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2016. április 21-én a Törvényalkotási bizottság a Házsabály 46. §-a alapján megtárgyalta az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló T/9369. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen szavazattal, 5 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző javaslat tartalmazza egyrészt a Gazdasági bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatát, másrészt pedig a Törvényalkotási bizottság 1. és 2. számú indítványát. A módosító javaslatban foglaltak értelmében a felelősségi rendszerrel összefüggésben, annak tényleges érvényesülése érdekében, törvényi felhatalmazás alapján kormányrendeleti szinten előírásra kerül a tervezői felelősségbiztosítás az egyszerű bejelentéssel érintett, 300 négyzetmétert meg nem haladó összes hasznos alapterületű lakóépületet tervezők tekintetében.

További fontos változtatás a törvényt módosítási javaslatban, hogy a fennmaradási engedélyezési eljárás újraszabályozásával immáron csak és kizárólag objektív alapon a hatályos jogszabályoknak megfelelően létesített vagy annak megfelelően szabályossá tett építmények esetében lesz lehetőség a fennmaradási engedély megadására.

Ezzel egyidejűleg megszűnik az a lehetőség, hogy fennmaradási engedély lényegében bármilyen esetben kérhető, ha a szabálytalanság közérdeket nem sért, vagy az érdeksérelem a hatóság által meghatározott határidőn belül elhárítható. A kötelező tervezői művezetés esetében a tevékenység jogszabályban meghatározott ellenértéke és részletszabályai törvényi felhatalmazás alapján kormányrendeletben kerülnek meghatározásra.

A Törvényalkotási bizottság 1. számú módosító javaslata lényegében egy olyan, az építési igazgatás szempontjából fontos fogalmi pontosítást tesz, hogy a jövő évben még érvényes építménymagasságot is bevezeti a módosítás szövegébe, valamint a nagyon

fontos településképi védelemmel kapcsolatos szempontot is beépíti az új törvényi szabályozásba.

A 2. számú módosító javaslat kiegészíti a figyelembe veendő, az imént említett alapvető jelentőségű szabályok körét egy nagyon fontos tétellel, nevezetesen, a minimális zöldfelület mértékével, mivel ez a szempont is kiemelt figyelmet érdemel mind környezetvédelmi, mind építésszakmai, mind településképi szempontból.

A 3. számú módosító javaslat gyakorlatilag az MSZP által beterjesztett javaslat volt. Ezt a Törvényalkotási bizottság nem támogatta, hiszen a szabályozás úgy szól, hogy szakképesítéssel rendelkező embernek, személynek, szakembernek mindig kell az építési munkaterületen tartózkodnia, és az ő munkáját segítheti a szakképesítéssel nem rendelkező ott tartózkodó személy. Tehát a szakmai minőség garanciáját véleményünk szerint elégségesen biztosítja ez a rendelkezés, és elég ahhoz, hogy megfelelő minőségben kerüljenek kivitelezésre a munkálatok, amelyek aktuálisak az adott munkaterületen.

Összességében tehát: bízva a kormány újlakás-építési ösztönző intézkedéseiben, kérem, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vécsey képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy most vagy a vita végén kívánja felhasználni a tízperces időkeretet. *(Csepreghy Nándor: A végén.)* Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

(18.30)

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Megadom a szót az előre bejelentett felszólalónak, Hadházy Sándor képviselő úrnak, Fidesz.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló jogszabály rendkívüli jelentőségű, azt gondolom. Azért mondom ezt, mert lényegében meghatározza lakókörnyezetünk formáját, színeit, hangulatát, levegőjét, zöldjét, magát azt a környezetet, ahol az életünket éljük.

Ha széttekintünk az ország háromezer-kétszázegynéhány településén, akkor igen változatos képet láthatunk. Vannak ékszerek, amelyek vonzzák a tekintetet, vonzzák a kirándulókat, a turistákat. Aki meglátogatja, fűsöhajt, hogy jaj, milyen jó lenne itt élni! És vannak azért olyan települések is, amelyek nagyon elmaradtak, porosak, rendezetlenek, szürkék, fakók, kiégett növényzettel rendelkeznek, és ott igazából nagyon nehéz teljes életet élni, és nagyon nehéz vidámnak maradni. Ezért a mindenkori kormánynak kötelessége és felelőssége, hogy segítse,

elősegítse azt a folyamatot, amely a lakókörnyezetünk rendezését, alakítását, védelmét célozza. Ez a szabályozás is végül is ilyen. A korábban rosszul megítélt kérdéseket próbálja most újragondolni és újrafogalmazni, bízva abban, hogy ez a szabályozás megint javítani fogja ezt a lehetőséget.

A szabályozás, a javaslat célja, hogy pontosítsa a már korábban egyszerűsített építési bejelentéssel kapcsolatos szabályokat; itt azért voltak pontatlanságok, hiányosságok. Az építészeti, régészeti, környezeti, tájvédelmi szempontok érvényesítése érdekében a tervezés és az építés a helyi építési szabályzat rendelkezéseinek figyelembevételével történhet. Kormányrendeleti szinten előírásra kerül a tervezői felelősségbiztosítás, ezzel együtt az egyszerűsített bejelentéseknél nő az építészeti-műszaki tervező felelőssége.

Itt kérem, álljunk meg egy szóra! Sajnálatos módon gyakorta előfordult és talán ma is előfordul még az, hogy a megrendelő, az építető elkészíteti a tervet, amelyet talán nem is gondoltak a tervezővel közösen egészen pontosan végig, és amikor elkezdődik a megvalósítás, akkor még jönnek különféle ötletek, javaslatok, hogy ezt nem így kellene, ezt az ablakot, ezt az ajtót nem úgy kellene, és akkor elkezdődik a módosítgatás, és a végeredmény sokszor azt mutatja, hogy nem is nagyon lehet ráismerni már arra az épületre, a tervvel és az engedéllyel igazából nincs összhangban a megvalósított ház.

Éppen ezért fontos a szakmaiság jelenléte a megvalósítás során, és a tervezőnek - mert kinek másnak - a felelőssége és kötelessége az, hogy figyelemmel kísérje a megvalósítás folyamatát, és az eltéréseket megtiltsa vagy visszarendezze, illetve a megvalósítás szakszerűségét, biztonsági szempontból, statikai szempontból történő korrekt megvalósítását is előmozdítsa. Éppen ezért célszerű előírni a tervezői művezetés folyamatosságát egészen a megvalósításig, illetve ezen túlmenően elképzelhető, hogy azért a tervező is tévedhet, pláne akkor, ha még nincs nagy gyakorlata, és a tervezői felelősségbiztosítás kérdését is föl kell vetni. Ugyanis, ha ilyen típusú tévedések történnek, és vissza kell, mondjuk, bontani az épület egy részét, vagy pótlólagos beruházással kell megerősíteni statikailag, az állékonyságot biztosítani, akkor értelemszerűen valakinek ezt finanszíroznia kell, ezeket a többletkiadásokat, és nagyon gyakran pereskedésbe, csúnya pereskedésbe torkollik az ilyen típusú eset. A beruházás leáll, és igazából nagyon sok esetben ellehetetlenül annak a megvalósítása is.

Nem rejtjük véka alá, hogy nyilvánvaló, hogy ezek a tevékenységek, mármint a tervezői művezetés végigvitele, valamint a felelősségbiztosítás megkötése többletforrást igényel. Ezt azért ki kell mondjuk. Ez a többletforrás a beruházót vagy az építetőt fogja terhelni, azonban ezzel az állam gondoskodik arról, hogy az valóban szakszerű és korrekt legyen, és a beruházás sikerrel befejeződjön. Emellett természetesen a kormányzat gondoskodik arról is, hogy olyan kiegészítő források álljanak rendelkezésre az építető számára, gondolok itt például a CSOK-ra vagy a NOK-ra vagy az egyéb támogatási lehetőségekre, például az áfacsökkenés kérdésére, ami bőségesen

kompenzálja az ebből a tervezői művezetésből és felelősségbiztosításból származó minimális többletkiadást.

Éppen ezért azt gondolom, hogy a jelenlegi törvényjavaslat, bár nagyon kis módosításokkal, de mégis komoly javulást eredményezhet, éppen ezért tisztelettel javaslom a Háznak, hogy támogassa és fogadja el a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Jelentkezőt nem látok. *(Jelzésre:)* Van, most látom. Tóth Csaba képviselő úrnak adom meg a szót, Magyar Szocialista Párt.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény módosításához kapcsolódó összegző módosító javaslat néhány pontban javítani kívánja a törvényjavaslatot.

Korábban már az általános vitában elmondtuk, hogy a törvény 2015. december 15-ei ülésnapján kivételes eljárásban lefolytatott tárgyalása során a törvény kicsit kapkodva, átgondolatlanul lett elfogadva. Ennek az eredménye az, hogy ezt az elrontott szabályozást rögtön toldozgatni-foldozgatni kell. Az összegző módosító javít néhány pontban ezen az elrontott szabályozáson. Lehetőséget biztosít az önkormányzatoknak a továbbiakban, hogy a településképi védelemmel kapcsolatos szempontokat jobban tudják majd érvényesíteni. Így talán a 300 négyzetméter alatti építkezéseknél nem azt fog építeni mindenki, amit akar, hanem legalább ezeket a szabályokat jobban figyelembe fogják majd venni.

Fontos, hogy az alapvető szabályok közé bekerült a minimális zöldfelület mértéke, kiegészítették ezzel valahol az eredeti környezetvédelmi szabályokat mellőző javaslatot egy kicsit próbálják igazítani azért a környezetvédelemhez. A zöldfelület mértékének, minimális mértékének a meghatározása egy rendkívül fontos szempont. Ami probléma, az, hogy érdekes módon kívánják szabályozni a házilag kivitelezés elterjedését, és talán a törvény legnagyobb problémáját, hogy ezt követően az építési szakmunka végzéséhez a továbbiakban nem szükséges szakképessítéssel vagy részszakképessítéssel rendelkező szakember. Ezt úgy kívánják megoldani, hogy bevezetik a kötelező tervezői művezetés intézményét. Ugyanakkor ennek szabályait és díjazását majd kormányrendeletben kívánják szabályozni. Ez a problémát szerintünk nem fogja megoldani.

Ahogy korábban az általános vitában is elmondtuk, ezt a törvényjavaslatot és annak a módosítását ilyen formában nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(18.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr, láttam, hogy ingatta a fejét, csak ezért emelkedtem szólásra, hogy segítsen; segítsen akkor, és ne összefoglalóan mondja el majd azt, amit gondol a világ alakulásáról, hanem most, ebben a néhány percben tegye meg, hogy utána még lehessen visszreakciót is tenni a történet kapcsán. Már csak azért is, mert amiről Tóth Csaba képviselőtársam beszél, az sajnos, de tényszerű: december 15-én egy torzót hoztak a Házba, majd ennek a torzónak a bizonyos értelmű szépítgetésébe kezdtek most, az elmúlt hónapokban. Ezzel találjuk most magunkat szemben, de az az alapvetés, amiről képviselőtársam szól, mármint hogy a kötelező tervezői művezetéssel kívánják kiváltani gyakorlatilag azt, hogy feltétlen módon és szükségszerűen szakmai ismerettel megáldott emberek kivétel nélküliségével épüljenek meg ezek az ingatlanok, ez a helyzet nem áll fenn.

Azt szeretném, államtitkár úr, ha cáfolatot tenne e tekintetben, de olyan típusú cáfolatot, amely helytálló is, és nemcsak a kimondott szavak tekintetében, hanem a törvény írott betűje szerint is. Úgyhogy arra kérem nagy tisztelettel, hogy segítsen ebben a dologban. Most és ne majd akkor, amikor már nem lehet válaszolni rá, mondja el azt, hogy miért nem úgy van, ahogy képviselőtársam is és én is mondom. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a megadott időkereten belül. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, akinek 10 perces időkeret áll a rendelkezésére.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mivel erről a kérdésről már a nyitóvitában, a TAB-on is lefolytatuk ugyanezeket a köröket, nem láttam értelmét egy újabb vita megnyitásának, tekintettel arra is, hogy még hány törvényjavaslat szerepel önök előtt. Engedjék meg azonban, hogy egy-két gondolat erejéig reagáljak.

Egyrészt a kormánynak van egy nagyon világos programja, méghozzá a családi otthonteremtési kedvezményen keresztül, ami, azt gondoljuk, fiatalok tízezreit juttathatja önálló, saját lakáshoz, otthonhoz, ingatlanhoz.

Ezenkívül az áfakedvezmény az építkezések esetében, a nemzeti otthonteremtési közösségek elindítása mind-mind olyan intézkedés, amelyek az otthonhoz jutást segítik minden társadalmi csoportban. Azonban azt gondoljuk, hogy akkor, ha ezeket a jogszabályokat a vonatkozó bürokratikus terhek csökkentésével nem kapcsoljuk össze, akkor a bürokrácia lehet az akadály annak, ami ezeket a programokat lényegében ellehetetleníti.

A most önök előtt fekvő módosítás, a TAB-on beérkezett módosító javaslatok, illetve a végzővege

tekintetében, azt gondoljuk, hogy egy egészséges kompromisszum született. Egészséges kompromisszum abban a tekintetben, amely a szabályokat világossá teszi mindenki számára, aki építeni akar. Egészséges kompromisszum abban a tekintetben, hogy ha valaki ettől eltér, akkor a korábbi időszakhoz képest sokkal szűkebb annak a lehetősége, hogy ilyen-olyan szubjektív okokra hivatkozva fönn lehessen tartani ilyen ingatlanokat, amelyek nem felelnek meg a helyi építési szabályoknak.

A tervezői művezetés, ahogy valójában elhangzott, olyan biztosítékot jelent a megrendelő, tehát a családok számára, amely garanciát jelent abban a tekintetben, hogy az, aki ezt a feladatot elvégzi, minden tudással rendelkezik, és pénzügyi-anyagi felelősséget is vállal azért, amilyen munkát kiadott a kezéből. És ha bármilyen anyagi kár éri a családokat abból fakadóan, hogy valami szabálytalanul épült, akkor annak nagyon világos a rendezési helye, hogy annak hol kell koncentrálnia.

Elmondtam a képviselő úrnak korábban is, most is csak megismételni tudom, és ezen felesleges vitakozni: nem mondtuk soha azt, hogy szakértőknek az építkezés különböző munkafolyamataiban nem kellene részt venni. Azt mondtuk, hogy igenis Magyarországon annak a sajátosságának, ami a családi építkezést jelenti, ahol családtagok vagy barátok segítenek egymásnak az építés különböző folyamataiban, ott valóban nem kell minden embernek szakértelemmel rendelkeznie, hanem minden munkafolyamathoz ott kell lennie egy szakértőnek, amely szakértő ezzel a tudással rendelkezik. Ez nem változott az elmúlt időszakban, hiába mondtuk azt el, úgy látom, önök nem fogadták el, ezt én el tudom fogadni.

Az az érvelés, amely szerint ezek az okok az akadályai annak, hogy az MSZP támogassa ezt a törvényjavaslatot, az nem más, mint egy politikai érvelés. Elfogadjuk, hogy a parlamentben a mindenkori ellenzék a mindenkori kormánypárttal szemben így viseltetik, csak akkor azt tekintjük politikai megmozdulásnak, tekintjük politikai reakciónak, ne pedig egy szakmai érvek mögé bújtatott szakmai opponens véleménynek.

Egy kérdés van, amit a TAB támogatott, azonban a kormányzat mégis megfontolásra javasol, ez pedig a kötelező, a helyi építési szabályzatban szereplő minimális zöldterület nagyságára vonatkozik. Azt gondoljuk, hogy Magyarországon aki építkezik, az felelősen tud gondolkodni, és megvan az a szépérzéke, hogy szívesebben él zöld környezetben, mint betondzsungelben. Olyan szabályokat érdemes ebbe a keretrendszerbe beemelni, olyan szabályokat és olyan elvárásokat érdemes támasztani, amit nemcsak az ellenőrzés során tud az építési hatóság ellenőrizni, hanem aminek meg tud győződni a fenntartásáról is.

Annak nem látjuk túl sok értelmét, hogy a zöldterületek meglétét ellenőrizzük, amit egy két órára kibérelt gyepszőnyeggel tudnak biztosítani, utána pedig ezeket a gyepszőnyegeket felszedik, és egy betondzsungellel találkozunk. Tehát mi azt javasoljuk, hogy ez a szabályozás ne kerüljön elfogadásra,

mert semmilyen garanciát nem jelent arra vonatkozóan, hogy életvitelszerűen vagy hosszú távon ez a zöldterület megmarad.

És igen, képviselő úr, egy módosítását látják itt egy törvénynek, ami azt gondolom, nem példa nélküli. A kormánynak mindenkor kötelessége az adott helyzethez igazítani ezeket a törvényi szabályozásokat, és fognak még találkozni adott esetben még az idei évben olyan módosító javaslatokkal, amelyek jobbá tehetik az építésügyi szabályozást annak érdekében, hogy egy, az országos építési szabályokat betartó, de bürokratikus akadályokat teljes egészében lebontó építési szabályozással találkozzanak.

Megértem, hogy kényelmesebb lenne mindent így, előre látni. Nem tudja egy kormányzat, ahogy az ellenzék sem tudja megmondani, hogy milyen kihívásoknak kell majd megfelelni egy teljesen új szabályozást követően. A puding próbája az evés, ez ki fog derülni menet közben, és ha kell, vissza fogunk hozni javaslatokat módosításra, vagy adott esetben visszahozhatnak önök is, és ha mi azt látjuk, hogy ez valóban a családok építkezését támogathatja, a bürokratikus akadályokat csökkenti, akkor azt a kormány támogatni fogja.

Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget, és azt kérem az Országgyűléstől, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypárti pádsorokban. - Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csepreghy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik az **állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10092. sorszámon, az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2016. április 21-én a Törvényalkotási bizottság a Házzsabály 46. §-a alapján megtárgyalta az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/10092. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 23 igennel, ellenszavazat nélkül, tehát egyhangúlag összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt az Országgyűlés Európai uniói ügyek bizottsága módosító javaslatát, másrészt a Törvényalkotási bizottság saját, pontosításokra irányuló indítványát is.

Az átláthatóság a kulcs, ezt ismerte fel a kormány már az előző ciklusban, és a jelenlegi törvényjavaslat is ennek a szolgálatában áll. Ez a tézis mindenképpen fontos arra az időszakra, amikor az NFÜ kezeléséből átkerültek a projektértékelések a Miniszterelnökségre. Ezt is hozzá kell tennem az értékeléshez.

Eppen ezért egy olyan szakértői névsor létrehozására tett javaslatot a kormány, amelyben az összes értékelő megismerhető, és rajtuk a döntéseik számonkérhetőek is lesznek. A javaslat véleményem szerint növelni fogja az objektivitást az értékelési rendszerben.

(18.50)

A benyújtott törvényjavaslat célja, hogy egyértelmű falat képezzen a projektmenedzsment és a pályáztatásban és a pályázattírásban részt vevő cégek, valamint a projektet értékelő emberek közé. A kiszervezett értékelést a törvényjavaslat nemcsak hogy megszüntetni, hanem azt csak az állami körön belül foglalkoztatottak esetében teszi lehetővé.

A parlamenti vita során elhangzott érveit a Jobbiknak is, illetve az MSZP-nek is figyelembe vette a kormány akkor, amikor kezdeményezte azt a módosítást, hogy ott, ahol nem biztos, hogy rendelkezésre áll megfelelő állami szaktudás egy-egy projekt értékelésében - ez egyébként döntően leszűrhető az innovációs pályázatok körére -, legyen lehetőség igénybe venni az állami projektértékelési rendszerben jogviszonyban nem állók számára is a szakértői tevékenységre való felkérést.

Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága egyik módosító javaslata ezt a lehetőséget fogalmazta meg, amit a Törvényalkotási bizottság is támogatott. A bizottság egy másik javaslata szintén foglalkozott ezzel a kérdéssel, amelyet Hörcsik Richárd, a bizottság elnöke fog az utánam következő felszólalásában elemezni.

Fontosnak tartom, hogy a T/10092. számú törvényjavaslatot, amely ebben a formájában önök előtt fekszik, a tisztelt Ház az egyes projektek objektív, átlátható és a piaci szereplők érdekeitől független értékelése céljából fogadja el és emelje törvényerőre. A törvényjavaslat hozzájárul ahhoz, hogy biztosított legyen ezáltal az uniós források munkahelyteremtésére, illetve gazdasági növekedést előmozdító beruházásokra való felhasználása.

Amit még hozzá kell tennem, hogy azok a célzott körök, akik számára lehetővé válik a névjegyekben való részvétel, kellő alkalmassággal rendelkeznek. Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, támogassák a javaslatot. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Galambos képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, Csepreghy államtitkár urat, hogy most vagy a vita végén kívánja elmondani a véleményét. *(Csepreghy Nándor: A végén. - Dr. Hörcsik Richárd jelzi, hogy szólni kíván.)* Megadom a szót, igen, semmi gond. *(Dr. Józsa István: A kormányé az elsőbbség.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most adom meg a szót Hörcsik Richárd úrnak, a kijelölt Európai ügyek bizottsága előadójának, 6 perces időkeretben.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, az Európai ügyek bizottságának előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága mint kijelölt bizottság 2016. április 18-ai ülésén lefolytatta az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint az egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitáját. Először is a bizottság a határozati javaslatot megvizsgálta, és megállapította, hogy az megfelel a Hárszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat egyik fő érdeme, hogy új értékelési rendszert kíván létrehozni az európai uniós és egyéb pályázatok értékelése tekintetében, ami véleményünk szerint növelheti a transzparenciát, és segítheti a szakpolitikai szempontok előtérbe kerülését. Mindezt teszi egy újfajta szaknévsor felállításával, amelyben állami alkalmazásban lévő, pályázat útján kiválasztott munkatársak szerepelnének.

Tisztelt Elnök Úr! A bizottság a részletes vita során megtárgyalta a Gyopáros Alpár képviselőtársam által benyújtott módosító javaslatokat, amelyek a lehetséges projektértékelői körre vonatkoznak. Két javaslatról van szó. Az egyik javaslat a törvényjavaslat személyi hatálya alól kivenné a helyi önkormányzati köztisztviselők körét, a másik javaslat pedig az úgynevezett K+F+I programok esetében lehetővé tenné külső szakértői kör részvételét az értékelésben. A módosító javaslat előterjesztője azt is hangsúlyozta, hogy javaslataival egyúttal reflektálni kíván az általános vitában különösen az ellenzéki padosorokban felmerült esetleges aggályokra is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatokat a bizottság egyhangúlag támogatta, és azokkal a kormány képviselője is egyetértett. A bizottság a Hárszabály 45. § (5) bekezdése alapján a támogatott képviselői módosító javaslatokat magában foglaló, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be. A bizottság a részletes vitáról szóló jelentést szintén egyhangúlag, ellenszavazat nélkül fogadta el, a részletes vitát pedig 2016. április 18-án lezárta. Eppen ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítvány mielőbbi elfogadását. Köszönöm türelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hörcsik képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportjából.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy érdekes szituáció a Ház történetében, mert önök megszüntették a záróvitát - ez a mostani vitaszakasz a régi záróvitát pótolta -, a részletes vita ki van téve a

szakbizottságokhoz, illetve a Törvényalkotási bizottsághoz, és ennek egy idézetét adta elő tőle megszólt, szigorú, fegyelmezett keretek között Hörcsik Richárd elnök úr. Én tőle a szabadabb előadáshoz vagyok szokva, de most tartotta magát egy szigorú, jegyzőkönyv szerinti ismertetéshez, aminek az volt a vége, hogy ehhez az egyébként elfogadhatatlan törvényjavaslathoz - mert a világban mindenütt az úgynevezett third-party, a független szakértői rendszer megy, és nem az állam által ellenőrzött szakértői rendszer - olyan módosító indítványok születtek, sajnálatos módon az előterjesztő által nem az MSZP-t rakva első helyre, amely módosító indítványok önmagukban elfogadhatóak, mert enyhítik a szigorú és a szakmai megközelítést véleményünk szerint csorbító megközelítést, különösen az K+F és az innovációs pályázatok kiértékelése területén. Tehát az a módosító indítvány tényleg támogatható.

Na de hogy néz ki az egész? Önök javaslatot tesznek, hogy egy külön jogviszony keretében csak azok, akiknek van elsődleges jogviszonyuk, mondjuk így, általában a kormányzattal - ez egy hosszú sor, most már az önkormányzatok ki lettek véve belőle -; még talán ez is támogatható, hogy ezáltal az 1. § (4) bekezdésének leírását, hogy mire terjed ki ez a szakértői névjegyzék, pontosítja: e törvényt a mikro-, kis- és a középvállalások eddigi leszűkítésén túlmenően a helyi és területi önkormányzatok számára nyitva álló, kormányrendeletben meghatározott kiválasztási eljárásrendszerrel érintett felhívásokra benyújtott támogatási kérelmek tartalmi értékelésére kell alkalmazni.

Tehát végül is az a szűkítés a névjegyzékre vonatkozóan, tehát hogy önkormányzati dolgozó, illetve önkormányzati cég többségi tulajdonát képező társaság dolgozója nem lehet tagja ennek a névjegyzéknek, ez kibővíti azt a kört, akik ebben a névjegyzékben szerepelve értékelést nyújthatnak be. Tehát amit helyesen fideszes képviselőtársam mondott, hogy a transzparencia, az átláthatóság ezekben az uniós elbírálásokban alapkövetelmény kell hogy legyen, ezt a célt az anonimitás - tehát hogy a bíráló nem tudja, hogy kinek a pályázatát bírálja - kell hogy alapvetően biztosítsa. Ez a tűzfal véleményünk szerint jobban biztosítható, ha a kormányzat nem a saját embereivel bíráltatja egy saját névjegyzék szerint saját, kiszolgáltatott jogviszony keretében, hanem teljesen független szakértői körrel. Ez a független szakértői kör a speciális tudásigény alapján a K+F és innovációs rendszereknél most továbbra is megmarad, az összes többinél a bírálat lehetősége bekerül egy állami projektértékelői jogviszony keretében működő szakértői névjegyzék alapján kijelölt vagy kisorsolt - ki tudja? majd a kormányrendelet valamit erről fog mondani - emberekhez.

(19.00)

Tehát mi abszolút jóhiszeműen állunk ehhez. Tehát nem akarjuk azt feltételezni, hogy a kormány ezzel befolyást akar gyakorolni az uniós pályázatok kiértékelésére, hogy kik nyerjenek, kik ne nyerjenek, de azért, ha valahol megjelenik egy ilyen kormányza-

ti szerepvállalás, márpedig a kormányzat emberein keresztül végül is egy olyan névjegyzék jön létre, ami még a jogviszonyt is törvényben szabályozza, hogy egy másodlagos jogviszony jöjjön létre, valahogy egy picit arra enged utalni, amit nem szeretnénk, hogy bekövetkezne, hogy esetleg lehet, hogy megnyílik a lehetőség, hogy a kormányzat eluralja az uniós pályázatok kiértékelését, és ne adj' isten, esetleg pofára történjen az értékelés, nem pedig a valós piaci hasznosság szerint.

Tehát a módosító indítványokról természetesen fönntartjuk a véleményünket, hogy elfogadhatóak. Ha ezek mentén haladnak, akkor eljutnánk oda, ha következetesen végigvisszük a logikáját ezeknek a módosító indítványoknak, akkor eljutnánk oda, ad absurdum, mert a matematikában van egy ilyen bizonyítási eljárás, hogy nincs is szükség erre a névjegyzékre, mert ennek a logikája az, hogy kivesszük, tehát szűkítjük azt a kört, amire vonatkozik. Ha ezt a logikát végigvisszük, akkor a végén nem marad semmi, se a névjegyzék, se az a kötelező kör, amire ezt alkalmazni kell. Véleményünk szerint, ha abba az irányba haladna ez az Unió által és bizonyos szakmai vélemények szerint is időnként kritizált pályázattertékelési rendszer, lehet, hogy az egy szerencsésebb scenárió lenne a transzparencia és a függetlenség biztosítása érdekében.

Ezzel együtt én szeretném hangoztatni a jóhiszeműségemet, ezt a legutóbbi zárszavában államtitkár úr nem feltételezte. Nem akarjuk azt mondani, hogy a kormányzati keretek között nem lehetnek olyan szakemberek, akik képesek ezeknek a feladatoknak az ellátására, mert biztosan vannak. De azt, hogy leszűkíti ez a törvény a lehetőséget, hogy uniós projektértékelést csak egy másodlagos jogviszony keretében, tehát mintegy kiszolgáltatott módon és csak olyan, elsődleges jogviszonnyal rendelkező személyek végezhetnek, akik valamilyen kapcsolatban állnak a kormányzattal, valahol a megközelítés szintjén kockázathordozónak tekintjük. Nagyon remélem, hogy nem így lesz. Biztosan lesznek olyan példák, amelyek azt fogják mutatni, hogy nem a trafikpályázat elbírálásához hasonló esetek fognak előkerülni a névjegyzékben szereplő személyek véleményei révén, hanem tényleg a piaci hasznosságot és a műszaki előrelépést szolgáló pályázatok fognak nyerő állásba, nyerő helyzetbe kerülni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Józsa képviselő úr. Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP. Őné a szó, jegyző úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget megszüntették, és közben emellett a külső értékelési rendszereket is felszámolták. Nem véletlenszerű, hogy ezek után, miután kudarcot vallottak, most megpróbálnak egy ilyen utat járni a kormánytisztviselőkön, köztisztviselőkön, közalkalmazottakon, állami cégek munkavállalóin keresztül egy másodlagos jogviszony keretei között.

De az alapvető kérdés e tekintetben, hogy hogyan lehet a pártatlanságot biztosítani. Akkor, amikor látjuk mindennap, hogy mi történik a magyar társadalomban, hogy hogyan vesznek ki pénzeket a közpénzek keretei közül, vagy legalábbis hogyan próbálják mindezt megtenni, hogyan lehet hitelt érdemlően eleget tenni, másik oldalról nézve meg elhinni mindazt, hogy önök ezt pártatlanul fogják tudni csinálni. Államtitkár úr, majd talán a végzőban. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, Lehet Más a Politika.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha Józsa képviselőtársam nem mondta volna el háromszor azt, hogy jóhiszemű, akkor nem biztos, hogy szót kértem volna, mert én viszont szeretném vállalni, hogy nem vagyok az *(Derűtség.)*, mert jelen pillanatban azt láttuk az elmúlt európai uniós ciklusok felhasználása során, hogy bármilyen kormányzat volt, maga felé hajlott a keze. *(Dr. Staudt Gábor: Itt az igazi ellenzék! - Dr. Bárándy Gergely: Legalábbis az őszinte!)* És éppen ezért, ebből adódóan, hogy ez a tapasztalat, nyilvánvalóan az értékelési eljárás objektivitásának a kérdése sokkal több annál, mint hogy abban bízunk, hogy a most kidolgozott rendszer önállóan alkalmas lehet.

Én tisztelettel kérek elnézést államtitkár úrtól, de én nem hiszek az objektív szakmaiságban abban a tekintetben, ahogy az előterjesztés tartalmazza. Azért nem hiszek az objektív szakmaiságban, mert olyan emberek, akik az életüket lehúzzák, mondjuk, köztisztviselőként, kormánytisztviselőként vagy közalkalmazottként, és életükben nem voltak vállalkozók, nem dolgoztak pályázatíró cégnél, nem kellett projektmenedzsmenttel végrehajtani programokat határidőre, meghatározott keretek között, azoknak alapvetően a szemléletük széles látóköre egy olyan korlátot szab esetleg a bírálásra, ami nem biztos, hogy a legjobb, legerősebb döntéseket tudja eszközölni.

Messzemenőig hiszek abban, hogy egy név nélküli semleges döntéshozás, úgy, hogy gyakorlatilag, ha több ember vesz részt benne, tehát több ember szubjektivitása teremthet objektivitást. Az a meggyőződésem, hogy emberek személyes meggyőződései, ha van a vállalkozószektorból, biznisszektorból benne szakember, aki véleményt mondhat, van a tudományos szektorból szakember, aki a kivitelezhetőségét meg tudja ítélni, és esetleg van a kormányzati szektorból bármilyen szinten ember, az tud teremteni valamilyen szintű objektivitást. Sok-sok egyéni, objektivitásra törekvő szubjektivitás tudja megteremteni azt a fajta objektivitást, ami előremozdítaná a rendszert.

Itt vagyunk, eltelt két év, gyakorlatilag nem nagyon voltak idáig nyertes pályázatok, tehát ebből a költségvetési ciklusból az EU-nak. Most nyilvánvaló-

an van egy törekvés, hogy fel kell gyorsítani a döntéshozást. Viszont az a gond vagy az a rossz hír ebben, hogy utána nem lehet tudni, hogy mi lesz az Európai Unió költségvetésével és milyen fejlesztési források lesznek.

Én azt mondom, hogy tudomásul kell vennünk, eltelt nagyjából EU-s finanszírozás mellett 6-7-8 év, úgy, hogy a pénzek túlnyomó többsége nem az ország fejlődését szolgálta. Ezért nem vagyok jóhiszemű, mert azt tapasztaltam, hogy mindenféle idiótaságok, amiket ki lehetett találni, csak azért, hogy a fejlesztés menjen, építési vállalkozónak lehessen munkát adni, rengeteg beruházást láttunk. Azért nem kell ezt a kormánypárti képviselőtársaimnak magukra venni, mert ennek egy része nem az Orbán-kabinetek alatt zajlott, hanem az előző kormányzás idején. Ezen tapasztalatok miatt azt gondolom, hogy egy lényegesen erősebb lépésre lenne szükség ahhoz, hogy valóban olyan fejlesztési programok valósuljanak meg Magyarországon ezekben a költségvetési ciklusokban, amelyek hosszú távon munkahelyeket fognak tudni fenntartani, és úgy tudnak fejlesztéspolitikát megvalósítani, hogy a létrehozott fejlesztési infrastruktúra el tudjon tartani munkahelyeket.

Bocsánatot kérek, nem akarok ilyen demagóg lenni, de jelen pillanatban újabb térkövezésekkel meg ilyenekkel nem fogunk előremozdulni. Azt hiszem, hogy ebben egyetértettünk szavakban. Az a kérdés, hogy egy olyan döntéshozási rendszer, ami most a javaslat alapján megszülethet, túl tud-e lépni ezen a szemléleten.

Én a magam részéről alapvetően aggodalommal nézem ezt az irányt, hiszen úgy tűnik, hogy a kormányzat még inkább a saját hatásköre alá akarja vonni a döntéshozást, még inkább a saját embereinek akarja adni a lehetőséget, hogy véleményt alkossanak, és nyilvánvalóan ez egy veszélyes rendszer. A frakciónk álláspontja kétkedően bizakodó volt, ugyanis látjuk az irányt, hogy lehetne jobb a rendszer. Látjuk azt, hogy szükség van rá, és egyetértünk az előterjesztéssel, hogy érdemes erről tárgyalni. Ugyanakkor nem vagyunk róla meggyőződve, hogy ez az irány a leginkább tudja szolgálni az európai uniós források hatékony, hosszú távú, bölcs felhasználásának a politikáját, és ebből adódóan inkább egy tartózkodás felé fogunk hajolni, hogyha megértik ezt kormánypárti képviselőtársaim. Bízom benne, hogy a rendszerük, amit kiépítenek, jó lesz, de abban is biztos vagyok, hogy ebben a megoldásban még nagyon-nagyon sok buktató lesz, és lesznek még olyan térkövezések meg mindenféle esztétikai beruházások, amelyek hosszú távon nem fognak hozzájárulni az ország munkahelymegőrző képességének fejlesztéséhez. Azt kívánom, hogy sikerüljön a tervük megvalósítása ezzel a jogszabállyal, de ennél lényegesen többre, sokkal többre lenne szükség meggyőződésem szerint. Köszönöm a szót, elnök úr.

(19.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a fennma-

radt időkeretben. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra, tízperces időkeretben.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Nem szeretném megelőlegezni a jövő héten aktuális EU-s vitanapot, ezért megpróbálok szűken abban a keretben beszélni, ami az értékelői keretrendszerrel szól. De azért egy dologra mégis ki kell térnem. Megtisztelő az ellenzéki képviselőktől, hogy azt gondolják, hogy az a közel egymillió ember, aki az állami szférában dolgozik, mind Fidesz-szavazó. Még nem az, de törekszünk rá, hogy az legyen. *(Derűltég. - Taps a Fidesz soraiból. - Dr. Józsa István: Ajaj!)* Mert politikai elfogultsággal vádolni egymillió embert, én azt gondolom, hogy több mint felelőtlenség.

Sallai képviselő úrral egyetérték abban a kérdésben, hogy a 2020 utáni kérdések tekintetében ma az a legnagyobb dilemma, hogy lesznek-e ilyen típusú források 2020 után vagy sem. Az egy testtartásbeli különbség köztünk és a baloldali pártok között, hogy ki hogy tekint ezekre a forrásokra. A baloldali pártok alapvetően azt a logikát képviselik, amely alapján az Unió 2004 utáni tagjai alapvetően hálával tartoznak ezért az Európai Uniónak, és szépen be kell fogják a szájukat akkor, amikor ezekről a forrásokról beszélünk, ahelyett, hogy úgy beszélnének ezekről a forrásokról, mint jogos jussukról, amit többek között azért kapnak meg, mert lebontották azokat a vámokat, amelyek a saját szolgáltatóikat és termelő tevékenységet folytató cégeiket védtek, vagy adott esetben az egyik uniós alapjog, a tőke szabad áramlásából fakadóan kivihettek több milliárd forintnyi forrást az országból az európai nagyvállalatok. Mi azt gondoljuk, hogy ez a pénz jár a magyar gazdasági szereplőknek, és ezért nem hálával tartozunk, ez a mi pénzünk, erről a magyar emberek dönthetnek, hogy hogyan használjuk fel.

A 2020-ig hátralévő négy és fél évről úgy is beszélhetünk, mint négy és fél szűk esztendőről, ami meghatározza azt, hogy 2020 után mi lesz Magyarországon. Ebben a tekintetben azonban gyökeres változásra van szükség a 2007-2013-as fejlesztési rendszerhez képest. A 2007-2013-as fejlesztési rendszernek több baja volt, erről jövő héten fogunk beszélgetni, de talán az egyik legnagyobb problémája az, hogy nem volt egy társadalmi konszenzus arról, hogy mire kellene felhasználni a pénzeket, és hogy hogyan használjuk fel a pénzeket.

Józsa képviselő úr felvetett több kérdést, amit szerintem érdemes megvitatni. Egyrészt felvetette azt a kérdést, hogy az értékelési keretrendszernek több modellje működik az Európai Unióban, van a teljesen kiszervezett értékelési rendszer, meg vannak olyan államok, amelyek in-house módon oldják meg ezeket a típusú értékeléseket.

Nem gondolom azt, hogy minden projekt esetében, de a projektek többsége esetében igenis releváns az, hogy milyen kapacitásokkal rendelkezik egy

pályázó, tehát milyen pénzügyi volument tud felmutatni, milyen szakértelmet tud felmutatni. Ettől kezdve az, hogy valaki anonim módon értékeljen egy pályázatot, anélkül, hogy a pályázó pénzügyi kapacitásával, a referenciakapacitásával tisztában lenne, ez szerintem szakmaiatlan elképzelés, nem lehet megoldani, nem lehet megoldani akkor, hogyha valóban azt a szempontot akarjuk figyelembe venni, hogy a termelő ágazatot úgy támogassuk, hogy valóban releváns támogatási eszközöket adjunk a kezébe. Honnan tudná ezt egy értékelő megmondani akkor, hogyha nem látja annak a cégnek a fő számain, amely pályázatot nyújt be hozzá, anélkül, hogy ismerné ezeket az adatokat?

A másik kérdés, amit ön felvet, az a felelősség kérdése, hogy ki viseli a politikai, ki viseli a gazdasági felelősséget a meghozott pályázati értékelésekért. A 2010 előtti időszakban ez egy abszolút kiszervezett tevékenység volt. 2007-ben aláírtak egy megállapodást az Európai Bizottsággal, amely hét évre meghatározta a magyar fejlesztéspolitika működését. Majd azok a szakemberek, amelyek az önök kormányában dolgoztak 2006-2007 magasságában, és Brüsszelben aláírták ezeket a megállapodásokat, kimentek a piacra, és a piacról vámozták meg azt a rendszert, amely Magyarország fejlesztését kellett volna szolgálnia. 1500 milliárd forintnyi úgynevezett soft költség áramlott ki a piaci szereplők irányába, azon szereplők irányába, akiknek a 80-90 százaléka az önök gazdasági holdudvarában található. Én megértem azt, hogy az MSZP-nek ennek a hátrországnak az eltűnése komoly politikai kockázatot okoz, de az ország szempontjából egy olyan rendszerre van szükség, amely garantálhatja, hogy a legszigorúbb szabályok mentén, azok mentén a megállapodások mentén, amely a pénzek 60 százalékát a gazdasági szereplőkhöz köti, amely két szempont egyikének teljesülése esetén teszi lehetővé a források felhasználását, vagy a munkahelyteremtés, vagy a gazdasági növekedés, ez a két szempont, ami egyedül engedi a források kiáramlását.

És eddig nem volt a parlamentben olyan miniszter, akit önök az értékelési kérdésekben interpellálhattak volna. E törvény alapján lesz.

Az Európai Bizottság számtalan kritikát fogalmazott meg a 2007-2013-as rendszer értékeléseivel kapcsolatban, pont azt a hibát napirendre véve, hogy nem teljesen világos a határvonal, nem teljesen világos a fal az értékelők és a projektmenedzsment, pályázatírói szakma között. Ez pedig egy teljesen tiszta, egyértelmű helyzetet teremt.

Amikor a nyitó vitában vitatkoztunk többek között önnel is, aki azt mondta, hogy vannak olyan pályázati körök, amelybe érdemes a piaci szakértőket bevonni: igen, van ilyen, és ez meg is jelenik ebben a módosításban az innovációs pályázatok vonatkozásában. A bizottsági vitában ön támogatólag szövegeztél hozzá ahhoz, hogy ez a módosítás kedvező, most pedig azt mondja, hogy ennek ellenére sem tudják ezt a törvénymódosítást támogatni. Én megértem ennek az okát, mert az MSZP alapvetően arra törekszik, hogy próbáljon meg egy korrupciós homokvárát

építeni, és ezzel a törvényjavaslattal ennek a homokvárnak lényegében vége. Én ezért kérem azt a parlamenttől, hogy ezt a törvénymódosítást támogassák, mert ez alapvetően a transzparencia irányába hat, a számonkérhetőség irányába hat, és abba az irányba, hogy valóban, 2020 után a hazai forrásokra alapozott gazdaságpolitika is működhessen Magyarországon, ne olyan, amely ilyen mértékben kitett az európai uniós támogatásoknak.

Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Csepreghy államtitkár úr. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor.

Most pedig soron következik **a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9785. sorszámú, az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót elsőként legfeljebb 8 perces időkeretben Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2016. április 21-ei ülésén lefolytatta a vitát a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló T/9785. számú törvényjavaslatról. A bizottság a Házsabály 46. §-a alapján 20 igen szavazattal, 4 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslatba beépült a Gazdasági bizottság nyolcpontos módosító javaslata, amely jogtechnikai és nyelvhelyességi pontosításokat tartalmaz.

Összességében a javaslat célja, hogy a Magyar Posta szolgáltatási díj fejében pénzügyi intézményeknek is átadhatná a postai feladatok ellátását olyan településeken, ahol nagyon alacsony a működő postahivatalok kihasználtsága.

Ezzel kapcsolatban fölmerült - hangsúlyosan merült föl -, hogy ez netán a kisposták megszűnéséhez vezetne, ezzel kapcsolatos aggodalmakat fogalmaztak meg a bizottságban, azonban a törvényjavaslat alapján azt mondhatjuk, hogy a postai szolgáltatások mindenhol megmaradnak, ahol korábban postai szolgáltatásokat lehetett igényelni, sőt ezek köre bővülni fog.

Ez látszólagos ellentmondás, valójában azonban előzményei is vannak, hiszen közel tíz éve ez az úgynevezett postapartneri rendszer már működik az országban, tehát ez mind adatvédelmi, biztonsági szempontból, mind pedig a szolgáltatás szervezése szempontjából egy figyelembe vehető előzménye az ilyen típusú szolgáltatásnak.

Szeretném még hozzátenni, hogy a javaslat elfogadása esetén megnyitjuk a lehetőséget annak, hogy adott esetben hitelintézetekkel való együttműködésben olyan szolgáltatási kör is eljuthasson kisebb és közepes méretű településekre vagy közepes lélekszámú településekre, amelyekre a jelenlegi törvényi szabályozás alapján nincs lehetőség. Mintegy zárójelben vagy gazdasági oldalról megközelítve ezt a kérdést, ez lényegében egy állambevétel-növekedést eredményezhet mindemellett.

(19.20)

A törvényjavaslat elfogadásával tehát hozzájárulunk egy szélesebb körű piaci szolgáltatás biztosításához, ezért kérem tisztelt képviselőtársaim támogatását a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vécsey képviselő úr. Megadom a szót a kisebbségi vélemény előadójának, Tóth Bertalan képviselő úrnak, hétperces időkeretben.

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvénnyel kapcsolatos általános véleményem majd a következő etapban kívánom elmondani, amikor a záróvita során szót kérek. Most kifejezetten a Törvényalkotási bizottságban elhangzottakat szeretném ismertetni a tisztelt Országgyűlés előtt.

Két módosító indítványt terjesztettem a bizottság elé. Az egyik az információs rendszer közös használatával kapcsolatos aggodalmaimat küszöböltte volna ki, hiszen szerepel a törvényjavaslatban egy ilyen rendelkezés. A másik törvénymódosító javaslat, illetve ehhez a javaslathoz benyújtott módosítás pedig arról szólt, hogy postai szolgáltatások ne kerüljenek a pénzügyi intézményekhez. Ahogy hallhattuk, államtitkár asszony itt a parlamentben is megerősítette, hogy itt elsősorban a takarékszövetkezetek jönnek szóba. Felvetődött az a kérdés - ha jól emlékszem, Csepreghy államtitkár úr volt ott a Törvényalkotási bizottságban - a részemről, hogy miért a posta költözik a takarékszövetkezetekbe, és miért nem a pénzügyi szolgáltatások költöznek a postára. Csepreghy Nándor államtitkár úr azt mondta, hogy azért nem, mert a Posta nem jogosult pénzügyi tevékenység folytatására.

Most is szeretném megerősíteni - bár a Törvényalkotási bizottságban benyújtott módosító javaslatom indoklásában ez szerepelt már, ezért is hivatkozom most rá -, hogy a pénzügyi intézmények sem lesznek jogosultak postai szolgáltatás ellátására e törvénymódosítás alapján, hiszen nagyon komoly koherenciázavar lép fel a jogszabályok között.

A postatörvény módosítása szerint a 27/A. §-sal egészül ki a postatörvény, amely azt mondja ki, hogy az egyetemes postai szolgáltató az olyan településeken történő szolgáltatásnyújtás biztosítása érdekében, amelyek bejelentett lakóhely szerinti népesség-

száma nem haladja meg a 10 ezret, pénzügyi intézménnyel is köthet olyan szerződést, amely alapján a pénzügyi intézmény az 5. §-ban meghatározott postai szolgáltatást, postai szolgáltatásokhoz kapcsolódó kiegészítő fiókbérleti szolgáltatást, postai értékcikk-forgalmazást s a többi végez.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló jogszabály 4. pontjának 7. szakasza szabályozza azt, hogy a pénzügyi intézmény milyen üzletszerű szolgáltatásokat nyújthat a pénzügyi szolgáltatásain kívül kizárólag. Ebben a taxatív felsorolásban, amelyik a)–tól n) pontig tart – most nem fogom felsorolni –, nem szerepel a postai szolgáltatás. A pénzügyi hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény természetesen ad erre lehetőséget, hogyha törvény másképp nem rendelkezik.

Azt gondolom, itt jogalkotási hiba történt a minisztérium és az előterjesztő részéről, mert amíg a postatörvény módosítása szerződést ír, hogy szerződés alapján láthat el postai szolgáltatást, ez nem szerepel a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben, tehát hiába fogadja el holnap a tisztelt Országgyűlés ezt a módosító javaslatot, pénzügyi intézmények a pénzügyi tevékenységen kívül nem folytathatnak üzletszerű tevékenységként postai szolgáltatást. Tehát a postatörvényben kifejezetten *expressis verbis* ki kellett volna mondani, hogy törvény alapján a pénzügyi intézmények folytathatnak postai szolgáltatást, de erre nem került sor, hanem a jogszabály szerződést ír, ezt pedig a hitelintézeti törvény kizárja.

Éppen ezért kérem az előterjesztőket, fontolják meg, hogy visszavonják ezt a törvényjavaslatot, vagy javítsák ki ezt a kodifikációs hibát. Arra szeretném itt az Országgyűlés előtt is felhívni a pénzügyintézetek és kifejezetten a takarékszövetkezetek figyelmét – amelyek kiemelték ebben a történetben –, hogy nem folytathatnak postai szolgáltatásra irányuló tevékenységet.

A Törvényalkotási bizottság ülésén ezenkívül felmerült a Posta közérdekű adatkezeléssel kapcsolatos kezdeményezése. Szerencsére Péterfalvy Attila is részt vett ezen a bizottsági ülésen, ahol aztán kaptam választ a feltett kérdésekre, hiszen a Posta, a Posta vagyongazdálkodási és a Posta részbeni tulajdonában lévő Díjbeszedő Holding Zrt. összességében 76,5 millió forintot követel tőlem közérdekű adatok kiadása ellenében. Péterfalvy Attila megnyugtatóan, hogy nincs jogszabályi felhatalmazása sem a Postának, sem a vagyongazdálkodóknak, sem a Díjbeszedő Holding Zrt.-nek, hogy tőlem ilyen pénzt követeljen. Egyedül az adathordozó áfamentes költségét kérheti tőlem, amibe beletartozik az, amire az elektronikus adatokat rá lehet tenni, illetve a papír.

Én viszont sem elektronikusadat-hordozót, sem papírt nem jelöltem meg az igényemben, hanem elektronikus úton kértem megküldeni az általam kért adatokat. Természetesen folytatni fogom a harcot a közérdekű adatok nyilvánosságra hozatala érdekében. Láthatjuk, hogy a Magyar Nemzeti Banknál milyen disznóságok derültek ki. Az, amit a Posta művel, hogy közel 80 millió forintot követel tőlem, számomra egy megerősítés, hogy valószínűleg ott is

olyan ügyleteket próbálnak a közvélemény elől eltitkolni, ami közérdeklődésre tarthat számot, és bármilyen más eljárásnak is az alapja lehet.

Ezért nem támogatjuk a törvényjavaslatot, és kérem az előterjesztőt, hogy e miatt a koherenciazavar miatt fontolja meg a jogszabály visszavonását. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, Németh Lászlóné államtitkár asszonyt, hogy most vagy a vita végén kíván felszólalni.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: A vita végén, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Akkor majd 10 perces időkeret áll rendelkezésére. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásokra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót az előre bejelentett felszólalónak, Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslattal kapcsolatban azt gondolom, hogy már lehetőség volt minden lényegi pont kitárgyalására az általános vitában, illetve a bizottsági üléseken is, ezért csak röviden, néhány mondatban szeretnék hozzászólni.

A törvényjavaslat egyik fontos eleme, hogy a jövőben lehetősége lesz a Magyar Postának arra, hogy postahivatali rendszerét az optimális működés és a megfelelő kihasználtság érdekében átszervezze, egyes 10 ezer lakos alatti településeken a postai szolgáltatásokat a pénzügyintézetek számára átadja. Ki kell hangsúlyozni, hogy ez semmilyen hátrányt nem jelent és nem is jelenthet majd a fogyasztókra nézve, hiszen a postai szolgáltatás sehol sem fog megszűnni. Ellenben a pozitív átszervezéseknek köszönhetően a postai és a pénzügyi szolgáltatások színvonalának emelkedését várhatjuk majd a jövőben. Azt pedig feltételezem, abban minden képviselőtársammal egyet tudunk érteni, hogy ahol naponta 10–15–20 ember látogatja meg a postahivatalt, ott nem feltétlenül szükséges egy önálló épület fenntartása, ha ezt a feladatot egy akár néhány méterre lévő pénzügyintézet is el tudja látni, a postahivatal egykori szakképzett munkaerőinek közreműködésével. A fentiekben túl pedig számos pozitív változást tartalmaz a törvényjavaslat, különös tekintettel a hátrányos helyzetű, látássérült fogyasztókra. Erre tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

(19.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vas Imre képviselő úr. Most megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, Lehet Más a Politika-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyáltalán nem szimpatikus ez a jogszabálymódosító indítvány, hiszen gyakorlatilag folytatja azt a faluromboló tevékenységet, amit a Gyurcsány-kormány megkezdett. Önök a Fidesz soraiban nagyon sokat küzdöttek azért, hogy a Gyurcsány-kormány idején, amikor az akkori miniszterelnök egyik ideológusa azt mondta, hogy a falu egy középkori maradvány, nem kell megőrizni, hogy ilyen szavakat nem szabad mondani, és nem szabad közszolgáltatásokat elvinni. Ehhez képest most önök a közszolgáltatást átadják egy vállalkozónak, hogy csinálja az.

Hát, kérem szépen, ez az a liberális gazdaságpolitika, ami ellen önök állítólag küzdenek. Kiadják vállalkozónak a közszolgáltatást. Mi jön még? A rendőrséget majd esetleg vállalkozóknak adják át vagy bármilyen cégnek? Mi következik még? Ez az egész elfogadható lenne, ha azt mondanák, hogy bármilyen közszolgáltatást megpróbálnak összeszervezni. Elfogadható lenne, ha azt mondanák, hogy a kistéleplések állampolgárai önöknek ugyanúgy fontosak, mint a városok vagy a főváros állampolgárai, ezért meg akarják őrizni ezeket átszervezéssel. De most gyakorlatilag arról van szó, hogy van az FHB, amelynek mindenféle panamai hátterű offshore-tulajdonosi háttere van, ott van ez a Spéder Zoltán nevezetű üzletember, akivel most valamiért barátságba keveredtek, és gyakorlatilag azt csinálják, hogy átadják a postai szolgáltatások hasznát ennek az önök számára kedves üzletembernek.

Na most, Vas képviselőtársam azt mondta, hogy nem fog hátrányt okozni az ott élő embereknek. Én ezt elhiszem, hogy feltétlenül nem lesz hátrány, de abban biztos vagyok, hogy egy üzletembernek viszont előny lesz ez, hiszen gyakorlatilag olyan alapszolgáltatást adnak át vállalkozónak, ami ellen önök mindig is küzdöttek. Amikor az MSZP azt mondta, hogy az oktatásban vagy esetleg az egészségügyben meg kellene fontolni a lehetőségét az ilyeneknek, akkor itt kiabáltak a parlamentben, hogy ez szóba se kerülhet. Most pedig egy közszolgáltatás tekintetében kiadják egy bizniszszektorba tartozó forprofit cégnek a közszolgáltatás egyik alapját, a postai szolgáltatásokat, amelyek legtöbbször egy kis faluban százévesnél jóval nagyobb hagyománya lehet, hogy ezeket a szolgáltatásokat el tudta látni.

Kérem szépen, ez az a falurombolás, amit Gyurcsányék megkezdtek és önök folytatnak. Elviszik a közszolgáltatást a településről, beszerzik bankba, bankba küldik az embereket. MSZP-s képviselőtársammal teljes mértékben egyetértve azt mondom, ő ugye, azt mondta a felszólalásában, hogy miért ne lehetne a pénzügyi szolgáltatásokat bevinni a postahivatalokba, hiszen erre is volt már precedens vagy próbálkozás, ugyanígy felvetődik, hogy miért ne lehetne több közszolgáltatást összevonni, miért ne lehetne ezeket a közfoglalkoztatással kapcsolatos állásokat megtartani.

Ha jól láttam a sajtóértesüléseket, nagyjából ezer munkahelyet jelent ez a magyar vidéken, amelyek most ezek kapcsán megszűnhetnek. Nyilvánva-

lón ez nem kell hogy önöknek fontos legyen, és megértem azt, hogy gazdasági szempontból kell önöknek mérlegelni. De nem! Tulajdonképpen meg gondoltam, nem értem meg. Miért érteném meg, hogy ha közszolgáltatást kell fenntartani, miért nem fontos önöknek az az állampolgár, aki ilyen kistélepléseken él, és lehet, hogy a postai szolgáltatások fenntartása fontos mindennapi tevékenységének része, szüksége van erre?

Ebből adódóan azt hiszem, nem nagyon van olyan változata ennek az előterjesztésnek, amit lehetne támogatni, hiszen azt a fajta falurombolást, amit folytatnak, és ami minden más tekintetben is megnyilvánul, akár a termőföld-politikától az agrártámogatási rendszereken át a pályázati források kiosztásának rendszeréig, ez az, amit nem lenne szabad engedni. Nyilvánvalóan, ha azt mondják, hogy megint van egy oligarcha cimborá, akinek ki kell játszani a közszolgáltatást, és ez a cél, akkor nyilván lehet egyenesen beszélni erről, hogy önök valahová tartoznak ilyen jellegű szolgáltatások átadásával. De összességében ezt ne állítsák be úgy, mintha az államnak jól lenne, ne állítsák be úgy, mintha ez közcél szolgálna. Erről szó nincs.

Önök egy üzleti hátteret biztosító vállalkozást akarnak előtérbe helyezni. Azt akarják, hogy közszolgáltatásokat lásson el egy forprofit cég. Ez nem nagyon szolgálja semmilyen formában a vidéki emberek, kistéleplési emberek érdekeit. Véleményem szerint ezt a javaslatot csak visszavonásra lehet javasolni, támogatni semmiképpen nem. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jómagam sem szeretném az általános vitát újra lefolytatni, lévén, hogy megvolt mindenkinek a lehetősége, hogy ezt megtegye. Azért a helyzetet nem látom olyan szörnyűnek, hogy mondjuk, a Gyurcsány-kormányhoz kellene hasonlítani. Tudom, hogy nem is egy túl erős viszonyítási alap a Gyurcsány-kormány tevékenysége, de azt érzékelem, és ez az egyeztetésen kiderült, hogy nyilván ezek a kisposták nagyon alacsony kihasználtságúak. Ez nyilvánvaló tény, ezt nehéz vitatni. Ettől függetlenül a postai szolgáltatás fenntartása fontos és pont a Gyurcsány-kormányának nem volt, aki talán a mobilpostákkal meg hasonló megoldásokkal próbálta ezt a helyzetet nem megoldani, hanem sok esetben az ott élő emberek számára elfogadhatatlanul kezelni; vagy olyan megoldásokat találni, ami az emberek számára nyilvánvalóan egy bizonytalanságot okozott.

Ez a megoldás talán nem megy el addig, sőt biztos, hogy nem megy el addig. Amit viszont hiányolunk, és ezt elmondtam a bizottságban is, hogy szerettük volna azokat a számításokat pontosan látni, szerettük volna, ha a törvényi felhatalmazás előtt láthatjuk azt, hogy pontosan hány helyen fog ez

megvalósulni. Tehát hol megy a posta... - és most a jogi érvekbe, amit Tóth Bertalan elmondott, azért nem mennék bele, mert törvénymódosítással ezek kiküszöbölhetőek, nyilván ez egy kodifikációs előkészítés fázisa, hogy melyik törvényt kell módosítani. De a lényeg az, hogy nagyon kíváncsi lettem volna jómagam, mielőtt egy biankó csekket aláírunk, hogy mely esetekben megy a posta a takarékszövetkezetbe, mely esetben fordítva, tehát hogy adott esetben a takarékszövetkezet is mehet-e a postára, lesz-e ilyen vagy olyan település, ahol ez valósul meg. Bizonyára ezt sem zárhatjuk ki.

És ami ennél is fontosabb, mert az egyik fele, amiről szó eshet, és amit garantálni kell, hogy azok az emberek, bár lehet, hogy kisebb létszámban, akik egy csekket, egy levelet, egy postai küldeményt feladnának, lehet, hogy a kisebb településeken ezt kevesebb számban teszik meg, főleg az internet terjedésével és az elektronikus megoldások terjedésével, de természetesen lehetőséget kell rá biztosítani. Ez rendben is van, ezzel mindenki egyetért, hogy valahová el tudjon menni és ezt meg tudja tenni. Egyébként ez pont nem a profitorientált... - vagy hogy így fogalmazzak, ebből profitja a postának, hogy a kistérségeken fenntart különböző postahivatalokat, nincsen. Tehát itt a kiszervezés nem a zsiros falatot érinti.

A kiszervezés az EU-tól jött egy kötelezettségként, és ezt egyébként sokszor kritizáltuk is. Arra utalt, hogy liberalizálni kell a postai szolgáltatásokat. A zsiros falat az volt, hogy a nagyvárosokban, Budapesten, megyeszékhelyeken a különböző postai szolgáltatásokat magánúton teljesíteni. Na, az volt az a falat, amire a multcégeknek is fáj a foguk. Valószínűleg ezt még csak részben szerezték meg. Sajnos, az EU liberalizációs politikája abba az irányba hat, hogy a posta nehezen tud versenyképes lenni úgy, hogy kötelező közszolgáltatást is el kell látnia.

De visszatérve, ha már a kispostákról beszélünk, és valami megoldást próbálunk találni, hogy legyen egy olyan hely, ahol ezeket a postai küldeményeket feladhatják az emberek, a csekket befizethetik, ha egy ilyen takarékszövetkezeti kooperációval meg is valósul, akkor egy fontos szempont, ami számunkra ugyanilyen fontos, még nem látjuk biztosítva, hogy pontosan hány embert fognak elküldeni. Megértem azt is, mert az egyeztetésen ez is elhangzott, hogy sok esetben megpróbálják ugyanazokat az embereket, akik a postán dolgoznak, a kibővített szolgáltatás miatt egy takarékszövetkezetnél alkalmazni. Ez is rendben van, ha ez megvalósul.

De a konkrét számok nélkül nyilvánvalóan ellenzékéből nem lehet azt mondani, hogy ez a megoldás biztos, hogy jól fog elsülni. Lehet, hogy jó lesz, és mindenki megelégedésére fog megtörténni és úgy a postán ügyet intéző emberek, mint az ott dolgozók esetében lehet, hogy eljutunk oda, hogy különösebb érdeksérelem nem fog megvalósulni. De a másik fele is igaz, hogy megtörténhet az, hogy nem lehet garantálni, hogy adott esetben, mondjuk, azokat a dolgozókat átvesszik, mert lehet, hogy a takarékszövetkezetnek már így is kihasználatlan kapacitása volt, és

tulajdonképpen új munkaerő felvétele nélkül meg fog tudni oldani.

(19.40)

Arról meg nem is beszélve, hogy itt azért 10 ezer fő alatti településekről beszélünk, tehát nemcsak a kistalvokról, hanem városokról, és Magyarországon, mondjuk, egy 9800 fős település nem számít kicsinek, tehát az egy közepes méretű település, és emiatt is a bizonytalanságok bizonyos esetben, azt lehet mondani, hogy fennállnak. Természetesen itt most nem térnék ki azokra az egyébként a javaslatban szereplő megoldásokra, amelyek előremutatók, és természetesen az elektronikus ügyintézésnek vagy az elektronikus nyomon követésnek a lehetőségét támogatjuk, és egyébként azt a gondolkodást is, hogy valamit kezdeni kell ezzel a helyzettel, hogy nagyon sok kisposta van, amelynek nagyon alacsony a kihasználtsága, de ezt úgy kellene megoldani, hogy garanciákat láthassunk arra, ahogy elmondtam, hogy az ügyet intéző emberek és a munkavállalók lehetőségei is megmaradnak vagy a legnagyobb számban maradnak meg.

Ezért és ezeket a körülményeket mérlegelve mi tartózkodni fogunk, és hozzáteszem, hogy ebben az esetben valóban, ha ez jogi megoldást igényelt volna, hogy ezt megfordítsuk - mert lehet azt mondani, hogy addig minek elkezdni gondolkodni, ameddig nincs megoldás, vagy ameddig az Országgyűlés nem bólint rá -, de azt kell mondjam, ha ezt mondjuk, egy határozati javaslat elfogadásával - ez mondjuk, már egy kodifikációs megoldás vagy egy politikai megoldás ebben a tekintetben -, egy határozati javaslat elfogadásával is az Országgyűlés kifejezhetné volna a vágyát, hogy mondjuk, ebbe az irányba, bizonyos kritériumok megtartásával egy bizonyos irányba terelne a kormányt, vagy felkérné a kormányt, hogy egy javaslatot dolgozzon ki, és a kormány természetesen ezt a Posta részére feladatként kiadhatja vagy kiadhatta volna, és behozva ezeket a konkrét számokat, nyugodt szívvel tudtunk volna dönteni.

Így sajnos marad a tartózkodás, de nagyon bízunk benne, hogy a megvalósítás során viszont abba az irányba fogunk elmenni, ami itt és az egyeztetésen elhangzott, ami pozitív és a munkavállalók megtartását és az elérhető posták létrejöttét vagy ezeknek a kooperációknak minden esetben a postáknak vagy a postai szolgáltatás elérhetőségét, vidéki elérhetőségét is megtartja. Nyilván az ellenzéknek az a szerepe, hogy ezt majd ellenőrizze, és bízom benne, hogy ez a munka egyébként sikerülni fog, és a célokat és a vágyakat sikerül a gyakorlatba is átültetni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, MSZP.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy korábban már elmondtam, nem támogatjuk ezt a burkolt

privatizációt, ami folytatódik a Magyar Postánál és a Magyar Posta leányvállalatainál, hiszen kiderült, hogy a Magyar Posta a kártyás szolgáltatások részben a Sallai R. Benedek képviselőtársam által már említett FHB-csoporthoz kerültek.

Spéder Zoltán vezeti ezt a csoportot, a Magyar Posta Befektetési Zrt. fele tulajdona az FHB Invest Kft. tulajdonába került, és erről is nagyon sokat olvashatunk, hogy azok a szolgáltatást igénybe vevők, pénzügyi szolgáltatást igénybe vevő akár vidéki nagymamák, akik bemennek és a saját kis pénzüket a postán helyezik el, legalábbis ők úgy gondolják, hogy a postán helyezik el - pont Lázár János is már többször használta, hogy a postán helyezik el a pénzt -, hát nem a postán helyezik el a pénzt, hanem az FHB-nál nyitnak egy számlát, az FHB pedig a Magyar Posta Befektetési Zrt.-n keresztül vagy a számára kizárólagos forgalmazásként biztosított kincstárjegyet jegyzi le, vagy egy ingatlanalapba teszik ezt a pénzt, amit pedig már a Diófa Ingatlankezelő kezel igen magas kezelési költségért, ami már 100 százalékból a Spéder-féle befektetői csoporthoz tartozik. Nem is tudja, hogy amit a postán betett kis pénzt, abból éppen a Spéder-birodalom milyen luxusingatlanokat vásárol, legutóbb az Infoparkban vásárolt a Telekomtól, vagy különböző nagyon-nagyon értékes és nagyon-nagyon drága ingatlanokat vásárolnak a vidéki nagymama kis befektetéséből igen magas kezelési költségért.

Ha végignézzük a további folyamatokat, a Díjbeszedő Holding Zrt.-nél is megjelent a magántulajdon, ahol nemcsak a díjbeszedéssel foglalkoznak, hanem kintlévőséget kezelnek, faktorálással is foglalkoznak. Például pont ma lesz a záróvitája a hulladékgazdálkodási törvénynek is, ahol ha burkoltan is, de egy bizottsági ülésen már az ezt a törvényt előterjesztő fideszes kormánytag elmondta, hogy valószínűleg a hulladékgazdálkodással kapcsolatos számlázási rendszert is ez a díjbeszedő fogja majd megkapni, és mindenhol majd ő bonyolítja ezeket a tevékenységeket, és ugyancsak az FHB-csoport fog ebből gazdagodni.

Azt szeretném Sallai R. Benedek képviselőtársamnak elmondani, hogy rossz hírem van, mert ez, amit most a kormány csinál, ez nem a liberális gazdaságpolitika, mert a liberális gazdaságpolitikában elméletileg van verseny.

Itt nincs, tehát ez egy tipikusan illiberális gazdaságpolitika, amit a Magyar Postánál megtesznek, mert ezeknél a befektetéseknél az FHB-csoport megjelent, semmilyen versenyztetés és semmilyen pályázat nem történt. Itt részvénytárcsák cserebéreje, nem tudjuk, milyen értékelés alapján, nem véletlenül fordultam közérdekű adatigényléssel a Posta és leányvállalatai irányában. Szeretném megtudni, hogy ebben az óriási nagy összehorulásban, ebben a stratégiai együttműködésben, amit a Magyar Posta és az FHB kialakít, illetve részben az FHB tulajdonában lévő takarékszövetkezetek kialakítanak, annak ki a nyertese.

A nagy titkolózásban nekem van egy félelmem, hogy itt nem a magyar állami tulajdonban lévő Ma-

gyar Posta, aki a nyertese ennek az együttműködésnek, hanem egy magántulajdonú tág gazdasági konglomerátum, ahol valóban feltűnik az FHB-nál, a tőzsdén jegyzett cégnél 9 százalékos mértékben egy offshore háttérű tulajdonos. Bizony ott van, és ezzel a társasággal üzletelnek önök, nem nyíltan, és eltitkolják azokat az információkat, amelyek alapján megtudhatnánk, hogy ki jár ezzel jól. Mert aztán elképzelhető, hogy a Magyar Posta jár ezzel jól, a magyar állam jár jól, a szolgáltatást igénybe vevők járnak jól, és tulajdonképpen tényleg az FHB-csoport sokat segít a Magyar Posta pénzügyi tevékenységeinek bonyolításában, de azért élek a gyanúperrel, például a Magyar Nemzeti Banknál, amik kiderültek itt hosszas pereskedés után, hogy nem erről van szó. Most ott tartunk, hogy önök ki akarják szervezni a postai szolgáltatást is a takarékoknak, amiben ugyancsak az FHB-csoport feltűnik, mert azt gondolom, hogy azon a kistéleplésen, ahol van egy posta és van egy takarékszövetkezet, ott valószínűleg a takarékszövetkezetnek sem teljesen jó a kihasználtsága.

Nagyon kíváncsi lettem volna, mondjuk, egy ilyen előterjesztésnél, ha nemcsak a postahivatalok kihasználtságáról adnak adatokat, hogy napi öt küldeményt adnak fel, hanem arra is kíváncsi lettem volna, hogy azon a kistéleplésen a takarékszövetkezetbe hányan teszik be a lábukat naponta, és hányan veszik igénybe a takarékszövetkezeti szolgáltatásokat, mert akkor össze lehetett volna hasonlítani. Ha most egy magánérdekű cég megkapja ezt a lehetőséget, tulajdonképpen ezzel a kormányzat a takarékszövetkezeteknek segít, mert náluk fog megnövekedni a forgalom, hiszen nemcsak befektetési céllal mennek a takarékszövetkezetbe, vagy számlavezetés vagy ilyen ügyekben, hanem a postai szolgáltatásokat is ott veszik majd igénybe.

Nem beszélve arról, hogy nemegyszer hallhattuk államtitkár asszonytól azt, hogy a nagy nemzeti közmuvelőszolgálatok ügyintéző központjai vagy akár számlafizetést segítő központjai a Magyar Postánál jelennek majd meg. Itt, ezeken a településeken már megint csak láthatjuk, hogy például a Főgáznak lesz a takarékszövetkezetnél ügyfélszolgálatja, és ma már megint nem arról beszélünk, hogy itt az önök által folytatott államosításnak az a célja, hogy a magyar állam felügyelje ezeket a területeket.

Láthatjuk, hogy önök által kiválasztott kiváltságosoknak, Fidesz-közeli pénzembereknek megengedik, hogy odaférjenek ezekhez a nagy állami cégekhez, együttműködések kössenek a díjbeszedés oldalán vagy a különböző postai pénzügyi szolgáltatásoknál.

Ez az, ez már nem liberális, ez az illiberális gazdaságpolitika, amelyet önök folytatnak, tulajdonképpen egy államosításba burkolt privatizáció, ami itt történik. Ehhez természetesen nem fogjuk adni a nevünket, és kíváncsian várom államtitkár asszony választát arra a felvetésre, hogy ez a jogszabály nem alkalmas arra, hogy a pénzügyi postai szolgáltatást nyújthassanak a hitelintézeti törvény alapján. Köszönöm szépen.

(19.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. 33 másodperce van Sallai Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nagyon köszönöm, elnök úr. Tóth Bertalan képviselőtársamnak szerettem volna reagálni, hogy teljesen igaza van, és elnézést kérek a hibás fogalmazásért. Az a baj, hogy a korrupcióra épülő államrendnek nincs még meg az a bevett politológiai kifejezése, amit kell alkalmaznom a Fidesz-kormányzásra. Tehát nyilvánvalóan arról van szó, amiről ön is beszélt. Egyik kezével azt mondja, hogy államosítani kell, például a közszolgáltatások esetében, mert az a jó gazda, a másik kezével azt mondja, hogy privatizálni kell állami termőföldek esetén, amikor a haveroknak kell valami, és van ez a speciális eset, amikor azt mondja, hogy közszolgáltatást odaadok egy havernak, hogy azé legyen a bevétel, ami a közszolgáltatásból innentől kezdve befolyik.

Nyilvánvalóan erre a politológiai rendszerben nincs még megfelelő szó, ez az orbánista korrupcióra (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) alapuló államrend. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a vitában hozzászólni. (Nincs jelentkező.) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Amennyiben kéri, megadom a szót az előterjesztőnek, Németh Lászlóné államtitkár asszonynak, tízperces időkeretben.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Urak! Nagyon sokszor és sok fórumon kíséreltük meg elmondani azt az elképzelést és megvilágítani azt a szándékot, ami vezérelt minket, amikor ehhez a szervezési folyamathoz hozzákezdünk, aminek az egyik alapeleme az, hogy ez a bizonyos törvénymódosítás elfogadásra kerüljön.

Elmondtam jómagam is az elképzeléseket a nyitótárgyban, és tartottunk egy olyan, csak négy pártira sikerült megbeszélést, ahol a Magyar Posta vezetőivel együtt próbáltuk meg nemcsak elmondani szándékainkat, terveinket, hanem egyben képekkel, számokkal, adatokkal illusztrálni, bemutatni, felmutatni azokat az elemeket, ahogy az FHB-csoporttal, a takarékszövetkezetekkel együttműködve elkezdünk dolgozni ezen a rendszeren. Azt nagyon sajnálom, hogy ott Tóth képviselő úr nem jelent meg. Azt gondolom, nagyon sok hasznos információra szert tudott volna tenni, kétségtelen, nem nyomtatott, nem továbbhasznosítható formában, de az információkat, amennyiben igényelte volna, elég részletességgel, hiszem, nyugodtan kijelenthetem, mi megadtuk.

Többek között itt arra is lehetőség lett volna, hogy azokat a képeket lássa, amelyeken illusztráltuk - természetesen nem az összes érintett településen - azoknak a kispostáknak, az infrastruktúrá-

nak az állapotát és helyzetét, amiről itt alapvetően beszélünk. Ha ezt valaki megnézi, akkor arra a kérdésre is azonnal választ kap, hogy miért változott most, vagy miért arról beszélünk, hogy takarékszövetkezeti fiókba költözik a posta. Azért, mert az ott meglévő infrastruktúra nem kíván olyan felújítást, nem kíván olyan átalakítást, mint ahogy ezek a düledező kisposták.

Tehát két megközelítésből is tudjuk nézni a dolgot. Az egyik az, hogy ezeknek a kispostáknak a kihasználtsága milyen, ez egy kérdés. Erről beszélünk, erre adtunk választ. A másik pedig az, hogy emberi körülményeket szeretnénk teremteni a vidéken élő embereknek, annak a néhány embernek, aki bemegy a postára, hogy ne egy düledező romhalmazba kelljen bemennie, hanem kultúrkörülmények között tudja intézni a dolgát, és adott esetben még más ügyeit, pénzügyeit is el tudja intézni. Ez az egyik része a dolognak.

Elhangzott az is, hogy nem törődünk a vidékkel, nem törődünk a kisfalvakkal. Annak, amit elkezdünk szervezni, ennek a nemzeti pénzügyi szolgáltatási rendszernek pontosan az az egyik lényege, hogy a kisfalvakban ugyanolyan színvonalú és ugyanolyan szolgáltatásokat lehessen igénybe venni, mint a nagyvárosokban, Budapesten.

Többször hangzott el - kiválasztom, hogy hol kezdjem a választ -, sokszor elhangzik, hogy az FHB, illetve az FHB-n keresztül velük együttműködésben bonyolított banki szolgáltatások milyen módon teszik kiszolgáltatottá az embereket, milyen módon csapjuk be azokat az embereket, akik ezeket a szolgáltatásokat, pénzügyi szolgáltatásokat igénybe veszik a többi; elmondtuk és megismétlem. E megállapodást megelőzően bankokkal dolgozott együtt a Magyar Posta, pontosan ugyanígy lehetett a Magyar Postán befektetési szolgáltatást igénybe venni, mint ma. Pontosán ilyen megállapodásokkal lehetett igénybe venni, minden konstrukció - és ebbe beleérttem a bankkártyát is - pont ugyanilyen volt, mint most. Egy különbség volt, hogy két másik bank volt ez a szereplő, és nem pedig az FHB.

Egyébként itt is csak azt tudom mondani, hogy aki ott volt, jelen volt ezen a bizonyos tájékoztatón, ott pontosan még részleteket is megadtunk a tekintetben, hogy mikor váltottunk, miért kellett váltanunk, és ez hogyan történt. Persze tudom, hogy ez egy nagyon hangzatos dolog, itt is korrupcióról beszélünk és korrupciót kiabálni, de praktikusán pont ugyanilyen volt a megoldási lehetőség akkor is.

Sok minden elhangzott, a nemzetbiztonsági kockázattól kezdve a világon minden, legendás számok keringenek arról, hogy hány embert fogunk elküldeni. Ez azért érdekes, mert ahogy szintén elmondtuk, szintén jeleztük, most indul el az a munka, amikor felmérjük ezeket a postahivatalokat, és nyilvánvalóan, amikor a postahivatalok darabszáma megvan, az ott dolgozók létszámáról akkor lehet beszélni, illetve akkor, amikor az adott helyszínen lévő takarékszövetkezetnél megnézzük és meglátjuk, hogy hány embert vesznek át, illetve hány ember átvételére van lehetőségük.

Nagyon furcsa dolog, és sokszor hangzik el, és nem is értem egészen pontosan, lehet, hogy téves információkat kaptam a kollégáimtól, ami azt illeti, hogy milyen összeget kér a Magyar Posta azoknak a dokumentumoknak a rendelkezésre bocsátásáért, amit a képviselő úr kért.

Nem 76 milliót, hanem 67-et mond, ez sem egy kis szám, félreértés ne essék, de ez tízzel növekedett már a jelek szerint. Ehhez néhány dolgot szeretnék elmondani. Az az iratmennyiség, amire ön igényt tart, az 35 500 oldal. A 35 500 oldalból 15 240 oldal közgyűlési határozat, it-határozat, fb-határozat. Megnéztük, szállítói és vevői szerződések, amelyekről - azt gondolom - különösebben nem kell beszélgetni, bőven tartalmaznak olyan adatokat, amelyek a nem publikus kategóriába sorolhatók, talán még a képviselő úr szerint is, az 21 ezer oldal.

Ehhez képest most van itt egy pontos kalkuláció előttem, ha gondolják, felolvasom, de nem hiszem, hogy ez a lényeg. Azt gondolom, hogy a bíróság, a joghatóság el fogja dönteni, hogy ebben a kérdésben kinek van igaza.

Azt tudom, és azt gondolom, hogy ilyen mennyiségű irat információszerezés céljából, abból a célból, hogy az önök által feltett kérdésekre választ kapjanak, teljesen felesleges. Meg vagyok róla győződve, hogy itt más a cél. Meg vagyok róla győződve, hogy itt akár még a Posta munkájának az ellehetetlenítése is a cél, mert ez nagyon sok ember munkáját igényli, nyilvánvalóan olyan munkaerőt, akiből kevés van. A Posta központi létszámáról is szó szokott esni, hogy a létszámmal mi történik. A központi létszámot csökkentettük, egyre kevesebb a Posta központjában dolgozó olyan ember, akit adott esetben ezekre a munkákra lehet használni.

Azt gondolom tehát, hogy a módosítás reményem szerinti elfogadását követően azok a lépések, átszervezések, amelyeket meg fogunk tenni, mindenki számára bizonyítékul szolgálnak, hogy jól tették, hogy ezt a módosítást megszavazták. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **igazságügyi szakértőkről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9782. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemények ismertetésére kerül sor, mindösszesen 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb nyolcperces időkeretben.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. április 21-én megtárgyalta a T/9782. számon benyújtott, az igazságügyi szakértőkről szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 20 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. A Törvényalkotási bizottság tárgyalta az Igazságügyi bizottság 49 pontos módosító javaslatát, a Jobbik képviselői által kezdeményezett hét darab egy pontos módosító javaslatot és a kormánypárti képviselők által kezdeményezett egy darab 19 pontos javaslatot. Ebből a Törvényalkotási bizottság az Igazságügyi bizottság 49 pontos javaslatából azokat támogatta, amelyek nem a regionális kamarákra vonatkoznak, hanem attól eltérőek, ez 5 vagy 6 darab módosító indítvány volt, és támogatta a kormánypárti képviselők 19 pontos módosító indítványát, úgyhogy az összegző módosító javaslatba és az összegző jelentésbe ezek a módosítások kerültek bele.

Úgy gondolom, hogy szakértői közreműködésnek nagy jelentősége van a legtöbb eljárásban, legyen szó polgári perről, közigazgatási hatósági eljárásról, büntető szabálysértési vagy fegyelmi ügyről. A korábbi ülések alkalmával képviselőtársaim elmondták már, hogy jelenleg nem túl impozáns szabályok vonatkoznak az igazságügyi szakértőkre, amelyeket a forráshiányos kamarákhoz igyekeznek igazítani. A javaslatban számos innovatív rendelkezés megtalálható, amely a XXI. században szükségeltetik. Az igazságügyi miniszter szakpolitikai programjában kiemelten szerepel az igazságügyi szakértői rendszer reformja, amelyet kérem, támogassanak ezen törvényjavaslat elfogadásával. Köszönöm, hogy meghallgattak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét kívánok mindenkinek. Folytatjuk a munkánkat, még hozzá kisebbségi vélemény ismertetésével, amely kisebbségi véleményt két felszólaló ismertet összesen hétperces időkeretben. Elsőként megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a bizottság ülésén fogalmazódott meg kisebbségi vélemény, és nagyjából azt lehet mondani, hogy mivel a módosító javaslatok a törvényjavaslat, az előterjesztés érdemét érintették, ezért számos olyan álláspont ismét az asztalra került, amelyet az általános vitában fogalmaztak meg kritikaként ellenzéki képviselőtársaim. Megfogalmaztuk például azt, hogy teljesen mindegy, hogy a kormányzat eredeti előterjesztése, avagy az Igazságügyi bizottság által megfogalmazott háttéranyagban szereplő módosító javaslatokat fogadja el az Országgyű-

lés, végül csak odajutunk, hogy a kormányzat ismételen egy korábban autonómként működő testületet a saját hatásköre alá kíván vonni, és afölött a mi meglátásunk szerint meg nem engedett módon, illetve alkotmányellenes módon felügyeletet gyakorolni.

Az igazságügyi szakértői kamarával kapcsolatban a háttéranyag azt tartalmazta, ahogy erre Vas Imre képviselőtársam is utalt, hogy ne jöjjön létre egy országos kamara, hanem ahelyett három regionális kamara felügyelje ezt a tevékenységet. Egyébként a bizottság ülésén végig nem derült ki az, próbáltam ezzel kapcsolatban kérdést feltenni, hogy a három regionális kamara esetén egyébként létezne-e egy afölött működő országos testület, vagy pedig csak a regionális kamarák léteznének, és országos testület nem. Ez egy elég furcsa szervezeti megoldást jelentett volna. Végül az Igazságügyi Minisztérium képviselője nem mondott erre semmilyen választ, ami annyiból érthető, hogy végül is ezt a javaslatot nem támogatta a minisztérium. De azok, akik előterjesztették, KDNP-s képviselőtársaim, szintén nem válaszoltak erre. Egyébként azt is megkérdeztük, hogy a szakértői kamarával egyeztetésre került-e az, hogy egy ilyen irányú, már a regionális átalakításra vonatkozó javaslatot támogathának-e. Erre azt a választ kaptuk az igazságügyi tárca részéről, hogy mivel ők ezt nem támogatták, ezért nem is egyezteték, nem is kérdezték meg a szakértőket erről.

Végül, ahogy látni lehet, a Ház elé az egységes országos kamarai modell fog kerülni. Ezzel kapcsolatban azonban még egyszer szeretném hangsúlyozni azt, hogy itt valóban az igazságszolgáltatás függetlenségét érinti, és itt csak visszautalok az általános vitában elhangzottakra, az, hogy a minisztérium egy eltúlzottan erős felügyeletet tud gyakorolni a kamarai működés felett a főtítkárral, illetve az elnökkel kapcsolatban is. De idő hiányában erre majd egy következő felszólalás keretében fogok visszatérni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr, a kisebbségi vélemény másik része, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vas Imre képviselőtársam azt mondta, hogy innovatív megoldásokat tartalmaz a törvényjavaslat. Ez sok esetben alaptörvény-ellenes javaslatokat jelent. Tehát ha önök így hívják, vagy ez az újabb kommunikációs tér, ami adott esetben ebbe a körbe esik, az alaptörvény-ellenességben azt nevezzük innovatívnak, akkor ez igen, akkor ezt sikerült jól összerakni. Én el is mondanám, hogy mi az, ami ebbe a körbe tartozik, és egyébként a Törvényalkotási bizottság ülésén is benyújtottunk valóban hét módosító javaslatot, amelylyel ezt próbáltuk korrigálni.

Sajnos, a kormány részéről jelen lévő államtitkár részéről érdemi válaszokat nem kaptunk, pedig Isten látja a lelkemet, hogy technikai vagy olyan, nem technikai, de az egész törvényjavaslatnak a szel-

lemét vagy az irányát azért nem alapjaiban leromboló javaslatokról beszéltünk, amelyeknek az elfogadását nyugodtan, nagyvonalúan megtehették volna. Itt például arról van szó, amit én egyébként továbbra is alaptörvény-ellenesnek tartok, mondok erre példát, hogyha már megszüntették a területi kamarákat, és a fellebbezési rendszer ennélfogva szintén megszűnt, egyébként nem feltétlenül kellett volna, hogy ez együtt járjon, tehát vannak olyan szervezetek, ahol a fellebbezés lehetősége anélkül megvan, hogy területi szervezetség is vagy területi szervezetre is járulna ehhez. Tehát lehet egy kis tanács, nagy tanács, hadd ne én adjak tippet, a minisztériumban biztos vannak kiváló kodifikátorok és rendszerszinten gondolkodó emberek, akik ezt meg tudták volna oldani.

Tehát attól még, hogy egy országos kamara van, attól még egy fellebbezési rendszert meg lehetett volna tenni, vagy be lehetett volna építeni a javaslatba. Arról beszélünk, hogy a fegyelmi tanács határozatai, amelyek akár kizárással is büntethetnek egy szakértőt, vagy akár egy alkalmatlanná minősítés, ezek a döntések súlyos, adott esetben az egzisztenciáját a leghatározottabban és a legsúlyosabban érintő kérdések, és ezekben a kérdésekben nincs helye fellebbezésnek.

(20.10)

Az hagyján, hogy fellebbezésnek nincs helye, de ha egy bírósági felülvizsgálatot kér az érintett szakértő, akkor még azt a lehetőséget sem kapja meg, hogy legalább addig ne lehessen végrehajtani. Egyébként a 7. számú módosító javaslat, amelyet benyújtottam, de az Igazságügyi bizottság elutasította azt, majd TAB-módosítóként is benyújtottam, az arra vonatkozó volt, hogy ameddig a bíróság abban a kérdésben dönt, hogy felfüggeszti-e a végrehajtásában ezt a határozatot, amit egyfokúan meghoz a kamara fegyelmi tanácsa, mondjuk, addig legalább ezt ne lehessen végrehajtani. Tehát még arról sincs szó, hogy a bíróságot meg kellene várni, amíg végigmegy, hanem amennyiben felfüggesztési kérelemmel él az adott delikvens, akit esetleg az egész egzisztenciájától megfosztanak, még azt sem várják meg, amíg a bíróság ebben a kérdésben döntene. Úgy gondolom, ez nem felel meg az Alaptörvénynek, hiszen ebben az esetben tulajdonképpen fellebbezés nélkül lehet alapvető jogaitól, illetve a megélhetésétől is megfosztani valakit.

Folytatni fogom a hozzászólásomban, de ezért sem tudjuk támogatni a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdem az előterjesztőt, tisztelt Országgyűlés, az államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Dr. Völner Pál: Nem.)* Jelzi, hogy nem. Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Első, normál szót kérő felszólalóként Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó, Jobbik. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én azért végigmennék ezeken a módosító javaslatokon, hogy legalább az államtitkár urat arra kötelezzem, hogy utoljára hallgassa meg ezeket. Ha később ebből probléma lenne, és visszakérül az Országgyűlés elé a javaslat, mert attól tartok, hogy ezekből azért lesznek gondok, akkor legalább emlékezzen rá, hogy mi ezekre felhívtuk a figyelmet. Higgye el, tényleg a lehető legjobb szándékkal teszem.

Azt is el kell mondanom, ezt a bizottságban is megtettem, így az államtitkár úrnak ez nem lesz újdonság, viszont ha a parlament plenáris üléséről beszélünk, illetve erről jegyzőkönyv is készül, akkor hadd erősítsen meg, hogy nem azzal van gond, hogy hozzányúlnak a rendszerhez. Hozzá kellett nyúlni, mindenki elismerte, hogy az igazságügyi szakértői rendszer felülvizsgálatra, átalakításra szorul, de ez ne jelentse azt, hogy a fürdővízzel együtt kiöntjük a gyereket. Ne jelentse azt, hogy nem egy életképes rendszert fogunk felépíteni, és ne jelentse azt, hogy az egész rendszer a minisztertől és ez alapján a kormányzattól függ, és nemcsak financiálisan sok esetben, hanem a kinevezéseken keresztül is. Mert az egyik módosító javaslat pont erre vonatkozott.

A Törvényalkotási bizottság előtt már csak arra tettem javaslatot, hogy legalább a kamara elnökét ne miniszteri hozzájárulással lehessen kinevezni, ha már a főtitkárt igen. Ebben a javaslatban, amely holnap elfogadásra fog kerülni, mert nem kétharmados a törvény, az van, hogy a főtitkárt és magát az elnököt is meg lehet választani, de miniszteri jóváhagyás kell ahhoz, hogy betölthesse a pozícióját. Legalább a kamara elnöke legyen szabadon megválasztható ember, ha már önkormányzatról, önkormányzatiságról vagy öngazgatásról beszélünk az igazságügyi szakértőknél, tehát legalább a kamara elnöke legyen olyan, aki ebben az esetben nem a miniszterhez van kötve.

Annál is inkább így van ez, hiszen nemcsak hogy a főtitkár személyéhez és kinevezéséhez kell hozzájárulás, hanem a közgyűlés vagy az elnökség minden gazdasági kihatással járó döntését a főtitkárnak kell jóváhagynia. A mai világban pedig nagyon kevés olyan döntés van, amelyre akármilyen módon vagy szempontból ne lehetne azt mondani, hogy gazdasági kihatással járna. Tehát azt kell mondanom, hogy tulajdonképpen mindenhez a főtitkár hozzájárulása fog kelleni.

Aztán próbáltam elérni a Törvényalkotási bizottság előtt a képzettségi követelmények módosítását is. Ha már a főtitkárnak elég vaskos képzettségi követelményeket írnak elő, az is felmerült sokunkban az ellenzéki szektorban, hogy nem esetleg valakire próbálják-e kiírni ezt a pozíciót. Mert ilyen nem tapasztaltunk az elmúlt hat évben nyilvánvalóan. De azt mondtam, hogy jó, rendben van, legyen jogász, bár sok esetben - és ezt jogászként mondom - nemcsak az tud egy főtitkári posztot megfelelően ellátni,

aki feltétlenül jogi végzettséggel rendelkezik. Az Igazságügyi bizottság előtt volt egy ilyen javaslatom, amely a jogász kritériumot is kihúzta volna. De jól van, itt már ehhez sem ragaszkodtam, csak legalább azt az előírást szerettem volna módosítani, hogy nyolc év közigazgatási gyakorlat, amelyből legalább öt vezetői jogviszony. Ezt öt év közigazgatási gyakorlatra javasoltam volna levenni, ami szintén elég szigorú kategória, mert nem elég az, hogy valaki jogászként, ügyvédként, ügyészként, bíróként dolgozott, mondjuk, a fél életén keresztül, még ő sem tölthetné be ezt a pozíciót. De a közigazgatási gyakorlatot legalább öt évre le kellene venni, nem pedig nyolc évet előírni, amiből öt év vezetői gyakorlat kellett volna. De ezt sem fogadta el a Törvényalkotási bizottság és a kormány.

Aztán beterjesztettünk egy másik javaslatot, amely szintén nem ment át. Ez az ügyvédi törvényhez igazította volna azt a szabályrendszert, amely egy automatikus kamarai tagsági felfüggesztést jelentene a szakértőknek. Itt arról van szó, hogy ha valaki ellen megindul egy büntetőeljárás, akkor bármilyen súlyú az ügy, fel kell függeszteni. Természetesen itt nem a szakmai működésével összefüggésben lévő bűncselekményekről beszélünk, hanem például egy ittas járművezetésről, és számtalan kisebb bűncselekményt is el lehetne mondani. Nos, az ügyvédi törvényben meg van határozva, hogy abban az esetben, ha ötévi szabadságvesztésnél súlyosabb, akkor kötelező felfüggeszteni. Fel lehet függeszteni akkor is, ha ez ennél enyhébb, de olyan az elkövetett cselekmény, hogy ezt indokolja. Az azonban kicsit szigorú, hogy kivesszük a kamara és a fegyelmi tanács kezéből azt a jogot, hogy eldönthesse: mondjuk, egy ittas járművezetésért valakit fel kell-e függeszteni, tehát ez azzal jár-e, hogy nem tud dolgozni, és a megélhetését veszítheti el adott esetben, ez megint egy kicsit szigorú. Vagy ha közvédra üldözendő szándékos bűncselekményről beszélünk, akkor az lehet akár egy rágalmazás is, amit nem egy magánszeméllyel, hanem mondjuk, valamelyik állami vezetővel szemben követett el valamelyik igazságügyi szakértő, vagy az ügyészség ügy gondolja, hogy elkövette. Mert lehet, hogy a bíróság fel fogja menteni egyébként. Évekig peresedik, közben kötelezően felfüggesztendő az állásából, és a kamara még azt sem mondhatja, hogy álljon meg a menet, az ügyészség vádat emelt, de ez annyira koncepciósnak tűnik, hogy nem függesztjük fel. Fel kell függeszteni, mert törvényileg egy ilyen szabályt iktatnak bele.

Most persze lehet azt mondani, hogy akik írták a törvényt, erre nem gondoltak, de ha már ellenzékben ez így elhangzott, kérem, vegyék figyelembe. Ellenzéki képviselőknek úgyszólván feladatuk, hogy felhívják a figyelmet ezekre a körülményekre. Sajnos lesznek olyan méltánytalan esetek, ha ez a javaslat elfogadásra kerül, amelyeket ki lehetett volna küszöbölni, ha valóban érdemben átgondolták volna, hogy mit is szeretnénk volna ezzel a javaslattal elérni.

Aztán el kell mondanom, hogy még egy pont volt, amivel biztosan nem jutottunk dűlőre. Ez nem más, mint a továbbképzési követelmények előírása.

Ez nem lenne gond, írjuk elő, rendben van, még a részvételt is ellenőrizni lehessen, hogy az igazságügyi szakértő elment-e a továbbképzésre, ez rendben van. Még vizsgáztathatjuk is belőle, hogy megtanulta-e azt a tananyagot, amit neki leadtak. Vizsgáljon is belőle, de az az előírás, hogy őt alkalmatlanná lehet nyilvánítani, ha a szakmai továbbképzés eredményeit nem tudja integrálni a munkájába, azért brutális - és hangozzék el itt újra -, mert tulajdonképpen nem fogjuk tudni, hogy ki szervezi ezeket az oktatásokat, nem tudjuk, hogy mit fognak oktatni, viszont azt elvárják önök, hogy az ott hallott tudást építse be automatikusan a szakvéleményeibe, mert ha nem, akkor alkalmatlan.

Ezt meg lehetne úgy oldani, államtitkár úr, hogy adjanak ki iránymutatásokat, bármilyen kötelező jellegű lefektetett, leírt iránymutatásokat, szakmai leveleket, nevezhetjük akárhogy, amit be kell építeni és alkalmazni kell. De egy továbbképzésnek, egy képzésnek esetleg egy dián kivételt, esetleg szóban elmondott eredményét nagyon nehéz adott esetben számon kérni. Megint csak a szankció a probléma: emiatt valakit alkalmatlanná lehet nyilvánítani úgy, hogy tulajdonképpen le sincs írva, hogy mit kérünk rajta számon.

(20.20)

Arról meg nem is beszélve, hogy így a szakmai viták vagy ha meghaladottá válik egy oktatási anyag, mondjuk öt év múlva, ki fogja azt mondani, hogy ez felülvizsgálatra került, ha egy másik előadás vagy egy másik szakmai képzés van, ami ennek ellentmond, akkor melyiket fogja integrálni szegény igazságügyi szakértő. Nincs ez kellőképpen végiggondolva, pedig nagyon jó lett volna, ha ezt megtesszük, mert így a törvényjavaslat még mindig komoly szakmai hibákban szenved, és problémákat fog okozni a gyakorlati alkalmazása. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólalónk Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kritikák egy részét elmondtam már a bizottsági kisebbségi vélemény ismertetésekor, azokat nem ismételném, és csak utalnék arra, amit Staudt képviselőtársam szintén elmondott már a szakmai kifogásokat illetően.

Amiért, ha úgy tetszik, egy körben maradtunk az általános vitában is, és most sem térek ki akár a benyújtott módosító javaslatok szakmai részletes bírálatára, illetve értékelésére, az az, hogy a mi meglátásunk szerint kár szakmai vitát folytatni egy olyan törvényről, amelynek az alapja elfogadhatatlan.

Egy másik törvényről mondtam azt, ha jól emlékszem, de ide is pontosan illik, hogy két pavlovi reflexe van a Fidesznek, amikor valamilyen területet

átalakít, akár egyébként szükséges ezt átalakítani, akár nem. Az egyik a centralizáció, a másik meg a lopás, esetleg a centralizált lopás; az így a legjobb. Ez, ami mindenről eszébe jut, és ez a két szempont az, amit mindig érvényesít is.

Itt lehet, hogy majd később fölfedezünk valamilyen elemet, ami a lopásra utal, ezt még nem tudom megmondani, de a centralizációra viszont azonnal meglátjuk a példákat. Az, amit az előttem szóló Staudt képviselő úr is elmondott a főtítkárral kapcsolatban, pontosan ugyanígy gondoljuk, és ugyanígy látjuk mi is. Az, amikor látjuk azt, hogy hogyan működik ez az egyetemekenél, az egyetemi autonómia csorbításánál és más helyeken, ahol hasonló módszerekkel éltek, akkor pontosan látjuk azt is, hogy itt mi lesz ennek a szerepe, és mi volt az önök célja ezzel. Valóban, minden olyan tevékenység, ami egy kicsit is jelentőségteljesebb, az gazdasági kihatásokkal jár, ebben az esetben pedig a kormány által delegált főtítkár egyértelműen lesz szükség. Azt is látjuk, hogy önök egyébként sorra hajtják kormányzati iga alá az egyébként addig független, akár szakmai, akár más jellegű személyi csoportosulásokat, testületeket, intézményeket. Itt is erről van szó.

Érdekes volt a Törvényalkotási bizottság ülésén az a kis történet, amikor a bizottság - egyébként értelemszerűen fideszes - elnöke, Gulyás Gergely megkérdezte a kormányt arról mintegy mellékesen, hogy a miniszteri hozzájárulás a kamara elnöke esetén diszkrecionális jogkörrel jelent vagy pedig egyfajta törvényességi felügyeleti jogot. Hozzátette azt is akkor elnök úr, hogy mert ha az előbbi, azaz diszkrecionális jog, akkor ez egy új koncepciót és modellváltást jelent, amivel nem feltétlenül tud ő azonosulni.

Államtitkár úr nagyon egyértelműen megválaszolta, hogy igen, ez diszkrecionális jogot jelent a miniszter részéről. Magyarán szólva, az, ami eddig jól bevált modell volt, hogy a miniszter törvényességi felügyeletet gyakorol az ilyen köztestületek fölött, ez megváltozik, és valójában egy olyan, indokoláshoz sem kötött jogkör ad a miniszternek, hogy ha nem tetszik neki akár a szeme színe annak, akit megválasztottak kamarai elnöknek, nem járul hozzá az ő kinevezéséhez, azaz hiába választotta meg a testület, belőle sosem lesz elnök.

Én nem hallottam sem az eredeti vitában, sem pedig most a Törvényalkotási bizottság ülésén arra való érvelést, hogy vajon mi az az ok, ami miatt ezt a jogkört a miniszter meg kell hogy kapja. Mert teljesen más ez, mint a törvényességi felügyeleti jog, még egyszer mondom. Az egyik koncepció alapján a kamara önállóan választ tisztségviselőket és abba senkinek beleszólása nincsen, a miniszter csak azt nézni, hogy ha úgy tetszik, a dolgát a törvényeknek megfelelően végzi vagy nem; és ha az látja, hogy súlyos hiátusok vannak ebben a körben, akkor közbe tud lépni. Míg a másik azt jelenti, hogy ha uniós fogalomrendszerrel használnánk, akkor egyfajta együtdöntési eljárásban választják meg a kamara elnökét a kamarai tagok és a miniszter. Hiszen értelemszerűen, ha nem hagyja jóvá, akkor, még egyszer mondom, sosem lesz elnök.

Kíváncsi lennék, államtitkár úr, hogy mi indokolja ezt azon kívül, hogy egyébként - még egyszer mondom - pavlovi reflexként vagy zsigeri okokból önök centralizálnak, ha kell, ha nem, mert biztos, ami biztos, az a jó, ha a kormányzati mozgástér mindenhol nagyobb lesz, és lehetőség szerint a kormányzat az élet minden területén rátelepszik a közösségekre és az egyénekre.

Eppen ezért, mivel alapvető problémánk volt ezzel, ezért választottuk azt a megoldást, először is, hogy nem nyújtottunk be módosító javaslatokat a törvénytervezethez; másodsor, hogy a Jobbik által benyújtott javaslatokat, amivel és mondom most szóban, hogy egy kivételével, ha jól emlékszem, az a 7. számot viseli vagy a 6-ost, már nem emlékszem pontosan rá, szakmai szempontból egyetértünk azaz, ezért ott tartózkodtunk.

Egyetlenegy módosító javaslatról szavaztunk igennel a Jobbik által előterjesztettekben, fölülírva ezt a gondolatmenetet és elvi hozzáállást, amit az előbbieken megfogalmaztam; azt az egyet, ami a miniszteri diszkrecionális jognak a megszüntetését javasolja, hiszen ez a módosító javaslat pont hogy nem a szakmai részletkérdésekben kívánt változtatni, hanem azt az alapot próbálta megváltoztatni, ami miatt jórészt mi nem tudjuk, nem is akarjuk még csak érdemileg sem a szakmai álláspontunkat részletesen ebben a témában kifejteni.

Így tehát, tisztelt képviselőtársaim, függetlenül attól, hogy milyen módosító javaslatokat fogad el végül majd az Országgyűlés, ezt a javaslatot mi a zárószavazásnál támogatni nem fogjuk tudni. Sajnálatos a dolog azért is, mert mi is úgy látjuk, úgy gondoljuk, és ebben, azt gondolom, nagyon sok szakértővel is egyetértünk, hogy ez a terület újraszabályozásra érett, és lehetett volna egy olyan jogszabályt alkotni, ami egyébként megfelel a jogállami kritériumoknak, biztosítja az igazságszolgáltatás függetlenségét, azon belül értelemszerűen a szakértői függetlenséget garantálja, és egyébként megtartja a szakértőknek, a szakértői kamarának az autonómiáját. Lehetett volna ilyen törvényt létrehozni, ha a kormánynak, még egyszer mondom, nincs ez a zsigeri változtatási igénye vagy reflexe, hogy ha kell, ha nem, egy kicsit centralizálunk, bármihez nyúlunk hozzá.

Eppen ezért, még egyszer mondom, a javaslatot támogatni nem fogjuk tudni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy a fennmaradó időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt. Völner államtitkár úr jelzi, hogy kíván szólni, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Csak röviden, elhangzott néhány kérdés, ezekre reagálnék. A regionális kama-

rai javaslatot mi úgy értelmeztük, hogy a kétszintű kamarai rendszert hozta volna vissza a korábbihoz hasonló módon, tehát ezért nem tudtuk támogatni ezt a koncepciót.

Elhangzott az igazságszolgáltatás függetlensége, tehát a bírói hatalom függetlenségét ennek a jogszabálynak az elfogadása nem érinti, tehát továbbra is ugyanúgy a hatalmi ágak szétválasztásán alapul a magyar igazságszolgáltatás, tehát ilyen értelemben jogszabály nem befolyásolja.

(20.30)

Az elnökkel és a főtítkárral kapcsolatban az elhangzott kérdésekre: tehát a főtítkára az elnök tesz javaslatot, illetve ő nevezi ki. A miniszternek valóban van egy olyan jogköre, hogy ezzel kapcsolatban kifogást emelhet. Itt talán arra utalnék, hogy mind a minisztériumban, mind a miniszterrel szemben egy fokozott igény jelenik meg mindig, amikor különböző eljárásokról ír a sajtó. Most ha semmilyen eszköze nincs abban, hogy hogyan tudja befolyásolni a megfelelő személyek kiválasztását, akkor gyakorlatilag egy olyan elvárás érvényesül vele szemben, amellyel szemben nincsenek eszközök, ahol ki tudja fejezni a véleményét, mondjuk, egy ciklust kitöltő elnök egy újráválasztás esetén. Tehát ezekre az esetekre is gondolnunk kell.

A Jobbik módosító javaslataival szemben az Igazságügyi bizottságban volt azért olyan módosító, amit támogatni tudtunk, ez beépítésre is került a javaslatok között.

A fegyelmi ügyeknél a kizárással kapcsolatos kérdéskörre a bizottságban is választ adtunk. Tehát ha valamelyik eljárásban a kizárás megül, a későbbiek folyamán éppen, mondjuk, a szakvélemény is megkérdőjeleződik, és esetleg a perekben is kihatása legyen ezeknek az ügyeknek.

A centralizáció kérdésére még annyit, hogy nyilvánvaló, hogy ha egy terület nem kellően szabályozott vagy túl liberalizált, akkor ahhoz képest az centralizációnak minősül, amikor itt rendet teszünk. Remélem, hogy ez a centralizáció nem terjed túl azokon a kereteken, amelyek a jogállamiság kritériumainak megfelelnek. Tehát erre próbálunk minden esetben figyelni a jogalkotás során.

A képviselő uraknak nagyon köszönöm a hozzászólásukban, hogy mindannyian támogatták azt, hogy ez a terület újraszabályozásra kerüljön. Nyilván különbözőképpen látjuk a pártállástól vagy a kormányoldaltól, ellenzéktől függően. Kérem mindenkitől, hogy amennyiben tudja, támogassa ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Dr. Vas Imre és Vargha Tamás tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **védelmi és biztonsági célú beszerzésekről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az

összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9786. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. április 21-én megtárgyalta a T/9786. számon benyújtott, a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a Házsabály alapján 24 igen szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Honvédelmi és rendészeti bizottság 69 pontos módosító javaslatát, amely döntően nyelvhelyességi és jogtechnikai korrekciók átvezetésére irányult.

A Törvényalkotási bizottság hosszan tárgyalt a törvényjavaslatról, emlékeim szerint több mint egy órán keresztül. Kevés dolog érintette az előttünk fekvő törvényjavaslatot. A felvetett ellenzéki képviselői problémákra a minisztérium jelen lévő államtitkára álláspontom szerint kielégítő választ adott. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az előterjesztőt, Vargha államtitkár urat, kíván-e most szólni. (*Vargha Tamás nemet jelez.*) Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Most a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság előadójaként fog megszólalni Vas Imre képviselő úr. Várjuk új gondolatait. (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Álláshalmozás!*) Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága a Házsabály alapján mint kijelölt bizottság a 2016. április 6-án megtartott ülésén lefolytatta a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló T/9786. számú törvényjavaslat részletes vitáját.

A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a Házsabály 44. §-ában foglalt követelményeknek. A bizottság a részletes vita során a Házsabály 45. §-a alapján megtárgyalta a jelentés mellékletében szereplő módosító javaslatokat, megvizsgálva egyben azt is, hogy azok megfelelnek-e a Házsabály 42. §-ában foglalt követelményeknek. A benyújtott képviselői módosító javaslatok közül egyet sem támogatott a bizottság, hanem az ülésen saját módosítási szándékot magába foglaló, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot fogadott el, amelybe tartalmilag beépítette a jobbikos képviselők T/9786/3. számú módosító javaslatát.

A bizottsági módosítót 5 igen szavazattal, egyhangúlag fogadta el a bizottság. A Honvédelmi és rendészeti bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2016. április 6-án lezárta. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Előre bejelentett felszólaló következik. Nem fogják elhinni, kinek adom meg a szót, Vas Imre képviselő úr, a Fidesz képviselője mondja el újabbnál újabb meglátásait. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A törvény a védelmi és biztonsági célú beszerzések szabályozását a korábbi kormányrendeleti szintről törvényi szintre utalta vagy utalja elfogadása esetén, azért, mert az Európai Unió védelmi beszerzési irányelve a klasszikus közbeszerzésektől elválasztva, azok irányelvi szabályozásától függetlenül határozza meg a védelmi és biztonsági terület beszerzéseinek szabályozását. Ennek megfelelően a védelmi irányelvet a közbeszerzési törvénnyel azonos szintű törvényi szabályozásként ülteti át a magyar jogrendszerbe, így önálló törvényi szabályozási területet alkotunk a törvényjavaslat elfogadása esetén.

Az Európai Unió védelmi irányelve kialakításakor a tagállamok megállapodtak abban, hogy a jövőben törekednek a honvédelmi felszerelések európai piacának fokozatos kialakítására. Ez a fajta együttműködés nélkülözhetetlen az európai védelmi, technológiai és ipari bázis megerősödéséhez, valamint az európai biztonsági és védelempolitika megvalósulásához szükséges katonai kapacitások kifejtéséhez.

A honvédelmi felszerelések piacának megteremtése megfelelő jogszabályi keretek kialakításán keresztül valósítható meg. A beszerzések területén e célkitűzések érdekében össze kell hangolni a tagállamok biztonsági érdekeinek és a szerződésből adódó kötelezettségeinek egyaránt eleget tevő beszerzési eljárásokat. Ennek a követelménynek tesz eleget a törvényjavaslat. Kérem, szavazatukkal támogassák a javaslat elfogadását.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Megállapítom, hogy nem.

A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, Vargha államtitkár urat, kíván-e reflektálni. (*Jelzésre:)* Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. E késői órán csak a rend és a jegyzőkönyv kedvéért néhány gondolat. Szeretném még egyszer (*Novák Előd: Mi már nem is számítunk?*) itt most is hangsúlyozni, hogy nem lehet vita tárgya az, hogy egy nemzetnek joga van önmagát megvédeni, erre az önvédelemre fel kell

készülnie, és ezt a felkészülést többek között a védelmi eszközök beszerzésével lehet és kell garantálni. Ezért fekszik előttünk ez a törvény, amely megfelel az európai uniós irányelveknek.

Az ellenzéki oldalról elhangzott a viták során, hogy elkésett a kormány ezzel a törvényjavaslattal, mert 2011-ig kellett volna átültetni az európai uniós irányelveket. Ezt meg is tette akkor a kormány, tehát megfelelt az előírásoknak, 2011. augusztus 21-ig, de ezt akkor meg is tette és meg is tette, hogy kormányrendelet kiadásával oldja meg. 2015-ben az Országgyűlés által elfogadott törvény írta elő, hogy törvényi szinten kell a védelmi beszerzéseket szabályozni. Ez ebben a törvényben meg is történik most.

(20.40)

A részletes vita során beérkezett ellenzéki javaslatok közül a Jobbik képviselői által javasolt módosítást a kormányoldal megfontolta, és bár magát a javaslatot kodifikációs formai hibák miatt nem tudta, de az illetékes bizottság, a Honvédelmi és Rendészeti bizottság - ahogy képviselő úr is említette - tartalmilag is pontosított megfogalmazásával azt a szövegtervezeten átvezette. Így eleget teszünk az európai uniós irányelveknek, és 2016-ban megvalósul a végrehajtás, amelyet az Európai Bizottság majd felülvizsgál, megtörténhet ez a felülvizsgálat, és eleget tettünk az Európai Bizottság előírásának.

Kérem, hogy támogassák képviselőtársaim ennek a törvénynek az elfogadását, hiszen a rendelkezései az Európai Unió irányelveihez, védelmi irányelveihez illeszkednek, és a védelmi beszerzéseken keresztül garantálják nemzetünk biztonságát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap ülésszakán kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként megadom a szót - minthogy napirend utáni felszólalásra jelentkezett - Farkas Gergely képviselő úrnak, Jobbik: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben! Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának 'Hallasd a hangod!' kampányának eredményeiről 7. rész” címmel. Tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Ifjúsági Tagozatának kampánya folyamán továbbra is érkeznek hozzánk a diákok véleményei, amelynek nagyon örülünk, látszik, hogy van érdeklődés, és örülnek a diákok, hogy végre valaki meghallgatja a hangjukat, úgyhogy én bízom benne, hogy ezek a hangok meghallgatásra is fognak találni a kormánypárti képviselők, a döntéshozók által. A mai napon is szeretnék néhányat felolvasni ezen észrevételek közül.

István a napokban nyilvánosságot látott kormánytervezetre reagált, miszerint a földrajz tantárgy megszüntetésre kerülne. Így fogalmazott: „Felháborító, amit a földrajzzal akarnak művelni. A természettudományi tárgyak közül talán ez az egyik legfontosabb a biológia mellett. Ennek még hasznát vehetjük az életben. Ha már mindenáron változtatni kellene, akkor én az alábbi felállást javasolnám: minden tanévben csak egy természeti tárgy legyen heti két órában, így mind a négyből lennének ismereteink, de nem lennének velük túlzottan leterhelve. Remélem, megfontolásra kerülnek szavaim.”

Egyébként a felvetés kapcsán mi is kiadtunk a tegnapi nap folyamán egy közleményt, miszerint tiltakozunk a földrajz tantárgy megszüntetésének tervezete ellen, bízunk benne, hogy ez nem fog megtörténni. Egyébként az is egy érdekes felvetés - egy tanárnőtől kaptuk a javaslatot -, miszerint egy összevont természettudományi tantárgy oktatását kellene átgondolni, ugyanis ezek a tantárgyak sok esetben összefüggnek, így lehet, hogy logikus lenne ezeket valamilyen összevont tantárgy formájában tanítani. Mindenképpen kellene beszélni erről, de nem az a megoldás, amit a kormány tervez, hogy az iskolák többségében megszüntetné a földrajzoktatást.

De haladjunk tovább! Tibor felvetése is megfontolásra méltó. Ő azt mondja: „A műszaki, az orvosi és a természettudományi szakokon óriási alaptudást várnak el az egyetemek, ugyanakkor a középiskola ezekből a tárgyakból sokszor még fakultáción is csak a középszintű érettségire készít fel”, amit ő nem tart fairnek.

Zsolt úgy gondolja: „A gyakorlati oktatást kéne erősíteni, rendkívül értelmetlen fizikát, kémiát kísérletek nélkül tanítani. Ebben a tanévben egy tanulmányi kiránduláson nem vettünk részt, a lábunkat ki sem tesszük a négy fal közül. A hangulat gyakran negatív, tanáraink fáradtak, csakúgy, mint mi 8-9 óra tanulás után. Elegünk van a politikából az iskolán belül. Amikor véleményt kéne nyilvánítani, félnek; félnek attól, hogy valaki megjegyzi milyen negatívumot mertek megemlíteni az ő rendszerükkel szemben a tanárok. Ez kissé furcsa és számomra a régi rendszert idézi, bár nem éltem és nem is szeretnék a szocializmusban élni. Rendkívül komikus, amikor a testnevelő tanár szerint azért legfontosabb átöltözni egyensportruhába az iskola logójával, mert az iskolába lejöhet valami miniszter vagy képviselő, és ott mindennek tökéletesnek kell lennie, még úgy is, hogy amúgy nincs óra, mert nincs elég terem a kötelező öt órához. Változás szükséges, és ez elkerülhetetlen.” - mondja Zsolt.

A pedagógusok ellenőrzésével és minősítésével kapcsolatban már számos alkalommal elmondta a Jobbik a véleményét. Eszerint önmagában fontosnak tartjuk ezt a folyamatos fejlődés és a minőségi szint tartása érdekében, de a jelenlegi formáját már túlzásnak tartjuk.

Ezzel szemben támogatjuk azt a felvetést, amit Henrik írt le a levelében. Ő ezt írja pontosan: „Az ötletem lenne, hogy minden tanárt, akit egy iskolába felvesznek, kötelezően vessenek alá egy pszichológiai

vizsgálatnak, amelynek keretében azt vizsgálják, hogy alkalmas-e ezen pozíció betöltésére vagy sem.” Mi annyi módosítással értenék ezzel egyet, hogy a tanárképzés bejutási feltételeként szabnánk egy szigorúbb alkalmassági vizsgát. Néhány intézményben már most is van, de ahogy elmesélik, ez inkább egy nevetséges folyamat, semmint egy komoly szintmérő lenne. Tehát érdemes lenne már ilyen szinten megszüntetni a tanárképzésre jelentkezőket.

Fülöp nem a közoktatáshoz, hanem a felsőoktatáshoz szólt hozzá, mégis fontosnak tartjuk, hogy elhangozzon az ő véleménye is: „BSc-MSc-rendszer. Azt sem tudom, milyen témákkal lehet dolgozni egy egyetemen, de már le kell adnom egy szakdogát. A három év alatt le kell adni a teljes anyagot - „nehogy már egy mérnök ne tudja ezt” felkiáltással -, ezért mindent belesűrítenek egy-egy félévbe egy tantárgyból. Az anyagnak nincs ideje leüledni. A mesteres kollégák meg azon panaszkodnak, hogy nincs kötelező órájuk szinte semmiből. Remek lenne, ha visszaállítanák az ötéves rendszert.” - írja Fülöp.

Végül Angéla az alábbi gondolatokat osztotta meg velünk: „Az iskolák nincsenek rendszeresen felszerelve a tanításhoz szükséges eszközökkel. A diákok és a tanárok egyaránt súlyosan túl vannak terhelve. A tanároknak sok a papírmunka, és emiatt a valódi nevelésre nem jut energiájuk. Az érettségi követelményrendszert nagyon gyakran változtatják, sokszor nincsenek róla a diákok megfelelően tájékoztatva.” Ehhez az utolsó mondathoz csak annyit, hogy pont múlt héten a bizottsági ülésünkön az MTA beszámolóját tárgyaltuk, és ott is az MTA beszámolójában szerepelt, hogy túl gyakran változtatják az oktatási rendszert szabályozó törvényeket, és ez mindenképpen a minőség rovására megy.

Ennyi fért a mai felszólalásomba. Folytatni fogjuk még. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban. - Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik: „A rákosista alkotmány helyére egy hasonlóan egypárti Alaptörvény került” címmel. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ahogy mondja, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezen a héten emlékezünk az 1990-es MDF-SZDSZ-paktumra, de a rendszerváltás kisiklásában van egy aktuálisabb bűn is: öt éve a rákosista alkotmány helyére egy hasonlóan egypárti Alaptörvény került, amelyet a húsz másik posztkommunista országgal szemben nálunk kizárólag a kormánypártok szavaztak meg. Másutt érezték, hogy egy alkotmánynak nagyobb legitimitáció kell, mint hogy csak a kormánypártok szavazzák meg, nálunk viszont egyetlen módosító javaslatot sem fogadtak el a nemzeti együttműködés rendszerében. Ez a rendszer az, ahol most sem találhatunk egyetlenegy kormánypárti képviselőt sem az Országgyűlés padosaiban.

Öt éve azon a vidám húsvéthétfőn egy nagy, keretezett Rákosi-Orbán-montázsra cseréltem a nemzeti együttműködés nyilatkozatát az Országgyűlés

Irodaházának aulájában, s figyelemfelhívó akciónkkal talán sikerült rávilágítani, hogy mi mindent söpörtek le a nemzeti együttműködés jegyében az Alaptörvény elfogadása során.

Emlékezhettünk továbbá arra a rákosista gusztustalanságra is, hogy a Fidesz eredeti javaslata szerint az Alaptörvénybe belefoglalták volna az azt megszavazók neveit, tehát saját magukat, de tiltakozásunk hatására ettől végül elálltak. Persze sok minden nem változott azóta sem. Most az Alaptörvény évfordulóját ünnepli a Magyar Posta és a Magyar Nemzeti Bank is, bélyegblokkot és emlékérmét is kibocsátottak az ötéves évforduló tiszteletére. Micsoda jubileum!

Arról nem esik szó, hogy például az ügynöklisták nyilvánosságra hozatalát célzó, jobbikos indítványt is lesöpörték, vagy azt, amellyel kizártuk volna a közéletből, aki tevékeny szerepet vállalt a korábbi szocialista államélet irányításában, aki az állampárt vezető tisztségviselőjeként vagy a fegyveres szervezetek vezetőjeként közreműködött a magyar nép elnyomásában, a kommunista diktatúra fenntartásában. Így az egykori cenzor Lendvai Ildikó, az MSZMP KB-tag Kovács László és Gyurcsány Ferenc ebben az állítólagosan új rendszerben is országgyűlési képviselő maradhatott. Jellemző, hogy Kovács László és Gyurcsány ma közösen tüntethettek az Alaptörvény ellen, pedig ők valójában haszonélvezői annak, ugyanis nemcsak a kommunista vezetők közéletből való kizárását nem tartalmazza, hanem ráadásul az úgynevezett rendszerváltást végigkísérő privatizáció felülvizsgálatára, az elrabolt nemzeti vagyoni útjának felderítésére irányuló módosító javaslatunkat sem támogatták. Ha a Fidesz elfogadta volna a Jobbik által indítványozott módosító javaslatokat, akkor nemcsak a preambulumban lenne megjelenítve a jogfolytonosság helyreállítása, hanem a normatív rendelkező részben is. A fideszes többség Orbán Viktor régebbi ígéretével ellentétben végül is leszavazta a magyar föld- és vízkincs magyar kézben tartását is, ezért az Országgyűlésben itt „Áruló nem leszek” felirattal is tiltakoztunk.

(20.50)

Valóban, súlyos hazaárulás volt a magyar föld idegen kézbe adásának előkészítése. Leszavazták továbbá a képviselői mentelmi jog eltörlését, a visszahívhatóság megteremtését, valamint az álláshalmozás tiltását előíró jobbikos javaslatokat és a halálbüntetés visszaállításának alkotmányos lehetőségét is.

A népszavazás lehetőségét számos esetben korlátozták az Alaptörvényben, így lényegében érdemi kérdésben szinte lehetetlen, rendkívül ritka, hogy népszavazást engedjen a Nemzeti Választási Bizottság. Erre is nyújtottunk be javaslatokat, hogy a népszavazás lehetőségét ne szűkítsék be, azonban ezeket is lesöpörték. Sőt, magáról az Alaptörvényről sem lehetett népszavazást tartani, sem annak elfogadásáról, pedig nem ártott volna egy nagyobb legitimitáció, különös tekintettel arra, hogy a Fidesz választási programjában nem szerepelt semmiféle al-

kormányozás. De a későbbiekben sem lehet az Alaptörvény módosításáról sem népszavazást tartani.

Szerettük volna, ha a korábbiakhoz hasonlóan bárki kérhetné egy jogszabály alkotmányossági felülvizsgálatát, azaz az AB-hez fordulhasson, nem csak a kormány vagy a képviselők egynegyede, azonban a kormánypártok leszűkítették ezt a lehetőséget, ráadásul visszamenőleges törvényhozással, így a folyamatban lévő ügyeket végül egyszerűen kukázni kényszerült az Alkotmánybíróság a kormánypártok rendelkezései nyomán.

Tehát ha valaki dologozott azzal, hogy egy nagyon precízen megírt beadványt adjon az Alkotmánybíróság részére, és azt az Alkotmánybíróság évekig elfekette, még ennek ellenére sem történt végül végleges elbírálás, sajnós. Nos, ha a Jobbiknak lehetősége lesz, az előbbieket mind az Alaptörvényben fogja rögzíteni.

Az ellenzéki pártok közül csak a Jobbik állt konstruktívan az Alaptörvény vitájához, a többi párt kényelmesen távol maradt a hetekig tartó munkától. Az Orbán Viktor által gránitszilárdságúnak nevezett Alaptörvénynek a kormány most indítványozza a hatodik módosítását. Volt, hogy a nemzetünk szuverenitását kifejező Alaptörvényt az EU nyomására módosították, hiszen Orbán Viktor hangzatos szabadságharca ellenére valójában úgy táncolnak, ahogy az Unió fütyül. Schmitt Pál ma a felsőházi rendezvényen azt mondta, sajnálja, hogy az ellenzék rövid távú érdekeit szem előtt tartva nem szavazta meg az Alaptörvényt. Nos, ebbe ne menjünk bele - talán magából indul ki. Abban azonban igaza van, hogy most is távol maradtak az ünnepségtől - csak azt nem tette hozzá, hogy nem kaptunk rá meghívót. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Miért utálják a fákat? Keresztény, polgári, konzervatív, nemzeti érték lenne a fapusztítás?” címmel. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedi, hadd kérdezzem már meg: én nagyon szerettem volna a kormánypárti képviselőtársaimhoz és a kormányhoz szólni, de nincs itt senki. Így is megtehetem a felszólalást?

ELNÖK: Igen.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bizom benne, hogy a gondolataim valahogy eljutnak kormánypárti képviselőtársaimhoz.

A múlt héten ünnepeltük a Föld napját. Nagyon-nagyon sokan tudják, hogy 1970 óta gyakorlatilag a Föld születésnapját, a földi ökoszisztéma megteremtésének a lehetőségeit tartalmazza ez az ünnep. Meglepetéssel láttam másnap, a Föld napja után egy nappal, hogy Ráckeven a helyi fideszes polgármester a bírósági tiltás ellenére kivágatta a környék negyven év fölötti platánfáit. Ez a mozzanat elgondolkozta-

tott, vajon hogyan is állunk hozzá, hiszen mostanában nagyon-nagyon sokat hallunk erről a médiában.

Az, hogy a fát kivágják, nyilvánvalóan nem Isten ellen való véték, hiszen az erdők, a faültetvények művelésének, a tudatos erdészeti művelésnek egy fontos eleme az, hogy fákat vágjanak ki ott, ahol a természet arra tartja az erdőségeinket, hogy abban bölcs, fenntartható, tartalmas erdőgazdálkodás folyjék. Viszont egy kicsit más a helyzet városi környezetben, urbanizált környezetben, és minél nagyobb a város, minél jobban beépített, minél több az aszfalt, annál nagyobb jelentőségük és súlyuk van a fáknak. Például az Egyesült Államokban - amit semmilyen szinten sem szeretnék példaként hozni - bizony már 100 ezer dolláros bírságokat szabnak ki bírósági polgári peres eljárásokban akkor, ha egy fát engedély nélkül kivágnak, és a fakivágás csökkentette egy lakás értékét, és csökkentette a klímaháztartásban szükséges feladatait, hiszen az aszfalton a fa árnyékadó felülete csökkent, ami a mikroklimát negatívan befolyásolta.

Mint ahogy ha nem véd tovább egy házat a szél-től, az időjárás viszontagságaitól, és nem nyújt árnyékot, az bizony pénzben kifejezhető, energiában megfizethető értékeket jelent. S egy lakókörnyezetben a legtöbb embernek nem nagyon van ideje kivárni azt a 100-150 évet, amíg egy tölgyfa eléri azt a lombkoronát, hogy alkalmas legyen ilyen ökoszisztéma-szolgáltatások biztosítására.

Éppen ezért furcsa az, ami körülöttünk történik, viszont nem új keletű. Most, hogy visszanéztem az interneten, látom, hogy 2013. január 19-én hajnalban egy rohamcsapat megszállta a Kossuth teret, s kétszáz fát és cserjét vágta ki az időközben átépített Kossuth térről. Az átalakításnak volt-e létjogosultsága? Azt hiszem, ma már a legtöbben látjuk azt, hogy a nemzet főterévé tervezett Kossuth téren voltak pozitív hatásai az átalakításnak, viszont a mai napig nem biztos az, hogy ehhez a fákat ki kellett vágni, és nem lehetett volna egy olyan megoldást keresni, amely megőrzi az ott lévő fákat.

Nem véletlen, hogy a Fővárosi Főügyészség utólag jogellenesnek minősítette az engedélyezést, de ezzel sokat kezdeni nem tudunk. Az ezt a fairtást megalapozó szakértőt, Móczár Béla kertészmérnök urat több ilyen fideszes beruházásnál látjuk szakértőként, aki kertészmérnökként előszeretettel szorgalmazza a belterületi fák kivágását. S hogy még egy nevet említsek: Kosztyu Anikó az V. kerületi kormányhivatal ügyintézőjeként a Kossuth tér mellett engedélyezte az Orczy park és a Városliget fáinak a likvidálását is.

Nyilvánvalóan az, amit az Orczy parkban látunk, ahol 131 fát vágta ki, és még 145 további fa kivágására készülnek, mutatja azt a folyamatot, hogy hogyan áll a Fidesz és a fideszes városvezetés ehhez a kérdéshez. A Városligetben eddig 19 fa eltávolítására van engedély, de a Liget-projekt befejezéséig további háromszáz fa várhat pusztulásra. És arról is szó van, hogy a Római-parton egy vitatott hatékonyságú mobilgát építése miatt további 1500 fa kivágására készülnek, részben Natura 2000-es területen.

Azért fontos, hogy erről szót ejtsünk a magyar jogalkotás eme tiszteletreméltó termében, mert nagyon-nagyon fontos az, hogy a jogalkotó, a kormány hogyan áll a környezetéhez, hogyan viszonyul azokhoz a földanya-szolgáltatásokhoz, amelyek nagyon sok nemzet számára alapvetőek és alapvető értéket képviselnek, és hogyan tiszteljük a meglévőt. Egy-egy belterületi fa újbóli telepítése rendszerint el is marad, de akár évszázadba is telhet, hogy ugyanazt a pormegkötő hatást, zajcsökkentő hatást, árnyékoló hatást, a belterületre és az urbanizált területre a klímacsökkentő hatást elérje. Éppen ezért rendkívül felelőtlen, buta és ostoba az a kormány, amelyik mindezt nem pusztán előszeretettel engedélyezi, hanem maga tevékenyen meg is valósítja.

Nem a fejlesztés ellen való gondolat az, hogy őrizzük meg a belterületeink fáit, nem a fejlesztés

ellen való az a gondolat, hogy úgy fejlesszünk, hogy azzal a zöldmezőt, a jóléti funkciókat fenntartó parkokat megőrizzük. Ebben bizony nagyon-nagyon jó lenne, ha a keresztény értékeket valamilyen szinten megpróbálná megjeleníteni a kormányzat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülését.

Az **ülésnapot bezárom**, jó éjszakát kívánok mindenkinek.

(Az ülésnap 20 óra 58 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

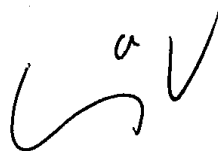
Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s.k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)